

Venatio. No. fm gl. in c. q venato
 ribus. lxxxvi. di. q qda e venatio
 oppilina. z h e illicita. vi. s. vl. qda e
 arenaria cu qo quis pugnat in arena
 cu bestia detata. z ad hoc locat ogas
 suas. hac q exercet peccat mortalr: z q
 eam aspiciu. Et q ea exercet infamis e
 ff. de postu. l. i. s. ite senar. z de hac lo
 gi. d. c. q veneratorib. z duo. c. se. alta
 e saluosa q fit in siluis z saltib. hec li
 cita e tn illicita e ex pte vt in qdrage
 sima z dieb. ieiunioz. xxiij. vly. si nul
 la. lxxxvi. di. an pntatis. Itē ex psona
 qz elico no e licita et si sit paup. hz. qd
 da qz p al victu qre. na facit cistas
 z calatos z retia de pte. di. v. na. h. lat
 co licita e ob necessitate p pellib. z car
 nibus: no ob voluptate. z hoc de ea q
 cu clamore sit. Ponere at laqueu vel
 rete sine strepitu z clamore z camb.
 lz et elictis. Cu mocho et liceat texere
 knu. p capiendis pscib. d. c. na. h. hec
 gl. Glo. in c. epz v. cle. ve. lz q ca ne
 cessitatis vl recreatōis licita sit. vena
 tio elictis dūmō clamorosa venatōez
 euitet excepto eho cui oio n lz. xxxiiij.
 di. c. i. hec gl. i. Arch. in. d. c. i. q venato
 ribus. z ps. in. c. ij. v. cle. ve. tenet q si
 eps raro z no ca voluptatis lz ca ne
 cessitatis hoc faciat puta vt exercitaret
 appetitū si peccat. Nec ob. d. c. i. qz ibi
 eps redarguit qz erat vdk. venatōi. se
 cus q si si vdk. lz rarissime pp cas p
 cedetes. Sic q pelude qdlati z alij ec
 cliafici ca recreatōis. vl excitatōi appe
 titū vl hmōi pñ. ca retib. z laqis ac et
 cantib. cu silētio z modesta alqñ ve
 nari. z addit archi. in. d. c. q venatorib.
 bus si electo in epz obijctat q sit vena
 tor hac exceptōem debem. interpretari
 in meliore pte. i. q ca licite recreatōis
 hoc ageret nisi in cōstratū alie presū
 ptiones mouerent q colliguntur ex per
 sonis z multis alijs circumstantijs.

Vicarius quid sit. Sic fz Bir. li. iij.
 di. vij. est is qui alterius vice no su
 um. gerit officium
 Quot sunt spes vicarioz. R. Lar. fz
 Lan. in cle. vnica. extra eo. q quatuor.

Quidā enim sūt vicarij ppetui ecclia
 rum pochtaliti. de qb. hic. Alij sūt vi
 carij tpaes sicut mercenarij. qz ad se
 pus sumunt ad curiā ad adiuuādum
 pncipalē rectorē: q no dz de honestate
 sine pbytero socio missam cātare. de
 vl. z ho. cle. vi. qz. Alij deputant ad
 aliquā pnticiā diocesim vel locū. de
 gbus eo. ti. c. pe. Alij deputant ad ex
 ercendū oia que incūbunt prelato ab
 sente: no tm respectu cures sed respectu
 oīuz incūbētū. de qb. eo. ti. cū in gñā
 le. li. vi. z de tēpo. or. cum nullus. e. li.
Circa pma spēm queritur qz facit
 tales ppetuos vicarios. R. Lar. fz Lan.
 q auctoritas epī ex qua recipiūt curā
 animar. Itē Bir. di. q tpa auctoritas
 epālis facit vicarias ppetuas no muta
 biles ex. eo. z hoc intellige quādo ec
 clie sūt pochtales. alias no sunt ppe
 tu. imo ad velle suo pōt prelatus re
 mouere: dūtamē no sint p epm insti
 tuti. extra. de ca. mo. presbyteri. li. vi.
Quis at dicat hre curā aiaz an p
 latus vel vicarius. R. Lar. q loquen
 do de vicario ppetuo: idistincte cura
 et dī eē apud vicariū q ad oēs effectū
 z etiā q ad pmoda. lz p modū cuius
 dā turis z in habitu sit apud pncipa
 le ita no. in. c. expostulati. de pben. quo
 no ad exercitiū actionū cōpetentiū bñ
 ficto. dic fm Lar. q qñq pmitte deci
 me z oblatōes que dant rōne eure cō
 petunt vicario z certa portio tm assi
 gnatur plato vel ei cui est vicarius vt
 monachus. z tūc cura z rei vendica
 tio spectat ad vicariū. Aliqñ pceptio
 puētū spectat ad pncipalē certa por
 tioe relicta vicario. iuxta. c. suscepti. de
 pbe. li. vi. z tūc cura aiaz z rei ved ca
 tio fructuū spectat ad pncipalē: maxie
 in foro pētioso: lz exercitiū in foro. aie
 spectat ad vicariū. v. pben. sup eo. li. vi.
 Ideo dicunt capelle monachoz no vi
 carioz: vt in rubrica de capel. mo.
Quero statuto ecclesie cauet q se
 de vacante iurisditio epī exerceat p ar
 chidiaconū vel antiquiores canonicū.
 nāgd hmōi per hoc censet hre curā

Car. q no. Na. p
 e remere cu po
 gnat. vt i. c. i. an
 vicarij ppetui poss
 dicitur. R. Lan. di.
 ad tpe nō pōt sibi
 ceter tenet pot rec
 si simile de pcurat
 hōe q pōt ali ppet
 vicariatos. Na. hz
 tūc iudicij q plus q
 vno iudic. de pcur
 nō vicario q no e t
 in industria e elect
 no sibi iura nec
 de rector. vt in m
 ut ali rōne qz cū
 si p pterit vlti de
 C. nāgd it in cō
 petuū regat con
 Lar. q regit. h
 tōntia vlti hōz
 q creatur. pp
 et de tpe p. po
 vicario. di. sibi. q
 cū ex co. de elec. li.
 dua tabella. sic ep
 petuū multo recto
 dicit vrtō ab illis
 hō. ep. n. vber
 hōe vrtōntia q
 eue dare alicui
 C. An aut epō si
 sit remonē vicar
 e. Pan. q epō d
 cū epō iudicet. se
 hō. vlt. Na. eo tpe
 vrtōntia vicariū
 C. Circa scōbz spe
 m qz. Cirā licet
 tōntia epī scti hre ta
 q. c. ad iud. r. vlt.
 rōntia sctōntia d. c.
 tū hre ppetuū ipalē
 hō. de of. ord. c. i. s. f.
 ppetuū q dicitur p
 hō. de of. ord. c. i. s. f.
 tū q in cōmūse si
 vno vno qz si iudic

S. Car. q. nō. Nā pōt hēre talē vicariū
 z retinere cū hoc bñficiū curatū vñ di
 gnitatē. vt i cle. statutu. de elec. An aut
 vicari⁹ ppetu⁹ possit sibi aliū vicariū
 sūstitue. R. Lau. dicit q n̄ Idēz pau.
 Ad tps n̄ pōt sibi sūstitue ex cā z h̄
 cōiter tenet put recitat Car. vbi. s. nec
 est simile de pcuratore z negotioꝝ ge
 floze q pōt aliu ppetuū sūstitue. R. mā
 l. si pcuratorē. Nā h̄z pau. aliū ē i pcura
 torē iudicij q plus ptestationē fact⁹. ē
 dñs litte. ex de pcur. c. i. z. ij. li. vt. aliud
 est i vicario q nō ē dñs eo. ff. c. ij. z cu
 tus industria ē electa z h̄ vñ ē spāle :
 vt nō sūstituat nec pcedat in infinitū
 de rescrip. cū in multis. li. vi. Et Car.
 bat aliā rōnē qz cū tal vicaria sit titul⁹
 n̄ p̄t pferri nisi de supioris auctoritate
 5 **Nūqd** sit in cōstituedo vicariū per
 petuū regrat consensu p̄soni. Dic fm
 Car. q regrat p̄sensus rectoris z ēt pa
 tronicū virtutibz p̄iudicio agat : i hoc
 q creat titul⁹ ppetuus in ecclesia. p h̄
 ex de iurepat. postulatit. Sz de spāl
 vicario. dic solū ep̄m h̄ posse ex cā. c.
 cū ex eo. de elec. li. vi. z similt̄ si cā ar
 dua subesset tūc ep̄s possiet p̄stitue p
 petuū inulto rectorē z p̄sono: quoz p̄
 dictio irrōnabilt̄ si for. t admittēda.
 h̄t. ep̄. n. libeā d̄ spōitioz bñficioz
 sue diocesis: ita q ex cā pōt ius vni⁹ ec
 clie dare alteri. de reli. do. cōstitutus.
 6 **An** aut ep̄s sine p̄sensu p̄soni pos
 sit remouē vicariū ppetuū. Bñt Lan.
 e Pau. q ep̄s dz vocare p̄sonū n̄ vt
 cū ep̄o iudicet. sed vt defendat vicariū
 si velit. Nā eo tpo q p̄sonus citatus n̄
 defendit vicariū: vñ p̄sentire.
 7 **Circa** sedaz spēm vicarioꝝ. s. spāl
 nm q̄rtē. Utrū liceat sacerdoti sine con
 sensu ep̄i secū h̄re talē vicariū. Et vñ q
 sic p. c. ad h̄c. m. xvi. q. i. Et ita n̄ tū p̄n
 cipal sacerdos: sed ēt vicari⁹ ppetuus
 pōt h̄re ppetuū spālē deputatum iure
 suo. de of. ord. c. eis. Idē Lan dūtrū n̄
 p̄hibeat p̄ statutu p̄iudiciale vel sino
 dale. vñ. q. i. illud. z. c. nihil. Et sic cō
 clude q in cōmissioe faciēda ad tps:
 cum non agat d̄ p̄iudicio magna be

neficij: dñmō sit tps modici: puto re
 ctore posse asumē vicariū ad curā. Et
 h̄ itellige ēt vt possit se ad tps abitare
 Ite. n. vicari⁹ n̄ cēset h̄re curā: z h̄ ēt
 si assumpt⁹ n̄ erat als curat⁹: vñ n̄
 p̄hibitus ad exercitiū cure. Sec⁹ si p̄
 h̄bitus: peregrinus vel ignotus zc.
Utrū rector sine vicari⁹ q in q̄dra. 8
 gesima h̄z ad p̄ntest. qd p se n̄ p̄t expe
 dire: possit p̄mittere religioso p̄iudicia
 to p̄tatem audendi tales consententes.
 Et dic q sic p̄ p̄dicta.
Quero de vicario tertie spēs. s. turis 9
 ditiōali ad certā p̄uincā vel locū q̄
 lls sit ei⁹ ptās. Dicit Lan. p̄tatem talē
 uni mensurādā ex eoz cōmissione.
Quero circa quartā spēs. s. de vica 10
 ruz q cōstitunt ad oia incubentia p
 eps vel similes: quā p̄tatem h̄eant. R.
 fm Car. Aliqñ factunt idē p̄istoriuz
 vt offiales p̄ncipales ep̄oz. ext. de p̄sue.
 nō putam⁹. li. vi. Aliqñ no. vt sunt offi
 les forant. Et circa h̄ dicit Lā. q lz no
 mē officialis p̄cernit oia bñficia: vsus
 tñ itroduxit illos vocari offiales spālē
 qd cāe cognitio p̄ h̄ntes iurisdictiones
 ecclesiasticā gñaliter cōmittit: sine h̄e
 ep̄s. d. of. ole. ifinuāte: sine iserior. p̄tās
 aut offialis ep̄i colligit ex capto. lz. e. ff.
 li. vi. z i. c. cū i gñali. eo. tñ. z li. vbi h̄e
 dñta ite r officialē z vicariū generalē
 qz officiali solū p̄mittit cognitio cāuz
 tot⁹ diocesis: si aut ingitio: conectio
 excessiua: a bñficijs amotto: nec bñficio
 rū collatoritū spāl̄ talia sint p̄missa
 sz vicariū gñals oia h̄ p̄nt: excepta bñ
 ficioꝝ collatōe. z p̄ italiā raro ē vt fiat
 dñta int officialē z vicariū. vñ p̄tās ta
 liū pot⁹ mēsurat ex p̄missioe. p̄missio
 at limitat p. c. lz. z. c. cū i gñali p̄alē.
Queritur an vicarius iurisdictione 11
 lta possit aliu vicariū institue. No.
 dicit q nō pōt totum offiū cōmittere.
 Dicit tñ q hoc pōt ad tps modicuz: z
 ex cā vñ nō nimis frequēter p̄t aliū
 loco sūt reliquere: sicut tota die sit. vñ
 in aliq̄ locis ē p̄uetudo. q qdāq̄ sig
 noie official vocat se officialem. Sed
 Car. dicit q de iure nō pōt officialis

fit vicari⁹ ppet. ecclia
 ad. de q̄. h̄c. h̄c. fit vñ
 ficat merentari. qd. h̄
 i ad curā ad adiudicium
 nois: q nō dz de beneficiis
 o socio nullum cōtare de
 vñ q̄. Alij deputant ad
 tps diocesis vel loci. de
 p̄. Alij deputant ad tps
 que incōm̄ p̄tato ab
 tps curatū respectu
 h̄. de q̄. tñ. n̄. in q̄na
 tps. cum nullus. c. h̄.
 i spēm operari qz facti
 vicarioꝝ. R. Car. h̄. lz.
 reji. ex qua receptū car
 t. de. di. q. tps vicariū
 vicari⁹ ppetuus nō m̄
 hoc intellige quōdo. n̄
 tps. ab. aliis n̄ sunt qz
 vñ. h̄. p̄t. p̄tato. n̄
 amē nō sint p̄ ep̄m in
 ta. mo. p̄t. p̄t. h̄. lz.
 tps. h̄. curā. n̄. in p̄
 h̄. lz. Car. q loquere
 p̄tato. id. d̄. h̄. curā
 carū q ad ois effectū
 d̄. h̄. p̄. modū. curatū
 h̄. lz. h̄. apud. p̄tato.
 p̄tato. h̄. p̄tato. quo
 iacōm̄ cōpetentibz
 at. q. q̄. h̄. h̄. h̄. h̄.
 que dant rōnē curē n̄
 o certa p̄tato tñ. vñ
 vel et curē vicariū n̄
 tps. curā. e. r̄. r̄. r̄.
 h̄. vicari⁹. Alij p̄tato
 tat ad sp̄ali curā p̄tato
 tps. h̄. h̄. h̄. h̄. h̄.
 sic curā n̄. e. r̄. r̄. r̄.
 tps. h̄. p̄tato. h̄. p̄tato.
 pelle monachoz nō vt
 h̄. h̄. de. cap. mo.
 n̄. ecclie. curat q. lz. 4
 d̄. h̄. h̄. h̄. h̄. h̄.
 h̄. h̄. h̄. h̄. h̄. h̄.
 h̄. h̄. h̄. h̄. h̄. h̄.

alio deputare: cum non habeat iurisdictiones
sue suo. l. e. q. r. ff. de iur. om. iud. Et ubi
est consuetudo contra, dicitur quod tollatur quasi per
quodam voluntate episcopi dādo officialē vñ
pōtate substitūdi ad tps illi pmissis. vñ
potius est talis substitūti ab episcopo
q̄ ab officiali.

¶ An autē vicarius gaudeat privilegio
pncipal. R. Car. q. qñq. q. gerit vices
alteri ex deputatiōe ipsi pncipal tñ
z tñc vicari⁹ alien⁹ n̄ gaudet privilegio
his qbus gaudet pncipal. ff. de lega. l.
fili⁹: vbi si fili⁹ iust in legationē p pfe
pro republica: nō gaudet: immunitate: s̄
p̄: Qñq. deputat ex deputatiōe legati
superioris: z pcedit de. q. de ecclis. de
offi. vi. q. ex eo q. loquitur de vicarijs p
petuis: p̄supponit auctoritatē superioris
interuenisse. Talis autē vicarius dī vñ
cegerēs. C. vt dig. or. ser. l. fi. l. xij. d. of.
cius q. vñ. l. in. obti. l. i. z. ij. vbi dicit gl.
talē vicē gerētē h̄fe ordinariā. Faciūt
h̄ ad. q. An vicerector gaudeat illis im
munitatib⁹ q̄b⁹ gaudet rector. Ad q̄b⁹
dicit q. si deputat a rectore n̄ gaudet. si
ā ab vniuersitate ob carētiā rectori vñ
abūtiā: gaudet p̄ p̄dca: q̄b⁹ r. Bar. i. d.
l. filius. De facto tñ seruat: vt etiā depu
tatus a rectore tractet vt rector.

¶ Ex quib⁹ sit causis possit vicarius
instum. dicitur h̄m Bir. P̄rio rōne statuti vñ
p̄suetudinis. ar. extra de p̄sti. cum oēs.
Secūdo rōne privilegij sine dispensationis
arg. de si. p̄f. c. p̄posuit. Tertio rōne
loci remotioris z alia p̄clitatiōis. ex
de ec. edī. ad aud. lētā. el. ij. Quarto rō
ne r̄hōis. ex d. p̄bē. de mōdachs. Qui
to rōne diuerse natiōis. ext. de of. or. qm̄
Sexto rōne defect⁹ seu debilitatis: ex
tra de cle. g. c. pe. z vltio. Septio rōne
diuini cult⁹ augmētandi qm̄. l. abūdat
ecclia in redditib⁹: ext. de p̄sti. ex p̄te.
Octauo rōne occupatiōis. hac occasio
ne excusat ep̄s q. in ecclia cathedrali
h̄z aliquē loco sui z ip̄e in camera dīc
horas. z postea expedit occurrētia. Itē
qñ p̄lat⁹ h̄z p̄fictet vtilit z honeste:
vt cā studiōz z pegrinatōis z de lūia
plac. extra de cle. non res. c. relatum

Uicelatus corpore.

¶ Qui dicunt corpore vicelati. R. i
Asten. l. vi. ff. de corp. vicelati dñr
debilitati vel mutilati. Debilitatum
voco. q. h̄z mēbrū: n̄ iefficax: vt oculū
cecū: manū aridā: crus f̄cū. Mutila
tū h̄o q. caret aliquo membro.

¶ Et p̄ declaratiōe huius materie di
stinguet: p̄ aut est q̄ p̄uat⁹ vel mutila
tus aliq̄ mēbro magno z manifesto:
q̄b⁹. s. iducit nōbille deformitatē: vt p̄ua
tio nasi z h̄mōt: vel ihabilitatē ad exe
quēdū offiū: vt p̄uatio man⁹ z h̄mōt
Et tñc quacūq. de cā sit mutlat⁹ vñ p̄
uat⁹. iusta vñ iniusta: nālī vel accidēta
lī ipedit a p̄motiōe: z deijct⁹ p̄mot⁹.
Si āt erat iā p̄mot⁹ qñ superuenit de
fect⁹: si nō p̄ hoc redit n̄imis defor
mitas: p̄t̄ exeg illa officia ad que n̄ im
pedi p̄ illū defectū: puta si factus sa
cerdos amisit vñsuz: missas celebrare n̄
poterit. vel alias in altarī mīstrare: s̄
poterit audire p̄fessōes z p̄dicare: a bñ
ficio tñ h̄ remouebit: si sine c̄p̄a icidit
i defectū: q. n̄ d̄z addi afflictio: vñ. q. l.
cū percussio. Dabit tñ et coadiutor: si
tale bñficiū ē cui ip̄e deseruire nō pos
sit. ext. de cle. g. c. ij. ant q̄ ē p̄uat⁹ vel
mutilat⁹ mēbro p̄uo vel occulto. z tñc
substingue q. aut sponte z sine cā iu
sta. vt ex id. gnatiōe vñ ipatiētia vel su
pbia. aut ex iusta cā vel iustus. Si p̄
mo mō tñc indistincte in q̄cūq. mēbro
sine a se siue ab alio repellit a promo
tiōe: z deijct⁹ iā p̄mot⁹ ē si credebatur
obsequium se p̄stare deose castrādo. ex.
eo. significauit. Et h̄z Inn. idē est si si
totū mēbrū amisit: s̄ p̄tē mēbrū q. de
formitatē generaret z scādālū. ex. e. c.
l. vel ihabile redderet ad offiū exequē
dū. secus in alijs: vel ēt si dentē sibi ex
cueret. Si ēt ex iusta cā z sp̄te: puta
p̄ piculū lep̄eme totū corp⁹ iheret
fecit sibi amputari mēbrū occultū vt vñ
rila vel manifestū p̄uū: vt d̄gitū si ne
cessariū. s. ad signū crucis faciēdū: vel
ip̄emet hoc sibi fecit. Idē iudicū si in
utens ab inimicis castrat⁹: vel ēt sic na
tus: vel ēt a casu in tale qd incidit dan

de operā rellicte: puta volūdo lignū
 abscidit sibi ptem minimū digiti. In
 oib⁹ his nō repellit. Nec est necessariū
 p̄m host. z glo. in. e. eunuch⁹ di. lv. q̄
 tal castrat⁹ resticulos secū ferat siccos
 vt dicit vlgares. Sz si dādo operā rei
 illicite a casu amississet mēbrū: tal repel
 lit a p̄motōe. Sz si mēbrū vl ps mē
 brū eēt q̄ ḡnaret modicā deformitatē:
 tal ex misericordia tollerāt in susceptis
 s. p̄ dispētatōe epl. hec ex dictis rat.
 Inn. gūl. z Ber. z trahit eēt ex di. lv.
 figs absciderit. z i alijs ibi capitulis. d.
 c. lv. figs absciderit. z i alijs ibi capis
 d. c. significauit. z. c. h. Et p̄ tex. i. d. c. fi.
 stricta gl. a h̄o v̄ dīcēdū de eo q̄ dan
 do operā. rel illicite amissit vngulā pol
 licis q̄ n̄ possit celebrare nisi eēt eo dis
 penset. Quātū h̄o ad p̄icularia veter
 m̄nata corporis v̄tia sciēdū q̄ clau
 dū admittit p̄suetudo: nisi tal sit q̄ si
 ne baculo ad altare stare n̄ possit. ar.
 de ple. di. d. null⁹. z di. xlv. disciplina.
 No. et astē. vbi. s. vbi dīc̄ d̄ mēte h̄o.
 q̄ eps dispētare p̄t cū religioso q̄ cele
 b̄ret cū ligneo pede. It̄ eēt possēt p̄lati
 maiores r̄tioloz possēt tal eēt p̄fess⁹.
 Lectas vnus oculi tū repellit a pro
 motōe h̄z arch. q̄ p̄bat p. c. si euāgeli
 ca. di. lv. ḡbbosus n̄ repellit a p̄motōe
 nisi sit n̄m̄ia deformitas. N̄is. vi. digi
 tos in pede idubitatē p̄mouet h̄z ho.
 si at̄ h̄eat i manu vl si h̄z digitos p̄m
 otos: dūmō ex his nō sit sp̄d̄metū in
 vlu mēbrū p̄moueri p̄t. vt in. l. idē offi
 kus. ff. de edil. edic. Lepros⁹ p̄plo cele
 b̄rare n̄ dz p̄ scādālū. sz si h̄ sit n̄m̄is
 deformis n̄ ē ph̄bēdus p̄uati celebra
 re leprosis. n̄ at̄ sanis. v̄nū ois n̄ b̄bēs
 ad sacerdotū p̄moueri n̄ p̄t. Maculā
 h̄is i oculo n̄ repellit a p̄motōe: n̄m̄ia
 idacat deformitatē. q̄ p̄siderare ē in
 arbitrio archiepi. ex. e. cū de tua. Sed
 ibi p̄siliū suffraganeoz regri mādāt.
 z q̄ sibi visuz fuerit exequat metropo
 litan⁹. vbi no. Uin. z Ber. q̄ sine con
 silio illoz nihil p̄t disponē. als n̄ valet
 h̄ n̄ teneat illō seq. ex. d̄ arbi. cū. poli. vi
 dē. s. p̄. no. ubi astē. vbi. s. q̄ h̄is me

culā i oculo deformate: si litat r̄ione
 p̄t p̄moueri. als n̄: nisi d̄ isp̄ lei cū co.
 d. c. cum de tua.

Quid at̄ figs h̄eat oculū vnū grossū
 oz altero: vel vtrūq̄ h̄eat p̄m̄ētē. Sz
 astē. q̄ si sp̄d̄it. vt i. l. g. clauū i p̄n. ff.
 de edil. edic. De furto: h̄is: cadu
 cis: z v̄m̄otacis dīc̄ gūl. z gl. di. xxxij.
 c. cōiter. q̄ nullus talū p̄moueri dz ēt
 postq̄ fuerit libatū. Si at̄ h̄ sit p̄moti
 tē aut se ois z ex toto libatū a p̄dictis
 passioib⁹ aut nō. Et i p̄mo cān poterūt
 exeg offm̄i sūti. Quātū at̄ tpe expectari
 d̄eat ad p̄b̄d̄i talis: p̄t dīc̄ q̄ ē arbitri
 uz: p̄sat] p̄d̄itōib⁹ morbi z p̄sōe. Si
 h̄o nō ois ex toto sunt libatū: tē aut fre
 quēt aliā v̄ictaz passionū vexat eos:
 aut raro. z figdē frequēt: ois d̄ent ces
 sat ab offō misse. vj. q. ij. i lris. Si ra
 rorūc aut cū spume iactatione z vocis
 p̄fussioe: z sic d̄ent abstinē. aut raro z
 sine h̄m̄ōi spumatōe z p̄fussioe vocis
 z tē n̄ ph̄b̄ēt ab offō misse: d̄m̄ō h̄ē
 ant iuxta se alitū sacerdotē: vt si ille ca
 dat vl deficiat: ille supleat. vj. q. i. illō.
 Quidā tū h̄ si admittūt de dem̄otacō
 dīcētēs q̄ ois dz eos eēt liberos. Sū
 ma at̄ ois p̄dictoz ē. q̄ q̄cūq̄ ē sua cl
 pa v̄ictat⁹ corpe repellit: q̄ h̄o sine sua
 culpa n̄ repellit: nisi scādālū t̄meat ex
 n̄m̄ia deformitate: vl piculū ex n̄m̄ia
 v̄bilitate. h̄ ray. Dermophrodit⁹ ē irre
 gularis. Et d̄r illi q̄ p̄cipat de v̄troq̄
 sexu. hic repellit a p̄motōe p̄p̄ defor
 mitatē z mōstruositatē. Et talis si ma
 gis vergat in sexū masculinū q̄ semi
 ninū: q̄z n̄ d̄eat ordinarī: nec ordi
 nat⁹ ministrare tū suscipit caracterē.
 Sz si magis s̄gat i sexū femininū q̄
 masculinū. vl ē si equalr p̄cipat de
 v̄troq̄ n̄ ē susceptū⁹ caracter] h̄z gūl.
 Et multo magis femina nō est ordi
 susceptiua B̄i at̄ mulier p̄sbytera. di.
 xxxij. p̄s̄b̄. nō q̄ h̄eat ordinē sacerdo
 ty: sed q̄ vxor sacerdotis z diaconissa
 q̄ dicit om̄ellam euangeliū.

Quidna quattuor modis dicit. Nam
 est q̄dā vidua corpore sed in h̄ōe
 sta m̄te. i. Th̄. v. vidua que i delitio
 BB 3

de corpore vidua
 dicitur. Et vidua
 est iusticia vidua
 eius. Et dicitur
 no membo.
 de h̄o matre
 p̄p̄at⁹ rel mania
 ego z mandatis
 v̄m̄otacis: p̄p̄at
 v̄m̄otacis ad ex
 mo man⁹ z h̄m̄ōi
 tā si m̄n̄at⁹ vl
 unū vl accidit
 ne d̄eat p̄mot⁹.
 q̄ si sup̄m̄otacis
 r̄d̄it n̄m̄is v̄m̄ō
 officia ad q̄e n̄ im
 p̄m̄ota si h̄m̄ōi
 p̄m̄otacis celebrare: si
 aliarū m̄n̄at⁹ h̄z
 h̄ōe z p̄dicata h̄z
 si sine cl̄pa iudicā
 afflictio: q̄. d.
 et condūto: si
 clerice nō poss
 legē p̄m̄ot⁹ rel
 rel oculo. z v̄ia
 mee z h̄ōe tā
 l̄ p̄m̄otacis v̄m̄ō
 vl v̄m̄ō. Si p̄t
 te in q̄etoz m̄n̄at
 d̄ r̄p̄t: a p̄m̄o
 nec: n̄ h̄i credat
 r̄eolē: cū h̄ōe. z.
 h̄z Inn. ubi d̄t h̄i
 ex l̄gē m̄n̄at d̄
 n̄i z h̄m̄ōi. ex. c.
 ver ad offm̄i neq̄
 d̄t h̄i d̄eat h̄i ex
 h̄ōe z h̄ōe: p̄m̄o
 v̄m̄ō. cōp̄ h̄m̄ōi
 m̄n̄at⁹ oculo vl
 p̄m̄otacis v̄m̄ō h̄i
 c̄m̄ōi: iudicā h̄i
 d̄. Idē iudicā h̄i
 castrat⁹ vl h̄i ca
 tale q̄d̄ m̄n̄at

delectationis a qua omnimoda immu-
nitare excludit virginitas.

4 **U**tz a patribus fluxu semis pdat
virginitas. **R.** **h3** Tho. ha be. q. cly. Se-
mis resolutio si pueniat pter ppositu
merito: vl dormitudo: vl pp violenu illa
ra cui mes no p sentit quauis caro dele-
ctatibz expiat vl et ex firmitate: vt in
his q fluxu semis parit no pdat virgi-
nitas. qz talis pollutio si accidit p ipu
dicta qua virginitas excludit. **L. d.** **Al.**
dices q snt qda q ad simplice aspectu
vir: vel ad locutiones vel ad confessioes
etiam eius snt in proposito sancto: vel
nolentes peccare distillationes humo-
ris sentit: z tales no corrupuntur: eo
q no fit ex proposito nec voluntate pple-
ta. **S3** in suadenda est eis q se tēperēt
a viroz aspectibz z confabulatioe.

5 **Q**uid si an pollutione nec ipsa in-
ternent voluntas s3 post. **R.** Perdit vir-
ginitate: s3 recuperat p pntiam. **Alj** ho
dicūt q no recuperat ex quo pollutio
est secuta z pensus meris siue ante: si
ue post. **Et hoc videt veritas.**

6 **U**tz cognite in ebrietate: vel som-
no pdat virginitate. **R.** **h3** Tho. in qro
di. xxxij. Sicut p pollutione in sono
no admittit virginitas: vt nūc dictū est
Sicis rō est de mulieribz que in ebr-
etate: vel dormitudo a viris cognoscū-
tur nisi forte hac intentione inerit dor-
mitū vt a viris cognoscerent. **Idē** dicit
fm **Al.** si postea placeret eis fuisse co-
gnitas sicut z de pollutione nocturna
dictū est. **s.** Pollutio. in p. in.

Virginum consecratio. Quare solus
ep̄s virgines psecrat. **R.** **h3** Tho. i. liij.
di. xxxviij. Sicut p m̄simonū carna-
le rep̄ntat m̄simonū sp̄ale inter xp̄s
z eccliaz q̄tū ad secunditate: ita p rela-
tionē q̄tū rep̄ntat idem m̄simoni-
um sp̄ale q̄tū ad ei⁹ integritate: vt p3
p oia q ibi pferunt z gerūtur. **Et pp**
hoc solus ep̄s virgines velādo despō-
sat: nō sibi sed xp̄o q̄si sponsi paranim-
pbus z amic⁹. **Et qz** integritatis signi-
ficatio plene p̄t eē solū i p̄tneria vir-
ginali: sed semiplena in viduali: pp b

viduis dat aliq̄d vellū s3 nō cū illa fo-
linitate qua virginitas datur.

Utz violēter corrupte debeāt cose-
crari. **R.** fm **Al.** l3 tales virginitate non
amittāt nec virginitatis auricolaz: nō tñ
cōsecrātur. **Et rō** ē qz in illo actu dīffī-
cile est ita reniti q voluntas nō allūctat
aliquē p̄sensū. vñ cū de plano dīffensū
p̄staret n̄ possit ecclie: s̄o statutu ē vt ta-
les humilr abstineāt a p̄secratōe. **xxxij.**
q. v. ille at famle. z. xv. q. i. sigs n̄ frat⁹

Utz possint psecrari occulte corru-
pti: q̄rū p̄secratio sine scādalo itermit-
ti nō p̄t. **R.** fm **Tho.** in qro. di. xxxij.
Occulte corrupte siue a viris: siue allo
quocūqz mō nullatenus velande sunt
qz pp scādalu vūadū nō debent sacra
ecclie: vel sacralis variari. **S3** pone al-
q̄ cautela adhiberi ad vitandū scāda-
la: vt. s. illa q non sunt de substantia
virginitatis veli fiant: vt est accensio can-
dellarū z h̄mōi: vitatis occulte illis q
sunt de substantia: puta s̄ba q dicūt s̄
veli ipositiōe: z q nomē virginitatis in
nomen castitatis mutetur.

Utz i p̄secratōe virginitatis deī gra. **R.** **3**
Tho. vbi. s. In p̄secratōe virginitatis sicut
z in vnctōe regū z h̄mōi b̄ndictōibz
dat gra nisi sit impedimētū ex parte
suscipientis. **Sed** hec nō tñ d̄nr sacra
qz nō sunt instituta ad curatiōez mor-
bi peccati sicut sunt sacra.

Quo tpe possit fieri p̄secratio virgi-
nū. **R.** In die ep̄phanie z i tota ebdo-
mada resurrectōis z natalibz ap̄loz
z in diebz d̄nicis. **S3** tñ necessitate pu-
ta lāgoze iminēte p̄nt quolz tpe p̄secra-
ri. vt. **xx. q. i. d. velamē. z. c. se. z extra**
tē: ordi. c. i. Et no. gl. in. d. d. velamē. qz
q̄druplex est vellū. i. p̄fessio: z p̄secra-
tiōis: ordiatiōis: z p̄latiōis. Uellū p̄fes-
siois iponit taz virginit q̄ vidue: d̄nti
sit duocētis ānoz. vt. j. q. ij. puella. Ue-
llū p̄secratōis est qd tñ virginit⁹ iponit
tur in. xxv. āno. vt. j. eo. placuit. Uellū
ordiatiōis qd olis imponebatur dia-
conissis in. xl. anno. vt. j. eo. sanctimōis
le. Uellū p̄latiōis est qd in. lx. anno dat
abbatiē. vt. j. eo. trauenculas.

Uis et mens. Que vis sit iter istae
et quotuplex sit mens qui possit ca
dere in cōstitutes vtrū: et de multis alijs
vide. s. Impedimētū. x. quali p tortū.

Visitatio. archieps epō: vel alius p
lat^o visitans ecclesias: pmo ppona
tur hōbus dei et queret de vīs: et con
uersatōe ministrantū in ecclesijs absq
coactōe iuramenti salubriter monen
do. Si quos inuenerit infames si ip
se non est ordinarius denunciēt ordina
rio. Notoria si inuenerit corrigat. extra
de cenſi. romana li. vi.

Utrū visitās possit exigere procura
tōes a locis visitatis. R. sic: vt i. d. c. ro
mana. Et pōt recipere a volēte dare pe
cuniā pro sumpſib^o moderatis dieb^o
qb^o visitat. Sed nō h^o nisi vnā procu
ratōes recipere vna die et si plura lo
ca visitet: et qlibz loc^o sit sufficiēs extra
de cenſi. ſelicis. lib. vi. q. si epō visitet p
altū: visitati et tenētur ministrare expē
sas isti visitati. extra d. offi. or. si epō li.
vi. Sz epō nil plus pōt exigere ab his
quos nō pſe visitat: vt ibi dī.

Utrū visitās possit recipere pecunias
R. si ipse vltimū familiares recipere pe
cuniā pter id qd nūc victū ē: seu et p
rationes recipere nō visitādo: ipse iur. s. re
cipere duplici restituere illi ecclie infra
menses. alioqn epō et superiores differen
tes sic restituere sūt iterdicti ab ingres
su ecclie. Inferiores sūt suspēsi ab offi
o et bñficio quibz plenarie satisfactū et
nulla fmissio v3. ex. d. cenſi. extigit li. vi.

Quō et quēs archieps possit pui
ciā suā visitat. R. pmo iur visitat dio
cesis ppxā erga ecclesias maiores et mi
nores: et eaz p plos saltes quocādo de
plurib^o locis ad vnū pgruū. Postea
h^o et visitare suffraganeos et eoz dioce
ses. Sz vna dioceſi visitata in toto vel
in pte nō possit ad eaz visitādā reuer
tī: nisi oēs et sue itez fuerit visitate. Sz
si forte aliq ecclia visitate dioceſis id
guerit itez p^o p dicitis alijs visitari. et
pōt redire ad illā si a diocefano fuerit
regit^o: vel de pſilio et assensu oīz suf
fraganeoz aut. maioris ptiō aut si dī.

ſcultates adhibuerint petat infra a pa
pa. Sz post visitatōes oīz dioceſis li
cētū est et visitatōes iterare p^o in re
gūto suffraganeoz pſilio: et deſubatio
ne: et offiſitōe ipſius sup hoc hita corā
eis q sūt redigēda in script^o: et tūc po
terit visitare et si si iterueniat suffi aga
neoz assensu: ita tū q illa loca prius
visitet q in pōri visitatōe nō fuerunt
visitata. hec oīa in. d. c. romana.

Uctio. extrema sacz ē: qz pigit ad
Effectū: q ē curatio morbi peccati.
Que est mā hui^o sacz. R. mā ē oleū
olue ab epō pſecratū. et tale oleū et
pſecratio sūt de necessitate hui^o sacz.
Que est forma hui^o sacz. R. forma
est oīo de pcatina dicendo. Per istā sa
ctā vncōes et suā pyssimā. misericō
diā idulgeat tibi deus quicquid deliq
ſit per vſam. et c.

Utrū pferri d^o vncio extrema. R.
a solis sacerdotibus: nec ali^o pōt inoge
re et i articulo nōtatis. Sacerdos aut
pferre pōt pntē vno cōico: et etiā solus
in necessitate ſim Ber. et Host.

Si sacerdos i vntōe deficit: si aliq
pres inuice sunt. qd factū est: iterari si
d^o sed vncōes que restant p altum sa
cerdotem compleatur.

Quō pferenda sit extrema vncio
R. nō nisi adultis iſirmis: ipſculo mor
tis pſtitutis ex ipſa iſirmitate. Vñ nec
dat cōtibus ad bellū aut nauigātibus
seu hīs q mor occidēdi sūt qz tal morſ
nō iminet ex defectu nāe: sz ex euentu
fortune. His aut q pſenio deficiūt et si
ne actuali iſirmitate dat pueris nō
qz nō hñt iſirmitates spūales pēta ex
peccato actuali: nec dispositōes deu
tōis hñt pnt ad hoc sacm.

Utrū extrema vncio debeat dari
ſreneticis et dementibus. R. si in sana
mente pſtint si poterint d^o dari. si
ho pſerint dari d^o. Tñ hñt aduerten
dū est h^o Thō. q illis furiosis et amē
tibus pēpue dari nō d^o q pſiſt sacro
pnt facere irreuerētā p aliquā imēdi
ctam: nisi ipſi haberēt lucidā interval

in gibus factis
Que pto cog
Inquin. infra
eo peccati. pta
blamans p
pulpis dicitur
Ren. s. hō p
dā inuigatur.
cio offi inuig
C. ut pncio
s. h. Thō. iterari
sacra: nō h^o effe
vras corpis et m
amit pnt. In ea
ne terari pōt: h
lo mestis et enad
dū pta: qz e
e hñt si sit egitū
pſiō: tūc d^o si
pſculū mortis.
dat eadē in ſim
ad filijs hñt re
q: tam est alius
vno eodem ſi
C. Quid aut ſi
datur oleo vntōe
cur. s. hō. in. d.
oleo nō pſecratū
ſit pſecratū et bi
ex. nō in dubijs.
Vñm die de aq
nō bñdite qz to
nes redit idē.
qz hñt q acci
ne puerit ad aq
rōne vñ pſte
de aq ad dita ſi
be minoris. et h
in dubijs. qz loq
lo ex. infert. p. a
vntōis affinitē nā
p. et quōdā ille
qz dicitur tūc a
Vñm qz ad hñ. li. i.
Vñm. C. ut tūc
vntōes nō ſim re
vntō. s. qz h^o pſecrat
tūc in pmo ſim. et
vntō qz inuigatur

ad animum pmissioe seu obligatioe: et so-
lap pmissio no vs nisi pcedat delibe-
ratio cu pposito et respectu religiōis
lz aliud sentiat. Jo. an. in. c. dudū. d. cō-
ner. 2. lu. Nā iuramentū seu votū calore
fractū facta vel ad delibereate si obli-
gat. vide. s. Jurare. §. iiij.

2 Et p predicta soluti q̄stio q̄diana.
Quid devotio, mulier q̄ faciūt in p̄tu
vel in infirmitatib⁹ vel angustijs suis
vl suor. z et q̄ vtrū faciūt: mort ex aliq̄
angustia: vel p̄turbatioe. R. si habue-
rūt itentioez obligadi se deo: cogitantes
z de ca q̄ movebat eos ad vouēdū. s. i
firmitate vel alio p̄culo: z define. s. de
evasioe p̄culi: pp qd vtrūq̄ vouebāt:
tenēda sūt. lz i tribulatioe z p̄turbatioe
sunt emissa: dūmō cū delibereatioe sue-
rint scā: z vouētes in sua emēte fuerit
sec⁹. §. si nō delibereato aio illa vota se-
cissent. z in tñ votū obligat vouētem
i q̄tū hūt itentioez se obligadi. Nō. n.
votū obligat vltra consensuz: vt dictū
est. s. Jurare. Et p illud qd d̄f q̄ i vo-
to requir̄ pmissio: hec est obligatio: p̄
qd dicēdū de votis q̄ sunt a multis: si-
cut ab illis de tertio ordie beati Fran-
g vouēt z profitent̄ in tra: tñ illoz trās-
gressio nō obligat ad mortale. z hoc id
est: qz lz in vouēdo talia sit delibereatio
z p̄positū: tñ deficit qd est p̄ncipali-
us. s. obligatio Nam predicti nō inten-
dūt se obligare pp h̄mōi vota ad ali-
qd peccatū: nec etiā veniale.

3 **Additio.** Quid afit de eo q̄ fecit
votū nō observadi regulā
tertij ordie sancti Frā. z loquor de ve-
ro voto. An teneat observare oia que
p̄tinent in dicta regula. qd est pulchra
R. Casus iste decidit p̄ decre. exūt de
s. si. ii. vi. vbi ē casus de ffibus minorū
bus q̄ i sua p̄fessioe p̄fiter̄ suare obe-
dientia: paupertate: castitate z euāgelicū
lesu xpi mō r̄ndet papa q̄ nisi itentio
eorū esset se obligare ad observatiā om-
nisi p̄fitorū euāgelij: q̄ si tement̄ ex v̄l
dicte p̄fessiois. nisi eo mō q̄ ponūtur
in regula. s. vt p̄cepta obfuerit: vt p̄ce-
pta z p̄filla: vt p̄filla. Idē d̄c in casu

nfo. Nota tñ q̄ sūt q̄das mulieres de
tertio ordie sc̄i Frā. q̄ v̄nūt collegialr
z p̄fiter̄ tria vota religiōis ex p̄fessioe
aplica. Et talis p̄fessio dissolueret in f̄
montū nō p̄suma v̄m sicut statuit. Si
fius papa quart⁹: sine ante sit contra-
ctū sine possi dictā professionem.

4 **Additio tñ p̄dictis singularē distinctio**
nez quā ponit Panoz. i. d. c. sicut. c. ij.
de regula. q̄ votū factū in h̄mōi angu-
stijs: aliq̄n causat a timore mortis aie
aliq̄n ex timore mortis corpis. Timor
mortis aie nō excusat nec dat casū tractā-
di actū. Sec⁹ i timor mortis corpis. Rō-
diversitatis est qz timor mortis aie nō
nōq̄ icntitur a deo vt qd ducat ad cō-
versioez: z sic talis timor est ap̄tēdus
xvi. q. i. reuertimint. Sz timor mortis
corpis sit ab hoie. z talis timor est su-
giedus tāq̄ violētus z intus. Et sō
cū querit nūq̄ timor mortis excuset.
Sic distingue p̄ doc. aut ē timor mor-
tis nālis: aut accidētalis. Primo casu
nō excusat. Exemplū in grauit̄ infir-
mo: vt in. d. c. sicut. Secdo casu subdi-
stingue: aut est mors accidētalis casua-
lis: aut violenta. Exēplū p̄tūm vt in t̄
mē. e. p̄culū naufragij: vel incēdij: vel
hostij. Et iste timor nō impedit actū nec
inualidat p̄fessionē p̄ rōnem. s. dictā.
Nāz aliq̄n deus incutit talē timorē vt
homo p̄uertat. Secdo casu pone exem-
plum in eo qui timet mortē violentāz
sibi iminentem ab iniquo hoie. Nam
si propter tales timorē qd ingredit̄ reli-
gionē non tenet ingressus. ex quo fecit
vt enaderet mortē violentāz. nam re-
picit cor. z vult voluntariuz militē. z ita
loquitur. c. i. quod me. causa. z p̄dicta
possunt adduci generaliter ad val d̄-
tatem: vel inualiditatem cuiuslibet votū
hec Panoz. m̄.

5 **Quot sūt species votoz.** R. due. Nā s
quoddā est votū simplex: z quoddāz
solēne. vide. s. Impedimentū. iiij. Est
z alia diuisio votoz: qz aliud est purū
sive absolutū: vt enim qd absolute z si-
ne cōditioe vouet. Aliud est p̄ditio-
nāz: vt cum addit̄. si hoc erit vel illud.

C. C. rōne de
pleto. s. in
tumēt̄ ita c̄
in mōe h̄mōi. M
us tñ obligat
gare. Intēdū r̄nō
tōc nō cogitabāt
verit̄r delibereall
gitallet tōc q̄i ro-
nem iudicādū. S
latit̄: curior via t̄
ad iudicū h̄mōi z
simplex ē sine p̄f̄m
adimplere dabit ē
boni v̄ri ad v̄l p̄
q̄ necessaria sunt ē
d̄. z b. casu intell
ullis. vs. In obno-
p̄ d̄ca nō p̄f̄m
tñ Arch̄. s. q̄ sig-
plere vota pp q̄
oio vel v̄m a
plere cū b̄i p̄m
Idē q̄i d̄m̄lū p̄
tñ possit. Alis mō
sibi nō p̄f̄m t̄p̄ n̄
te esse valde n̄m
b̄ imineret p̄f̄m
voto religiōis cū
latit̄ cogit̄. h̄
tum et̄ d̄m̄ner
serip̄m. z extra co-
generalis v̄l sp̄l
trritat̄ obligatio
plere: vt si deo pla-
quidē cōditioez q̄
et si nō exp̄mar̄.
ria. Cōditioes sp̄l
vt si filius meus l̄t
infirmitate. cōditioez
v̄l cōditioez: non
remonē voti. z t̄m
q̄i tota obligatio p̄
non cōditiois.
C. Quid est de illo q̄
p̄tione iura t̄m̄z z
firmat̄ ad mortē q̄
d̄ca voti p̄m̄o. z
v̄l. sicu l̄t iudicāte n̄

de e. deinceps nō maxie si si in p̄ceptū
sz q̄si si reputās plus sibi possibile illa
die ieiunare: pat̄ ieiunare alia die integra
p̄ illa. sz si i p̄ceptū fregisset: nec itē dē
nec ex integro alio ieiunādī: tē sec̄ ma-
xime in voto singulari z secreto in q̄
nō est scādālū. Nā secus ē de illo q̄ iei-
unū ecclie fregisset. Nō. n. p̄pter hoc
sz extra horā comedere intēdē alio iei-
unādī in scādālū aliorum.

D Quid de votis stultis: vt de nō pe-
ctinando caput in sabbato vel lanādo
vel ieiunare in d̄sica z h̄mōl. Nō est
mortale. sz p̄hibēdī sunt illa implere.
Illō at̄ votū q̄ i aliq̄ cūctū ē bonū: z
in aliq̄ malū si obligat nisi p̄ euentu
bono. vt votum inep̄e iud. xi.

20 C Utrū expedit vouere. R. sz Rī. lu-
tū. di. xxxviij. q̄ vouēs: aut nouet bo-
na: q̄rū obfuitatio v̄ p̄babilr p̄posito
nata infirmitatē sue sp̄ali: aut i p̄por-
tionata. P̄uo mō vouē nō expedit hōi:
q̄ p̄ h̄ firmat amplius volūtatē suā in
bone z p̄ magna pte excludita se lib-
tatē malefaciēdī: z fac̄ actū p̄tū latrē
z iō vouēdo meret. Sec̄do mō si expe-
dit hōi vouere: nec sz. Talē. n. votū si
h̄ discretionē comitē: cū p̄ h̄ voueus
magis videat se illaqueare: q̄ augere
securitate de sua salute. Quilibet t̄si re-
putare: dz obfuitatā voti religiois p̄-
portionatā esse sue infirmitati sp̄ali:
nisi p̄ certā expertētiā sibi de d̄o con-
staret. Propter enim custodiā q̄ ma-
gis adhibet religiois q̄ secularib̄. z
p̄ bona exēpla q̄ vidēt frequētius au-
dit. z p̄ maiores p̄solatōes sp̄iales
quas ex diuina benignitate ob fauorē
religiois z ex facta societate recipiūt:
obseruatio aliquorū bonorū p̄port-
ona ē aliquid ex̄ti i religiois: que eisdē p̄-
portionata nō eēt i seculo remanētī. z
libertor ē volūtas vouētis q̄ nō vouē-
tis. Nā libertor ē volūtas q̄ a rectitudi-
ne declinare negd̄. q̄ illam discere
pōt. Homo aut̄ p̄ votū nō minuit in
se libertatē faciēdī bonū: sed auget: sz
minuit p̄tē factē dī malū. nec ob. q̄

dicit vulgares. Res coacta fact̄ nū va-
let. q̄. R. fm̄ zab. in cle. si d̄sz. de re. z
ve. sanc. q̄ duplex ē necessitas. i. coactō-
nis: z h̄ p̄tāt volūtatē z minuit v̄ lau-
de actus: z h̄ nō ē in voto. Alia ē neces-
sitas q̄ ē in exteriori iclinationē p̄ con-
suetudinē bene agendī: z hec est i bea-
tū: z hec nō minuit: sed auget.

C Quid de voto q̄ fit ex duab̄ cāis 11
R. sz Ral. Si q̄s vouet ex duab̄ cāis
vtputa ire ad sc̄m̄ Jac. q̄ credebatur ibi
inuenire germanū suū. z ēt p̄ redimen-
da p̄tā sua. in h̄ cāi q̄m̄is sc̄merit ger-
manū suū discessisset an̄ q̄ iter suū ar-
riperet: nihilominū t̄si p̄ alia cāis: si
nihilominū itēdisisset se obligare. Alis se-
cus: q̄ votū si obligat vltra p̄tē. zc.

C Quid figs emittit duo diuersa vo- 12
ta. R. fm̄ tho. in. liij. si vtrūq̄ ē p̄passi-
bile cū altero: vtrūq̄ dz seruare: nisi
forte aucte sup̄ioris voti p̄cedēs i alio
melī p̄m̄ter. si at̄ ambo vota sunt si-
mull p̄passibilia. dz suare q̄d malus ē
z v̄ de minorē h̄z arbitriū p̄lati satisfacē
Uide de hoc. s. Ieiunū. s. xxi.

C Utrū p̄ mortis possit inuigē filio 13
quē p̄stituit h̄fdē: vt impleat votū etc. R.
fm̄: Ray. votū pegrinatōis si p̄t pater
inūgē filio. quē p̄stituit h̄fdē: nisi z
ip̄e filī approbaret ex eo. licet. sz pecu-
nariā satisfactōnē h̄ p̄t inūgere: q̄m̄
imo fm̄ hō. si filī vult eē h̄s: t̄si im-
plē oīa vota p̄t̄s si h̄fditas h̄ patiat.
z p̄ h̄ facit. l. ij. ff. de polli. q̄ dicit q̄ obli-
gatio voti trāsit ad h̄fdē. vide Pa. ad
h̄ in. d. c. 13. vbi q̄rit de illo filio regis.
qd̄ si se si obligasset ad executionē. nū
qd̄ teneret exeg votū p̄nū. Inn. dicit
q̄ sic. z pōt p̄pellī p̄ p̄nationē h̄dita-
tis. si aut̄ p̄ coactionē p̄sonalē. z sic nō
potuisset excōicari nisi se obligasset h̄z
eū Bo. an. putat q̄ ex quo spōte aditit
h̄fditātē: pōt p̄pellī p̄ excōicationē q̄
p̄lz pa. Nā aditido q̄si p̄xit. Sz v̄ q̄
ex quo ille rex morte p̄uenis nō pote-
rat votū p̄ficere: si tenebat p̄ alitū exeg
q̄ i voto intelligit illa p̄ditio generalis:
p̄potero. vt dictū ē. s. Et nota gl. in. c.

libet et. fm̄
q̄is q̄ vom
beuone. Q̄
terrante. p̄
ereg p̄ alitū
Sec̄do cū te
fidior: ip̄dū
q̄ p̄t. Et nō. h̄
ca q̄ d̄cā illa. v̄
tōe si obligat
nō oīo ip̄dū
b̄m̄ q̄ ip̄dū
illatū ne voti
voti redimē: q̄
si vouēs eēt certū
alio dz intelligit
p̄t. Pa. dat alia
p̄ditio sup̄
voti. q̄ p̄t nō
alio si votū esse
d̄ h̄ pa. in. d. c.
lar. i. d. c. nō ē
Magis d̄ditio effi-
sz h̄ nō p̄t Pa.
tū sufficiat
gatonē: sz redimē
di. p̄o hoc. c. l. c.
Causa in h̄m̄
Utrum. q̄. Q̄
C Utrū ep̄o possit
nō p̄t sine iura
q̄ v̄llat: nec
inter ip̄m z ecclī
Ite nec aliud v̄
cū fiat ecclīe iur-
tōe. z h̄m̄. x. z
obfuitante z die
C Utrū q̄ subiecti
sint vouē. R. sz R.
v̄ij. Nullus p̄t
alid q̄ ē i p̄tate
l̄t̄ alitū: q̄d̄ ad
mō nō ē sue p̄tatis. z
nō p̄ voti obligat
sine iur̄p̄tione. si in pec-
catis: q̄d̄ d̄ditio tacta
p̄p̄tōe: q̄d̄ licet redimē
C Utrum p̄m̄ possit
p̄p̄tū. q̄ p̄tū v̄ d̄g

nō est ex eo. Inm. dat instabilem so. q
 quōq; qd vōit vifitare terrā factā ob
 deuotionē. Quōq; p subsidio ipedēdo
 terre sancte. Prio cāu nō tenet votum
 exēq; p aliū supuentē impediēdo:
 Secūdo cāu tenet. qz exq; vōit p sū
 fidio: v3 ipedire sūfidū meliori modo
 q̄ pōt. Et nō. h singularit. Nā facit ad
 ea q̄ dca sūt. s. v. vōtū emittit p deuo
 tiōe nō obliget vōtē supuelēte ipedi
 mto oio ipeditiuo. No. th limitat p mū
 dcm qū ipeditmētū nō erat tpe vōt.
 Alō aut ne vōtū derisorū videat: tñ
 vōtū redimē: qd nō putat Pa. vep nō
 si vōtū eēt certus v ipeditiuo pperuo
 als v3 itelligitū p mū q̄ mode poterit
 Itē Pa. dat aliā limitationē. vt ex im
 pedimēto supueniēte tollat obligatio
 vōti. qñ p rō nō sūt i mora exequēdi.
 als at vōtū esset cōmutādū vel redimē
 dū. h pa. in. d. c. licet. vide ēt glo. singu
 larē. i. d. c. nō ē q̄ dicit: qz in voto intel
 ligit q̄ditio ghalis h q̄ mode fieri pōt
 s; h nō pl; Pa. q̄ putat qz impedimē
 tū difficultatū vōti nō auferat oblig
 gationē s; reddat facultatē dispensan
 di. pro hoc c. i. extra eo. vbi ponderat

U causa infirmitatis.

Uotum. ij. Quis potest vouere.

1 **U**trp eps possit vouere. R. fm host.
 nō pōt sine lnia pape vōtū emittēre p
 qd dissoluat viculū mīmonij. qd est
 inter ipm z eccliaz suā ex de regu. l3.
 Itē nec aliud vōtū p qd graue p iudī
 cū fiat ecclie sue: vt de lōga pegrina
 tiōe. z h mōi. ex. eo. magne. Uotuz tñ
 abstinentie z elemosyne emittē pōt.

2 **U**trp q subiecti sūt ptāti alteri^o pos
 sint vouē. R. s; Tho. scda scda. q. lxxx
 viij. Nullus pōt se firmiter obligare
 ad id qd ē i ptāte alteri^o. z quōq; ē sū
 lect^o alicui: q̄tū ad illū in q̄ est subie
 ctus nō ē sue ptātis. z iō nō pōt se fir
 miter p vōtū obligare ad id sine con
 sensu supioris. nō tñ peccat vouēdo: qz
 intelligit q̄ditio tacta. s. si nō renocāt a
 supioze: exq; licita reddunt valida.

3 **U**trum pueri possint vouere. R. fm
 Tho. vbi. s. pueri añ ānos pubertatis

duplici rōe vouere si pnt. primo qz vt
 in pluribus partit rōis defectū: sicut
 p3 in furiosis z amētib^o q se voto non
 pnt obligare: vū sūt i furia vel amētia
 Secūdo: qz sūt i ptāte gentū vel turonū
 q sūt eis loco gentū. z iō eoz vota ex
 duplici cā robur nō hnt. Diccū ē er
 go qz si puer vel puella añ pubertatis
 ānos nōdū hēat vsū rōnis. nullo mō
 pōt se ad aliqd obligare: si pō añ an
 nos pubertatis attigerit vsū rōnis: p
 qdē q̄tū i se ipō ē se obligare. s; vōtū
 ei^o pōt irritari p pntes: quoz cure re
 manet adhuc subiectus. hec Tho. Et
 qz vōtū pueri añ ānos pubertatis ob
 liget: factū fm pa. c. y. ex. eo. iūcta glo.
 vbi tpe iserit qz vōtū emittū in puerili
 etate efficaciter obligat: s; pōt facult
 tatē obtinēdi cōmutatōez. z sic mior
 etas nō ipedit obligatōne querēdam
 deo. z dē puer post. vij. anū. z sic post
 doli capacitātē qz obligat ex voto. z i
 hoc tene sp̄ menti dicitū tex. qz vt dicit
 Pa. alibi nō ē ita clar^o. Addit ēt pan.
 qz cū tale vōtū emittū in puerū etate
 videat pōt^o pcedere ex qdā facultate
 ai q̄ discretōis arbitrio obligat vouē
 tē: s; facultas pōt cām dispēndi: vel
 q̄mutādi. Addit tñ Tho. qz q̄tū qz
 qz sit doli capax añ ānos pubertatis nō
 pōt se obligare voto solēti z religio
 nis pp ecclie statutū qd respicit^o qd in
 plurib^o accidit. post ānos sūt puber
 tatis pnt tā se voto obligare. simplici:
 vl solēti absq; volūtate parētum.

4 **U**trū ai si puer añ ānos puberta
 tis vouerit se seruaturū q̄tūctā. vel in
 gressurū religionē cū venerit ad etatē
 litiaz: vl cū p̄ ei^o obierit. Nūqd p̄ vō
 tū illud renocare vel irritare pōt q̄dī
 cēdo. R. Alstē. li. i. ti. xx. refert Ug. di
 cere qz nō. sed Rod. dicit qz pōt. que
 videtur humanior opinio. vnde non
 tenebitur illud seruare nisi rex voueat
 vel iuret quia obligatio semel extin
 cta non reuiviscit: nec pater: nec tu
 tor: peccant in renocādo: quia hoc eis
 conceditur a iure z a deo. No. etiam
 qz licet in. d. casu talis non obligetur

ex voto qd i mior fecit etate: si tñ ma
ior postea factus: illò ratū hñt qd vo
uit obligatus erit .d.c.v. i. i. i. glo.

5 **U**trū filius. postq̄ puenit ad pu
bertatē vouere possit. & fm Tho. vbi
s̄. ille quēit ad ānos pubtat] si sit libē
p̄ditiōis. ē qdē sue ptātis q̄stū ad ea q̄
ptinet ad suā psonā: puta q̄ p votū ob
liget se religio: vñ q̄ m̄simoniū q̄hat
si at ē sue ptātis q̄stū ad disp̄sationez
domesticā. vñ circa h̄ nō pōt aliqd vo
uere sine p̄sēsu p̄ris. hec Tho. Idē ē i
alijs dicēdū vñ p̄ q̄ p̄iudicat iur̄ p̄se
ptātis: vt i abstinētijs z pegrinatōib⁹
z filiabus: in qb⁹ nō p̄t fili⁹ vouē nisi
pegrinatōnē trāsmarinā i s̄biditū ter
re sancte. extra eo. ex multa. s̄z Do. z
nisi pater p̄senserit exp̄sse. vñ tacite. s̄. si
cōtradiccō fm Inno.

6 **Q**uid aut si pater p̄dixerit z reuo
cauerit hmōi votū. s̄. vñ si te sine cō
tinētiē. siue aliud. Et post hmōi reuo
cationē p̄sētit tali voto. nūqd filius cū
venerit ad etatē liaz tenebit obfuarē
hmōi votū vel iuramētū si forte iura
uit aliqd: si votū illò si sit d̄ igressu r̄ho
nis. Dicēdū ē q̄ si reuocauit: q̄z semel
fuit absoluit. s̄. p̄ reuocationē scām a
p̄re. Et obligatio semel extincta n̄ reu
ulcit. vñ nō tenebit obfuarē hmōi vo
tū vñ iuramētū. nisi itēp̄ voueat aut iur̄t

7 **S**z difficultas est de filiosa. pubere
z vxore. An p̄ reuocationē vñ p̄dictō
nē p̄ris vñ m̄ri reuulscāt vota mōtuo
p̄re vel marito. Inno. i. c. scripture ext.
eo. dic̄ q̄ soluta p̄ris potestate tenet si
li⁹ implere votū. Idē dic̄ de vxore. Rō
diferentiat] ē: q̄z votū pueri p̄dictōib⁹
parētū factū fuit mortuū. Et iō merito
si reuulscit. Sec⁹ in votū filiozusa. pu
berū z vxorū: q̄z p̄ dictōnē p̄ris vel
mariti hmōi nō mortuū s̄ mortificat̄.
s̄ ē q̄z solū executio ph̄bet. z iō si m̄
rū si post mortē sup̄ioz p̄dicti tenent
exeḡ vota p̄dicta: q̄z solū mortificata
fuerāt. Idē dic̄ de votis factis ab vxo
re an p̄ctū m̄simoniū: q̄z illa si p̄iudi
cialia sūt nō d̄z exeḡ sine lnia viri. z h̄
vñ et velle .c. manifestū. xxxij. q. v. vbi

bf manifestū ē ita voluisse legē femi
nā sub viro eē. vt nulla eius vota que
abstinētiē cā vouerit reddant ab ea n̄
si auctor vir fuerit p̄mittendo.

8 **Q**uid at cōtra. An marit⁹ possit
emittere votū abstinētiē vel pegrina
tiōis inuita vxore. Debitū facti: q̄z ma
ritus z vxor nō indicāt ad ipartā. In
no. vt refert pa. in. d. c. scripture: dicit
q̄ sicut vxor nō obligat ex voto absti
nētiē z pegrinatōis nisi maritus con
sentiat. vt i. c. noluit. xxxij. q. v. z i. d. c.
manifestū. Ita in marito vt nō possit se
obligare ad votū abstinētiē: seu pegr
inatōis sine lnia vxoris. Et h̄ p̄t intel
ligi verū in votis p̄ q̄ p̄iudicaret iur̄
vxoris. In alijs secus. nā maritus est
caput vxoris z non e contra.

9 **A**dditio. Et p̄p̄dca p̄z qd dicitur
dū. ad. q. An maritus
possit effici m̄atellat⁹: vtputa efficit de
tertio ordie sancti Francisci vel d̄n̄tel
z hmōi sine lnia vxoris. s̄. p̄z ex p̄dic
tis. Nā nullū votū p̄ qd p̄iudicat iur̄
vxoris vñ emittere pōt sine eius con
sensu sicut nec cōtra: q̄z marit⁹ z vxor
in talib⁹ nō iudicant ad ipartā. Ad
constat q̄ p̄ susceptōnē talis habitus
multotiēs generat̄ horroz z displicen
tia vxoris erga maritū vt experientia te
ste vñs̄ ē. Et ob h̄ diuertētes a mar
tis faciūt scādala cum alijs.

10 **E**x qbus inferitur q̄ marit⁹ sine l
centia vxoris pōt emittere aliqd votū
abstinētiē: dūmō nō p̄iudicat mulieri.
Et addit panoz. in. d. c. scripture. q̄ si
vterq̄ vñ alter eoz emisit votum ante
cōtractū matrimonij nō pōt alter exe
qui cum p̄iudicio alterius. vt nota.
i dictis iurib⁹. Potest tamen vxor illò
vouere sine consensu mariti. qd dare
potest sine suo consensu. vt no. in. d. c.
manifestum. panoz. tamen in. d. c. scri
pture. vñ p̄riari. Inno. in. eo quod dicit̄
q̄ soluta patris potestate filius tene
tur implere votū. Nā fm eū. c. quidam
de cōuer. cō. vñ multū obfuarē. Nam
ibi d̄ q̄ si marit⁹ itrauit religionē cō
tradiccō vel ignoratē vxore. z ad p̄re

hones pro
vxo ingre
vñ ingre
hola. ecc
rpo habile
res. s̄. op̄.
dicit q̄ nō
rit̄ emittit
hola. q̄z em
nuit vñ p̄
fuerit collat
pa. aliud sine
maritō q̄ i
ris regula. si
ken vt vale
rit̄ si obliga
in seculo s̄
suz. n̄ nō
e n̄ p̄lōm
cu p̄uenit
clūdi s̄b
p̄fessō. n̄
stare. Et si
re m̄simon
trabit. s̄. z
11 **C**l̄p̄ seruit
no. z pa. i. d. c.
pagi si p̄iudi
tur ser̄. fec̄
votū cōtōe
12 **C**An aut̄ se
neat ad voti
xime dicitur
13 **A**dditi
ponet̄ que
tūcūq̄ puer
pubertatis n̄
ligiōis. Dec̄
i. in. s̄. an si no.
obliget ex voto
14 **S**i in maior
p̄t qd vouit ob
iūta rathabit
pubertatē ratū h̄
pubertatē q̄z erit
illa si credidit
vñ nō h̄p̄u. l̄.
q̄ si nota dignū

ffones vxoris renocat: nō tñr mortuā vxore ingredi religione: qz emisit vo tū tpe inhabili. ergo idēz dīcēdū in si liofa. ex q̄ executōez voti nō ptulit ad tps habile. z hāc ptez Pa. putat vior rez. l3 opt. In. sit tutio: fm eū. Tñ pt dicit q̄ nō est sile: qz vep est q̄ ille ma rit⁹ emisit votū tpe in habili. sec⁹ d̄ si liofa. qz emisit votūz tpe habili: z te nuit votū fm oēs l3 executio voti non fuerit collata ad tps habile. Infert ēt pa. alitū singulare. i. d. c. qdā. de vco marito q̄ i mā voti pcedit ēt illa tur ris regula. si nō. v3 qd̄ ago: vi ago: va leat vt valere pt. Nā vt ibi vides ma rit⁹ n̄ obligauit se simplr ad ptinētū in seculo fuanā: l3 ad religiois igres suz: q̄ n̄ valuit l3 p̄fessionē fecerit e n̄ h̄olomīn⁹ remāit obligat⁹ respe cū ptinētie obseruāde q̄ ptinētū in cludē sub igressū religiois hoc est s̄ p̄fessioe. vt in. c. cū ad monasteriū. de sta. re. Et sic talis nō pt de cetero p̄he re infumōtū mortua vxore. Tñ si cō trahit: l3 debitū exigere nō possit.

11 C Utp seruus possit vouere: & h3 In no. z pa. i. d. c. scripture. q̄ p votū qd̄ pagi si p̄iudicio dñi nō p̄t: n̄ obliga tur seru⁹ sec⁹ dīc in alio voto puta si vouit oratōez dicere vel qd̄ sile.

12 C An aut seru⁹ postea factus liber te neat ad vota p̄us facta. Bīc vt nūc p̄ xime dictum est de filiofa. z vxore.

13 **Additio.** Et p̄cludēdo breuiter ea q̄ deā sūt in hoc. c. ponent quedā p̄clusiōes. Prima quā tūcūqz puer est doll capax añ annos pubertatis nō p̄t se obligare voto re ligiois. Nec p̄clusio p3 ex dictis thō. i. iij. q̄. in si. no. m̄ q̄ l3 i. d. c. cū talis n̄ obliget ex voto qd̄ nō m̄ior fecit eta te. Si tñ maior postea factus illō ratū h̄uit qd̄ vouit obligatus erit. caue' tñ ab ista ratihabitōe: qz talis forte post pubertatē ratū h̄uit votū qd̄ fecit añ putbates qz credebat: se obligatū ad h̄ Alō si credidisset se nō esse obligatū ratū nō h̄ahu sset. Idēz dīc in silibus qd̄ est nota dignū. Secda p̄clusio. vo

tū pueri añ ānos pubertatis excepto voto religiois si h3 vsū rōnis quātū i seipso est obligat. Nec cōclusio p3 ex dictis Thō. in. q̄. iij. circa meditū. z ex dictis pa. ibidē de illo puero q̄ emisit votū h̄erolosolomitanū. de q̄ i. c. ij. ex. eo. z infra dicef. Tertia p̄clusio q̄ vo tū emissū a tali puero añ ānos puber tatis pt irritari añ dictū tps a p̄tib⁹. Si tñ non irritat ab eis: aut qz forte puer tacuit: vel qz forte nō h̄ebat pen tes: tūc tale votū obligat talē puer. h̄ p̄clusio p̄bat p. d. c. ij. vbi pan. ex illo tex. s̄cta. gl. p̄cludit q̄ votū emissū in puerili etate efficaciter obligat. Et sic minor etas nō ipedit obligatōe q̄ rendā de deo. z d̄ puer post septimū annū z p̄supponcāū est q̄ talis puer nō h̄ebat p̄tes: vel si h̄ebat tale vo tū si renouauerāt añ ānos pubertatis vl forte ipse puer eo tpe tacuit dictuz votuz. Quarta p̄clusio vota emissa a puero añ ānos pubertat: si ifra d̄cisi tps irritat a p̄tib⁹ mortua sūt z am pli⁹ n̄ reuolūcūt. ēt p̄ nouū p̄sensū p̄ tū. Nec p̄clusio p̄bat ex dictis i. vi. q̄. Quinta p̄clusio vota pubez. vxore. z seruoꝝ post reuocattōez p̄ris vel vtri: vl dñi reuolūcūt soluta p̄ria ptate: vl adueniēte morte vtri vel dñi Nec cō clusio p3 ex dictis. i. q̄. vij. qz d̄cā voto nō erāt mortua. l3 mortificata: z sola executio p̄hibeat tpe illo z iō nō mix si postmodū reuolūcūt. Sexta p̄clusio marit⁹ si pt emittēre votū abstinētie vel pegrinatōis z h̄mōi sine lnia vxoris i h̄ijs p̄ q̄ p̄iudicat iuri vxoris: nec pt exeg ea iusta. Post mortē tñ vxoris tñr ea exeg: qz n̄ erāt mortua l3 mortificata: z sola executio p̄hibeatur. Et ex his sex cōclusionibus h̄ēs decisam hanc materiā votozum.

14 C Utp religiosus possit vouē. & h3 14 Ry. i. iij. dī. xxxvij. alig dñt q̄ quā uis religiosus n̄ teneat ad obediēdū in oib⁹ ēt licitū q̄ plat⁹ vellet sibi ipa re: tñ i h̄is i q̄b⁹ plato s̄biect⁹ ē: tñr et obedire p̄ q̄libz tpe q̄ sibi iperat z iō nullū ē tps et vacās q̄ aliqd̄ possit se

volūcūt legē s̄mū
illa rōis rōis que
recedāto eam
p̄m̄tēdo.
In marit⁹ possit
nēte vel pegrina
tōis factū q̄ ma
rit⁹ ad iparū. In
c. scriptoz: vbi
dicit ex voto abis
tū marit⁹ con
trahit. n. e. i. d. c.
no vi nō possit h̄
m̄iōtūleu p̄gri
tō. Et h̄ pt unū
i p̄iudicat iuri
o. nā marit⁹ est
contra.
p̄d̄cā p3 qd̄ d̄icē
ad. q. An marit⁹
p̄: v̄pota efficit de
Francisci rei s̄bi
p̄is. p3 ex p̄d̄cā
p̄iudicat iuri
v̄ sine eius con
p̄ marit⁹ e vxore
ad iparia. Ad
ē talis habitus
vxoꝝ z s̄bi p̄cā
tū vt ex p̄ntia te
stificat a marit⁹
n aliq̄.
q̄ marit⁹ sine v̄
n̄tēre aliqd̄ votū
i p̄iudicat m̄liert.
l. c. scriptoz. q̄ si
emisit votū ante
ij nō p̄t alēz est
valētis. n. nota.
et d̄m̄en p̄tē d̄c
marit⁹ i q̄ dare
tū. vt no. in. d. c.
amen in. d. c. s̄ct
in. eo op̄d̄ d̄icē
fate s̄lūm̄ tēnē
fm̄ eū. q̄ d̄cā
ū obf̄are. Nam
aut religiois cō
e vxore. ad p̄t

eere ultra id ad quod tunc ex sua professione: et id nihil ultra sed sibi vouere: quod nullus debet vouere aliquid nisi eligere possit tempus quod id possit implere. sed haec ratio non videtur cogere: quia multa posset vouere religiosus quibus adimpletio executione optis continetur quod placet sibi sibi percipere non impeditur: sed promoueret: ut non diceret sibi octosus non cogitare aliquid vult: ergo si aliquid non obstat quod ratio predicta religiosus possit vouere sine iniuria plati se nisi dicitur sibi octosus ex deliberatione et predicta ratio non obstat posset religiosus vouere se quibus die dicitur spales ofones qui vacaret sibi tempus: quod non est occupatum de precepto. plati: vel in optibus quod in sua professione includunt. Id videtur alijs dicitur quod ratio quare religiosus non potest vouere est: quia prescisa humana firmitate et religionis onere: non potest se ad aliquid ultra sua professionem obligare: quod posset implere sine illicito periculo vel periculo periculo obseruationis cuiuslibet eorum ad quod ex sua professione tunc: et absque periculo redderet se iterum onerosus plati suo: vel aliquid seu aliquid sicut suorum pro sollicitudines et modis singulares quod iterum haberet illi quod essent ad plati quod alij obligari. Preterea tunc altitudinis est religionis voti quod omnia alia in ipsum commutari possunt. et id ecclesia considerans hunc voti altitudinem et humane nature firmitatem voluit ante dei voto religionis nullum votum posse supradictum pro periculo transgressio vitandis: quia est de causa inra presentire vult quod vota quod fecit hunc an sui professionem in religionem: quod placet ipsi recipere ignoravit potest postquam sibi notum fuerit renouare. quod probatur per B quod religiosus plus est sibi plati quod vxor sub viro. sed vir renouat vota vxoris. ut dicitur est. s. g. et. Idem est Iho. sa. q. lxxviij. vbi concludit. quod nullum votum religiosum est firmum. nisi de presentia plati pro ratione prius. s. positum commutatum tamen a R. c.

15 **U**trum quodlibet votum commutari possit in votum religionis. R. s. R. y. c. vbi. s. quod vult facere professio in religione. si actualiter vel habitualiter vult remanere

obligatum ad vota quod in seculo fecerat: si commutatur in votum religionis tunc postquam hoc venient ad noticiam plati poterit ipsum ab illis votis absolueret: maxime si ignorabat ipsum ligatum esse illis tempore professionis. Si autem actualiter vel habitualiter intendit apostolus illis votis non tenent: sed solum voto religionis sine. ab illis absolutus per religionis. altitudinem et perfectionem. extra de voto. c. scripture. et de pe. di. i. mensura. s. h. s. auctibus. vbi dicitur non est necessaria certa satisfactio peti. cuius totum vite ipsius obedientie impedit suo p. duto. h. R. y. c. Utrum clericus possit vouere. R. s. Jnn. 16 et pa. i. d. c. scripture. quod clericus non potest vouere votum peregrinationis sine consensu episcopi sed voti continentie vel abstinentie sic. ad hoc. c. due sunt. x. q. ij. votum tunc ultra maritum sine iniuria plati emitere potest extra. e. ex multa. s. pe. et fi. Et. c. fi.

Quid autem de abbate. dicitur quod sine consensu episcopi vel superioris votum peregrinationis diurne emitte si potest. xvij. q. ij. abbas **A**n autem plati regulares possint emittere votum pro succursu terre sancte sine iniuria sui superioris. pa. i. c. fi. extra eo. dicitur quod quod sit passagium generale ex dispositione potestatis: quod tunc dari videtur iniuria plati eundem pro succursu terre sancte. sed cessante si putat quod placet maxime regularis possit se ad hoc obligare sine consensu superioris quia episcopus non potest. ut probatur. c. magne. ex. e. In religiosis vero simplicibus putat esse si licere sine iniuria superioris: quia nullas voluntate habet et in papa non potest religiosus promoueri sine iniuria abbatis. ut no. gl. i. c. q. sit. xvij. q. ij. Et dicitur ibi gl. quod si monachus factus est papa sicut abbas: et ipsemet compellet se reddere: quia teneat de alijs iusticia facer: multosque de seipso. hec gl. Quidam tamen non approbat. quia electio et confirmatio in papa absolute monachus a iugo monastice professionis. xvij. q. i. c. i. Et ergo electus in papa in ipsa electione confirmatus recipiat per quod reddere non debet. Et predicta tamen habet quod non eodem vinculo stringit abbas suo superioris: sicut monachus abbas. Infertur etiam a. quod omnia monachale non est ad secedendum

Militat...
gula. vbi p...
circa p...
q. vltima...
B. v. p. m...
ca. alias...
puta h...
re public...
blica. v. l...
U. p. v. l...
cedent. cap...
U. p. v. l...
petit ob...
hoc vide. s...
uerit q. n...
cu. p. l. g...
seruare p...
De h. v. d...
U. p. v. l...
ueat cal...
care. s. h...
su. et. d...
emilio. r...
hi. addit...
est in t...
dicit in p...
care p. s...
ad ips...
liberatio...
addit. et...
vendi. h...
exigere d...
c. i. J...
ta in g...
postquam...
renouatio...
militia. hoc...
Nec t...
re moza...
et i...
in v...
pa. m. c. a...
regula. q...
vult emit...
mari. p...
Nec sic...
militia. c...
vult pa...
vult v...
vult v...

utilitas ecclesiastica. p hoc. c. h. de re
gula. ubi p3 q sollicitudo labor et do-
ctrina pferunt filitio: pteplatiōi et geti
qz utilitas publica pferenda ē puata. et
h vep fm ho. si puata icludat sū publi-
ca. alias sec. et hoc intellr qñ psona
puata hñt electiones: s3 suplor d3 pfer-
re publicā l3 puata nō excludat sū pu-
blica. vt i. c. bone. el. pmo de po. pla.

Uom. iij. de voto coniugū: An vxor
possit vouere dictū est supra in pre-
cedent. capitulo. §. xij

1 **U**tz alter coniugū possit vouere q n̄
petet debitū. R. cōter s3 doc. q sic. de
hoc vide. s. impedimentū. xi. si tñ q3 vo-
ueret q nūq3 redderet debitū si vxorē
cū ptingeret ducere: nō tñr illud votū
seruare fm gl. i. c. si q3 votū. xxvij. q. i.
De h vid. s. Impedimēto. iij. §. viij.

2 **U**tz coniug si det lñiaz coniugi vt vo-
ueat castitatē possit dicitā lñiam reuo-
care. R. s3 Tho. i. iij. q si expse p sen-
sit et dedit lñiaz. nō p̄t votū a coniuge
emissū reuocare. xxij. q. v. §. si. Pe-
tū addit q aut dedit in facte ecclie et
qñ in iudicio: et tunc nō p̄t reuocare
Aut in puato. et tūc añ vsuz lñie reuo-
care p̄t s3 nō postea. Si aut dissimulat
ad ips vxoris votū et postea hñta de-
liberatiōe reuocat. mulier n̄ tñr iplere
Addit et Inn. q p̄tū. q dat lñiaz vo-
uendū. si ipe nō voueat nō impeditur
exigere debitū ar. extra de quer. cōiu.
c. i. Idē Ber. et No. alia sō vxoris vo-
ta in qbus regrit p̄sensus vtr. vtr. et
postq3 p̄sensit. reuocat p̄t: s3 tñ peccat
reuocādo q3 p̄sensit: xxij. q. v. c. ma-
nifestū. hoc intellige si sine cā reuocat
Nec tñ adhuc credēdū est illū pecca-
re moralr. et si sine cā reuocaret vxor
tñ viro q̄ltercūq3 obedire d3. Et de h
pa. in. c. carissimus. de quer. p̄tū. facte
regulā. q nullū votū abstinentie p̄t
vxor emittre sine cōsensu mariti. et q
marit⁹ p̄t reuocare. l3 pus p̄sente rit.
Nō sic aut ecōtra de hoc v̄r. i. d. c.
manifestū et. c. noluit. xxij. q. v. Et p̄t
dicit pa. tñ q nō obstat q marit⁹ cō-
sensit voto cōtinentie vxoris. tñ ad

hoc poterit illud reuocare. qz cū iura
diuina et hñana vnt marito plenā sa-
cultatē in voto abstinentie: et p̄tinere ē
votū abstinentie. vt in. c. si tu abstines
xxvij. q. ij. absq3 dubio v̄r q votū p̄ti-
nētie et possit reuocare. tñ marit⁹ pec-
cat reuocādo id in q3 semel cōsensit.
hec. pa. cōter tñ tñr opposituz. et hoc
tutus Opio tñ Pa. possit tolerari añ
q3 vxor emittisset votū p̄tinētie. q tūc
l3 vtr et lñiaz dederit vouēdi p̄tinētā
sine publice. siue in puato. vtr poterit
reuocare. Sec⁹ si is emittisset votū et.

Quid at si duo stricti voto simpli s
et p̄hūt m̄mōtiū. an teneat Bic q sic
l3 neuter eorū exigere vel redder debe-
at Et hoc siue hñdōi vota emissa fue-
rint añ p̄ctum m̄mōtiū vel post Et
plus dicit Inno. vt recitat Panoz. in
d. c. carissimus. q si isti cōiuges post
mutuū votū cōtinentie se carnalr cō-
miscēt ples inde genita non est lñia
qz nō fm leges sunt p̄iuncti. Nō enim
est amplius inter eos m̄mōtiū quo
ad exercitiū carnis. Et tūc notat glo.
in. c. m̄stri. lxxxi. di. Idēz dicit et sordus
si vxor vouit cōtinentiam marito in-
trate religionē: vel p̄moto ad sacros
ordies. nā si d̄ nouo p̄iugāt soboles ē
illū. s. h vide. s. illegitum. iij. §. x.

Quid si abo coniuges in domo vo-
ueat p̄tinentiā et alter vult frāgere. R.
s3 Ray. Si abo pari p̄sensu emittēt
votū: tūc et si marit⁹ velit p̄tere et vo-
tū frāgere: ipsa in hñter d3 p̄seuerare i
voto q3 fecit. xxij. q. v. q3 deo. Lon-
cor. Host. addens q pp. hñdōi vouam
vtriusq3. non p̄t vnus sine lñia alte-
rius religionem intrare.

Utz vir timēs de icōtinentia vxoris s
possit facere votū vltamarinū. R. s3
Tho. in quolz ea q sunt necessitatis n̄
sūt d̄terminanda pp. ea que sūt pprie
volūtatis. ex necessitate aut viro imiet
vt gerat curā vxoris: qz caput m̄stis
vtr ē: s3 q accipiat crucē ad trāsseren-
dū se vltra mare sbiacet p̄pe volūtati
vnde si vxor sit talis que sequi nō pos-
sit: et de eius incontinētia timeat nō

est p̄sulcāū ei q̄ accipiat cruce z bl-
m̄tāt vxorē. Sec̄ autē si vxor volun-
taria p̄tinere pp̄dat vel si velit. z pos-
sit seg virū. Vxor q̄q̄ iulto vtro p̄t vo-
tū h̄ierosolomitānū emittēre h̄z ho. z
pa. i. c. ex multa. extra eo. s̄ nō d̄z exeg
sine l̄nia maritū: s̄ iuūcis z suspecta
de icōtinentia: s̄ si m̄lier est senex z
potēs ad d̄ucēdū secū bellatores. tunc
tūr exeg votum tū si nō posset ducere
bellatores. votū eēt ois redimēdū. vt
in. d. c. ex multa idēz si vir p̄tinere nō
posset i abūtia vxoris. Nā tūc p̄ rōnē
s̄. posita p̄ Tho. eēt ois redimēdū.

Uotū. iij. scz p̄ingū circa religionē.
Utr̄q̄ alter p̄ingūz possit se voto
obligare seu ingredi religionem sine
altero. Uide. s̄. Impedimētum. i. q̄. l.
z Impedimētū. xi. p̄rio B̄nso.

2 **C** S̄z nūqd̄ alter p̄ingū an̄ carna-
lez copulā possit trāfire ad heremū v̄l
reclusorū vel vouere i domo p̄petuā
p̄tinentiā. R̄. h̄z Bull. nō p̄t nisi obli-
get se ad regularez obseruātiām z ad
tria s̄balia. z p̄ hoc dicit pano. in. c. ex
parte. el. ij. de conuer. cōiu. q̄ mulier
sponsa si vult effici mantellata nō p̄t
etiā si talis modus vivendi sit appro-
batus a romano pontifice.

3 **C** Pone q̄ vxor fecit votū p̄tinentie
ad ips. z iterim marit̄ fecit se religio-
sum. R̄. fm̄ Bull. d̄z induci ad itrañ.
mōasteriū sit. Aut si nō est suspecta q̄
voueat p̄tinentiā. Si ad hoc iduct nō
p̄t poterit renocare maritū. nisi ip̄a si
ignara turis tacuerit qm̄ marit̄ reli-
gionē intravit: qz tūc fm̄ quosdā tūr
religionē itrare: vel cōtinentiā vouere
nō exiis suspecta. Idē Bull. z Ugo.

4 **C** Quid si an̄ carnalē copulā p̄tunx
dicit se velle itrañ religionē z pro cra-
stinādo differt. R̄. h̄z Bull. Ep̄s d̄z t̄ps
statuet. i. q̄ igreditur: q̄ elapso si si fue-
rit igressus cogatur p̄ excomunicatio-
nem satisfaccere coniugi.

5 **C** Quid si termino elapso ingreditatur
mōasteriū. R̄. h̄z Ray. nihilomin̄ si i-
gressus fuerit an̄ carnalē copulā vale-
bit. ar. ex̄ v̄ quer. p̄tu. ex publico. Et si

ent dicit ho. p̄tūx relit̄ in seculo expe-
tabit nubere p̄ anū. q̄b̄ ius p̄cedit ei
z si puat̄ h̄ t̄ps p̄modū auferi si p̄t.
C Quid si ab̄o p̄ingēs intrāt religio
nez z altēp̄ v̄l ab̄os penitēat z velint
extre an̄ p̄fessionē. R̄. fm̄ doc. nisi ob-
stet eis aliud q̄ votū p̄batiōis: sicut ē
votū p̄tinentie p̄petue tales salua cōsci-
entia redire possūt ad p̄ores āplexus.
C Quid si alter p̄ingū intrat religioz
sine l̄nia alteri: z alter reperit. R̄. fm̄
Rai. tūr redire ad p̄ingē: nisi i duob̄
cāib̄. Un̄ ē. si illa q̄ reperit fornicata
fuerit z iste caste vixit ita q̄ nullā h̄c
at exceptiōez s̄ illū. Si l̄ ē si forte inf-
eos fuisse lata sn̄ia diuo: t̄ij ad sepatio-
nē thori. extra de diuoz. c. significasti.
Utr̄ autē sic vxor reddat: tenebit vxor
ri reddere debitu: s̄z n̄ poterit exigē
pp̄ votū emissū. extra d̄ quer. p̄in. q̄d̄
z. c. pl̄z. Q̄ si autē vnus p̄ingū trāsit ad
religionē pp̄ fornicatōez alteri. ille q̄
remāsit in seculo poterit post mortē
intransis p̄here: qz nihil vult.

C An̄ at v̄r pp̄ fornicatōz vxoris pu-
blica possit p̄moueri ad sacros ordi-
nes sicut p̄t itrare religionem. dic q̄
sic qz amisit ius q̄ h̄bat i viro. d. c.
significasti. fm̄ Bar.

C Quid si mortē vxor q̄ traxerat v̄r
d̄ mōasterio: qz sine l̄nia eī itrauerat
R̄. h̄z pa. i. d. c. q̄d̄ q̄ si vxor dedit li-
cētā marito vt intrare religionē tunc
t̄z igressus vt notat gl. i. c. vxoratus. de
quer. p̄iu. z sic loq̄tur. c. ex pte abbat
eo. ii. Si h̄o vxor: nō p̄d̄xit s̄z dissimu-
lauit: nec maritū renocauit. post mor-
tē vxoris nō p̄t marit̄ redire ad secu-
lū. Si autē vxor p̄tradixit z maritū re-
uocauit: sic nō tūr amplius igredit reli-
gionē: qz soluta fuit obligatio: siq̄ erat
ex parte sua cū monasterio.

C Quid si vxor vt v̄l metu coacta de
dit viro l̄niam itradit. R̄. fm̄ ho. si fuit
vis vel met̄ q̄ caderet i p̄stātē virū ni-
hil ei nocet. xxxij. q. notificasti: nisi for-
te p̄ t̄ps ipsa ratificet. extra q̄ cle. vel
vo. insinuate. Idē sic interuenisset do-
lus Bull. Bos. z Do.

¶ Quid si vxor
trauerat religio-
nem p̄dicti. R̄. i.
est semōalter
vxor illo inno-
si at vir si ē d̄
igressus viri p̄
mōasteriū. xxi.
si vult si p̄t in-
sa p̄t educt ar. i.
b̄n̄ exigere ex-
¶ Quid si ab̄o
nūqd̄ p̄t alter al-
trare. R̄. h̄z pa. i.
z si itrauerat re-
ria p̄ingū paria
differēt i q̄tare
eti notariū: reli-
¶ Quid si v̄r
tero religionē i-
verit se iulcē r-
cere se ab alter-
do vt renūciat
extegēdi ob̄iū.
z q̄ d̄ ob̄iūerit
s̄. n̄ p̄t exigē
¶ Quid si v̄r
m̄ itrat mōasteri-
tate p̄t alter
sine ignoratē: s̄
reigressus s̄m̄ mō-
raticatū vt p̄t
secuta est t̄ps aut
fessio exp̄sa vel tac-
dit obligatio: z l̄n-
Bull. qui videt. cō-
¶ Quid si v̄r
v̄l mōasterio
¶ Quid si v̄r
notariū. R̄. not̄ p̄t
d̄t q̄ ep̄s qz v̄r n̄
t̄ps m̄t̄ba in d̄t in-
mo ecclesiā. xxi.
d̄t p̄t fieri talis d̄t p̄-
v̄r solū d̄t hoc videt.
¶ Quid ad p̄t in v̄r
d̄t. R̄. fm̄ q̄ p̄t z l̄n-
p̄t in v̄r nō aut
p̄t p̄t. c. l̄n. c. d̄t

¶ Quid si vxor sine cuius lnia vir in-
trauerat religionē vult igredi. z ma-
ritus dicit. R. s. Ray. si vir. iā eductus
est de monasterio z rest. tutus vxor: si p̄t
vxor illo invito igredi. xxiiij. q. v. q. v̄o
si at vir n̄ ē eductus. i. c. s. Inn. m̄tr si
igressu viri p̄tinētia voverit p̄t igredi
monasteriū. xxv. ij. q. v. agatosa. Si p̄o
si vout si p̄t invito viro igredi z igres-
sa p̄t educti ar. i. d. c. qd̄ deo. s. n̄ p̄t de
bitū exigere extra de quer. p̄lu. c. i.

¶ Quid si abo coniuges fornicati sūt.
nūqd̄ p̄t alter altero invito religioz in-
trare. R. s. pa. i. d. c. significasti. q. nō
z si intrauerat reuocabit. z sic adulte-
ria coniugū paria p̄p̄satiōe. tollunt s̄
differat i q̄litate. vt qz adulterius vni
est notariū: reliquū p̄o occultū

¶ Quid si vterqz n̄ petita lnia ab al-
tero religionē intravit. R. s. Bull. si po-
terūt se iuicē repetere: qz neuter p̄t di-
cere se ab altero spoliatū: s̄ vterqz intrā-
do v̄t renūclasse sūt qd̄ hēbat. z s̄ v̄t
extigēdi v̄bitū. iō votū v̄tulsqz tenuit
z q̄ ad v̄bitū extigēdū z q̄ ad reddēdū.
i. vt n̄ possit extigē. nec teneat reddere.

¶ Quid si vterqz credēs alterz mor-
tuū intrat monasteriū: nūqd̄ cōpta ver-
tate p̄t alter alterz repetere. R. s. Inn.
siue ignorātes: siue scētes alterz v̄tue-
rē: igressi sūt monasteriū: amboz votū
ratificatū v̄t p̄ p̄fessiōez voluntariā si
secuta est secus aut si nō sit secuta p̄-
fessio exp̄ssa vel tacita: qz tūc nō succe-
dit obligatio: z ita p̄t intelligi dictum
Bull. qui videt. cōtradecere.

Uotum. v. quo ad commutationes
v̄t dispensationem.

1 **¶** Utz in votis possit dispēdari v̄t ed-
mutari. R. votū p̄tinētē nō cōmutat
cōlter. p̄ ep̄os qz vix vel nūqz possit
aliquid melius inēiri in qd̄ fieret cōmu-
tatio eccliaſtici. xxvi. Per papā at̄ ex
cā b̄n̄ p̄t fieri talis dispensatio ē sup
voto solēni. s̄ hoc vide. s. papa. s. iij.

2 **¶** Quis aut̄ possit in votis dispēdare
dic. s. Inn. q̄ ep̄i z sup̄iores possint
dispēdare in votis nō aut̄ plati inserto
res. p̄ hoc. c. i. extra co. sumpta sup̄ scri-

ptide. Nostit dicit q. d. c. i. nō pbat v̄-
cium Inn. sed potius s̄riuz. qz s̄ loq̄
tur ep̄o nō n̄ dixit hoc pēdere ab ar-
bitrio. suo. s̄ ab eius qui p̄fider. Fate-
tur tū q̄ dictū Inn. in se est v̄t: z ser-
uat de p̄suetudie. Et pan. in. d. c. i. dic̄
q̄ v̄bitū qz inferior p̄latus hēret de iur̄
sp̄ali tus ep̄ale in p̄fons: tūc possit v̄t
pensare in voto sicut ep̄s: qz talis p̄s
exercere iura ep̄alia: z tūc ista illa sta-
bit p̄p̄te vt q̄litz p̄fides h̄is iurisdic-
tiones ep̄alem possit dispēdare in voto
Excipiunt tū qd̄ casus. i. votū casti-
tis. Itē votū religionis. Itē tria vo-
ta pegrinatōis. i. hierosolomitani: ad
sanctū Ia. z ad l̄mina ap̄toz. i. romā
licz aliud volnerit Panoz. iuncta gl.
in. c. ex m̄tra. extra. e. de voto vltima
rino q̄i sūt emissum pro deuotione
Idē de voto. S. Ia. in cōp̄osilla. Itē
nota q̄ ep̄s nō dispēdat in voto p̄p̄io
naz nō d̄z qz auctorizare in facto suo.
vt in cle. i. de re. ec. nō all.

¶ Utrū plati pro libiō sue voluntatis
possint in voto dispēdare. R. panoz. de
mēte doc. in. c. nō est. extra. e. q̄ sine cā
dispēdare nō p̄t. z de hoc est gl. sin-
gularis s̄bi que dicit q̄ nō est securus
quo ad deū. cū quo papa dispensat. n̄
si subsit cā dispēdandi. Et hoc dictum
gl. p̄t extēdi v̄bitū qz papa dispēdat p̄
ius diuinū sine cā. Er rō ē v̄tra glo.
s̄m panoz. qz papa tenet v̄fendere ius
diuinū v̄sqz ad animā z sanguinem.
xxv. q. i. sunt quidā. Et idēz dicēdū in
absolutiōe a iuramēto eadē rōne. v̄t
nō v̄z absolutiōe iuramēto sine causa.

¶ Quid aut̄ de h̄is que sunt de iure
positiō: nūqd̄ dispēdatus p̄ papā si-
ne cā sit tutus. Pano. vbi. s̄. refert pe.
dicere q̄ sic. Et idē cōcludit q̄ si papa
dispēdat cū aliq̄ sup̄ p̄ralitate b̄n̄ficio-
ruz sine cā dispēdat: licite retinet. Idē
s̄ Inno. in. c. cum ad monasteriuz. de
sta. mona. Sed panoz. dicit illud di-
ctuz nūqz approbasse. Et s̄rium sentit
so. an: post beatū tho. i. c. de multa de
p̄ben. Et maxie nō p̄cedit illō dictuz
circa pluralitatē b̄n̄ficioz cū ois b̄s

Uotum . vi. qd soluit per ingressum
 Religionis. Et gñ alr qdem omne vo
 tū: sine terre sancte sine aliud comita
 ri pōt in votū religiois z sine arbitrio
 supōto: qz illud idubitatē mell^o est
 ex. eo. scripture. Dicit tñ R. l. i. l. ij. dist.
 xxiiij. q. si alqs rex vel impator voue
 ret qz vsqz ad trēnū vel septēniū mī
 litabit i terra sancta: z tenebit secū duo
 vel tria milia militū. vel vn^o ali^o dux
 vel comes exūs dux totius exercit^o cru
 ce signator: z de cuius abntia desola
 ret exercit^o vellet religione intrare. in b
 casu v^o sūm^o pōtiter p̄sule dū. Certus
 tñ est qz p̄sona medietatis absolueret p
 religiois igressum a p̄fessionē in ea.

1 **C** S qd si quis vouit magnā q̄tatem
 pecunie i subsidū terre sancte, nūqd li
 berat^o ē per ingressus religiois. R. s̄m
 Bull. q̄nto si vouit ire liberat^o sit a la
 bore, eūdi vel aliū m̄tē dū: tñ libe
 rat^o ē q̄ ad pecūiā q̄ vouit: nec p̄t tale
 votū q̄ aliū q̄ p̄ papā solutū p̄mutari

2 **Q**uid si pro p̄re vel matre suscepit
 votū iplēdū: nūqd liberatus est p̄ in
 gressum religiois. R. s̄m Tho. in quo
 lz: ex q̄ ingressus sufficit pro se sufficit z
 pro patre z matre sua, et q̄nto in in
 gressu de hoc nihil intenderit.

3 **Q**uid si quis vouit magnā elemosynā
 dare paup̄ibus in gñali: v^o ē in spāl:
 aut qz p̄strueret monasteriū. nūqd libe
 rat^o per ingressus religiois. R. s̄z Bull.
 Si ex tali p̄missiōe vel voto acq̄sita es
 set actio alieni v^o aliq̄b^o: qz forte dona
 uit vel p̄misit et: nō liberat^o p̄ ingres
 sum religiois: nisi de p̄sensu illoz. Se
 cus ē si nulla est acq̄sita actio: qz nul
 li donauit nec p̄misit: nec se aliq̄bus
 obligauit. s̄ tñ deo: qz tñc liberat^o p̄ i
 gressum: dū tñ fiat aucte epi. Be h̄ tñ
 dic vt de h̄ ē. s̄. i. c. p̄cedēt. s̄z Arch. f.

4 **Q**uid aut de eo cui p̄ p̄fessore ipo
 sita est p̄nia eūdi ad terrā sanctā: nū
 qd ep̄a poterit dispēsarē. R. Panoz. in
 c. q̄ sup̄ h̄is. ex. eo. de mente. Jo. an. qz
 aut talis p̄nia cui fuit iūctā p̄ subsidū
 terre sancte. z solus papa p̄mutat. Aut
 nō p̄ subsidū. sed p̄ labore tūnerandū

z tñc aut ipse tūctū votū: z solus pa
 pa dispēsar. Aut solū assumptē signū
 p̄grinatōis: ē p̄ inferior dispēsar. Ad
 de tñ p̄dictis qd nō. Lud. ro. i. suis sin
 gularib^o. qz si papa ipont p̄niam ali
 cui trāsmutādo. votū: qz ep̄s pōt illā pe
 nitētiā p̄mutare z alterare. z de h̄ est
 glo. singularis in. c. tpa penitēdiōis
 xxvi. q. v. Et s̄z eūde Lud. d. tex. i. l. si
 qs libellos. C. de appel. Et de illa gl. di
 cit Lud. qz lucratus est duo b̄rretē.

Utra. i. qd sit. R. est lucrū ex mu
 tuo pacto debitū vel exactū.

Utrū sola spes vel iūctio lucri faciat
 vsurā. R. s̄z doc. in. c. cōsuluit. extra. co.
 qz sic per tex. illū. Qd intelligit doc. qz
 p̄ncipaliter cā mutuatū ponit in expe
 ctatōe lucri alio nō mutuatū: z h̄o
 iūctiōe ducit: z tñc est vsura. Si autē
 p̄ncipalr moueret ex caritate ad mu
 tuatū proximo ē tñ sc̄baris iūctiōe qz
 ille est et aliqd retribuet: nō est victōsi
 lz m̄nat meritiū. ar. lxxvij. di. in singu
 lis. li. di. si officia: qz cū qz liberaliter
 mutua: scire d̄z debitorē sibi nāliter es
 se ad antidota obligatū. extra. d. testa.
 cū in officijs. nec tenet restituere id qd
 hoc casu gratis accepit a debitore s̄m
 cōiter doc. in. d. c. cōsuluit.

Utrū vsurari^o mētalis teneat ad re
 stitutōē illi^o qz ei dat liberalr ab eo
 qz mutua accepit. R. s̄m R. l. in. l. ij. di.
 xv. qz aut talis vsurari^o signis v^o circū
 locutionib^o p̄cedētib^o v^o sequētib^o insi
 nuat mutua accipiet qz vult vltra for
 tem: z pp hoc ille dat: z tunc tenet qd
 accepit vltra forē. i. capitale. qz nō re
 fert qd ex egpollentib^o fiat. Qd nullus
 p̄dictoz enentē: sed ille dedit liberalr
 credēs se non tenet: nec alius velle ali
 quid vltra forē: z tñc dico qz nō tenet
 restituere. Et pro hoc facti qz in conce
 dēdo magis attēdēda est volūtas con
 cedētis qz accipientis. vt insi. de ob. qz
 ex delict. ns. s̄. placuit. vbi d̄r qz si qz re
 s̄bi cōmodatā credit iusto d̄no se p̄ca
 re. z d̄no volētē id fiat nō cōmūtatur
 factū. Ecce qz is volūtas accipientis nō
 victōsi: qz factū tollit qz volūtas d̄ni

et illi vobis
 illa p̄na est
 h̄o r. redē
 oē p̄grinatōis
 id solū factū
 oblatio p̄fess
 vobis: s̄ v^o
 vobis v^o certū
 p̄ cōmūtōe
 m̄tē: si d̄r
 factū illi: nō
 qz si ma
 vobis si in d̄
 il placuit. ec.
 v^o p̄mutatōe
 ecclia ē d̄tra
 iē tus acq̄sita
 fieri si p̄ hoc
 v^o cō. v^o v^o
 h̄o vobis. d̄d̄
 at ire ad aliq̄
 nūtere aliq̄m
 factū vobis: ob
 lat r̄z p̄lla
 vobis vel cō
 s̄ b̄ factū: ba
 cōmūtōe factū
 v^o: h̄c d̄r
 ma licet. v^o
 iē: nūqd tale
 R. s̄z Bull. nō
 p̄llit in alie
 grediat: tñc
 h̄o in sabbatō
 Bullatū: ma
 ē qz m̄tē: ill
 ceta d̄r qz rel
 tñ nō t̄nābi
 m̄tē d̄m h̄
 v^o aliq̄ factū
 factū vobis
 v^o: qz v^o
 p̄na iūctiōis
 o p̄p̄rietatē
 estōne vobis
 vobis cōiter
 : casu refer
 mutatiōē vel
 p̄na est.

vel. Itē restitutio nō sit nisi dāntū pas-
so. ex. de re. tur. regula pctm. in. vi. Sz
tal nō ē passus aliqđ dāntū: cū ex me-
ra volūtate dederit: igit qz victū ē i so-
la volūtate: ad purgationē sufficē ptri-
llo. ex. de sy. c. si. Et h̄ t̄z h̄r. de se. z
Sco. i. iij. di. xv. z multi alij doc. mo-
derni. Et h̄z tenētes h̄c opti. nō ob. l. si
ego. si. si cer. pe. vbi d̄r qz si volui tibi
re dōare: z tu credebas tibi eā mutuo
dari: nō efficit tua aū p̄sūptōnē: quā
hic itētio recipiētis z pcedētis dīcor-
dāt: s̄ i casu n̄o p̄cordat. Itē nō ob. c.
cōsuluti. ex. eo. qz loq̄tur qm̄ p̄ liberam
volūtate debitoris committit vsura. z iō
ibi dat restō. Pan. in. in. d. c. cōsuluti
p̄. Host. z Inn. p̄cludit qz adept̄ lu-
crū ex mutuo cū intētiōe dep̄uata te-
neat restituere i foro ale. nec sufficit so-
lū ager p̄niaz: s̄ aliud sit i simonis mē-
tali. Infert et Pan. aliud singulare. qz
libera dōatio creditoris facta occasiōe
mutui: nō p̄dest ipsi vsario h̄nti intē-
tionē dep̄uata: vt qz als nō scissz mu-
taturū n̄si sperasset aliqd inde p̄seq̄
Et singulr h̄z Pan. facit. d. c. p̄suluti.
qz remissio vsuraz et liberalr facta ab
eo qz soluti. nō. p̄dest ipsi vsario h̄nti
mētē corruptā z p̄positū nō restituen-
di: remissioe nō facta. qđ est p̄ gl. in re-
gula pctm. v. re. tur. li. vi. h̄ Pa. Ultra-
qz opio ē pbabilr: z q̄libz h̄z p̄ se doc.
solēnes Tñ sustinēdo. diffinitōnē. s̄.
positā vsure: alia opio v̄ pbabilior: qz
alr dīcedo nō saluaret diffinitio v̄be
s̄. posita: qđ d̄r qz vsura ē lucrū ex mu-
tuo pacto debitū v̄ exactū: s̄ i casu no-
stro nō est pactio nec exactio: z p̄ p̄ns
ibi nō ē vsa ad restōnē obligās q̄nta
ibi sit vsa mētal ad penā pcti obligās.
¶ Quid aut de illo qz mutuat liberalr
sine intētiōe aliqd recipiēdi. An tenea-
tur restituere qđ ei dat vltra sortē a de-
bitore qz iō dat: qz credebatur eū sic velle
vel vt mutuo plus tenere: vel vt als li-
beni^o mutualet z h̄mōl. h̄. fm̄ Bull.
si pbabilr credit qz ex sola dilectione
gratis ei dat: nō tenet. Si s̄o credit v̄
pbabilr estimet qz pp̄ mutū acceptū

vel vltimus. retinēdū z h̄mōl d̄derit
net. C. in q̄tū est factus locupletior: vel
de extatib^o. de p̄sūpt^o s̄o bōa fide n̄ te-
net. ff. de peti. here. l. vtrū. In bōa at̄ fi-
de nō ē qm̄ credit vel pbabilr dubitat
qz nō pp̄ merā dilectionē: s̄ pp̄ dictas
cās ei d̄derit h̄z eūdē Bull. Fac tñ regu-
lā h̄z sūmistas qz nisi aliō appat ex ma-
nifestis p̄teturis: p̄sumit mutū accē-
piēs ea itētiōe: dat: qz mutū p̄sūm
mutauit. vñ si mutauit ex caritate: p̄su-
mit illū dare ex caritate. Nā vnūqz
p̄sumit aliqd dare eo mō quo accepit
ff. man. l. si s̄o nō remunerādi. h̄. inde
papintan^o vbi d̄r qz qm̄ aliqd rem si u-
p̄r concedit: p̄sumit donare illi qz sibi
p̄: d̄dauerat. Et ex p̄dict^o p̄t petere so-
isra scripte qđntis quā ponit Lau. de ri-
dol. in tractatu suo de vsuris.

¶ Sicut creditor cui ex caritate mutuū 4
andū d̄bitor: aliqd vltra sortē p̄tulit: n̄
volūtate. sed coacte. puta dubitēs ne
idiscrēt^o reputet i m̄ qz aliqd v̄ h̄c de
cetero nō inueniat mutuatē v̄ alia si-
mili. cāteneat ad restitutionē. Et r̄ndet
qz h̄z tuti^o sit restitūē: tñ putat qz si re-
cepit pure: credēs donatū libere z nō
vt vsurā vel vt coacte donatū si tenet
ad restōnē: s̄ postea sciat n̄ liberalr da-
tū eē. Ex q̄. n. tpe d̄batōis h̄nt bonā fi-
dē: licite recepit s̄ donatū tali coactiōe
duct^o dederit: z creditor si h̄nt inten-
tionē tacitā vel exp̄ssaz aliqd lucrādi.
Et d̄r sp̄ sibi placuisse opti. gl. i. c. vigi-
lāt. z i. c. si. ext. v̄ p̄scr. l. qz mala fides
supueniēs p̄scriptōi p̄p̄ctē: si fac̄ quē
obnoxii restōdi. Qđ. n. d̄r qz possessor
male fidei v̄llo vnqz tpe n̄ p̄scribit: ve-
rū ē dū ē i cursu p̄scribēdi. sec^o qm̄ taz
p̄scripsit. Nā lex p̄t facē v̄ meo tuū: qz
opti. legi. Jo. Sof. Vin. z No. Qui ho-
dic qz si pura p̄scia sua remāct lesa: bz
satisfacē p̄scie: s̄ sit pot^o scrupulosa qz
theologica. Et hec opti. v̄ aliquat^o cor-
rigē opti. Bull. in. h̄. imediate p̄cedēt
positaz. Nota et Adonal. in sum. qz si
debitor creditorē volētē recipere pecuni-
am suā puenit munerib^o grati: rogā
vt det dilātōem pp̄ dilectionē: vel pp̄

et creditur re-
spectu preteriti
posita vel idigen-
qua alio nō daret si
bar dico p̄cipaliter
p̄pter deum. leclā
rudine debito nō
do gratis recipiat
C. C. r̄m mutū p̄
nāqz et d̄betur ten-
ere in casu. An p̄
nō. c. z volo qđ
alia vice mibi mut-
i. d. c. soluti. de mi-
tū. p̄querer l̄ner-
tūe nā nō poteri
herederet obligā
reddidit. i. c. h̄
am̄ dōrū ē debiti
atur i pactū nali
est p̄. Et iō p̄
vt pecunia p̄per
c. si tenerat^o q̄
eto vt sibi i rem-
glio. c. nō credere.
in pactū. e. ita h̄c
p̄t de d̄ct in pact
T̄po. p̄ mutuo ex-
penlatōes eoz qz p̄
vt pura benivolēti
mutuauit nisi p̄
cipalit. nā si v̄tra
ret p̄cipalit l̄ner
mutuo p̄p̄ctōe ve-
prata benivolēti
allqđ b̄nificiū vel
vltra sortē h̄z Jo.
vt p̄modē mibi
vt inter amicos qz
reclitō p̄ qz mu-
tura sortē seruatiū
qz mibi remanet vel
reclitō d̄t roget v̄
qz mibi scribat vel qz
mutua estimat possi-
v̄ dol. qz h̄ mibi m-
mutuauit vt mibi p̄-
v̄ qz cūcūqz h̄ redim-
v̄ v̄ qz cūcūqz h̄ redim-

Dei & creditor recipiens munera grati
respectu preteriti ipsi non futuri: Quis
postea det idigenti benignolam distationem
quam alio non daret si vidisset eum ingrati
dat dico principaliter propter amicitiam vel
propter deum, secundario vero propter grati
tudinem debitoris non est usura: dummodo
gratis recipiatur et offeratur.

¶ **Utrum mutuas possit nāle obligatio**
ne: quae ei debitor tenet ad antidota videtur
esse in casu. i. in pactu: puta mutuo
tibi. x. et volo quod ducet in pactu: ut teneat
alia vice mihi mutuare alia. x. et pan.
i. d. c. consulu. de mente doc. quod non l. 3. quod
tunc persequeretur lucrū, nā ex illa obliga
tione nāle non poterat te compelli: secus ubi
intercederet obligatio civilis. Alia rationes
reddunt arch. i. c. si fenerator. xliij. q. iij. quod
antidotum est debitor simplex: sed cum dedu
ctur in pactu nascitur obligatio civilis quod
est pl. Et id pl. extingit quod potest estimari
et pecunia propterea est usura. sed gl. i. d.
c. si fenerator. quod si mutuet eo pacto
ut sibi et remutuet cum op. h. d. et glo. se non credere quod illud possit deduci
in pactu. et ita haec nālis obligatio non
potest deduci in pactu. Licet tamen est sicut
Thom. p. mutuo exigere vel recipere reco
pensatōes eorum quae pecuniam si mesurant
ut puta benignolentiam et amorem et cum
mutuavit nisi spes vltimae praedat prin
cipalis. nā si vltima praedat mutuas ite
ret principaliter lucrū usura est: ubi gra
mutuo spatorum vel pape vel alteri. ut ca
ptata benignolentia praedatorum possit persequi
aliquid beneficium vel castitatis et filia. et vltimae
usura foret sicut Jo. cal. Possunt tamen optare
ut moderatim mihi libentibus et hinc quod con
ter inter amicos gratis procedunt. et ex
predictis patet quod mutuas non potest recipere
ultra sortem servitium facti vel sibi. puta
quod mihi remutuet vel pro me procurator
vel intercedat rogat vel instruat vel ali
quid mihi scribat vel quodcumque aliud quod
pecunia estimari possit. No. in sicut lau.
de ridol. quod l. michi mutuaret et cum in
turtas iurili ut mihi peccat necime persequi
tur quod cuiusque l. redimere vexationem
sua extra. de sy. c. dilect. et pro siue s

stat cum pacto ut mihi remittat iniuriam
vel et sine pacto. sed hac spe ducit prius
rior: non autem propter charitatem. Non ob. si dicas
quod dedit casu edicto. sed non possunt redimere
vexationem. quod et si peccaveris iniuriam: do
peccat et ille in vindicta: propterea hanc
nihil lucrū puenit. sed solam dānam quod me
subire facti propter timorem vindictae. quod forte
omnino me subire expensas propter famulos
quos omnino me tenere armatos propter hoc
¶ **Quid autem si mihi debes. x. quod non possunt**
recupari et mutuo tibi alia. x. talis pacto
ut optime satisfacere. quod .i. certum tem
pus solues. xx. an sit usura. et. Dicitur quod
non quia nihil accrescit.

¶ **Quare est peccatum accipere usuram. et. sicut**
Thom. et pa. sup. sicut de usur. quod accipere
lucrum pro pecunia mutuata est sicut se. iustitiam
quod videtur id quod si est. Sed cum intelligitur
sicut dicitur quod vltima solam consistit in his ubi re
perit mutuum vltimae vel interpretatum sicut quod
dā. Mutuum vero consistit in his quae sunt tripli
cis generis. Nā quaedam consistunt in nume
ro ut pecunia. Quaedam in pondere ut ar
gentum et aurum. quaedam in mensura ut triticum et
vinum. In alijs vero rebus non potest consistere
mutuum. Ratio est quod in mutuo transferri
dicitur res mutuare. vltimae dicitur mutuum quod
meo tamen. ut. l. ij. ff. ff. si cer. pe. Recipi
ens vero mutuum non tenet restituere sicut
in dicitate eiusdem speciei. quod ut plurimum ista
quae mutantur consumuntur usu. sed tenet re
stituere tantum sub certitudine eiusdem
valoris. l. c. quod. e. l. vltimae. ff. si cer. pe.
Certitudo autem valoris non potest haberi in alijs
rebus non consistitibus in numero pondere
vel mensura. quod impossibile est vltimae equum
reperi valoris cuius est alius. sed in pecu
nijs et alijs consistitibus in numero pondere
vel mensura potest haberi certitudo. Quare
autem consistat usura in his tamen: est quod
his transferri dicitur et usus rei non est se
paratus a consumptione ipsius rei. Nā ipsa
rei usus est eorum consumptio sicut vinum
consumuntur ad potum. et panem ad cibum
vltimae in talibus non dicitur seorsum putari vltimae
rei a re ipsa. sed cuiusque procedit usus. ex
hoc ipso concedit res. Si quis vero seorsum
suum venderet vinum et seorsum vltimae vltimae

al videret eandem rem bis: vel videret si
 lud quod non est: vbi manifeste p' iustitia
 peccaret. Et si i' r'oe iniustitia comittit
 q' mutuat vni aut triticum petens sibi
 duas recop'sat'oes. Una q'de rest'one
 eq'lis rei: alia d'o p' eius vsus q'd vsura
 of. Queda' ho sunt quoz vsus no est
 ip'sa rei c'osumptio. sicut vnus dom' e in
 habitatio: no est dissipatio. Et id i' ta
 libus seculi pot' vtrazq' pcedi. puta cu
 q' tradit aliter v'su'z domus reserva
 to sibi vsu. ad aliq'd tempus vel econverso
 cu quis pcedit alicui vsu dom' f' serua
 to sibi d'f'ito: z ppter h' ho licite pot' ac
 cipere p'cti p' vsu domus: z pter hoc
 petere domu' comodati sicut p' i' c'od
 ductioe z locatioe dom'. Pecunia at
 fm p' h'm p'ncipaliter iudeta est ad com
 mutat'oes faciendas. z ita p'p'ri' z p'nc
 cipalio vsus pecunie est ip's' c'osumptio
 que distractio fm q' in pmutatioe ex
 peditur. Et p' hoc fm se e' illicitu' p'ro
 vsu pecunie mutuate accipere p'cti: q'd
 of vsura: z sicut alia i' i' i' acq'sita te
 netur h' d' restituere: ita pecunis quaz
 p' vsura accepit. q' aut lex mo'sayca. c'o
 cessit iudeta accipere vsura a g'itib' per
 missu' fuit ad vitadu' malis malis. i. ne
 a iudeta d'f' col'it' vsura acciperent
 p' auaritia' cui erat d'f'it' z addit Ul.
 q' ista acceptio vsur' a g'itib' iter q's iu
 dei habitab' pot' erat rei sue recuperatio
 q' vsura quia illa tota terra data fuit
 eis a domino.

¶ Quid aut conati sunt aliq' pbare q'
 vsura si eet p'ctm. R. dicebat q'da sic cu
 creditoz mutuat pecunia' sua' debitor
 obligat ei ad recop'sati. ex v' testa. cu
 in officio. q' z hac obligatioe p' credit
 toz deducet i' pactu' v' salt' spare eius
 affectu: s' vt d'cm e. s. hoc no valet. Et
 q'cuq' p'na'cter hoc teneret esset here
 ticus: vt in de. ex graul. extra eo.

¶ Quid d' legit' ill' q' p'mittit vsuras
 q' b'renti si valet: q' s'nt p' h' b' h' nouo z
 veteri test'o z auctate dei q' e' sup' o'cs
 leges extra. e. q' i' o'ib'no. Et bar. i' anc.
 ad hec. C. de vsur. dicit q' vere si p't ne
 gari q' vsure de iure cl'ic' s'nt p'misse

lz p'mitti no potuerit: nec p'terea ipator
 fuit heretic' q' sic moykes p' duritia
 populi p'mittit vsuras z d'moritu' sic i
 perator p'mittit vsuras. Ille tu' leges q'
 p'mittit vsuras exigi r'one interesse v'
 more stare possit si recte intelligant.

¶ Ut mutuas pecunia' rustico: vt la 10
 borez possessione e' sit c'elendus vsura
 rtus. R. lau. s'z m'g'z Breg. d' arumino
 q' si h' n' d' dom' d' fructu' illaz posses
 sionu' d'co rustico satisfact' v' ei alr iu
 st' p'cti' tribuit opaz suaz: non ob. q'
 d'ns i'cedat sibi opas p'itari p' colonos
 r'oe mutui z coloni eade' r'oe ip'as ex
 hibet als no exhibetur. z sic p' mutu
 um d'ns lucz p'cipit z colon' p'dit: q'
 hoc no e' v'p'na' lz sic mutuat' exhi
 beatur ope a colono. alle tu' ope no ce
 dit lucro d'nt cu' illas iusto p'cio emat
 sed si q'd de iusto p'cio operaz d'ns
 detraheret ppter mutuū: aut si p'eter
 opas iusto p'cio emptas aliq's. als a ru
 stico extigere. tunc esset vsura.

¶ Quero p'oe q' q' mutuat pecunia'
 z. vt vadat ad molendinu' l' furnu' suu'
 vel vt i'iret scholas suas. als si mutua
 tur' an sit vsura. R. Jo. cal. i. c. fi. ex. eo.
 q' si ex h' excipit q'modu' vel vtilitate q'
 possit pecunia' estari e' vsurari' z tenet
 ad rest'one. z si i'elligo d' mercede qua
 accepit p' labore qua' et accipet als: s'z
 v' vtilitate qua' h'z al' p'puta q' ex h' mo
 ledinu' vel furnu' l' schole sue h'nt ma
 tore' p'cursu' z effecti docto: maioris sa
 me. z h'z maiores cas' p'matib' v' ex h'
 apliat sibi salariu': ista. n. b'n p'nt pecu
 nia' estari. v'z tu' q'tu' f'putat sibi repu
 tare v'z ill' q'modu' v' honore' p' h' q'
 T. i'uit ad molendinu' v' furnu' vel i'ra
 nit scholas suas z si fecisset si pecunia'
 no mutua'et. Et pa. i. d. c. fi. d'ic' q' tal
 pecunia' paup'is e' est erogada. q' ab il
 lis q'b' mutua'uerit si extorserit istam
 pecunia'. Alij ho d'ic'nt no renabili' q'
 tales no tenent ad rest'one i' aliq' si mu
 tuata accipietes i' aliq' no s'nt dan'ifi
 cati. z talis ablatio libertatis p' nihilo
 estimanda v' vel q' ad rest'one q'u' ex
 e' adeptoe nullu' secutu' est danu' in cu

he recop'sat'oe
 m'u. c. h. e. i' b'
 m'ica: no' d' c'o
 tuo possit aliq'
 edia: z m'lor
 t'at' accipie
 v' d'mole d'u' v'
 mutua' accip
 mole d'nu' mu
 v' d' m'ol' d' d'
 v' l' b'olares q'
 s'nt se libera' a
 l'aris p' n'p'lo
 lib'at' e' i' d' n'
 m' de aliq'
 d'it' casu' v'
 p' d'io mutua'
 co q' v' trapat
 s'nt ad ad d'
 d'nt p' h' c'
 ¶ Quid si
 peccat' v' v'
 q' vicioz
 h'nt i' m' b'
 m'it' v' m'
 gula p'm' q'
 h'ho mutua'
 ¶ Quero an
 l'ic'one laet' i'
 de receptolice
 que s'nt depo
 sitione alio' d'
 Ber. q' c'irec
 l' f'at in hoc
 econverso: no'
 tum de p'f'itu
 ni v' v' q' l'
 mutuo vsus ei
 dono. s'z q' de p'
 specie mutua' me
 quidi' aliq' v'
 h' cultu' d' i' d'
 ill' r'one mutua'
 h' d'one operat'
 tunc sic v' l'ic'at
 q' d' m' d' e' h' i'
 m' q'at' h' d' q' d'
 h' d' d' e' h' d'
 h' d' d' e' h' d'
 h' d' d' e' h' d'

Ino recōpensationē restō factē dā ē ex. de
 mutu. c. n. et sō si mutuo accipiēs nō dā
 nificat: nō cōmittit vsura: cū ē p mu-
 tuo possit aliqd recipi qd si mīsurat pe-
 cūia: et mīto mīto cōmittit vsuras mu-
 tuū accipiēs nō dā nificet: nec obliget
 ad molēdū vī aditradū scholas. s3 solū
 mutū accipiāt retinendū quousq; ad
 molēdū mutuatīs moluerit: vī itra-
 uerit scholas doctoris. Et cōster sic fit
 vt scholares quicunq; voluerint pos-
 sint se liberat ad libitū suū: et ipī scho-
 lares p' nihilo repuar talē adēptionē
 libertat: et sō mīto doc. tenēt ad restō
 nē. It de alijs supra dētis. Nā i oīb' p'
 dētis casib' vī sibi' vī pot' granari
 p' dūto mutuat' q' recipiēt. Idē dic' d'
 eo q' vt trahat homines ad apothecā
 suā dat ad dīlationē solōnis emētib':
 dūm p' h' cart' res suas nō vendat
 ¶ **Q**uid si molēdnarius donat mībi
 pecūiā vt vadā pot' ad suū molēdnū
 q' viciōz: et si alio iussē tū laborē
 hūi sē tū v' pēdōe soluisse et nūqd cō-
 mittā vsurā. Sic lo. an. i mercu. sup re-
 gula pctm: q' nō cū vsura māl' gnet
 v' h' mutua: h' at nullū mutū iteruēt
 ¶ **Q**uero an p' deposito pecūie absq;
 itēione luert idē h' dī tradito ac dein-
 de recepto: liceat postmodū ab eo apō
 que fuit depositū accepe p' hac depōsi-
 tione aliqd bonum. Ad hoc rīdet. S.
 Ber. q' cū receptor et custoditor d' pōsi-
 ti bulat in hoc ipī deponenti pot' usq;
 ecōuerso: nō vī q' rōne depositū in q'
 tum depositū itēdat sibi dare aliqd do-
 nū vī vī q' h' faciat q' isto d'posito vt
 mutuo vsus est. si tū p'currerent in tali
 dono. s: q' deponēs nō deposuerit sub
 specte mutui: nec hēbat itētionē p' se
 quēdi aliqd vtilitatē: et vītra h' depō-
 sitū custoditor diceret exp'isse q' nō dat
 illud rōne mutui vel depositū factū seu
 hēdi: siue sperat: nec vsus ē illo vt mu-
 tuo: nec sic vtilitatib' d'positū p'uenit
 tē p' sumēdū ē si ē fidedign' et verax q'
 dat grat' s' sequēs domū. cōiter tū res
 suspecta est et habet speciem mali.
 ¶ **4** **P**one q' debitor vsurarij socio suo

pecuniā mutuaui: eo v3 pacto q' ipse
 vsurario f'f'uat sōxē et v'has inde cur-
 rētes: qrit nūc si tal' mutuas scōo. vsu-
 rari' d'ci possit. Jo. cal. in. c. n. ex. eo. sic
 distinguat: q' aut tal' scōo mutuas socio
 s' d'co pacto oīo intēdebat tūc satiffa-
 cere vsurario creditor' suo de pecuniā
 illa sic scōo: d'co suo socio mutua: aut
 nō. In p'mo casu: nec vsurari' ē. nec
 peccat: q' h'ic nō fit stiplo vt vsuraz: s'
 vt euitet dānum: nec sibi aliqd crescit
 nō egdē tenebat cū dāno suo socio s'
 uentre. xij. q. v. si nō licet. Preterea sa-
 tis incōueniēs vidēt q' postq' vsurari'
 usq; recipit vsuras idē currētes ad re-
 stōnē tenet: q' iste ē tenet q' tā facit
 solū vt socio p'fit et sine q'cūq; vtilitate
 vt d'cū ē. In scōo at casu. q' tūc nō in-
 tēdebat h'ic scōo mutuas satiffacē d'c-
 to vsurario suo creditor' p'mit' mu-
 tuatū: cū tē cessent rōes tā d'cē: tal' pec-
 cabit: et si v'has recipit tūc restituē. s'm
 Jo. cal. que opi. p'z. S. Ber. archi. Jo.
 xij. q. ij. c. vsura. t3 p'ri. f. q' nō teneat
 ad restōnē. Nā ex tali mutuo nihil pot'
 p'it creditor: q' nō p' d'ci vsurari': q'
 s3 stipulei sibi reddi. h' nō fac' s' noie vsu-
 rari': sed itereē: q' nihil accrescit sibi
 xij. q. ij. pleriq;. Itē si soluisz p' vtili-
 tate locū tā possz ab illo recipe sōtē et
 v'has. ext. de fideius. c. puenit. q' multo
 fort' poterit retiere in h' cōu et se p' ex-
 ceptionem tueri. preterea p'inde ē ac si
 illi' noie: ac p' illo s' v'ha a tali credito-
 re mutū accepissz. et ipē mō sibi eo pa-
 cto pecūiā tradidit: ratū hūisset et p' h'
 factū de eo q' mutuat cōitratū: cū pacto
 q' durate d'bitō nō teneat ad collectas
 nā tal' nō ē v'fari': q' lucz nō capit s3 dā-
 nū euitet. et h' itelligit qdā si collecte
 sūt iuste. sec' si iuste. S3 spe. i titulo d'
 vsuris t3 idifficte sine sint iuste siue in-
 iuste q' liceat. Jo. at an. et but. d'nt v'p
 eē d'z spec. q' collecta eēt icerta et sic
 on' eēt extraordiarū s3 si eēt ordiarū
 et certū sec' eēt. et q' i p'dco casu liceat
 p'z q' remittere idē ē q' donare: vt in
 l. sigs obligatione. de reg. iur. et i. c. v'p
 nens. et p'rius de test. l. i. c. glo.

Bl. d. c. l. dicit qd in b cau nō ē arditē
 dno. hoc intelligit pa. vep. dno dicitē
 nā hz ho. si dno recipit iterz fructū: ita
 tute vř renūciare huc iuri nisi pteste-
 tur. ar. c. cū. 25. de pñt

20 Quid sit d' ephreota. ho. dicit qd dñs
 fite: qz n̄ ita gratuite recipit sic vasal-
 lus cū p itollu dōauerit certā pecūte
 q̄tate. vel dic papā sup hoc p̄sulēdū
 In hoc ēt residet Jo. an. in. c. l. de seu.

21 Quid de usufructuario. ho. dicit qd
 si hz cā liberā a ppetario idē vř als p̄
 Ray. et no. qd dē volūt b̄ p̄uilegiū ex-
 tēdere ad colonias z male: qz colonijs
 hoc p̄uilegiū nō inuenit exp̄ssū.

22 Fideiussor iste cāus ē rōne interesse
 vt cū fideiussor p defectu debitoris cō-
 pulsus ē creditor solue capitale z vsu-
 rā tūc. n. fideiussor p̄t recipere vř fructū: qz
 fuari dz idēnis. z nō solū repetet fide-
 iussor vsuras: s̄ oia dānaq̄ occasiōe ta-
 lis debiti de nēitate hūit soluere credi-
 tor. extra de fideiuss. c. i. z. ij. Et istd̄ in-
 teresse hz. d. An. nō solū p̄tat in hoc
 casu circa dānsi emergēs: s̄ et circa lu-
 crū cessans. de mā fideiussor. vide. s̄.
 Restitutio. xij. §. xxxij. xxxij. z. xxxij.

23 Pro dote. nā maritus recipiēs pi-
 gnū p dote p̄missa: nō tñr fructū i sor-
 tes p̄putare: vt i. c. salubriter. ext. eo. Et
 dic̄ ibi pa. qd alibi n̄ p̄bat. z hz. d. an.
 de bn. q̄m̄oz sūt nēarta. Pro qd mar-
 tus sustineat onera m̄imōij. Secūdo qd
 onera illa sint certa. z sic n̄ poterit fru-
 ctū retinere cū sorte vltra debitā q̄tita-
 tē onep. qz cā cessāte cessat effectū. Ter-
 tior: qd fructū s̄b iectat sortē. vñ si gener
 p dote solue dā: cetera die recipiat cau-
 sioz z p̄missioz cū pacto qd iterz certa
 q̄titas deat solut. p oneribz m̄imōij
 supportādīs tal quētiō ē vsuraria. nec
 ob. d. c. salubriter qz logf. de fructu. sub
 missio sortē: qz dic̄ qñ p pignof data
 est possessio. Idē vř tenere Jo. an. di-
 cēs qd qd dē alr hūc casū licet: dz alfa-
 re casū exp̄ssū. nā si hēm̄ i iur̄ nisi illū
 ter. q logf i fructibz possessioz q s̄b iect
 unt diuio iudicio. z sic n̄ ē lucr certū
 qz poterit eē qd nihil p̄cipiet ex posses-

siōibz. secū qñ ex pacto qd certū rec-
 pit. nec ob. si diceret h̄ p̄mittendū vt
 maritū possit sustinere onera m̄imōij.
 qz n̄ dēt p id qd h̄ in. c. p vřas ex de
 do. iter vi. z vr. l. qd ipa dos dz deponit
 ad mercatorē: vt ex hōesto lucro possit
 sustinere onera m̄imōij. Quarto: re-
 grit qd dos sit simplr p̄missa. nā si ge-
 ner pacifcet de recipiēda dote ad cer-
 tū terminū z iterz p̄ciperet fructū: dñs
 tñ fructū p̄putat eē in sorte qz iterz ē si
 pōt deberi ante morā que non pōt ad-
 esse durante termino: ideo. dicat gener
 socero. Ego sustineo onera m̄imōij
 da dote. z si socer dicat nō possuz tūc
 gener dicat. sustineas saltē onera m̄i-
 monij: z sic poterit gener fructū facere
 suos tāq̄ interesse: dñm̄ onera m̄imō-
 nij sint certa. vt dñm̄ ē s̄ pan. dicit. d.
 An. si vidisse L. al. g dicit qd l3 opi. Jo.
 an sit tutor. p̄ta tñ vř eē s̄tor: vt a p̄-
 cpio possit p̄netre cū socero: vt vs det
 genero certos denarios p libra q̄libz
 mēse. Nā sicut p vilata dote lucr facit
 maritū fructū rei pignozare: ita dz pos-
 se licite aliquid recipere dōec dos fuerit si-
 bi soluta nec ob. mortuū. Jo. an. qm̄.
 d. c. salub: iter logf i distincte: vt lucr eē
 fructū possessioz. Et quicqz talis fructū
 sūt certū: vt qz ē domū solita locari: vř
 possessio ad fictū p̄cedi. z pa. p̄cludēdo
 dic̄ qd aut a p̄ncipio datū fuit terminū
 ad dotez p solue dā: nō iterueniēte pa-
 cto iterueniētiōis pignozis. l3 ex possioz
 pignū fuerit traditū z tūc nihil p̄t ge-
 ner p̄seq. nā sicut p̄t vxorē sine dote du-
 cere: z de p̄p̄io tñr alere: vt i. d. c. p ve-
 stras. ita potuit traducere vxorē dato
 termino ad dote p̄solue dā. s̄ si a p̄nci-
 pio iteruenit datio pignozis: tūc credit
 op̄ione. d. An. n̄ p̄cedē: qz gener recipi-
 endo pignū: vř p̄missus auēte. d. c. salu-
 briter. z recepisse pignus vt lucr eē fru-
 ctū i p̄p̄iatōez dōtis dilate. z et p̄uat
 pa. put dñm̄ ē qd a p̄ncipio possit que-
 nire cū socero b̄ p̄seq̄ndo aliquid s̄nuatū
 vsqz ad solonē dōtis dñm̄ sit b̄ solitū
 mercari vel deponere pecūiā apd mer-
 catorē: cū istd̄ nō capiat p̄ munio nec

in dno hō heres mariti p̄terit i
 dote p̄soluēda. tenet certū qd̄ v̄t̄ v̄ro
 r̄i r̄elictē v̄t̄ idē se possit alere. Nōq̄ d̄ va
 leat h̄ statutū v̄t̄ sic cū b̄ōn̄ p̄cia mult
 er possit illō lucrū p̄cip̄et. z̄ h̄ accidit
 sep̄ i f̄cō. Jo. d̄ lig. i. de. i. co. ti. v̄t̄ fieri
 Pa. i. d. c. salubrit̄. p̄cludit̄ statutū s̄va
 lere. eo q̄ soluto m̄f̄monio cessat cā su
 st̄nēdi onera m̄f̄undij. B̄z̄ h̄ mulier
 agere v̄t̄ dos p̄soluat. J̄c̄ t̄z̄ J̄mo. i. d.
 de. z̄ m̄lti alij. z̄ Maspe. i. d. de. d̄c̄ q̄
 tal̄ statutēs icidūt i penā illō de. i. s̄
 pa. i. d. c. salubrit̄. die q̄ p̄ de. i. s̄ h̄
 q̄ ē erasanda alia q̄ v̄s. Nōq̄ d̄ heres
 mariti teneat alere vxores r̄elictā do
 nec p̄soluat sibi dotē. Et h̄z̄ sint opt̄. de
 hoc n̄h̄llom̄n̄ sibi p̄z̄ illa opt̄. q̄ si
 vxor nō h̄z̄ alia bona dz̄ al̄ ab herede
 mariti. ē. j̄. āno datū h̄f̄d̄t ad dotes p̄
 soluēda: Et h̄c̄ opt̄. tenet gl̄. z̄ bar. i. d.
 h̄. exactio. z̄ Spe. i. t̄. q̄ si. sint le. Hoc
 p̄supposito ad p̄missā. q̄. dico. q̄ aut su
 m̄ i cāu v̄bi vxor dz̄ al̄ ab h̄f̄de marit
 ti. z̄ t̄c̄ v̄z̄ statutū loco alimētoz̄ beer
 n̄c̄ certā p̄t̄itatē cū h̄f̄d̄t̄ sit recip̄e
 p̄t̄itatē: h̄ alimēta m̄n̄utāt̄ accipe. aut
 si dz̄ al̄ ab h̄f̄de mariti. z̄ t̄c̄ sec̄. Et
 Ear. i. d. de. ē. t̄z̄ q̄ tale statutū v̄t̄ p̄sue
 tudo p̄t̄ tollerari. v̄t̄ v̄beant̄ alimēta tā
 p̄t̄itē z̄ d̄c̄ se sic p̄soluisse: z̄ ē. i. fert
 h̄ statutū eē padue. i. v̄t̄ soluto m̄f̄mo
 nio si dos nō restituit. j̄. annū tenet s̄
 soluet̄ ad dādū. x. p. c. in anno.

¶ Stipēdia clerici. Alii cāus ē in casu
 stipēdij clerici v̄p̄t̄ita. Et h̄c̄ assignata
 ē res eccl̄ie p̄ suo b̄nf̄icio. h̄z̄ possessio
 nē et̄ iudē r̄el. laic̄ v̄s̄r̄p̄ant̄ possessio
 nē ei. clic̄ redim̄t̄ a p̄dicto laico di
 ctā possessioē s̄b̄ noie pignoz̄io. Que
 r̄t̄ an fruct̄ p̄ clic̄ p̄cept̄ ex eadē pos
 sessionē r̄el sibi v̄bite v̄beat̄ p̄putari i
 sorte. r̄idēt̄ q̄ si ex eo q̄ v̄ re sibi v̄bita
 p̄cip̄it fruct̄ q̄ h̄ v̄ suo. casus ē. i. c. i. ex.
 to. S̄llis cāus ē i. c. p̄quest̄. eo. ti. S̄llē
 ē. t̄ in decimis. v̄t̄ i. c. si. ex. de. deci. Nā
 similes in̄t̄t̄ v̄t̄net̄ decimas. nec p̄t̄
 eccl̄ia eas aliter recupare nisi sub noie
 pignoz̄io. tal̄ clic̄ nō t̄r̄ fructus co
 putat̄ in sortem: q̄ de re ad se licitē p̄

licite p̄cip̄it fruct̄. S̄llē r̄ecipi p̄t̄ i p̄
 gnore q̄cūq̄ alie possessioē a q̄cūq̄
 violēt̄. z̄ iniuste v̄t̄nēre. h̄ idē intell̄
 ḡt̄ Ray. d̄ oib̄ possessioēbus emptis
 de illis fructib̄ iniuste p̄cept̄. i. q̄ h̄
 v̄s̄ndi possessioē p̄t̄ r̄ecipi i pignus
 fructib̄ si p̄putat̄ i sorte p̄ t̄ra p̄d̄c̄.
¶ V̄dēt̄ fruct̄. z̄ ē q̄ v̄dēt̄ fruct̄
 ctus ad t̄p̄: v̄t̄ siḡ emat fruct̄ castri
 v̄t̄ ville: q̄ h̄ plus sat̄ accip̄t̄ v̄ fruct̄
 b̄. q̄ fuerit p̄c̄iū. si t̄r̄ t̄r̄ aliquid r̄efarct̄
 re v̄dēt̄ r̄ōe icertitudinis ex. eo. i. ciuit̄
 tate. Ideo q̄r̄t̄ pa. s̄b̄ de. notabili. q̄. nū
 qd̄ sit licitū dare alient̄. c. v̄t̄ ip̄e singul̄
 ānto i p̄petuū siue ad vitā suā z̄ h̄f̄d̄t̄
 suop̄ det sibi certū ānuū reddītū. v̄p̄t̄
 ta. v. J̄mo. z̄ Host. z̄ cōt̄ter doc. p̄clu
 dit̄ q̄ sic siue iste ānus reddīt̄ p̄stituat̄
 f̄d̄ditibus alientis fundi. siue domus
 siue ex op̄io libere p̄sone: vel s̄ul q̄ nō
 p̄t̄ h̄ic d̄c̄i q̄ sit v̄ba. cū fortate nō inter
 ueniat mutū. v̄t̄ si ē licitū isti ēpt̄or̄
 perē p̄c̄iū ad libitū. sic. n. q̄ p̄t̄ emerēt̄
 bere totā possessionē. v̄t̄ cape possessio
 nē in emp̄t̄. vel emere ānuū reddītū
 tā p̄stitūtū ab antiq̄. ita licitū ē de no
 uo p̄stitūere z̄ emere nec ob. si d̄icat̄ q̄
 q̄ tractu t̄p̄is poterit iste p̄cip̄e plus q̄
 sit p̄c̄iū: q̄ h̄ ē. t̄z̄ p̄tingit in d̄ctū ēpt̄or̄
 z̄ in d̄ctū ēp̄t̄or̄. J̄c̄ iste ēpt̄or̄
 exp̄dit̄ se p̄iculo. q̄ forte ille v̄dēt̄or̄ ef
 f̄ceret̄ inops. Et p̄ h̄ nō ob. d. c. i. ciuit̄
 tate. nā ibi res erat de p̄nt̄i z̄ p̄c̄iū d̄lla
 tum. s̄z̄ in. q̄. p̄posita res z̄ p̄c̄iū sunt i
 p̄nt̄i. Item nulla fraus est.

¶ Done p̄stituit̄ q̄ c̄sus v̄nt̄ floret̄
 in domo. v̄dēt̄. talē c̄sū p. x. florentis
 adfecto pacto q̄ liceret ei redimere p
 illis. x. florentis valebat t̄n̄ c̄sus ille. xx.
 floz. si vero p̄cto sine pacto libere v̄dēt̄
 r̄el. vel sub alijs verbis p̄stituit̄ q̄ c̄sū
 suz̄ v̄ntus marche in domo: vendit̄ c̄sū
 sum pro decē marchis valebat t̄n̄ c̄sus
 ille. x. si h̄o p̄cto sine pacto libere
 v̄dēt̄. Nūq̄ d̄ctus est licit̄ vel ne
 R. Jo. de lig. q̄ c̄sus p̄stituat̄ nō h̄
 bita r̄elatiōe ad r̄e v̄t̄ q̄ obligo me t̄
 bi ad v̄ntū florentū. q̄ m̄h̄. x. das z̄ v̄
 do t̄bi hoc t̄us p̄cip̄iendū nō r̄elatiōe

In possessione lucret fructus ad rones.
 v. p. c. aut. v. p. quatuor an valeat hz co-
 sciā. R. bal. in. d. l. acceptā. C. de vsur.
 q. fictum talis lucret illos rōe intereē
 de q. hm eum ē gl. singularis in auc. d.
 exhi. res. §. si vero. quā gl. dicit Bart.
 in. l. si finita. §. iustan. ff. de dā. insec. ec
 S. ins diuini z i fraudē vsurariōz ta-
 les fructus dicit cōputādos in sorte. Qd
 qdē aliq. vep credūt si p̄supponat fuis-
 se factū i fraudē vsurariū. Seco vero si
 in locū penalis legis: vt attrahat debi-
 tor ad satisfaciendū. cōcurrētib⁹ illis q̄
 nūc prime deā sūt in p̄cedēt. §. vel lo-
 co intereē emergētis dānt v̄l lucrl. ces-
 sant. vel pp morā sic ordinauerit sta-
 tutū vel p̄uēdo: tūc vep dicit Bald.
 z glo. Nā pp p̄tumactā p̄ses h̄ facē p̄t
 Et p̄dicta vera in eo q̄ iuste missus ē i
 possessionē. nō tm̄ ex ordīne. sed et ex
 cā. s. q̄ in veritate sit creditor. No. tm̄
 hz voc. p̄ declaratōe p̄st. q̄dntz z ime-
 diate p̄cedētis q̄ si debitor soluit p̄ez
 debiti nō poterit pena exigi nisi pro-
 pte nō soluta vt no. Inn. i. d. c. suam
 Adde et p̄dct. hm̄ Host. q̄ et reiosi
 p̄st petē penā et quētionalē ab eo q̄
 nō seruat arbitriū. q̄n debitor si ex ipo-
 tentia. Sed ex negligētia: vel p̄tuma-
 citer nō soluit: et si nullū p̄tēderetur
 interessē v̄l dānum. qd̄ notat

45 Lex p̄missoria. vt si v̄do tibi fun-
 dū iusto p̄cto. ea tū lege z p̄ditione: vt
 quicūqz soluerō tibi p̄ctū qd̄ mihi dāt
 fund⁹ ad me reuertat. C. de pac. int̄ ep.
 z v̄. l. ij. z. l. p̄missorie. z. l. cū te fūdū.
 In cāu isto oēs lucrat fruct⁹ si iustū sit
 p̄ctū. abolet ac in isto cāu victū vsura-
 rū pp v̄ditionē reductam ad eq̄tates
 seruata inter v̄dentē z emētē q̄ non
 q̄n modicū ē p̄ctū. respectu rei empte
 Idē Host. Idē Adonal. q̄ dicit q̄ si p̄-
 ctū v̄diti talis p̄ditōe: vt quicūqz ego
 vel h̄s meus p̄ctū soluat: rehabeam
 p̄ctū: vel quicūqz a septēnto vsqz ad
 nouēntium z emptor facit fruct⁹ suos.
 B verū nisi fiat in fraudē vsuraz. idē
 Panoz. in. c. ad nostrā. de emp. z v̄.
 vbi singulariter dicit q̄ cū v̄ditio sit

iusto p̄cto z solum apponat pactū
 de retrouēdēdo: nō p̄sumitur fructus
 vsurari⁹ nec p̄gnorari⁹: z emptor lu-
 cratur fructus donec retrouēdiderit
 nec p̄putant fructus in sortē. vt est tex.
 in. d. l. ij. Et q̄ procedat illa. l. et de in-
 re canōico aperte vult gl. i. d. c. ad no-
 strā. z Arch. xliij. q. ij. pleriqz. No. tm̄
 hz doc. in. d. c. ad nr̄am. z in. c. illo vos
 de p̄igno. q̄ ad p̄tneēdā vsurarium
 tria cōiter regrūtur. P̄tio pactū vere
 trouēdēdo. Seco modictas p̄ctij re-
 spectu valoris rei. S3 hoc limita iusta
 doc. z Panoz. q̄ nō q̄libet iniustitia p̄-
 cij sufficit ad p̄sumēdū quē vsura. s3
 dz ē p̄ctū valde tenue respectu va-
 loris rei duplici respectu. P̄tio q̄ h̄t
 te so. et se decipere p̄cto. Seco qz res
 minus valet propter illd̄ onus r̄tro-
 nēdēdi in v̄ditōe appositū. vt in. l. s̄
 di partē. ff. de h̄en. emp. Tertio q̄n
 talis emptor fuit p̄suetus exercē vsu-
 ras. s3 No dicit q̄ si q̄ petat ab alio
 mutuū: offerens pro securitate mutuū
 hypotecam suoz bonoz. Ille autē dī-
 cat nolo mutuare sed paratus sū eme-
 re p̄ eodem p̄cio z vsqz ad certū tē-
 pus reddere p̄ eodē p̄cio certe vsura-
 ri⁹ p̄sumitur hm̄ eum: z sic videtur se-
 tire q̄ ex solo pacto d̄ retrouēdēdo: h̄-
 ctus p̄sumat vsurari⁹. Sed Ugo ve-
 refert Arch. in. d. c. pleriqz. sentit p̄tra-
 riū. z communiter alij doc. q̄ id non
 sufficit nisi ab sint alie consecrē p̄e-
 dicte. Et liqui etiam addunt z quartuz
 signū. s. quando aliquid soluit v̄tra re-
 ceptam summā: puta fuit vendita res
 p. c. flor. z ponit i pactuz q̄ si v̄ditio
 rescindat soluant. c. xx.

Sed qd̄ si fiat pactū de retrouēn 46
 dēdo. j. x. annos: ita tamē q̄. j. quin-
 quennium in h̄m̄ reuēditionis neqz
 h̄ facere teneat. R. No. z Jo. an. in. d.
 c. ad nostrā in nouello q̄ eo ipso fra-
 us detegitur. Quidam tamen dicunt
 q̄ si talis emptor hoc pactum appone-
 ret non in fraudem vsurarum: Sed
 vt se indemnem seruaret: non esset illi
 cūctū: puta emit agrum vel vineam. vt

le intēdit mā imp
 petiare e m̄tra es
 i r̄tuat. j. breuē
 appōt ip̄a. j. qd̄ si
 finere. certe si nō
 re p̄ctōem q̄
 li soz necessarū
 p̄dictas. S3 ip̄e
 47 C. Quid d̄ v̄ ille
 certo p̄cio d̄ p̄nt si
 re. alia h̄o modicta
 bus amoz: et h̄o
 impoz: si soluerit
 tis teneat dare ip̄e
 no fruct⁹ q̄ cōiter
 uocē possessōis
 tu. x. saccos fru-
 neat dare. sacco
 dū q̄ si v̄ditio
 sed d̄ntum sibi
 medietatis: de i
 nec p̄ctū sibi si
 gra fructus p̄-
 pio an traditio
 vt p̄ctū aliqd̄
 soluat: s3 et tal
 enim videt tene
 C. de ac. emp. l. q̄
 qd̄ petere p̄ si
 d̄ soluat. hoc v̄
 C. de pac. inter
 intelli. d. l. can
 lutendū d̄ntum
 emptoz: tūc
 bus vel v̄tra se
 est vera ratio n
 calū n̄b̄l aliqd̄
 dietatē p̄ctij
 ctat aliqd̄ v̄tra
 si in p̄mo cāu vel
 ille fructus rei v̄-
 ditio est. P̄tio v̄e
 cōuentione facta fi-
 tu. Nā eo ipso v̄d
 n̄sse d̄ntum dicit
 §. fictus. n. non dā-
 tis d̄ntum ē apud
 t̄ hoc no. Dicit et
 h̄o tota possessōe

Et intēdit illā impugnare & eā opte
pastiare & mltas expēsas vtilis facē q̄
si ficitur. j. breuetps mltū grauarēt. id
appōt tps. j. qd si teneat illā vineā re-
stitnere. certe h̄ nō esset illicitū et in fo-
ro p̄sciētē. In q̄ credit p̄fici nec in to-
li foro necessariū est p̄sumere fraudes
predictas. Sz ipse de se loquat.

47 Quid āt d̄ illo q̄ vedit p̄ciū alicui
certo p̄ciō d̄ p̄niū soluro: puta medietate.
te. alia s̄o medietate soluēda hinc ad
duos annos: cū hoc tñ pacto q̄ q̄dū
empto: si soluerit p̄ciū alteri medietate
tis. teneat dare ip̄i veditōri singulo an-
no fruct⁹ q̄ cōster pueniūt ex medietate
te b̄cē possessiōis. puta reddebat de fi-
ctu. x. saccos frumētī p̄ medietate te-
neat dare. saccos: An sit licitū. Bicen-
dū q̄ si veditō: si intēdit totā rē tradē
sed d̄nūm sibi & p̄iculū reseruarē illi⁹
medietatis: de q̄ nō h̄uit solutionē: do-
nec p̄ciū sibi fuerit datū: tūc p̄t aliqd
gr̄a fructū p̄cipere & hoc q̄n a p̄nci-
pio aū traditionē deduceret in pactū
vt p̄ fictū aliqd soluat: donec p̄ciū sit
solutū: & sic cū tali pacto traditur hoc
enim videt tenere Bal. in. l. curabit.
C. de ac. emp. l. q̄ talis veditō: p̄t ali-
qd percipere p̄ fictū donec p̄ciū sit si-
bi solutū. hoc v̄ p̄bari in. l. in inclo.
C. de pac. inter emp. & ven. Et sic debet
intelligi. d. l. curabit. Si aut tradendo
intendit d̄nūm transferre totaliter in
emptorem: tūc si aliqd extigit p̄ fructi-
bus vel vltra sortē est vsurarius: qz sibi
est vera ratio mutui: qz emptor hoc
casu nihil aliud debet habere nisi me-
diatē precij: & ideo qz pro illo expe-
ctat aliqd vltra sortē. illicitū ē. vel etiaz
si in p̄mo cāu vellet plusq̄ verisimile
esset fructus rei valere p̄ pte si soluta
illicitū est. Pro veditōre tñ faceret si in
cōuentione facta fuisset mētio de affi-
ctu. Nā eo ip̄o videt veditōrē reti-
nuisse d̄nūm dicte medietatis apud
se. Fictus. n. non dat nisi de re illa: cu-
sus d̄nūm ē apud recipientē fictum.
& hoc no. Dac̄ ē. q. format Arch. f. in
l. de tota possessiōe sic querēdo. Sz

quid cū vendo possessionē mediā: cū nō
des mihi pecuniā eius: tecū facio pac-
tum q̄ quousq̄ mihi tradas precium
recipias interim fructus eius. De. de
an. & Bal. dicūt h̄cū esse licitū: qz cum
possessio fructificet nō v̄ iustū vt em-
ptor h̄eat vtilitatē & fructū rei empte:
& venditor nō h̄eat vtilitatē precij vt
possit pecunia vit. Ita tñ licet q̄ q̄dū
emptor soluit de precio in futurū: tñ
vnditor m̄n⁹ recipiat pro rata. Sed
theologi nō approbāt dictū h̄ctum: qz
rōe dilatonis de soluēdo precio v̄ h̄e-
ri fruct⁹ qd ad vsurā p̄tinet. Itē posses-
sio substat periculo emptoris & de se ē
fructificabilis. nō autē pecunia s̄bita
periculo nec de se fructificat. Ideo con-
sulēdū ē abstinere ab h̄mōi hec arch.
fi. Tñ si veditō: retinet in se d̄nūm &
periculū dicte totius possessiōis vel
partis pro rata pecunie non solute: tūc
v̄ cāus licitus: vt volunt p̄dicti doct.
Et sic cessant motus facta per theolo-
gos. addit ēt dicitus Arch. f. q̄ bene p̄e-
fieri pactū q̄ si. j. certū terminū nō sol-
uit emptor p̄ciū ex tūc fructus p̄cipiat
vnditor: quosq̄ p̄ciū recipiat: si h̄ nō
fiat in fraudē vsuraz: s̄z i pensā. Et hoc
tenet gl. in. c. p̄quest⁹ ex eo. cū h̄c nō
accipiat aliqd sicut vsura: s̄z sicut iter
esse. Eadē rōe si p̄dictū p̄ciū i pignus
daret mihi possū ide percipere fruct⁹ ēt
si transcendat q̄ntitatē interesse. Nā is
talis res a venditore nō possit peti: tñ
fruct⁹ ei⁹ p̄cipere p̄t postq̄ h̄ volūta-
tē sua res vendita detinetur.

Additio. Circa mām retrouē 48
dē d̄t mām fictū: qz
est valde intricata de reut succinte &
clare restringere p̄ octo casus ad quos
oēs alij sunt reductibiles. Primus ca-
sus sit iste. quis vedit alteri possessionē
cum pacto de retrouēdēdo simplr nul-
lo adiecto termino: vt puta vendo tibi
hanc possessionē hoc pacto q̄ quoties
cūq̄ tibi restituerō p̄ctū. q̄ possessio ad
me reuertat. Et iste h̄ctus p̄t esse licit-
us si iustū p̄ciū sit h̄c inde. & p̄dictōes
sunt pares. Sc̄bo sit h̄ctus veditiōis
E E

cū pacto de retrouēdēdo ad certū tps
puta vēdo tibi hāc possessionē cū pac
to q̄ possiz eaz redimere. j. gnquētiū
vel decētiū. Et iste h̄ct̄ p̄t̄ et licite fie
ri si ad sint ea q̄ deā sūt in p̄cedenti ca
su. Tertio p̄t̄ vēdi possessio cū pacto
de retrouēdēdo. puta. j. x. ānos sic tñ. q̄
infra biētiū vel triētiū vēditor si pos
sit retinere. Et iste h̄ct̄ iterū p̄t̄ eē
licitus. vt dcm̄ est. §. Usura. l. h. xlvj.
Quarto. p̄t̄ vendi possessio. puta pe
tro cū h̄ pacto q̄ .p. dictā possessionē
locet vēditori sub certo affectu. Iste h̄
ct̄us ē p̄t̄ eē licitus si sit h̄ct̄us emptō
nis z sint q̄d̄t̄ides p̄s multotiens tñ
iste h̄ct̄us ē sicut̄ z pignozaticus. z tō
recurrēdi ē ad p̄lecturas. §. posital. vsu
ra. l. h. xlvj. Maxie si emēs sit assuet̄
facere filios h̄ct̄us. Quito q̄s vēdit̄ pos
sessionē. p. si h̄nt̄ pecūias: z vēdit̄ cū
tal̄ pacto q̄ si. j. biētiū p. si soluerit
p̄ctū dcē possessionis q̄ ab eo tpe z vl
tra. p. teneat soluere. certam p̄sionē
pro centenariō. Iste h̄ct̄us videt̄ licit̄
tā fm̄ legist̄as q̄ canonist̄as. Et h̄ ex
p̄sse t̄z gl. i. c. p̄questus v̄ vsuris z p̄clu
dit̄ q̄ h̄c petī fruct̄ nō tāq̄ vsura: s̄
tāq̄ interesse. Et ibi pa. p̄. Pe. de an.
dicit̄ q̄ ist̄o interesse p̄siderabit̄ si solū
respectu dāni emergētis. s̄ ē respectu
lucri cessantis. vt q̄z iste vēdēs si h̄nt̄
set pecūias suas negotiat̄ suis h̄mōi
Itē iste passus est dāni in alto: q̄z ille
emptor p̄cipit̄ fruct̄ quos iste p̄cepit̄
si f̄nuisset̄ ibi rē. Sexto q̄s vēdit̄ pos
sessionē. p. si h̄nt̄ pecūias si. cū termi
no soluēdi: vt i p̄dcō casu: s̄ simplr̄ v̄z
q̄d̄tu nō soluerit p̄ctū dcē possessionis
q̄ tpe vēditor p̄cipiat̄ fructus eiusdē.
Iste casus n̄ ē oīo clarus. Nā theologū
tñt̄ q̄ iste h̄ct̄ ē vsurarī p̄ rōnes po
sitas. §. i p̄cedēt̄. §. idē But. i. l. curabit̄
C. de ac. emp. pro hoc fac̄ q̄z iteresse si
p̄t̄ petī nisi p̄ morā. Nōc at̄ nulla est
mora: q̄ nullū interesse. S̄z gl. i. d. l. cu
rabit̄. v̄ tenē q̄ tal̄ h̄ct̄us p̄t̄ licite fie
ri. Et multi alij doc. Et rōes supra po
site p̄ pa. v̄nt̄ militare ēt̄ i h̄ casu. nam
tpe vēditor q̄s vēdidit̄ possessionē si a

p̄ncipio h̄nt̄ pecūias suas mercas
fuisse zc. Itē militat̄ alia eius rō. l. q̄
emptor p̄cipit̄ fruct̄. tpe si vēditor nō
h̄nt̄ z tñ si retinisset̄ possessionē. p̄ce
pisset̄ illos fruct̄. Et h̄z gl. i. d. c. p̄ctus
loq̄t̄ v̄ iteresse p̄ terminū: tñ rōnes p̄
dicte militat̄ vt ēt̄ a p̄ncipio possit̄. pa
cisci v̄ ista p̄fide. z mora p̄t̄ p̄stitū ēt̄
a p̄ncipio. nouissime reper̄ eādē pa. i
p̄h. l. xvi. icipiente. xpi et̄ usq̄ m̄f̄is vbi lo
q̄t̄ de eo q̄ vēdidit̄ possessionē. s̄z ēptor
solut̄ tñ p̄t̄ p̄cy. p̄t̄ h̄o si. Et p̄cludit̄
q̄ parte si soluta vēditor ratiōne inter
esse potest̄ petē p̄sionē. allegat̄. l. lu
lian̄. §. auferri. ff. v̄ ac. emp. vbi tex. dīc̄
vēditorē: aut integrā p̄ctū solutōez h̄re
dēre: aut tenē rē vēditā q̄si pign̄ p̄ p̄
cto. q̄ egst̄imū ē vt ad limites soluti p̄
ctū restituat̄ fruct̄ v̄ relaxet̄ p̄t̄ p̄sio
nis q̄ ē p̄ctū fructuū. d̄z. n. fruct̄ sibi
retinere q̄tū sua interest̄ z nō alr̄ Et tō
vēditor solū p̄t̄ petē p̄ctū cū vsuris seu
interesse z p̄cio si soluto hodie at̄ cessā
te vsuraz exactōe p̄t̄ petī interesse ēt̄ v̄
iure canōico. vt nō. gl. i. d. l. curabit̄. z i
c. p̄ct̄ v̄ vsur̄. Et addit̄. pa. q̄ mēs z
rō tñ fuit̄ p̄dē vēditori respectu itē
z iste opio v̄ egst̄ima. z tō tenēda. sep
timo sit alr̄ h̄ct̄ q̄ h̄z vulgare d̄ ficto
fract̄ide. Et si h̄ mō. p. vēdit̄ p̄sionē
S. q̄ ēt̄ si h̄nt̄ pecūias. p. vēdit̄ h̄ pac
to q̄ si. S. si soluerit̄ p̄ctū dcē possessionis
nis. j. decētiū q̄ deā possessio sit i em
pta. Sic tñ q̄. j. dcm̄ decētiū tpe. S. te
neat̄ soluere certā p̄sionē zc. Querit̄
an iste h̄ct̄ sit licit̄. z dico q̄ m̄te fran
des p̄t̄ eē i h̄ h̄ct̄: puta iusti z excel
sui p̄ct̄ z p̄fideis n̄mte vel forte cōdi
tōis si sūt pares in emēte z vendēte.
nā forte vendens vult cēsus sūt in oēz
eventū: siue res peat̄: siue ex alto casu
fortuito. Et v̄ valde irrationabile q̄
tpe vēditor plus recipiat̄ de cēsū ab ip
so emptore q̄ ipsemet vēditor p̄cepit̄
set de fructu si deāz possessionē n̄ vēdit̄
disset̄: q̄ cān piculū casus fortuit̄. z steri
litat̄ substaret ei p̄culo. Et fm̄ hec d̄
cta forte si eēt̄ malū limitare casū sex
tū imediate p̄cedētē. Octauo z vlt̄o

h̄ct̄us p̄ctus
nō v̄z q̄ em̄t̄
dom̄ in nōie
de libellarij
p̄ctōne possit̄
v̄cto cēsū. Er̄
possit̄ fieri p̄
reddidit̄ om̄
terit̄ fieri i l̄to
teneat̄ manentē
Coe iure emp̄
sionē s̄ res p̄es
v̄o nō peat̄. Si
nē suis s̄p̄ctō
n̄. ff. loca. Nec
s̄i culpa. vt. c. q̄
v̄ cēsū q̄d̄ sol
tū. h̄ct̄us v̄
tā de retrouēd
respect̄ si ad
p̄ctū p̄ctū
p̄ctio m̄p̄ctū
ad totalē cēsū
sic er̄t̄. p̄ cet̄
v̄ nō alr̄. §. q̄
sa. l. an. cc. z ibi n̄
simplr̄ q̄z p̄
tēct̄ n̄m p̄. v̄
l. cēsū. s̄ tal̄ h̄ct̄
vsuraz. Alij tñ
accipiat̄ d̄do
p̄r̄ locat̄: q̄
illit̄ h̄ct̄: q̄
C. de sa. l. an. ec.
t̄. p̄ct̄na q̄z
si locat̄ sit p̄
sio iusta ē q̄ in
m̄tione p̄t̄
cul̄ anc. si al
q̄ in locat̄ōe h̄
emp̄ct̄ōis n̄ct̄
q̄ solut̄ō solū
cognit̄ōe v̄ct̄
l. C. de iure emp̄
ta. sp̄ctum v̄ r̄e
no p̄ct̄: q̄ si in
ratio i p̄p̄ct̄ōis
har̄t̄ō: q̄ illa v̄
q̄ p̄ct̄ō ē cōm̄.

fit p̄dict^o h̄ctus a h̄ctofranchido: alio
 mō v3 gō emit reddi^o possessionū, vel
 dom^o sub noie h̄ctus emphitectici: si
 ne libellarij: et cū pacto q̄ ille q̄ soluit
 p̄tionē possit recemere: et se liberare a
 dicto c̄su. Et dicit q̄dā q̄ l̄cz locatio
 possit fieri p̄ p̄cto totū reddi^o quem
 reddi^o dom^o v̄l possessio. Nō tñ sic po
 terit fieri i iho h̄ctū liuellario: qz talis
 tenet manutene re suis exp̄sis. l. ij.
 C. de iure emphi. Et tenet et solū pen
 sionē lz res pereat casu fortuito: dūmō
 tota nō peat. Sec^o i cōductore qz si te
 net suis s̄p̄tib^o manutene. vt. l. colo
 n^o. ff. loca. Nec tenet p̄tinere d̄ casu sine
 sui culpa. vt. c. pp. de loca. et id si nū vlt
 d̄ c̄su q̄stū soluerz p̄ductoz simplex ē
 iust^o h̄ctus et i fraudē vsuraz pp̄ pac
 tū de retrouēdēdo. Et p̄pterea d̄ h̄ri
 respect^o n̄ ad fruct^o si excedūt. s3 ad q̄
 state peccatē solute p̄ p̄cto. Ita qz tal
 p̄ctio mltiplicata p. xx. ānos ascendat
 ad totalē estimatōnē rei sic locate. Et
 sic erūt. v. p. centenas: vt ē tex. i auc.
 d̄ nō alt. §. q. h̄o. e i auc. p̄petua. C. d̄
 sa. san. ec. et ibi no. gl. Et id si locaret
 simpliciter p. vi. nō poterit dari ad li
 uellū nisi p. v. Et qz cōster grauat tal
 i c̄su. id tal h̄ct^o v̄l illicit^o et i fraudē
 vsuraz. Alij tñ dūt et verius qz lz plus
 accipiat d̄do in ephiteosim: q̄ si sim
 pl̄r locaret: qz p lz si c̄set vsurari^o nec
 illicit^o h̄ct^o: quod p̄bat p̄ anc. p̄petua
 C. de sa. san. ec. iūcta gl. canōizata. x. q.
 ij. p̄petua qz rei d̄ d̄e i emphiteosiz et
 si locādo sit pui vel nulli^o reddi^o pen
 sio iusta ē q̄ in. xx. ānis adūata rei est i
 matōnē p̄tinet vt habet i. §. si h̄o alt
 cul^o i anc. d̄ si alienādo. Et id pl^o soluit
 qz in locatōe h̄ respect^o ad fruct^o in
 emphiteosiz nō: s3 ad valorē rei. Et id
 q̄ soluit: nō soluit pp̄ fruct^o. s3 in re
 cognitōe directi d̄ h̄ vt voluit bar. in
 l. i. C. de iure emphi. Nec ista simul tā
 cta. s. pactum d̄ retrouēdēdo modici
 tas p̄cij: q̄ n̄ sit vltra v̄l p̄pe d̄m̄d̄ā
 datio i ephiteosiz factū p̄sumi h̄ctus
 vsurari^o: qz ista a iure p̄missa sūt nec
 r̄p̄t̄ h̄ctū eēcautū. Et tex. i. c. illo voo

be p̄ign. et c. ad n̄faz. de emp. et v̄. g. s̄s.
 tex. p̄ncipales i hac m̄ā loquuntur vel
 q̄n aderat alia p̄iectura vltra p̄d̄ā. vi
 delictet ga erat solutus senerari. vel fie
 bat alq̄ pactū q̄b erat h̄ n̄ām h̄ctus.
 Et ex p̄dictis habes qd̄ dicēdū de eo
 qui emit domū valētem simpl̄r buca
 catos. d̄. cc. et emit. eā. d̄. duc. cū pa
 cto de retrouēdēdo pro eodē. Et qz
 id ē eptoz teneat p̄dicto venditori do
 mū p̄dictā locare iure liuelli ad rō
 nem q̄nqz p̄ cētenario: vel q̄tuo: cuz
 d̄m̄d̄ā h̄z p̄suetudinē loci: dato ē qz
 p̄dicta domus nō iūto locaret si da
 ret ad affectū. Et dicēdū ē p̄ p̄dicta qz
 talis h̄ctus ē licitus cū ibi sit vera ven
 ditio: et locatio iure liuelli cū pacto d̄
 retrouēdēdo. q̄b pactū licitū ē de iur
 civili: vt est casus in. l. ij. C. de pac. iter
 emp. et v̄. et canonico vt p̄bat. d. callo
 vos. et ad n̄fam Et hoc maxime verū
 est q̄n deceptio n̄ ē in ipsa vēditōe nec
 in locatōe nec in pacto de retrouē
 dēdo imo tale pactū de retrouēdēdo
 factū d̄m̄d̄ā nō sit simlatū et p̄cium
 sit iustū: nō reprobāt aliq̄ iure est si sit
 cōtūctū cū vēditōe et locatōe eius
 dez rei pacto p̄cedente: vt est casus in
 l. g. fundū. ff. de h̄en. em. imo v̄l eē q̄
 dam ḡfa et liberati: as qz est liberatio
 a iure liuelli cū tendat d̄m̄ pactū ad
 liberandū venditorē: eūdemqz p̄ducto
 rē a iure liuelli qz de sui nā est p̄petu^o
 vt ē casus in. c. i. §. i. ibi ex nā p̄petui li
 uelli in. ti. de alie. s̄cū. in vsib^o s̄cū. Cuz
 ergo dictū pactū nō tendat ad nocu
 mētū vēditoris. s3 ad ei^o ḡfam et v̄ll
 tatez p̄ qz sit p̄missū et i foro cōscien
 te. cū illud idem vellet sibi fieri emp
 tor: id ē qz locator: si esset vēditoz et con
 ductoz. et hec op̄nio videtur etiam in
 nar̄ ex communi op̄nionē et obseruā
 tia multarum ciuitatum et terraz. Et
 quotidie celebrantur h̄mōi contrac
 tus et reputant liciti: ergo videt^o qz nō
 possunt dici illiciti nec vsurari: vt p̄
 bat in. l. gō sit fugiti^o. §. ap̄b labeonē
 Ibi qz id factū q̄b et publice facere lice
 re arbitrat. ff. de edili. edic. et ibi Bar.

dict p sicut q figs facit aliquē ac-
tū vel sicut q estimet cōster licitus. cō-
trariū tñ est in veritate qz. f. sapit vsu-
rariā prauitate. ex hoc nō. diceret vsu-
rariū qd facit ad multa. nō credat tñ
aliquē q bar. loquat vbi p exp̄ssaz tu-
ris dispositionē sicut decideret vsu-
rarius. Sz sane v3 intelligi vbi ex aliq-
bus coniecturis seu p̄sumptōib⁹ possz
p̄sumi vsuraria prauitas: qz istas p̄su-
ptōes dato q vere eēt tollit p̄sueti-
do z cōs obseruantia: qz p̄sumit pro
eo. z bōa fide fit. z nō clādestine s3 bar.
in. l. frater a fratre. ff. de p̄di. inde. nec
forte tales peccāt nisi eēt in ignorā-
tia sup̄pina z nō curaret informatiōne
hēre. ar. l. nec sup̄pina. ff. de iur. z fac.
igno. z licet i sup̄dicto casu dicitū sit
q domus valet. Ad. cc. ducatos z tñ
emptor dicit nisi. Ad. nō p̄pterea p̄clu-
ditur q sit iniustitia i p̄cto: qz licet p̄-
dicta dom⁹ simpliciter valeat. Ad. cc.
ducatos. tñ cū istis duab⁹ cōditōib⁹
s. cū pacto de retrouēdēdo. z cum h⁹ q
et teneat locare p̄ ducatis quinquaginta
p̄ singulo āno nō plus valet nec dice-
ret esse ibi aliq̄ deceptio: qz cēset q illd
qd plus valet essz melioramētū ipsius
auditoris. iuxta notata in. l. fi. C. de iur
emph̄. Et ad cognoscēdū q sit iustitiz
precij in s̄ctu liuell seu emph̄teosis:
oportet ex redditib⁹ metrisēph̄teosim
z estimare p̄sionē subtiliter. z ex p̄cto
collato reddit⁹ possibilē in. xx. annis
p̄putari z i redditib⁹ ex h⁹ p̄putat] agri
emph̄teosim. vt i. d. §. qz vō leonis. z
in. d. anc. p̄petua. Et pro maiori decla-
ratione nota q si veditio facta cuz cō-
ditionibus supra positis est facta iusto
precio: tunc fundus venditus q locat
aut locat venditor: aut sibi in emph̄-
teosim cōcedit. Si locat: pensio iusta
est habito respectu ad fructus z red-
ditus q p̄cipiunt ex ea. Sed si liuellatur
tunc fundus: aut reddit fructus cōs:
puta quinqz pro cētenario. Aut multo
plus puta. x. vel. xij. Aut minus q̄ cō-
ter alie possessiones reddunt vt duo
vel tria pro cētenario Si reddit fru-

ctus cōter tunc pensio iusta est habi-
to respectu ad valorē rei q ē s̄m p̄ctis
niā soluta per emptorē ad rōnem. v. p̄
cētenario. s3 si fundus venditus reddit
multo plus vel min⁹ de fructibus vel
redditib⁹ q̄ alias possessiones. Exem-
plū de pluri simoleidio qd ē in flumine
publico qd cōter valet. c. duca. z red-
dit d̄ fructu simplicis locatiōis omni
āno. xij. p̄ cētenario. Exēplū de mior
in domib⁹ vel palatijs q cōter multa
valent. Et pro modica p̄sionē locant
habito respectu ad valorē eoz vt est
tex. in. l. fi. §. sin aut legata. Ibi veluti
domus in pulncijs p̄ctose. C. de bo.
q̄ li. z ibi bal. q̄ dic̄ p̄ illū tex. q domus
p̄ctose sunt quodāmodo steriles. qz non
correspondet redditib⁹ p̄ctū domoz. vt
est videre in ciuitate. mediolani. vbi
cōter in rōe triū p̄ cētenario. Et ē
minus domus locantur si sunt magni
precij. Nis duob⁹ casibus vt q iusta
pensio sit habito respectu ad fructus
vel redditus esset q̄ locatio simplex.
Sed si esset liuellatio: tunc in molen-
dino credo q non habeatur respec-
tus ad redditus q sunt in magna q̄ti-
tate. Sed in rōne. v. pro cētenario. vt
habet. i. d. §. quia vero leonis. z lz mo-
lendum videat multū valere respec-
tu quatuordecim h̄c: tñ istud est p̄ p̄ctis
lū qd ē in eo vt p̄reat vel deteriorē.
Et p̄ magnā sp̄sā q̄ sit i eo mānū
tendo vñ deducēdo oēs exp̄sas z est
mationē periculi non diceret i verita-
te dominus p̄cipere tñ de ficu. Cum
ergo liuellat dem molenandum vñ:
z in eo transit oē periculum z omnis
impensa ad eū spectat. z sicut dom⁹
emittit modico precio p̄ dictū pericu-
lū z impensā futuram. ita debz ē mo-
dico precio liuellari. ex quo vt dixi in li-
uellariū transit omne periculum z im-
pensa. vt. l. d. cū ibi no. C. de iur. eph̄.
Sz in domo credo q ista sit iusta p̄-
sio que est: iusta si alteri non vendito
ri liuellaret cum conditionibus cū q̄
bus ē liuellata ipsi venditori. Que ad
sit illa. d̄c q ē illa que communiter

alio domo
des loco. z
quatuor ca
pello in rōne
nario erit
e rō quare in
p̄ctose tenē
sicut emph̄-
teosim est q̄ p̄-
cti locatōe ann
cipaliter p̄ resp
ad p̄ctū rei z
veditio fructū
qui soluit ex p̄-
ctuario nō dicit
ad fructus. Sed
tñ in vñ vt ne
p̄cti. Sz vobis
tenario debet
pecunia solui
rem rei vel e
casu nostro p̄
Ad. cc. ducatis
annū soluit erit
sio vero respectu
erit. d̄c. C.
z canonicus debe
ad valorē fund
ro p̄sentit erit
spectus ad p̄ctū
z sic est p̄ctū
sicut annū
p̄ctis cū
p̄ctū est illa
pro liuello. Sed
rio sit interdicta
benz in. d. §. qz
p̄ctū. Ita enim
iure z p̄ctū
z in p̄cto ex nō p̄-
ctū in vñ. Sz
trouēdo sit q̄
est impensā p̄ctū
est de locatōe ten
est impensā p̄-
ctū. de vñ. Sz
tam tenatē q̄
nō cedet et liuellat
liuello q̄m Sz liuello

sales domus luellari solite sunt in eo
 des loco. & mediolani est q̄ quis h̄at
 quattuor cū dimidia: vel quinq; de li-
 pello in rōne centū: sic q̄q; p̄ cente-
 nario erit iustu p̄ciū & istud verissimū
 & rō quare in domib; & possessōibus
 preciosis tenet̄ p̄ductor plus soluet̄ ex
 p̄ctu emphiteotico q̄ ex simplici locu-
 tione est q̄ p̄ciū fictus q̄ ex simplici
 et locatōe annuatiz soluit̄ datur p̄-
 cipaliter p̄ respectū ad ipos fruct; nō
 ad p̄ciū rei & v̄ esse quedam tacita
 venditio fructū. S; pensio siue fict;
 qui soluit̄ ex p̄ctu emphiteotico sine lu-
 uellario nō dat̄ p̄cipalr̄ p̄ respectū
 ad fructus. Sed in recognitiōez do-
 minij tm̄ vt no. bar. i. l. i. c. de iure em-
 phi. S; dubiū est an ista quinq; p̄ ce-
 tenario debeat esse habitō respectu ad
 pecuniā solutā p̄ emptorē an ad valo-
 rem rei vel ei; fructuum exempluz in
 casu nostro domus vendita valebat.
 D. cc. duca. habendo respectū ad pe-
 cuniā solutā erit quinquaginta. habendo
 vero respectum ad valorem fundi
 erit. lx. ducati. Credo q̄ de iure ciuili
 & canonico debeat haberi respectus
 ad valorem fundi venditi. Sed in fo-
 ro p̄sentis credo q̄ debeat haberi re-
 spectus ad p̄ciū p̄ emptorem solutā
 & sic est p̄suetudo Mediolani q̄ i istis
 p̄ctibus attendenda est ar. l. semp in sti-
 pulatōibus cum sibi no. ff. de regu. iur.
 presertim est ista iustificatio pensionis
 pro luello. Scilz quinq; pro centena-
 rio sit interducta de iure ciuili vt ha-
 betur in. d. h. q; fo leonis. & in. d. auc.
 p̄petua. Ista enim luella perpetua sūt
 a iure & p̄suetudine approbata. c. l. ibi
 & in puato ex nā p̄petui luelli in ff. de
 alie. seu. in vfi. seu. Et si fiat pactū q̄ re-
 trouendēdo sit gr̄a v̄ditori: q̄ meli;
 esset emptori hoc facere. Si et fiat pa-
 ctū de locādo seu investitura p̄petua h̄
 etiā improbatum fm̄ glo. in. c. p̄que-
 stus. de v̄sitis. Si. n. accipiēs ad luell
 lum sentiat se grauari ex ipse luello
 p̄t cedere rei luellate & illā suscipere
 libet̄ emptor. S; luellat sibi ad gr̄am

potius vt cōplaceat ipsi venditori. Et
 fm̄ Bar. & Sal. in. d. l. i. sunt eisdē cō-
 ditōis & nature & solo noie discrepāt.
 Et q̄qd̄ sit de iure ex cōi v̄su loquēdū
 appellam; p̄ctū emphiteoticū luella-
 riū & e; . Et sic vno materno sermone
 semp appellat luellum. Adeo q̄ dicit
 Bald. in. d. c. i. q̄ natura p̄cti luellarij
 est vt p̄cessio fiat in p̄petuū. Et id̄ si re-
 periat p̄cessio ad luellā simpliciter pre-
 sumet̄ p̄petuū. Et ex p̄dictis p̄z eē falsū
 q̄ q̄daz dicit. i. q̄ nō lz nec iure dūi-
 no: nec ciuili: nec canonico: plus precy
 recipe dādo in emphiteosiz q̄ si res lo-
 caret: q̄ esset h̄ iusticiā cōmutatiuā q̄
 vult in oib; suari equalitatē vt q̄tum
 q̄ dedit: tm̄ recipiat & q̄ si emphiteota
 soluat plus q̄ faceret simpliciter p̄du-
 ctor nō eēt equalitas ergo h̄ cōsciam.
 S; ex p̄dictis p̄z istud nō h̄ iusticiam
 cōmutatiuā s; fm̄. q̄ fm̄ iusticiā p̄mu-
 tatiuā illa est iusta pensio q̄ collecta in
 xx. annis verā rei estimatōez p̄tinet dā-
 do in emphiteosim: et si par̄ vel nihil
 ex re locata peiperet̄ vt p̄bat in. d. h.
 q̄ fo leonis: q̄ et obtinet in foro cō-
 scie. vt p̄z ex supradictis. nō ob. si dica-
 tur h̄ eē h̄ ius nāle q̄ disponit q̄ quis
 sentit p̄modū debeat et sentire icomo-
 dū. Et q̄ emphiteota q̄ sentit incōmo-
 dū repatiōis rei emphiteotice. d. l. i. de
 beat et. h̄fe p̄modū vt min; soluat q̄
 r̄h̄deo q̄ & si on; repatiōis ad eū p̄tine-
 at attū h̄z mal; ius q̄ h̄z cōductor: q̄
 h̄z vtilē dūiuz. Itēz nō p̄t expelli per
 b̄simēt si vellet re i p̄rios vsus habe-
 re. q̄ sec; e i simplici colono. l. edē. c.
 loca tē sentit p̄modū si res melioraret̄
 cursu t̄pis q̄ si est in simplici colono
 ita q̄ nō e bonū arguere a simplici co-
 lono ad sphiteotā. l. stipulatē. §. sacra;
 ver. s; hec dissimilita sūt. ff. de ver. obr̄
 Nec obstat si dicat hoc eē h̄ ius ciuile
 & canonicū. v; h̄ auc. p̄petua. §. alle. ca-
 nonizat. x. q. ij. p̄petua. vbi si dat̄ i em-
 phioteosiz res ecclesiastica sit diminutio
 sexte ptis. q̄ r̄h̄deo q̄ v̄p̄est in ecclesia
 nica n̄ p̄ctōsa: tūc b̄si de iure p̄t fieri d̄
 inuatio sexte ptis. s; q̄ n̄ possit dari si

ne illa diminutione a q̄ dano incurrat
p̄m̄ illud nō dicit illa auc. Immo gl.
in ver. in sexta sentit q̄ possit dari sine
aliq̄ diminutione p̄m̄ dari in plus
in emphiteosiz q̄ accipiat in simpli
locatiōe ut p̄bat in ipa auc p̄p̄t̄a ut
d̄. dictū est. nō ob. si diceret emphiteo
te nō fieri remissionē p̄pter sterilitates
q̄ secus est in colono. l. 3. C. locati. z
p̄ hoc p̄sio in emphiteosi debz esse
minor. dico q̄ nō sequit nō fit remis
sio: ergo p̄sio dz eē minor. cū emphi
teota h̄eat plura p̄moda q̄ h̄eat colono.
ut. s̄. dicitur est: z sit diversa rō in
emphiteota q̄ i colono. Et q̄n̄s bar.
dicat q̄ cōter ēphiteosi p̄sio fit mo
dica. nō tñ negat q̄n̄ possit eē magna.
Et q̄n̄ in emphiteosi p̄sio en magna
Bar. i. d. l. i. v̄ sentire q̄ t̄c̄ fiat remis
sio ēphiteote p̄ sterilitatē quē admo
dū z colono. De hoc vide singlaria. s̄.
Emphiteosis. s̄. lviij. Ubi habes q̄ dū
plex est ēphiteosis p̄pria. i. z ipropia
nō ob. si dicat q̄ si emphiteota p̄ r̄tē
n̄s nō soluit q̄ in penā sibi statuitur
q̄ cadat. z q̄ nulla p̄ca eēt si plus sol
ueret q̄ p̄cipet s̄ p̄m̄ lucrū: qz extime
rat se ab onere: qz q̄n̄ emphiteota mi
nus soluit q̄ p̄cipit z est v̄lle d̄no q̄
cadat b̄n̄ statuit in penā ut emphiteo
ta nō soluēdo aut deteriorādo cadat.
S̄z si eēt v̄lle d̄no q̄ si caderet qz p̄
solueret q̄ p̄ciperet vel alr p̄t̄ d̄no
emphiteota iūst̄ retinere in ēphiteo
si. Ita p̄bat in. l. ij. C. de iure emp̄i. in
ver. si voluerit. Et dicere q̄ paupes si
possent acciper̄ in emphiteosiz si plus
solueret q̄ p̄ciperet nō est b̄n̄ dem: qz
obligatio p̄sonalis q̄ t̄r̄ accipiens in
emphiteosim ad p̄sionē d̄no soluēda
ita legitur paup̄em sicut v̄llitē qz legit
p̄sonam q̄n̄qz vadat: siue sit simplex
locatio: siue ēphiteosis. l. q̄ ergo cāus
ff. de p̄cullo. Et q̄ d̄ictū ē. s̄. de domo
v̄dita q̄ sec̄o esset si eēt q̄t̄ silat̄ ut
puta si v̄terqz agebat p̄gnorare. Et t̄c̄
māifestū est q̄ eēt q̄t̄ v̄suar̄. d. c. il
lo. voo. Si aut̄ alter eoz int̄d̄ebat p̄
gnor̄ dare vel accipere. Et si q̄d̄ hoc

attingit ex p̄te v̄d̄itoris t̄c̄ si ē p̄ios
scit māifeste volūtatē v̄d̄itoris. i. dare
rez p̄gnor̄ vel hoc p̄prehēdit ex cōte
cturis z p̄s̄p̄iōib̄ p̄bab̄l̄ib̄: z ē p̄toz
agebat emere. Quidā credūt q̄t̄ de
iure valere ex q̄ extrema nō p̄currūt.
ant̄m̄ emētis z v̄d̄ētis p̄m̄ requi v̄f
ad hoc q̄ q̄t̄ dicat silatus vi. l. emp
t̄. C. plus valere q̄ aḡt̄. Et l̄z Bar.
cepolla in suo tractatu de silatis q̄t̄
bus fateatur hoc v̄z de iure: tñ in p̄e
supposito casu dicit emp̄t̄: eē cū p̄s̄cia
facere nō posse qz nō suffic̄t abstinere
a malo nisi fiat q̄ bonū ē. Tñ alq̄ cre
dunt q̄ in p̄s̄cia p̄supposito q̄ emp̄toz
agat emere eē si sciat q̄ v̄nd̄itor agat
p̄gnorare q̄ p̄ hoc nō incurrit peccā
tū: ex q̄ ipse h̄z bonā int̄t̄iōez. Et ist̄
in se nō malū. Et de^o resp̄ct̄ cor. Sed
si emp̄toz agebat p̄gnor̄ accipere p̄
culānb̄lo contract̄ est feneraticus h̄z
Dostl. z Jo. an. in. c. cōsuluit de v̄su
ris. Et bona cautela est talibus q̄ben̄
bus ut agant emere vel vendere. z nō
p̄gnor̄ tradere. **Finis.**

¶ Quid aut̄ de eō qui emit equū v̄l 49
bladū: aut fruct̄ agr̄i laz seminati mi
nor̄ p̄cio q̄ p̄bab̄l̄r valeant: vel q̄
alter tūc eēt emp̄turus seu habiturus
pro eo q̄ soluit p̄c̄m̄ p̄iusq̄ recipiat
rez emp̄t̄. R. san. Ber. q̄ cōmittit v̄su
rā: qz emp̄toz p̄ quādam rōnem mutui
tradit p̄c̄m̄ v̄d̄itor: aut rel emp̄te rece
pitones. q̄stat. n. q̄ ex nā emp̄tōis z v̄
d̄itōis seu cōmutatōis nō tenet p̄c̄m̄
rel emp̄te tradere aut̄ rē emp̄tā reci
piat. Nā oēs p̄mutatōes sibi invicē p̄
riter z ad p̄ria obligātur: qz ergo p̄
mutui rōnez sibi intercidentē q̄n̄ p̄
cio mutui accipit: seu retinet aliquam
p̄tē deb̄it̄ p̄c̄ij rel emp̄te: idcirco iter
cidit hoc cāu v̄sura. Adal: aut̄ z. s̄. s̄.
dicūt q̄ emens fructus p̄ct̄ur os hoc
anno de agro seminato: ex forma q̄t̄
nō est v̄sura. p̄t̄ tñ fieri in fraudē v̄su
rāz ut si s̄l̄ile sit q̄ fructus recolligē
d̄i eēt cōputato dubio z alq̄s p̄ q̄ sp̄d̄i
ri possēt valebūt tūc plusq̄ id q̄ n̄c̄
bat: maxie si est p̄sona q̄ p̄s̄c̄it v̄su

no cetero. E
v̄t̄i fruct̄ illi
l̄er̄ q̄ deb̄it̄
d̄e: nō iudic̄
fessionē aliq̄
q̄t̄ates: q̄
ta. v. rel. v̄. am
re emp̄tōis: z
rar̄: tñ p̄t̄ si
in loco iudic̄
cas̄ cōt̄curas:
tur eē p̄s̄c̄ia. z
les onerē eē idē
s̄d̄i fructus illi
b̄n̄ plus longē
si alq̄o iustus e
ro sup̄ s̄ca. C.
em̄i fructus t̄
t̄o est eē d̄n̄i
v̄t̄ur. v̄. l. i. c.
ria. aut̄ t̄o p̄
tur de p̄t̄e:
est tñ illi: a
nō plus v̄sura
l̄er̄ p̄ p̄c̄ia:
s̄t̄as. s̄. t̄m̄
p̄t̄ illi: q̄n̄ em
te. s̄. t̄m̄
v̄t̄ur illius v̄
s̄o C. s̄. p̄. p̄.
c̄t̄ recipiā
v̄t̄ alit̄ licet
multi q̄ s̄. s̄.
qz em̄ plus e
min̄ expectat p̄
plus z min̄ rel
h̄z illi v̄ p̄t̄
e min̄tas p̄y
t̄o. q̄ n̄ s̄. C. s̄.
q̄t̄ ex eo q̄ v̄t̄
e v̄t̄ illi: d̄ct̄
manu in p̄t̄. l̄er̄.
v̄t̄ur t̄c̄ v̄z ad q̄
si res v̄ pecunia que
calo rel̄ m̄o alit̄:
t̄o p̄t̄i s̄c̄o m̄o
b̄n̄: t̄c̄ p̄t̄. l̄er̄.
t̄e z plus onere q̄
m̄o p̄t̄ur t̄c̄

ras exercere. Si autem probabitur dubitatur
vtrum fructus illi plus vel minus debeant va-
lere quam debitor dedit: non est usura eo-
dem modo iudicandum est de creditore qui pos-
sessionem aliquam recepit pro certa pecunie
quantitate: ita quod ad certos terminos: pu-
ta. v. vel. vi. annos faciat fructus suos iu-
re emptoris: si enim talis dicitur non sit usu-
rarius: tamen potest fieri in fraude usurarius. Et
in foro iudiciali recurrendum est ad pater-
nas consuetudines. In foro autem penali stabili-
tur etiam prescriptio. Tamen presumendum est quod ta-
les ementes et iudicanda est res in pres-
criptio: si fructus illius terre similiter crede-
bant plus longe valere quam ille de dedit:
si aliquid iustus emptor inveniret. val. ve-
ro super hys. c. de usur. dicitur quod si is qui
emit frumentum in herbis: aut pennis nuda-
tio est causa danti ipsius venditoris. et tunc est
usura. vt. in. c. in ciuitate. extra de usuri-
s. aut sola puenio quod pennis non soluitur
de pennis: et sic si dicitur si si. usurarius:
est tamen illicitus. aut neuter est causa danti. quod
non plus versus frumentum vel vinum sub tali qua-
litate propter periculum cui subiacet. et sic si. l.
fistulas. §. frumenta. ff. de pennis. emp. b.
potest intelligi quod emit non in his determina-
te. s. frumentum istius agrum in herba vel
vinum istius vinee.

50 C Si pater. petri. hys. c. lib. i. banco alii-
cutus recipiendas versus ad quatuor menses.
vix alii liceat emere eas p. lxx. Dicitur
multum quod sic. Si Alie. de alexa. dicitur quod si
quod emens plus et minus datur hys quod plus et
minus expectat pecunia soluenda et si quod
plus et minus retinet vendens perita ita quod
licet illud versus puenire pro dilatatione temporis
et minoritas pecunie pro anticipacione solu-
tionis. quod non si. Cauendum est ergo iste
dicitur ex eo quod versus fieri in fraude usurarius
et versus esse indirectus mutuum vt quasi quis
mutuet in presentibus. lxx. p. xx. recipiendas
vltra sortem versus ad quatuor menses. Si
si res vel pecunia que dicitur habet esse in per-
iculo vel manu alii cutus a quo non posset ex-
torqueri sine magnis sumptibus et la-
boribus: tunc habet locum. s. liceret minus
dare et plus accipere quod res in periculo
ceteris paribus minus versus quam illa que est

extra periculum. Non ob. quod si emere versus
exigendi res pro minoris precio que ex-
pectatur: sed in proposito non est sic quod
pecunia in banco non est in probabili
periculo: cuius signum est quod homines qui
vendunt sua merces recipiunt solutio-
nes fiendas in banco certo termino:
qua solutiones non reciperent si esse pro-
babile periculum. Idem dicendum de eo qui
emit iura titij: qui debebat recipere in
certo termino ab aliquo centum. et ven-
dit ea pro. lxx. quia nunc soluit. nam si
iste emit tantum minus quantum ve-
re est interesse suum aut quantum vere
est estimandum: sine timendum ne si
le debitor soluat: aut quantum est futu-
rus labor retrahendi non est usura. Si
vero vult diminueri pretium solus pro-
pter hoc quod nunc soluit: sed in futuro re-
habebit plus est usura. quod propter pma-
ras solutiones minoris precio emit quam ve-
ritate res fuerit valitura. extra eo. c. si.
Sed de hoc aliquid in se. §.

C An autem licitum sit emere. actio si-
nem pro minoris precio quam sit ipsa actio:
vel ipsa iura quando imminet litigium. ff.
Panor. in. c. ex parte. de alte iudi. mu.
ca fac. plectendo opt. doc. vtriusque iu-
ris. prius formato questionem. an te-
neat cessio actionum. Et distinguit quod
aut ista cessio facta fuit in vltima vo-
luntate. et si. vt. l. nome. de le. ij. Si ve-
ro cessio facta fuit iter vitiosus: et tunc aut
potentior ratione officij. seu dignita-
tis precipue: et non valet cessio: et cedens
debet perdere omne ius quod habe-
bat. Et iste est proprius casus. l. ij. C. ne
li. po. Aduerte tamen ad vnum nota-
bile dictum. Spec. in titulo de cessio. ac-
tionum. Ubi dicit hoc procedere quod
do sit potentior cessio maliciose causa
oppugnandi aduersarium. Secus au-
tem si fiat bona fide. Nam iura hoc
prohibentia fundarunt sepe fraude
et ex coniecturis poterit apparere bo-
na fides. Pone enim quod actio mi-
hi competens erat omnino clara. vt
quia aduersarius de plano confite-
batur debitum. nec erat aliqua contentio

et ego erā amīc^o illi^o potētioris. Si hō
cessio sit potētior: nō rōe officij seu di-
gnitatis: s; ē iste potētior alio respectu
q; forte nobilitor vel ditior. z tūc si fuit
cessio scā cā mutādū iudicē s; excludi
cessidari^o p exceptōez vt. l. pe. ff. de alt.
iud. mu. Isto tūc cā nō p dicit actio. s; dz
agē tpe q cessit. pūit tūc i h; s; vna opt.
q; nō p t apli^o istā actōez aliter cedere:
nec p t i ea pstitūe pcuratorē. s; tpe tūc
p seq; vt vī inuere tex. i. d. l. pe. Et ibi h;
firmat bar. qd nō bis. Si hō cessio sit
nō potētior. Et tūc aut ē cessio dubita-
ta. Et dī dubitata eo tpo q ē i litigiu;
deducta: q; dubi^o ē enēt^o z nō p t regl^r
alr cedi: z cedēs icidit i viciū litigiosi
vñ dz pūiri put hī i. l. h. C. de litigio. z
p gl. iūcto tex. i. e. ecclia. ne li. pē. Fallit
in cāib^o ibi enūeratis vt i cā dōatiōis
pp nuptias zc. q; cās enūerat gl. i. d. c.
ecclia. si hō actio si ē dubitata q; nūdū
est i iudiciū deducta: tūc regl^r p t cedi
titulo dōatiōis: veditōis: vel alio titulo
hio. vt pbat. C. de hī. vel ac. v. l. nois
veditio. z i. l. noia. ff. e. St. tūc p tederet
altā cā: z eēt filata. sec^o qd ex plectur
pbat p t. Prio ex modicitate p cij. vt p
gl. i. d. c. ex pte. S; ē dubiū qn dicit p
clū modicū vt pbat fra^o. inn. sen. q; ad
h; vt dicit q; p dūto. dz eēt tūc i p cō q;
tū ē in actōe: vñ dīc q; actio p t iter lat
cos licite vedit. z ēptoz p t ager vīq; ad
q;ritatē quā exburauit: qn dicit q; si
i actōe sūt mille. z iste emī qngētto: nō
p t agere nisi vīq; ad qngēta. S; bar.
in. l. p dīuersas. C. mādati. dicit q; p pte
rēs p cū ē. qd remāet deduct^o expensis
z labore q; sūt p re recuperandas z idē
seq; bal. i. l. h. C. ne li. pē. Et sic vīr cōt
ter isti doc. sentit q; nō p t q; actōz eme
re p miorī p cō q; sit iura nisi hito re
spectu ad p dīcta. s; ad laborē sustinebit
iste ēptoz recuperando. z ad expēsas q; o
est factur^o S; p a. dicit h; de mī ex toto
si approbari. nā mīn^o v; actō q; res ad
quā dat. tū pp dubiū enētū lit^o posset
p dēre cās ēt iustā pp iudicē defectuz
tū q; debitor poss; fieri z efficit inops. z
q; dicit tex. nō bēto i. l. mīn^o. ff. d re. iū.

q; mīn^o est hīe actōz q; re. Jō. cū nō
hil aliū emat q; spē i eventū iudicij su-
turt: rīdīculū est dīcē q; p cū d neūitate
dz eēt tūc q; sū est i actōe. z p h; ē Inn. i
e. i ciuitate ex. eo. vbi pcludit q; cū bo-
no p cīa p t q; emē actōz iā oxtā tpe q;
et^o. et p miorī p cō i q; expōit se p cūlo
Jōe dīcēdū i trāfactōe. z est tex. nō bīl
ad h; i. l. lucl^o. ff. ad tre. vñ pcluderē q;
modicitas p cij dī hito respectu ad va-
lorē actōis. q; valor dz p rīari hito res-
pectu ad rebūū eventū lit^o z h; q; cā ē
clara vel dubia. Secūdo psumit filatio
qn i cessiōe nō expmītitūl^o q; et^o. vt q;
dī iūro. q; cessit actōz tali. z nō dicit ex
q; cā. h; vī pbat. p. d. l. p dīuersas. C. mā.
Terzio filatio psumit. qn actio fuit p
pte vedita z p pte dōata. z nō. hoc p
cia q; solet apponi i q;ctū. nā p tō certo
p cō soleta dicit q; illū q; plus v; do-
nauit. Nā ex h; insurgit p sūptio filatio
nō nō tūc itelligas h; in oi q;ctū: s; i ces-
siōe actōis q; est odiosa: cū solet fieri i
p iudiciū aduerse p tās. z isto casu ad-
mittit cessionari^o vīq; ad q;ritatē quā
exburauit. In reliq; hō pte q; dī dōata
nō admittit s; p dīc actio i ea pte.
C S; dubitat an i dōatiōe actōis qn s;
dōator dicit se de pp merita z seruitia
donatary. nūquid sit opus vt pbenē
ista fuita: ad hoc vt valeat cessio. Rō
dubitatōis ē: q; nō valet cessio actōis
sine titulo cōtractus: vt dicitū est: ergo
nō est standū verbis dōatoris sup me-
rita z seruitijs. Bar. in hoc casu vīde-
tur dubitasse. z cōsultit vt in donatio-
ne dīcat q; ex mera liberalitate dona-
uit tunc. n. indubie valet cessio: q; sola
liberalitas habetur p cā cōtractus: vt
dī. dīuersas. Bal. tūc ēt in p cō. casu
valere cessionez: q; sus requirit solū ex
p siones cā cōtractus. nō autē est opus
vt pbenē cā. Nāz dicendo q; donat pro-
pter seruitia: factis expmītitur cā contra-
ctus. s; ipsa donatio. Seruitia vero sa-
tis sunt causa donationis. z hanc opt.
seq; panoz. In multis tūc casib^o non
psumitur simulatio: vt p tūa si inter co-
heredes est facta cessio: vel qū fuit sa-

ita creditur e
illor recipit o
sua pua: q; o
domi mee. o
tu hā i lita
legatarios e
hā cedi acti
cāus q; expm
sent ibi bar. tē
tur filatio red
si loq; p cō dō
cedit hō ad im
p lami simulati
u; q; vult q; cū
nā a lico sine tit
rōis. Et q; q; d
v dō: cā anari
leg Joan. s; p
titulo oneroso
mōij emē acti
gocatio rez i
gocatio litigi
i. d. c. pte. q;
actōis. s; tūc
te alia fraude n
clū actōis. q;
Si it cello hīe
nōis. tūc credo
at. nā nō vīq;
posset dōare est
caus q; i dīcē
tu p lami fra
Spe. vbi h; dicit
S; C. Brno. cū q;
q; mutuo accepit
recipi q; al. vñ
dicit ē latio. s; p
94 C. Segi. cōtra
pecuniā hōnati
vt q; ē p pte. z m
vt p pte cā nobi
vīdē p pte l. alia
vī mutuo hō p pte
tūc p dīcē. nō p t
dōat i t mutuo p
ten locati. ff. mo. l. q;
cūte q; litiū vīdē
vīdē vī rōis argū
b. dīcē. Jō. mīn^o

ita creditor e data i solutu: vl cu pos
 sessor recipit cessionē p inuincine rei
 sua pura: qz dom^o tua minat ruina
 domus mee. ego timēs emo oē ius q
 tu hēs i ista domo. Itē qñ fuit scā iter
 legatarios z fideicommissarios. vel qñ
 hēs cedit actionē legatario. Isti sunt
 cāus qz expmit tex. i. d. l. p. d. i. s. a. s. . Et
 sēnt ibi bar. tō ec i oi alto eā i q euita
 tur p̄suptō redēptōis litiū. z tō dīc q
 si sooi h̄edo seu dissoluēdo societate
 cedūt sibi ad inuicē aliq̄s actiōes si dz
 p̄sumi simulatio. z nota gl. i. d. c. ex p
 te q vult q clic^o nūq̄ dz recipē cessio
 nē a laico siue titulolucratiuo: siue one
 roso. Et qd sp dz p̄sumi cessio scā i fra
 udē: e cā auaritiē. Et no. hāc gl. q̄ v̄
 seq Jo. an. s. pa. credit hāc gl. pcedē i
 titulo oneroso. nā ē qd dā gen^o merc
 mōij emē actionē. Licoat p̄hibet ne
 gociatio rep̄ sort^o dz p̄hiberi ista ne
 gociatio litigior. z ob h̄ forte dīc Inn.
 i. d. c. ex pte. q̄ iter laicos p̄ fieri eptio
 actiōis. sec^o tñ i clico. Puto tñ q cessa
 te alla fraude teneat veditio s3 possz
 clicū excipi: ac ēt v̄ iur^o p̄nēdē puniri.
 Si at cessio fieret clicovl ecclie tit. dōa
 tiōis. tūc credo q si fiat bōa fide tene
 at. nā nō repio p̄hibitiū qñ iura sua qd
 possit dōare clico vl ecclie. Nec repio
 cautū q i clico vl in ecclia dēat h̄ ca
 su p̄sumi fraus. Et v̄ hoc tenere
 Spe. vbi. s. hec Panor.

33 C Brans. i. cū qd. gratis datur p euz
 g mutuo accipit. nā qd qd. dat grat^o p̄t
 recipi grat^o. xvij. di. de eulogijs de h̄
 dictū ē satis. s. i p̄ncipio huius. c.

34 C Seq̄. dās socijs pōpa. vñ pcedē
 pecuniā signatā i seculo ad ostationē
 vt qd ē paup. z vult se ostēdere dūntez
 vt h̄bat cū nobilit vel dūtte vl ad po
 nēdū pignori l alia d cā rogat aliq̄e
 vt mutuet sibi pecuniā ad pōpa diu
 tiap ostēdā. dās p̄t ide recipe merce
 dē: qz n̄ ē mutui: s3 poss^o p̄modatum
 seu locatū. ff. p̄mo. l. iij. Et talē vsū pe
 cunle qd licite p̄t v̄dere. sicut hō licite
 vedit vsū vasoz argēteoz: qz retiet si
 d̄ dūm. Idē dicendū de h̄is q locan;

plas. gēmas z talla localia: vt Jamie
 p certo p̄cio i mēse. licite eni fieri p̄d:
 C Quid de eo q occasione mutadla s3
 bozē subijt. s. tal h̄z Dost. i recōp̄satō
 nē laboris fruct^o pignoz^o vsqz ad p̄uer
 nēs p̄missi facti suos aut aliqd p labo
 re licite sc̄p̄t. ex d re. ec si alle. ad n̄fz
 C Quid aut de creditor^o q venien s3
 te termino solutiōis nolūt pcedere pro
 gationē termini nisi data sibi pecūia:
 vel alto equalēt. s. tales ēsi nō exp̄
 se exigāt vsurari sunt ex eo. cōsulit. s
 verū vbi creditor nullū p̄tēderet inter
 esse: vt qz ēt si habuisset dictā pecuniā
 z ex ea nihil fuisset mercatus. s3 repo
 suisset i archa: qz tūc v̄ recipē lucrū so
 lū p termino progator. Sec^o si ex dicta
 pecuniā mercat^o fuisset z lucratus. nāz
 tūc rōe iterē fm Arch. i. possit aliqd
 accipere: vt dem ē. s. rōne more: vel ob
 sui indēntatē. qz potuit enī capere ad
 vsurā vel v̄dere rē suā villorū p̄cio: qd
 nō fecisset si recipisset pecuniā suā.

C Utz vsurarij sint ifames. s. fm le 57
 ges distinguēdū ē. Aut qd ita ē vsura
 rius q exercet iprobū fenus. i. q possit
 terminū ēt de vsurario lucro p̄ntum
 p̄putat: z petat vsuras. aut ēt si exercet
 vsurā ceterā. i. q in capite anī vsura
 adequat sorti: z tales ifames s̄nt: vl. q.
 i. ifames. C. ex. g. ca. i. rro. isa. l. i. probū.
 vbi ēt dī q idē ē i oi iprobo z illegit
 mo fenore: vt ibi p3 p gl. z hodie ois
 mod^o ē illegit^o. Et sic ēt hodie d̄ iu
 re civilī cis vsurari^o ē ifamio. qd ēt d̄
 notat bar. i. d. l. i. probū. z. d. An. i. c. ras
 nut^o de testa. Et p h̄ dicit fuisse obtētū
 q sic ff me^o istituisset vsurariū h̄rdēs
 ego possū rūpere testm̄ p̄relā inoffi
 ciosi. C. de inoffi. te. l. ffes. Et q sic de
 facto p̄suluit z obtinuit. s3 h̄z iura ca
 nonica in qualibet vsura p̄mittit pec
 catū mortale z incurritur infamia. d.
 c. ifames. v̄de. s. Perinrū. s. i.

C An aut vsura excuset ex pacto con
 nētionali p̄tū. Cū p̄ctus ex cōuētione
 legē accipiat. Nā qd licite accipit qd si
 bi voluntarie dat. xvij. di. de eulogijs
 Sed in vsura nedū voluntarie. imo d̄

qñq; rogat^o a dāte accipit usurari^o
 dicit q; quedā sū q; d; sūt nā s; sūt illicita
 z in his pdicta pcedūt. Et sūt qdam
 q; d; sūt nā sūt illicita. z ista rōne pacti
 vel p̄cius nō p̄nt fieri licita. vt in vsu-
 ris. vñ p̄hentes nō p̄nt facere licitū qd
 de sūt nā ē illicitū. ar. d. fo. ppe. si dilige
 ti. Dic nī Lau. de redol. q; si vsurari^o
 n̄ mutata mala volūrate gerebat i me
 te recipere: s; demū si nō remitteret de
 bito: restituere. z hoc si debitoris sit
 aius nolle recipē. si vsurari^o vellet resti-
 tuere: sed tanq; pure donatū penes vsu-
 rariū remanere. p̄inde ē ac si ille resti-
 tuisset z ille post restitutionē dōasset: si
 ne volēt z p̄cio restituere remisisset.
 Idē i3 Sede. i p̄silijs suis: put recitat
 Pa. in. c. cū tu. ex eo dicit q; cū ille q;
 exercuit vsuras leserit deū z p̄ximū te-
 net vtriq; restituere. sed satis vñ satisse
 cisse p̄ximo. si p̄xim^o a q; extorsit vsu-
 rā sine dolo pure z simplr remisit vsu-
 ras. Nā satisfactū itelligit q̄ltercūq; vo-
 lūtati creditoris satisfiat. Idē Arch. in
 c. ij. e. tl. ll. vi. Et hec opinio pcedit fm
 fe. et si vsurari^o p̄tinuaret viciū vsur^o
 S; deo n̄r satisfacē p̄pniaz: S; pa.
 dicit n̄ videre qdō nūc recte possit pe-
 nitere: nisi saltē nūc peniteat se exer-
 cuisset vsurā: z h̄cat p̄positū nūc resti-
 tuēdū: si alio remissio n̄ fuisset facta. h̄c
 Pa. Et hoc dictū pa. p̄t itelligi q; ad
 deum: q; alio nō remitteret peccatum.
 s; q; ad p̄ximū opinio Sede. vñ p̄habi-
 liter. z sic l̄mtra ea q; dca sunt. s; i p̄nci-
 pio huius. c. de mente p̄anoz.

¶ Utz sit licitū mutuari cū b; vt des
 aliqd paupib^o: vñ p̄t meo idigēti. R.
 q; si q; sicut n̄ i3 m̄h̄t ex vñ mutui trās-
 ferre d̄sūz rei aliene in me: ita nec in
 aliū. Nec ē p̄ redimēda vita captiuū
 potest exerceri vsura. extra de vsur. su-
 per eo. Nō. n. p̄textu pietatis ē i pietas
 faciēda. i. q; i. non est.

¶ Quero an sit mutui sigs viderit
 decē vlnas panni p̄o alijs decē reddē-
 dis ad certum terminū cū talia vides
 tur consistere in mensura. R. monal.
 q; potius est p̄ctus p̄mutatōis: q; mu-

tui. Et nomē mēsure h̄c restringit ad
 modios z lagenas z alia vasoz gene-
 ra: qbus mēsurari solēt liquida z gra-
 na. Potest tñ h̄mōi contractus fieri in
 fraudem vsurarum.

¶ Quid. de illo qui mutuat pecunias b;
 receptur^o ad certū terminū alieri^o ge-
 neris moneta: vel aurū vel argentū ad
 hoc. R. host. post Bos. si b; id facit: vt i
 estimatōe lucret vsurari^o est. Secus si
 nō facit ad finē sui lucri s; ad obsequi-
 receptus. tūc. n. licite p̄t recipere rez
 fm estimatōne ipis z loct: qñ z vbi
 faciēda ē solutio. s; si cer. pe. l. vñū. sic
 tñ q; in eius intētōe fuerit q; si tal pe-
 cuniā: vel alia res facta fuisset vilior:
 illā sic viliorē recipiat. Secus si nō ha-
 buisset talē intētōne. q; tūc nō ē lic-
 tū. Similr peccat ille q; mutauit. pe-
 cuniā receptur^o pecuniā alieri^o generi
 ad certū terminū: si rōne termini datū
 vult h̄re pecuniā q; p̄babiliter credit
 plus valiturā in termino: q; sit pecūta
 q; dedit. Spat. n. excresecit tam pp tem-
 poris dilatonē. Idē A. dal. i sū. dicit
 q; sigs mutauit i anchōa. M. lib. vt
 venetijs reddat. c. aurei. Et scit vel cre-
 dit. c. aureos ibi plus valere: et si reci-
 pit i se piculū: vsura est. Idē dicit dū de
 h̄ta q; d; nūdinis in nūdinis mutuant
 z q̄ntūq; sub specte veditōis vel alic-
 ri^o p̄ct^o palliet q̄qd accidit sorti: vsu-
 ra ē. ex. eo. p̄sulit. xliij. q. iij. p̄teriq; de
 hoc vide. j. vsura. vi. z dicit vt ibi. In
 mā cambtoz per londres zc.

¶ Quid sigs mutuat nauigant vñ cū b;
 ad nūdinis certā pecūte q̄ntatē rece-
 ptur^o aliqd vltra. sortē p̄ eo q; i se susce-
 pit piculū pecūte vñ mercū. R. mōal.
 q; vñ. ē. z d; b; ē rex exp̄sus i. c. si. ex. e.
 Ellij tñ d̄nt q; tal mutuas forte possit
 recipē i se piculū nauigantis. s; si perdat
 merces vñ pecuniā: q; p̄missor restau-
 rabit ei. Eerte iste p̄missor ob b; possit
 licite p̄ctū recipē. Et eodē mō si mutu-
 at d̄mō nihil plus exigat in fraudes
 vsurariū. Hoc ē vt tenere Lau. de r̄-
 dol. Sed istud vñ exp̄sse p̄. d. c. si. vbi
 d̄t p̄ eo q; suscipit in se piculū. z sigs

n̄t q; sit r̄laro:
 p̄t q; si habet
 nullū iusset vt
 tabili p̄cta so-
 fugia. Et fm
 git qñ p̄o mu-
 stea q; suscipit
 illo q; recipit
 solū aliqd q; sic
 indubitatū n̄ ē
 bitabile est an ta-
 nec. p̄o op̄. c.
 mutuat p̄ctū i
 ut z alius extran-
 ore d; illa pecūte
 lū accipēdo tñ
 q; iste mutuas p̄-
 opere nō d; ē c̄
 dicta tñ in illi-
 dicitur recipiē
 sp̄te z motu:
 de vicia pecūte
 mutua in acti-
 casoz h̄z p̄nt
 cipere in me pe-
 mit tñ p̄. c. c.
 cū lucra cap̄t r̄-
 securat. Et sic
 i3 Jo. de nea. in
 us q; si talis rec-
 p̄ō emittit. z vt
 vt p̄ctum p̄nt
 qd mutuat. z p̄
 licite possit recipi
 ex hoc q; d; t̄m
 est v̄ter l̄as p̄ctū
 aliqd vltra sortē
 r̄e p̄ctū. z r̄e vñ
 plus recipit r̄e mu-
 tuere d̄t d̄t. d. d.
 i. locitas q; r̄erit. c.
 b; c. p̄nt. in suscipiē
 ad vñ q; in d̄gna. c.
 l. p̄nt. in d̄ctant
 factū. q; d; l̄mtra
 scriptū iusset p̄-
 co q; de p̄o nec l̄ca
 no t̄mris n̄i d̄are
 n̄ l̄mtra. d. d. l. l.

vult qd sit vsura: et si scilicet rōe plenā
 Itē qd si habet respectus ad mutuum
 nullū fuisse dicitur: et lex super indubi-
 tabili posita foret. qd eē nō dz: cū eēt
 supflua. Et fm aliquos. d. Lau. intelli-
 git qn p̄io mutaret sine spe lucrī: po-
 stea q: suscipit periculū inducitur ab
 illo q recipit mutū. Ideo vult pp̄ h
 solū aliqd: q: sic nō ē vsura: et lex sup
 indubitabili si est posita. Nā valde du-
 bitabile est an tale periculū excuset a fe-
 nore. Pro opi. ēt Lau. facit: qz et si n̄
 mutuasset possz i se suscipē periculū. si-
 cut et alius extraneus potest illū assicu-
 rare v̄ illa pecūia: et suscipē in se pericu-
 lū accipiendo tm̄ p. c. sicut fit q̄tidie. q̄
 et iste mutuas poterit: qz ex eius bono
 opere nō dz eē deterioris q̄ditōis pre-
 dicta tm̄ intellige verā qn̄ mercator p̄-
 dicitur recipēs dictā pecūiā mutuo:
 spōte et motu pp̄io querit securitatē
 de dicta pecūia. Secus dicitur vbi spe
 mutuas in actu mutnadi diceret mer-
 cator: suz p̄tent̄ tibi mutnare. c. et sus-
 cipere in me periculū: cū hoc qd des
 mihi tm̄ p. c. Certe hoc nō: lz: qz p̄di-
 ctā lucrū capite rōne mutui: et nō rōne
 securitatē. Et sic intelligi dz. d. c. si. Idē
 et Jo. de nea. in q̄libet. et Jo. cal. dicen-
 tes qd si talis recipit aliqd vltra sortez
 rōn̄ emutui. ē vsura. Si aut̄ rōe periculi
 vt precium periculi. sic licitū ē. Nam si
 nō mutnaret. et periculū i se susciperet:
 licite posset precium periculi capere. nec
 ex hoc qd et seruitiū facit i mutnado effi-
 cit̄ deterioris q̄ditōis si p̄o tal̄ recipit
 aliqd vltra sortē p̄ti rōe mutui. et p̄ti
 rōe periculi. et tūc vsura ē: q̄stū ad id qd
 plus recipit rōe mutui. et illud tm̄ resti-
 tuere. Idē Arch. f. d. hac securitate: vide
 s. societas. q. xxvij. et. xxx.

6) Donec tu suscipis mutuo pecūiā
 ab aliq. q tu idiges. et ego satifido p te
 l. pmitto illi idēitate q te illi si satis-
 faciente. ego ei satisfaciā. de q facio et
 scripturā securitatē p̄dicte cū h̄ v3 pa-
 cio qd de hac mea securitate q̄ p te sa-
 cio tenearis mihi dare duos floz. p. c.
 an liceat. q. Arc. f. i. lū. qd si satisfidator

vel fideiussorē fiet. s. qd ipē ē mutator
 et fingit se ab alio facē mutuari. et p̄ si
 detussio illa ficta vult vno vl̄ duos p
 c. vsurā p̄mittit. xliij. q. liij. p totū. Si aut̄
 ē ver̄ fideiussor. qz. f. ē aliq. q mutuat.
 vtz liceat. Lau. arguit p et h. Sz. ocu-
 dit qd a talibus tūc ē abstine dū. S. at
 Ber. exp̄sse t3 qd iste h̄c̄ ē oio illicitū.
 qz. ibi p̄mo cadit mutū idēctū. nā ibi
 asscuras stat loco mutui. qz p̄ide ē
 ac si ipē mutnado p̄dicte pecūiā. vells
 sibi f̄stitit duos p. c. vltra sortē: q̄ qdem
 sortē si stat suo periculo. qz si ēt p̄igēt qd
 ipē eā solneret ei q eā mutnauit. nisi h̄
 oio sp̄ h3 p h̄ obligatū illū q eā mutuo
 accepit. et p q ipē securitatē fec̄. Altm̄
 aliq. d̄ditū dicētes qd h̄ lucrū. i. duos p
 c. n̄ scipit ab isto rōe mutui. sz tal̄ h̄c̄
 ē port̄ v̄ditto sui crediti. ad qd acq-
 redū mltas fec̄ exp̄sas sic q̄tidie i mer-
 catib̄ p3 p h̄ ēt fac̄ qz vti fideiussione
 alieni si ē vsus pecūie. sic nec vti pigno-
 ratōe vti sic p pignoz rel mee possuz
 aliqd accipe. ita v̄ qd p tali fideiussio-
 ne possit aliqd recipi. et h̄ opi. p̄ sc̄m̄ p̄t
 tollerari. no. et h3 arc. f. qd asscuratio
 p modū satisfactōis q̄ vulgarit̄ d̄r scri-
 pta. vbi nullū ē d̄nū vl̄ periculū q̄tum
 ad p̄cias illicita ē. Sec̄ si ibi ē periculū
 fit et iste h̄c̄ h̄ m̄. Quis dz h̄re in
 bācho alieni capsonis. c. Sz qz capson
 n̄ teneret soluere nisi h̄c̄ ad q̄tuo: mē-
 ses v̄dit illā scriptā h̄ ē illa. c. p. xcv.
 aliter saltem soluenti.

¶ Quid v̄ eo qd p̄mittit p aliquo ad 64
 h̄ vt mltiores vsure exigat. si aliqd p
 hoc accepit. dic qd ē p̄iceps vsure in
 in ea pte quam recipit.

¶ Usura. ij. in emptionibus.
 Ut vtz liceat emē reddi p̄diala
 ad vitā sine vicio vsur. q. h3 Ale. l3. q
 tal̄ h̄c̄ ē licitū. et licite fieri p̄t d̄tū fue-
 tur eq̄litas in v̄dētē et emētē. qz. n. q
 inter eos fuerit eq̄litas sur̄ n̄ alia. ita
 qd p̄ctū datū ab emēte p̄portionei rel
 v̄dētē. alr si corrupēt eq̄litas. eēt h̄c̄
 illicitū. et tē qz d̄r fuari eq̄litas. qn̄ i ta-
 li h̄ctu si appet qd h̄ctū h̄eat meliozē
 p̄tē si p̄o appet qd p̄ctū min̄ sit respe-

mortis alienus. Sz ubi emitt ad vltē
emptoris: nō est iurū: ne venditor desi
deret mouem emptoris: nō tamen est
mortale fm cum.

4 Tertio quero. Anrum liceat emere
redditus pdiales hereditarie. R. Al.
lom. q. p. in aliquos talis contract^o pō
fieri licite: si seruet equalitas iur^{is} nālis
Quod qdē fit qd tāta equalitas serua
tur: q nō ligdo appet qd hētū hēat
meliorē partē. Si autē ligdo appet q
pctū est nūm^{is} parū respectu rei em
pte: vel ecouerso: tūc si lz: vt dictū est p
ma. q. Aduertendū tūc est q qd quis
emitt possessōes ad tps: vel simplr cā
lucrit: qd expectat tūc ex natura tps e
nō ex nā rei possessōe: vltū est in hētū
Et tale lucrū in iure dī iurpe lucruz.
Si vō hōmōi possessō emat cā lucrit:
z talis emptio fuit mīn^o iusta pp ne
cessitatē vendētis: cui ex caritate sub
uente debuit: in tali hētū ē vltū vsu
re nō qdē p se: s p equipollētiaz. q: lu
crū qd puenit ex tali hētū militat cō
tra caritatē. Si vō possessōē emat ū
cā lucrit pmo z p se. ad necessitates z
vtilitatē sui z suorū: vltū in emptōe
seruet eqtas iure nālis: si accretat p
cessu tps plus qd dat: illō fit emētis:
q: illō acceptē tāqz sūū hētū ipsi^o nāz
z nō rōne tps. nisi valde p accidens.

5 Quarto qro: nōqz possint vēdi red
dit^o pctpēdēt: vlt ius pctpēdēt reddi
tū pctū mīnorū: eo q statz emēs sol
uit: qd eēt pctū. si soluit singulis ānis
differret: puta an liceat emere redditus
molēdinorū vsqz ad x. ānos dādo mī
nus pctū: qz statz soluit: qd daret si so
luto singul^o annis expectet. R. Sz Al.
lom. q. casus est licit^o. Prio. n. ē p sup
ponēdū q futurū fruct^o pnt emi: siue
iura pctpēdēt fructū: sicut iura mo
lendinorū z pedagogorū. Secūdo supponi
tur: q iustū pctū debuit eē pportiona
tū rei vēdite. Iusticia. autē pctū attēd
dū a tpe hētū: vt tūc detur qdū v3 res
tpe hētū: nō tūc qdū valitura est toto
tpe pnt. Idē t3 Do. Tertio pōt ex B
pcludi eē licitū: qz lz pl^o pctpēdēt emēs

tpe pnt qd dederit: tūc id qd pctpēdēt est
de sorte pp verā vēditōne factā iustus
pctpēdēt fructū: cū iusticia pctū at
tendat tpe hētū: quo tpe nō magis v3
qd vēdat vltū enī z vsura est: qd da
tur mīn^o pctū qd valeat res tpe hētū
Nō autē vltū est si daret mīn^o pctū
qd daret in futurū. Et hoc idē t3. S.
Ber. dans singularē theoreticā dīcēs
q ius rex pro futuro tpe pōt licite mī
nus emi. qz si oēs ille res tps emptorū
pntaliter traderent. z qz ius futurorū
redditū pntendit in longiora tpa tan
to ceteris parib^o mīorū pctū emi. qz
in hīs in qb^o ius rei differt ab ipsa re.
aut ab actuali possessōe ipsius rei: pōt
ipsus emi qz ius rei ipsa si sit aut actua
liter nō tradat. z securi^o est rem hēe z
possidere qd solū ius rei pntis z pnta
lis eius possessōis equidē maior z p
stātor ē: qz certitudo rei future. Prio
de nō imerito pōt pma plus vendi. z
secūda licite minus emi pctū. tūc rei vē
dite debet esse pportionatum zc. Ta
lis autem iusticia attēdī debet a tpe cō
tract^o non autē quantū valitura est to
to tpe cōsequenti. Et hīnc est q emēs
annos redditus mille duc. ad x. ānos
pro. ccccc. ducatis mox soluedis: nō
est ex absoluta vi tract^o vsurarius Et
nihilominus esset si nunc mutuaret.
cccccc. ducatos vsqz ad x. annos. si q
quolibet anno redderent sibi c. aut q
vltimo anno redderent sibi multipli
cati. hoc est mille duc. Insuper non est
peccatum in iustia pctū: si puentus red
ditū certū nō sūt oīo: sed probabiliter
pnt pctitari: sicut pnt puentos z fru
ct^o agroz Immo ē posito q sint cer
ti: eo mō q pnt eē futuri reddū certū
res adhuc ē pnt in tū mīorū pctū emi
qd ius redditū mille ducatoz prio an
no hētū: in qdū plus v3 ius primorū
redditū mille ducā. qz ius remotorū.
6 Sz pone. qdā ciuitas ex guerra mul
tū angustata vēdit reddū suos. Qui
dā emi p vltū pctū: demuz facta pace
emptor de redditibus lucrat. x. p vno
Querit an restituere aliud obliget. R.

S. Ber. q. nō z hoc rōne dubij vel p̄
cult. Cōsulēdū tñ est illi q̄ largas ele-
mosynas faciat de redditibus illis.

7 C Quinto q̄ro. virū gratta expectatio
nis rei vendite liceat plus accipere a v̄
ditore: vel minus dare ab emptore. R.
Alex. lom. q. in emptōe z venditōe
interuēire pōt duplex expectatio. Pri-
mo vt expectet res vendita. z qz expe-
ctat: ideo minus datur. vt figs dat. x.
mina frumenti q̄ valet. xij. accepturus
minā in alto tpe. talis expectatio si ex
ex pacto vsura est. Alia est expectatio
nō retis: vsus eiusdem puta qz res est
talis nature q̄ emēs nō pōt statim ea
v̄ti pōt. n. p̄tingere q̄ resq̄ vendit sta-
tis tradat: s̄ tñ ipsa res n̄ h̄z statim vsus
suis: z s̄ si emēs min⁹ dat qz nō pōt
statim v̄ti re sua: pp̄ expectationē vsus
nō peccat: qz res statim tradit: z tñ v̄
ditū q̄tū valet tpe factus h̄z datur min⁹
p̄ctū p̄ ea pp̄ vsus successus eiusdem.
sicut est in redditib⁹ molendinorū v̄bi
perceptio reddituū est successiva: vel
qz expectat vsus eiusdem vt si quis pro
pellicia que statim tradit minus dat
circa pen. q̄ circa festū. S. Michaelis
qz vsus eius expectatur circa festū san-
cti Michaelis z si circa pen. q̄nis. n.
res tradat v̄troqz tpe: tñ h̄z vno tpe da-
re minus precium: q̄ alto tempore nō
p̄pter rem expectatam. Sed pp̄ vsus.

8 C Sexto quero qd si quis debeat sol-
uere. c. duc. post tres annos. Ita q̄ an-
tea nō tenebat. z ad p̄ns soluit eū pa-
cto q̄ sibi retineat. xxv. duc. propter in-
tercurrēs tps̄ triū annorū: quorū termi-
nus p̄uenit. An vendēdo illud tēpus
sit vsura. R. h̄z Bur. ol. q. nō: z q̄ pōt s̄
bi retinere istos. xxv. duc. qz p̄uenit tps̄
solutiōis. Naz illud tps̄ est sui iuris p̄-
pter qd pōt v̄dere valorē illi⁹ factat
ad hoc. d. si p̄stante. §. quotiens. ff. sol-
mat. S. n. tps̄ illud nihil valeret non
amplius esset teneri ad mox solueduz
q̄ teneri ad soluendum post tres an-
nos. z nō ante. Si autē obijctas q̄ q̄
ratione pecunia mutuata nihil vltra
se valoris vendibile h̄z eadez ratiōne

nec pecunia ad tres annos soluenda. z
ideo vendere tempus eius. xxv. duc. v̄
datur vsura. Bicendū q̄ h̄c non ven-
ditur pecunia: sed solutiōis tps̄ius tem-
pus. quod v̄tūqz est vendentis. Et econ-
uerso tempus pecunie mutuatae nō est
prestitoris: sed receptoris vsqz. l. ad ter-
minū sibi p̄fixum. propterea sibi ven-
di minime pōt quin p̄mittatur vsura.
Si vero is qui post tres ānos teneatur
soluere. c. mutaret tibi. lxxv. z ex hoc
vellet sibi dari. xxv. tunc vsura esset: eo
q̄ venderet tibi tps̄ pecunie mutuatae
q̄uis enī pecunia ex se nō valeat plus
se ipsa: tñ ex v̄tentis industria aliquez
valorē acquirit. Preterea ille vsus sc̄i
facultas v̄tēdi pōt ab eo cui⁹ ille vsus
est legitime vendi. f. autē de may. in
itij. format h̄c. q. Donec q̄ aliqz debz
alicui post annū aliqd. z rogat q̄ sol-
uat sibi statim. z rogat q̄ sit liber pro
dimidio debiti. Et r̄ndet q̄ est vsuras:
qz mora tps̄is facit hoc negociū illicitū
v̄n vel dz totū sibi solnere: vel nihil d̄
minuere p̄ueniēdo tps̄. z hoc erit ḡfa
vel expectare temp⁹ z tñc erit iusticia
Aliter si d̄minuit z p̄uenit tps̄ solutio-
nis: tñ de residuo restituere. h. f. Tñ
si iste soluens ante tempus pōt p̄cende-
re aliqd̄ interesse: non erit illicitum.

C Septio q̄ro qd si emi ab h̄ntē pos-
sēdēs cēsum. x. corbiū frumētī p̄ pre-
cio quo h̄nt possessiōes: ex qb⁹ habe-
rent verisim̄ d̄cte. x. corbes. adiecto q̄
de oibus bonis suis indifferēter solue-
re teneat. Dubiū facit qz nō emo fru-
ctus certi p̄cij alicui⁹ p̄dij. z sic potius
v̄ obligatio p̄sonalis: iuxta no. p̄ In-
no. in. c. in ciuitate. extra eo. Itē h̄c nō
em̄t certū ius reale. R. Jo. de lig. in. c.
fi. extra eo. q̄ si census p̄stituit in bōis
z ad bona sit relatiō: nō est censendus
factus vsurari⁹: cū hic merces: hic p̄ci-
um z alta iura realia. s̄ licitū est eme-
re. ff. de here. vel sci. v̄. p̄ totū Et ma-
xime p̄cedit eū legitimū est p̄ctū ad
adiectum cēsum relatiū ad rez. Laueat
tñ p̄hens ab intētiōe deprauata. Be p̄-
dicto casu vide. s̄. p̄ximo. e. §. xxxi

U Octano q̄
accijs vel mō
nes venēdas
eorū mōne ad
sum. q̄ Ray
ficus vsurari
rāt v̄uere. z
cepturos de
fi pecunia q̄
bitur vsura. S
dat vt recipiat
ficus. Et tñc h̄z
boles sperare p̄
p̄ctū in p̄
p̄m p̄m. S.
fiur v̄tūqz
nam v̄tūqz ap
et scriptū q̄
mutuo. Ideo
naz rōne tñc
lū. Si n̄ po
intentiōem
deat p̄cia ne
p̄cia. extra
de h̄is non s̄
U Mono q̄ro q
de p̄ reddēdo
pectat solones
v̄tū b̄re. c. x. l.
lectio. R. Alex
v̄tū res q̄ p̄
cū. z statim
qz expectatōe
pp̄ v̄tūqz tps̄
re: v̄tūqz tps̄
f̄tū re v̄tūqz
v̄tū tps̄ h̄z v̄tū
v̄tūqz in ei re
re. in p̄m v̄tūqz
pp̄ expectatōe
mōtū. z vt recip
Et h̄c casus d̄ctū
v̄tū. c. l. ma. l. a
n̄ p̄ctū in venē
cū. v̄tūqz h̄z
v̄tūqz v̄tūqz
de anqz v̄tūqz
n̄ h̄z p̄m tps̄
Tūc p̄ d̄ctū casu

10 Octavo q̄ro qd̄ de hīs q̄ emunt ab eccl̄ijs vel mōasterijs certas possessio- nes tenēdas toto tpe vite sue: ita vt p̄ eoz mortē ad eccl̄ias redeāt. R. host. in sum. q̄ Ray. z Bos. iudicauerūt hūc h̄ctuz vsurariū eo q̄ hoīes multū spe- rāt viuere. z sic sperāt se amplius p̄ce- pturos de p̄uentib⁹ possessionū q̄ sit pecunia quā dederūt. z sola spe h̄- bitur vsura. Si tñ q̄ vnā possessionē dat vt recipiat alia equalētes: licitus ē h̄ctuz. L.erte salua pace eozuz. naz ita hoīes sperare p̄nt lucrū in hoc vltimo h̄ctat: sicut in p̄mo. Et adeo licitus est h̄ctuz prim⁹. s. emptiōis z venditiōis: sicut z vltim⁹ p̄carij nisi i fraudē fiat nam vterq̄ approbat a iure. Ipsimet ēt scripserūt q̄ nō h̄z locū vsura nisi i mutuo. Ideo dicit q̄ iste h̄ctuz est licit⁹ naz rōne incertitudinis excusat. C. eo. l.ij. Si tñ ponas pro cōstanti q̄ malā intentiōem habeant z q̄ eos remor- deat p̄scia non excuso. Purgent ergo p̄sciam. extra. de p̄scrip. c. fi. Sed ego de h̄ctis non sum h̄ hosti.

11 Nono q̄ro qd̄ si q̄s vedit ius p̄cipē- doz redditū: qd̄ tpe p̄ci⁹ v̄z. c. z q̄ ex- pectat solonez siendam certis terminis vult h̄re. cxx. s. tpe venditor nunqd̄ est licitus. R. Alex. lom. q̄ nō: qz cū statim tradat res q̄ vendit z ēptoris fiet pi- culo. z statim alteri vendere p̄t eam. z qz expectat solonē fieri vult h̄re plus pp̄ dilatiōē t̄pis: v̄t recte cōmitti vsu- ra: vt q̄ si q̄s indirec̄te mutuet p̄ciū iu- stū rei vedit. s. c. vt ex illis habeat. xx. vltra sortē h̄ vsura indirec̄te v̄t cōmitti: vt et̄az in oi re vendita ad t̄ps. Si. n. res. in p̄nti valet. x. z q̄s vedit eas xij. pp̄ expectādas solonē videt̄ indirec̄te mutnare. x. vt recipiat duo vltra sortē Et hūc casuz dicit̄ de cre incūstate. ex- tra eo. ex so. ma sua non esse vsurariū nihilomin⁹ tñ venditores p̄ciū nō in- currūt vbi dubiū si merces ipsas plus vel min⁹ valere tpe solutiōis. De. tñ de ancha: i disputatiōe imp̄stitoz ve- nctiaz: v̄t tenere h̄ctū in casu p̄posito Nec ob. d. c. in ciuitate. nec. c. fi. de vsu

ris. Nam: Sim eū illa capitula. vbi plus p̄cipere de p̄nti pp̄ dilatam solutiōnes non videtur licitū. Nec eō min⁹ emere p̄nti pecunia q̄ res valeat de p̄nti p̄opter dilatam traditiōē re: vt. d. c. fi. s. ille q̄q̄. itel̄r in casib⁹ q̄b⁹ loquū- tur. s. cūz q̄s vendit merces z sic res ve- nales q̄ruz alia rō est q̄ aliaz rez. Est n. de mercib⁹ q̄ tradūtur idem qd̄ de pecunia iudicādū cū sint pecunijs de- stinate. ar. l. cetera. s. s. si parauerit. ff. de le. i. Nunc est q̄ legato ornamento muliebri non venit in legato ornamē- tū qd̄ testator venale h̄ebat: vt qz desti- natiōe ai nō v̄t suū esse vt. l. pediculis s. itē cū q̄reret. ff. de au. z ar. le. Et ideo recipiēdo plus de mercib⁹ q̄ valeant pp̄ terminū v̄t recipe: lud q̄ de pecu- nia: z sic est vsura. Itē. d. s. ille quoq̄ loquitur in emptiōe frumētū vini z olei z sic in q̄b⁹ p̄sistit mutuo. v̄t pp̄ dila- taz solutiōes talitū rez non est licitū eas emere vlt⁹ p̄nti pecunia q̄ h̄sile sint solutiōis tpe valitūre. qz ipaz bonitas nō p̄sistit nisi in estimatiōe pecūie: ita qz p̄cto post dato recipiūt oimodā sum- ctiōē. z p̄ inde h̄etur ac si minor q̄tē- tas traderet̄ pro maiorī soluēdo z sic est vsura. Notanter ergo illa capla in- telligenda sūt p̄a in mercib⁹ venalib⁹ Itēz in reb⁹ in q̄b⁹ p̄sistit mutuo. In equo h̄o possessionib⁹ z alijs reb⁹ v̄- ditis z statim traditis pp̄ dilatā tradi- tiōē talitū rez posse min⁹ emi q̄ va- leat de p̄nti. Nec mirū qz p̄mo cāu em- ptor fruit reb⁹ statim sibi tradit. Equū ergo v̄t vt plus poterit v̄dere pp̄ dila- tā solonē p̄cij. Et eō pp̄ dilatā traditiō- nez talitū rez v̄ditor fruit ip̄sis rebus ergo ēptor potuit min⁹ emere ex eo qz p̄ctū statim soluit. z hūc iterlectū sen- tit Bal. i. s̄ca. C. d. vsuris. hec Pe. q̄ sūt valde notāda. Et illud de anticipatiōe t̄pis p̄nti logi. d. s. ille q̄q̄ locū h̄z q̄s res q̄ v̄dit nō statim tradit s̄ p̄ciū sta- tim datur: z res expectat. Sec⁹ aut̄ si statim daret̄ ip̄a res que vendit vel t̄ps ius pro precio tunc soluto quo valz tē- pore cōtract⁹. Ideo. n. in casu illius. s.

Ue quodq. vicius est factus emptio
et venditio et equipollet facti mutui
q. is qui alias venditurus erat pro. x.
si tunc daria fuisset pecunia voluit. xij.
propter dilaciones tps. et sic est pertin
de ac si illa. x. mutuasset pro duob. il
lo tpe et sic tps vendidit. Sz in casu no
stro no sic. qm vendens tale ius vendit
illud qtu v3 tpe factus. et sic iuste. c. cu
dilecti. de emp. et ve. et. l. ij. C. de rescin.
ven. ius ipsum tribuit emptori incon
tinenti. et etia incontinenti psum. recte
pe ipsius rei vendite. Nec hic vlla in
teruenit ex pte pventius dilatio seu p
pter dilaciones maior vel minor quan
titas precij et sic non venditur tps. Nec
ob. si dicat q m/n. iusto precio emat
q. negat q min. iusto precio sit em
ptu. quonimo tm venditur qtu valz
Nec hic capit aliqd vltra sortez. q. ius
emptu et illud qd ex iure nascitur totu
est de rone sortis q. emens emit ius' ip
sum cuz suo fructu venturo. Aliud est
enim plus accipere. aliud est vltra sor
tem accipere: vt notat Arch. in. c. sigs
clericus. xlij. q. ij. Et ideo in hoc casu
non est feda distinctio qua facit. c. na
viganti. in. d. h. ille quocq. s. an in tem
pore futuro res sit plus verisimil valtu
ra vel ne. Et l3 Pe. de anchor. in loco
supra alle. dicat q sigs emerit ad du
os vel tres annos imprestita vel loca
pro minori precio q percepturus esset
puta centum pro octoginta et lucratur
xx. in anno quolz de tribus qtuor vel
v. annis esset vsura. in. Juno. in. d. c.
in ciuitate. et Host. vt ipemet pe. dicit
dollerant istuz factuz anni redditus ad
certum tps: quauis in pecunia consistat
et hoc videtur pbabili. et l3 redditus
sint certi et sine labore et expensis vel
pericula: no tm pp hoc viciat contrat
sicut dicitur in afflictu et emphiteosi.
Et predicta adaptari pnt ad emptoz
pagarum. pro quo vide q. notat. Ar
ch. flo. in summa loquendo de pagis et
pionetis q. si emptor hoc agit non ad
faciendu negociationez de hmoi iur i
bus: id est intentione reuendedi et au

mo lucradi ex augmento precij: s3 ad p
uidendu sine necessitati et gube. inatto
ni familie fm decetiam sui status tunc
si contractus ille emptionis talu iuru
seu creditoru montis dicat esse licitus
vt qdas assenerat erit et lucrū licitū qd
cōsegtur psoneta ex tali mediatōne
Si tm emptor talu iuru hoc facit ne
gociado: intēdēdo ad reuendēdū et in
de lucrādo. Et si de se licitū foret talis
cōtract. cum sit turpe lucrū: illicita vi
detur talis emptio. xlij. q. ij. quicqz.
de hoc vide. j. q. xij. in fine.

Decimo quero. An in aliquo casu 12
liceat vendere ad creditū. Sz. fm Ale.
de alexan. q. videri ad creditam pot
fieri tripliciter. Uno modo creditū
pcij soluendi tēpore futuro potest inci
dere in contractu per grām id est libe
ralitate videntis. s. qm res venditur h3
iustas estimatōnem p tpe emptionis
et cōmutatōis ipsius rei et ipse vendi
tor expectat solutionē libet ppter gra
tā quā h3 ad emptorem talis creden
tia nullū h3 viciū vsure. q. nulla excre
scencia est pp creditam. Secdo potest
incidere creditū nō pp grāz vendi
toris sed ex natura cōtractus. q. res si
estimatur fm valore quo valet quan
do traditur: sed quo valitura est vel spe
ratur valere tempore solutionis. verbi
gratia: si aliqua res vendatur in aliquo
tempore in quo non habet tantā vili
tatez et necessitate humana vita: quā
tum habitura est in futuro tempore. et
vendens non est eam venditurus eo tē
pore quo minus valet: sed alio tempo
re quo sperat maioris valoris. hoc casu
vendere ad creditū est licitum ex na
tura cōtractus. vt pbatur in. c. si. extra
eo. hoc si alias non fuerat venditurus
Tertio modo potest fieri creditū in factu
per accidēs. s. ex natura temporis quā
do quis. s. plus vendit q valent res
tempore venditōis vel q valiture sine
probabiliter tpe solutionis aliter eas
venditurus. et hmoi cōtractus est vicio
sus. Dicunt tm qdam q l3 factus vicio
sus sit de se: tm excusari pot ex pte ven

debita. Si em
tenda ven
propter dam
re ex dilato
seu pp viciū
quam probal
in reprobē de
e impotentē
tractus a vici
in hmoi con
tionem dam
tur seruatur. Et
tonis ita esse q
optare non vici
re a creditam
alio pro minor
deniam pro m
tur cōtractus f
q. non si pnt
sed propter de
men predicti
de predicto ca
vel mercator
modo et dam
contractū dicit
vini soluendum
tunc eo casu ven
pote vt cōmutat
fiam pcedit et
el. Nec ob. qd b
had vrb. in. l.
salq. res tantū
est: quia intell
dit: et non obtem
men intelligit q
si dicit malitē
Additio
genitius in p
nia facti quod sit
viciū. Cetera qd de
prima est q viciū
tam pcciam rei ven
te: ppe vendere merc
derat et bono luc
culis libentē expen
ctam et hmoi. Secdo
loco est taxam iustit
na ad numerum.

Et sibi non mutuū: s; vera venditio sit
 Quarto potest esse victū in actu ex parte
 hēris. s; cū q; singuli se emere q; in pi-
 gn^o recipiunt: tūc nō excusat a victo vsur
 nisi p;putet fruct^o in sorte. ar. extra de
 pig. lib. illo vos. Et h; mō posset aliq; dī-
 cere q; h;c ē victū: q; tūc dē ē sic p;he-
 re sicut mutuari. c. p. r. q;libz āno. ita
 q; sic p;hes mutuat idirecte: et emptio
 nē fingēs facit mutuū. Pōt at; dici q;
 argumētū nō cogit q; i tali actu nō ē
 mutuū directū vel idirectū. vbi. n. est
 mutuū mutuat^o obligat mutuātū i pre-
 cio. In tali autē actu p;ciū trāsferre: s; no-
 p;cipēdop; reddītū stat p;ncipio et lu-
 cro ip;so emptoris. Posset tū in h; mō
 actu idēdere victū ex parte p;hēris p; p;ciū
 tū p; cupitūditate et: s; hoc si accidit
 ex ip;sa nā p;ctus: idē ē Inno. et Do.
 et Jo. an. in. c. in ciuitate. ex. eo. Alij et
 fm q; refert idē Alex. p;bat hunc actū
 ē licitū q; licite posset q; emere p;ctū
 p. c. et p;ctū ēptus posset q; h; dīstrare
 dare altē p; se et suis h; dīb; hoc pa-
 cto q; recipēs p;ctū obligaret p; se et
 suis hereditibus dare q;libet anno sol. c.
 dātū p;ctū: et sic mediate emptio et
 veditio p;ctū. talis h; p;o. c. lib. c. sol.
 dos quolibet anno. Nihil autē differt in
 vel cōspectu vtrū h;at hoc mediate vel
 imediate. Actus ergo v; licitus. fateor
 tū q; nō est ita honestus et dēcedens p;
 ctus sicut q; emūtur redditus p;ctuales.
 ¶ **B**uod ē o. q;ro. de. q. quotidiana et
 dubia: marie i ciuitate Janue Veneta
 rū et florentiā tpe necessitatis p;pelit
 ctues subuente cōi. et cōe postea statu-
 it eis lucrū: v; v. p. c. et q;libz minus. et
 nō p;nt ctues id capitale repetē: s; bñ
 possūt v;dere illud alteri nunq; hoc
 eā p;nt taf v;sa. p. Da. i. c. i ciuitate
 ex. eo. h; cōiter moder. voc. q; nō. Naz
 ctuas h; reddtus. et v; p;stituet ānus
 reddtū ex reddtūb; suis. Itē h;c non
 ē mutuū. q; et; ctues p;pellunt subueni-
 re cōitati. et nō p;nt repetē qū volūt h;
 cōe possit se exonerare ab illo debito
 soluēdo capitale. Itē cōe libere cōsti-
 tuit hoc lucrū. facit. c. et si q;ones. de. s;

Nec Pa. Et no. singulr dicta pa. naz
 loqur de illis ciuitatib; q; h;nt reddit^o
 Pro q; notādū q; qdā est cōitas libera
 et h;ns p;prietatib; v; h; aliquos reddtū
 vel p;ctus: sic respōdētēs cōitati q; nē
 li singuli p;one et h; illos sibi v;dicare
 siue tales p;ct^o oriant^o ex certis p;ctis
 vel territoriali cōitati subditis. siue p;ne-
 ntāt in certis vectigalibus seu gabellis
 ab ip;sa cōitate legitime instituta. vt in
 p;ctis cōitatib;. q; dñm saltē de facto
 nō recognoscūt nisi fortasse quē sibi
 ip;sis sed certis regulis et legib; factū.
 et supposito q; tales p;ctus licē ad ta-
 le cōitate p;tineat. p;ctū licē ip;sa cōitas retē-
 to sibi v;lo directio ip;or; p;ctū seu ga-
 bellaz trāsferre i aliū vel i alios p;ct^o
 ex ip;sis p;ueniētēs et hoc vel titulo do-
 nationis: vel veditiois: vel p;mutationis
 et sic tales in quos fiet trāslatio nō ac-
 grāt ins sup ip;sis p;ctis vel gabellis di-
 recte: sed solū sup fructib; exinde p; gū-
 bernatorē et curā cōitatis habētē p;ue-
 ntētib;. Et h;c h;erūt originē locatio-
 nis. q; v; ipsum cōe annuatim de suis
 reddtūb; mille idiget ad p;sens. x. milib;
 b;. Et q; hoc nō p;nt h;ere nisi in. ānis
 expōit venalia. Ad. ānalia. p. x. milib;
 p;ntib;: reseruato sibi q; possint h;e. x.
 milia restituet ad libitū ēptorib; q; fa-
 cto redibit sus ip;m p;ceptēdi melle ad
 ip;z cōe. Et q; nō inuenit fortasse q; solus
 h. x. milia exburset ip; cōi: vñ solus v;
 emūt p;ctus p;portionatos ad. c. et h;e
 dī h;ere vñ locū: vel sus p;ceptēdi vñ
 p;te sic taxatā p; p;ctūctēs de suis p;ctū-
 b;. Alij solus. cc. et sic h;ere. duo loca.
 et sic p;sequēter. Et q; q; q; turis h;
 in aliq; illud rite in alterū trāsferre pōt
 Ut i regl; nemo. de. r. tur. li. vi. nullū
 dubiū ē d; q; si cōitas h; sus sup ta-
 les p;ct^o. illō i aliū trāsferri possit trās-
 latioē veditiois totali vel p;ctularis. Ju-
 ra. n. vedit p;nt et emūt. ff. d. h;ere. v; ac.
 v; p. totū. Emūt h; tales a cōitate. nou-
 sus directū sup ip;sa p;ctate gabellarū
 q; h; sus vt dñm ē retinet sibi s; v;is q;
 cipiēdi tū: v; tantū siue talē p;mo d;ta
 s; seu p;ceptione; cōmōditatis. Et dñ

Ad tale sus utile siue vsus facti sim-
plicitis pot separari a dno & proprietate vt
p3 i cle. exint. s. p. de. de ver. sig. Que-
da po est cotas q alteri seruiet nullu
h3 ppru. qz oia q cotas ee pnt vel terri-
toriu vel predia vel gabelle: sibi vedit-
cat & appropriat dno talis cotatis qd
ptingit cotatib? subditis regib? vl ty-
rants. & talis cotas nihil habeat. nihil
vedere pot. & p pns in tali cotate lo-
ca cotas esse: no pnt: qz sus instituti
la no h3: qz no h3 aliquid ppru vt sup-
ponit: nec h3 sus instituendi de nouo
gabellas vl pedagias: qz tale sus penes
solu pncipe residet. Igit si hec cotas
indigeat pecunijs & offerat se daturā
x. p. c. sibi succurrentib?: no potest hic
subesseactus emptionis vel venditio-
nis: sed mutuetu vt supponit no ha-
beat qd vendat: & io oes sic dādo tali
cotatis. c. vt annuatim recipiat: x. an-
plusvl minus: cēsendi cētr sin arj: qz
ex suo mutuo reciperet aliquid vltra so-
te. Et hac distinctione sequit. d. Lan-
d. r. d. l. sup. c. p. s. l. ut. ex. eo. vbi de mō-
te florētie tractas dicit qz h3 emere fru-
ctus a cotate vbi in bonis cotatis co-
stituant. vbi at fieret relatio solū ad p-
sonā cotatis no liceret. Et quib? infe-
rūt nonnulli qz mīn? apte hec. q. a qui-
busdā soluti p distinctionē volūtarj &
coactionis dicit qd alia loca sunt lic-
ta: q cogēte cotate instituta sunt. Alia
aut illicita. qz cotas habens aliquid ve-
nale exponit sine coactione: cuius eius
volūtarie emēs qd ipsa volūtarie ven-
dit no peccat plus qz si emeret simi-
lilitate h3 persona pncipali. sicut de p-
uictibus suis vedere pot emere volēt.
qd licite fieri pot. iusta regulā iuris p-
missam. & iux. no. p. Inno. & Joā. an. &
do. An. in. d. c. in ciuitate. & Jo. cal. ex.
eo. c. h. & Pe. de an. in tractatu suo de
iprestitis venetijs quibus cōcordant
plures sumisse. vt Ray. Jo. p. l. Lon-
et plures theo. vt Egi. no. ordinis pre-
di. Bul. val. cho. ordinis minor. ma-
gister. f. de empoli. ordinis minor.
2. de aut. No sic aut esset in cotate

que nihil venale h3: qz si volūtarie ga-
sili mutuar: nihil inde vltra sorte percipi-
pere v3. Si aut coacte cōcederet tunc
aut hoc facere potuit absqz suo grand
incōmodo & interesse & sorte nullo. qz
fortassis illā pecuniā tenuisset in capsā
& tūc no excusat ab vsura rōne coacti-
onis: qz sic h3 locū preceptū illd. Ad-
mū date & c. in cotate: sicut in psona p-
ticulari. Si aut hoc fecit cū suo grauē
& nobili incōmodo: & tūc posset absqz
pctō ab ipsa cotate percipere presertim
vltro se offerente tū plus vltra sortem
qstūm rite estimari pot et? incōmodū
& interesse: qz nullus tenet cū suo dā-
no socio subuenire. xxij. q. v. si no licet
Ex predictis et p3 qz si apte soluit hec
qd per distinctionē primarij & scōarij
dicēdo qz prim? iuste acquisit: qz met?
siue coactio cū exensauit a peccato. S3
scōs acquirēs ab eo in quo cessat coa-
ctio no excusat a vicio vsure. Dictū est
enim qz et volūtarie primo emēs vl
acquirēs no peccat. Dictū est et qz coa-
cte mutians tenet nil recipere. si absqz
dāno suo vel interesse mutuar potuit.
Lō. do. An. in. d. c. in ciuitate: & do La-
to in tractatu iuramētōz. nobiliter of-
stinguens. qz aut scōdus emit a pri-
mo. existente vsurario. vtputa qz mu-
tuauerat de sorte reddēda ad suū bene-
plactū: vel ad tps: & sic est scōs censet
vsurarius: qz qualis est venditor talis
est emptor: si vero prim? no erat vsura-
rius. vt. l. qz mutuauit sorte no reddē-
da. vel reddēda ad voluntatē cōis: si
recipiebat istos prouentus pp suū in-
teresse: & tūc scōs emptor non erit
vsurarius. qz cessionarius h3 similes
actiones cū cedente. l. i. & y. C. de ac. &
ob. Patet etiam ex premissis qz abusi-
ua est locutio vulgaritū: qua cōiter hu-
iustmodi translatio mutui vocat. No
n. hoc est verum nisi in cōmunitate se-
cūdo modo dicta. In prima autē ve-
re venditionis est emptionis est cōtra-
ctus. Nam in mutuo remanet sus re-
perendi supra dantem creditorem. pl-
culum autem remanet supra recipien-

de debitorum
in mo eon
di cotat. c. pre
me. c. repen
di & sortem
dimittonē
& alia loca
Et qz emē loc
pagas pponit
qstio. Nam d
rius contract
debet ee de part
te locū a primo
turi ostēdū est
emere pagas
de eis iurēt. s.
doci. p. d. l. g
materiam de
ant differētia
tum pauci ten
modo in frans
ergo concludi
posito per pre
doc. Et cōtra
pasbat emption
tata habente illa
riocet aliter acq
contractus ex lo
dum vt qz empt
eis prouentus
boni bono
igitur paga nō
quidam mutua
que locū dicit
si emptio arborū
etiam emptio fr
dicitur. In hoc
mutuus cum per
pia dant. Et reci
remanet obligatio
in mutuo. Et qz h3
a mutuat: tanto
de fransuener. Th
tar a tenentibus pnt
qz talis emptio vt en
qd argumētū sit
tenet emptionem
vitiā: Ad quod respo
quod est admodum pcc

hē e debitorē. qd non est in propo-
 sito. Immo e converso vt p3: q2 postq de
 di cōstat. c. pro. r. anuatim nō possus
 mea. c. repetere. imo sto in piculo pdē
 di e sortem e puentū: vel ad magnā
 dīminutionē veniēdi. sicut aliqñ ianne
 e alijs locis. c. descēdūt. ad. l. e. x. ad. v.
 Et qz emē locū nihil aliud ē qz emere
 pagas ppetnas ex pmissis soluit aliā
 qstio. Nunqd emptio pagaz sit vsura-
 rius contractus. Cum entz idē iudicūz
 debeat eē de partibz qd de toto si eme-
 re locū a primo hūte ipsūm nō ē vsu-
 ra: vt ostēsum est: nō videt ratio quare
 emere pagas vnus ant pro p̄cio qd
 de eis inuentū sit vsura: Nec video q
 doct. predicti q diffuse tractant istam
 materiam de emptione locozum fact-
 ant differentiam inter emere prouen-
 tum pauci temporis e ppetus: dum-
 modo in fraudē vsure nihil fiat. Sic
 ergo concludo istam materiam: sup-
 posito per predicta prout cōlter tenet
 doc. Et ecclesia tollerāt e cōs vsus ap-
 probat emptio locozū a persona pri-
 uata habente illa in cōl iure heredita-
 rio: vel aliter acq̄sita non sit vsurarius
 contractus ex forma h̄ctus. Ecludē
 dum v̄ q emptio pagaz ex. ip̄s lo-
 cis prouentū si est vsuraria: qm ar-
 bor: bona bonos fructus facit zc. Cum
 igitur paga nihil aliud videat esse qz
 quidam fructus huius arboris ciuilibis
 que locus dicit v̄ rationi cōsonum q
 si emptio arboris non sit vsuraria: nec
 etiam emptio fructus eius qui paga
 dicitur. In hoc etiam cōtractu non est
 mutūz cum periculum remaneat su-
 pra dante. Et recipiēs danti in nulla
 remaneat obligatus. cuius h̄ctum est
 in mutuo. Et q̄to h̄mōi page distant
 a maturitate. tanto vtilis emunt. Sic
 de fructibus v̄tnee Non obstat qd dicit
 tur a tenentibus h̄ctam opinionē sc̄lz
 q talis emptio: v̄ emere pecuniam.
 Qd argumentum sit etiam ab illis q
 tenent emptionem locozum esse vsu-
 raria: Ad quod respondetur h̄m Pe.
 symetric ordinis predi. e magistrū. f.

de empoll. q Ale q emitt locū nō emitt
 drecte pecunīa s3 emitt ius qd aliq hē
 bat. s. cōtratē de tall pecūia p̄cipiēda
 Jus at e iura licite emi p̄nt vt dcm ē
 supra Emptio. n. q nō p̄t operari ad rē
 opat ad ius in re. C. de h̄ct. emp. l. cui
 res. Idē dicit magister egi. v̄all. z. d.
 Buil. v̄ascho. e magister guido oz. car
 meliaz. oēs doc. p̄iēsa. vbi loquunt
 de ēptione redditiū pecunialius ad
 certū tps cuiusmodi ē paga h̄m rei v̄
 ritatē. paga. n. nihil aliud ē qz qdā red-
 ditus pecunialis: certe p̄cio semel solu-
 to ēptus. v̄h q emitt talē redditiū ad cer-
 tū tps vt est vn̄ ant vt pluriū: vt emē
 pagas. Quā ēt sniaz seq̄ bar. i. l. cōtē.
 ferro: q maxios. ff. de publi. vbi dicit
 emēs vectigal. si emitt p̄p̄te pecunias
 vectigalē. s3 emitt cōmoditatē tales pe-
 cunīa p̄cipiēdi. L. d. Butri. vbi. s. g. lo-
 quēs de locis venentiaz sic dicit Ille q
 h3 i pecunīa. Ad. emitt ex eis tot loca
 cōis: q postea v̄dit alteri ius suum e
 emolumentū oē qd p̄cipit a cōi Querit
 an iste h̄ctus sit licit⁹: z dicit q sic: qz
 recipit redditiū i pecunīa tā p̄stitutus.
 Ubi aduertēdū q dicit tā p̄stitūtū. qz
 si nō ēēt p̄stitūt⁹ in aliq re: vt aliq iur
 v̄ditiōis: posset magis dicit h̄ct⁹ mu-
 tui qz ēptiōis. sicut accidit publicis
 rarijs i quos nulla res: nec alcut⁹ rei
 sus amutuat⁹ trāfert. sed remanet i
 p̄p̄ta p̄sona s3 aliq p̄gnoze obligat⁹
 Idē t3 Jo. de lig. z. d. Lan. Idē Lap.
 de castel. Nec ēt verū v̄ h̄m aliq̄s: q
 ēt si emerēt causa lucri q sic emendo
 peccēt. qm h̄ctus emptiōis si ē reproba-
 ta spes lucri. e3 d̄ ep. z v̄. p totū. s3 in
 h̄ctū si sit oīmōda certus. Jo. p̄rio:
 q: v̄ditōr si sit ēptōr de euctōe: sicut
 in alijs h̄ctibz. Nā si cōmūtras nihil
 daret emptōr: nihil ad v̄ditōr e cui⁹
 loco suo periculo subintravit emptōr
 qñqz ēt incurrit dānum emptōr p̄
 deteriorationem monete an tēpus so-
 lutionis pagaz. Quis ēt ciuitas gra-
 uata guerris nihil r̄ndet creditoribus
 aut in prolixius tēpus solutionis dis-
 fert ex qua dilatioē seq̄tur dānū e p̄

v̄lūtiē qz
 p̄ta locū p̄cipi
 cōlter tunc
 h̄ctus in gra
 e locū nō p̄cipi
 mulle in cap
 iura z dōe cōtū
 p̄p̄ti d̄ct. An
 can in p̄sona p̄
 r̄ctū h̄ctū gra
 r̄p̄tēt oblig
 ne p̄p̄tētū
 v̄lūtiē locū
 p̄tūcōm d̄ct
 ēt. cū h̄ctū d̄
 q. v̄. nō licet
 p̄tē h̄ctū h̄ct
 nari e h̄ctū
 q̄mūqz m̄t
 ta p̄cipiēda. S3
 quo cōlter cō
 v̄lūtiē. Dicit
 imo emēs n̄
 h̄ctū ēt qz cō
 p̄p̄tēt. si oblig
 nare p̄cipiē
 aze. e. d. La
 nō d̄ctū ob
 e emitt a p̄
 r̄p̄tēt qz m̄t
 a ad h̄ctū d̄ct
 ēt h̄ctū cōlter
 p̄p̄tēt: talis
 nō erat v̄lūti
 ēt. nō reddim
 lūctū cōis si
 cū p̄cipiēda
 m̄tōr n̄m m̄t
 h̄ctū h̄ctū
 h̄ctū qz ab h̄ct
 a cōlter h̄ct
 i v̄ctū. Nō
 cōmūtrātē
 imā aze v̄
 cōis ēt cōlter
 manēt iur
 reddimōr p̄
 iura m̄tōr

cla stipendiarioꝝ. s. recipiēdo pagas eoꝝ rē: z faciēdo alia obsega: z mutuādo eis in necessitatibꝫ eoꝝ recipiēdo certū salariū sint vsurarij. R. Idē Lau. q. si p̄tū ad id qd̄ p̄cipiūt rōne laboris: s. si p̄tū ad id qd̄ p̄cipiūt rōne mutui.

2) **U**tilio qd̄ de his gemū frumētus z vinū z h̄mōi tpe q̄ colligat̄ vt carū v̄dant. R. s. p̄t fieri m̄l̄t̄p̄r. P̄rio pp̄ bonū cōe sic Joseph emit frumēta vt h̄t vñ p̄t̄der̄ p̄p̄lis terre: p̄e famis. z h̄ ē meritorū. sc̄bo pp̄ p̄uisionē suā z suorū: sic si alq̄s nūc emat t̄mēs ne postea oporteret eū carū emē: z postea qz si indiguit v̄d̄d̄t sic cōiter i foro v̄debat. z h̄ ē licitū. Tertio pp̄ pietatē. vt. s. de lucro p̄uideat paup̄ibꝫ: z hoc iterū licet z dūmō ita moderatē h̄ faciat qz cōstas p̄ caritatē n̄ ledat. Quarto pp̄ exercēdā iustam cōmutatōnē p̄ modū mercatiōis. nō vt intēdat caritatē iducere: sed potiꝫ suā artē seu negociatōnē exercē qd̄ potissime locū h̄z qñ h̄ est propria negociatō etuē: ita qz p̄ sua opera recipiū lucrum. Quinto pp̄ auaritiā. s. vt carius v̄dat nulla alia necessitate vel utilitate pensata aut vt caritatē inducat z p̄greget: ita qz hoies cogantur emere ab eo: z vt possit ad libitum v̄dere. z isti tales enormiter peccāt. Nec breuiter extracta sunt ex dictis Ray. Bull. Inno. Host. z Bonal. Qm̄ Bonal. addit. fm̄ quosdam. qz qñ lateꝫ nō ex cupiditate. s. vt p̄uideat sibi z suis emi aliquid vt postea carū v̄dat: siue anonas siue aliud: nō ē mortale. Si aut̄ ex cupiditate qz emat p̄dicta vt postea carū v̄dat peccat mōtali: sine sit clicꝫ siue lateꝫ. neuter tñ̄ tñ̄r ad rēfōnē facit dā certe p̄dē: s. dz erogari tale lucrū paup̄eribꝫ d̄ p̄filio sacerdoti. si tñ̄ h̄ ē de necessitate. nisi ex sc̄o h̄mōi alq̄ eēt dē nificati: qz tē si sc̄tū illis h̄c dā ē rēfō Itē fm̄ Bonal. illi credēti s̄ nephādi z detestādi qz ea intētiōe emunt aureos. vel alias monetas: vel res venales p̄cipue virtualit̄ vt de talibus caritatē inducant.

Usurarius circa aialia. No. p̄rio triplice differētiā inter mutuū z locatū. p̄ia ē qz in mutuo piculū ē in accipiente. in locato vero i eo qd̄ dat. Sc̄ba ē qz mutuū p̄p̄te n̄ deteriorat̄ per vsū v̄puta pecūia s. locatū sic: vt domus vel equus. Tertia qz mutuū quātū est de se nullā utilitatē p̄t̄ v̄tū. locatum vero p̄t̄: vt ager: equꝫ vel domus. S. an liceat aliqd̄ accipe p̄ vsu rei que nō deterioratur. R. R. qz sic puta pro vsu c̄p̄s argentel.

P̄rio quero. Utz liceat locare aialia p̄ certo frumētō vel alia re annua R. fm̄ Bull. licitꝫ ē h̄c dūmō conductor nō grauet̄ ex imoderata mercede Licitū ē et̄ apponere pactus de dāno vel lucro rei locate qz v̄trūqz sit commune sed nō licet ponere pactū qz dānū sit solum p̄ductoris. nisi dānū qd̄ esset ex culpa sua et̄ leuissimū aut̄ leuissimū: cū h̄c sc̄tus p̄cernat utilitatē v̄trūqz Possit et̄ ex pacto p̄ductor recipere in se piculū rei. ext. de depo. c. fi. vñ tale pactū nō facit h̄c vsurariū: s. possit fieri in fraudē vsurariū. z forte sic p̄sumeretur si fieret a p̄suetō vsurario. no. m̄ h̄z Jo. d. li. qz dās boues alicui cū pacto qz debeat dare. xx. starta frumētū qz aut̄ locant̄ opera bouū z licitꝫ ē h̄c sc̄tus: qz boues deteriorant̄. sed si vlt̄ boues recuperare p̄cto quo facit esse marū cū tradit̄: nec vult̄ deterioratōis subire piculū: qz v̄t bñ̄ velit̄ subire in dicitū. s. mortē naturalē: z tunc contractus est illicitus.

S̄bo quero. qd̄ de illis qz tradunt boues ad mediatōnem p̄ certis sextar̄is bladi: eo pacto qz si moriant̄ vel deteriorent̄: conductor inbeat medietatem periculū. Si aut̄ meliorant̄ h̄eat medietatem cōmodi. R. fm̄ Bonal. qz re vera locare boues vel equos ad diē vel terminū. dūmō conductor non grauet̄ de imoderata mercede licitus est pactū. De cōcādo aut̄ dāno z cōmodo rei locate iniquū ē ex p̄te locatoris: nisi p̄babil̄ dubitemur v̄t locatōris v̄ p̄ductoris meliorē p̄ditto. In

pposito in hinc ut pductoris p ditione
deterior. qz vix. aut nūq̄ pōt hēre. tan
tū cōmodū de melioratōe bouū: q̄tū
pōt hēre dānū de morte si ptingat. Si
tū locator tūcōs ne pductor grauet.
boues apponat hūmōi pactū firmiter
pponēs q̄ si boues sine culpa pducto
ris p̄rent nihil exigeret ab eodē: nō ē
dicēdū q̄ peccaret: nisi pp scādālū cōp
q̄ ignorēt eius intētiōē. Dicit tū san.
Ber. q̄ talis pp scādālū peccat mōta
liter. Itē quia h̄ des nesciētes eius in
tētiōē possent repetere capitale. Illō
tū verū vt dicitū ē. s. h. p̄ximo. q̄ p dū
ctor rei p̄t in se suscipere p̄cūlū rei p dū
cte: et casus fortunū q̄tū ē de nā con
tractū. sed in pposito cāu non tātū est
pductio v̄ locatio: sed societas in pe
riculo z melioratōe z deterioratōe
bouū. Item de predictis circūstantijs
in iudicio ase statur p̄fessōi eius. Et
ea que dicta sūt in hac. q. per oia ap
plicentur. q. p̄cedenti.

3 Tercio quero: qd de ouibz z aialibz
q̄ traduntur ad cremētū. R. s. Donal.
q̄ i hūmōi traditione pōt interuenire
p̄cūo societatis tantū. v̄ locatōis z cō
ductōis tū p̄t ēt concurrere p̄tractus
mutui z societatis. P̄ximo qd em con
tractus societatis tū: vt q̄i q̄s habet.
x. capita ouū: z facti societate cū alio
habente totidē z cōciant ad inuicē ip
sas oues: z p̄cūlū z emolumentū z
expensas circa custodiā z pastū earū
z conueniunt ēt inter se q̄ de sc̄tibus
reparent capita mortua: vel de velleri
bus z pellibus emāt alia ad augēdū
gregē. Idē dicendū s̄z Buil. si vn⁹ ha
beat. x. capita ouū: z alius. x. z cōciant
cōs ad inuicē vt dicitū ē. p̄ rata. Aut si
faciunt aliud pactū licitū z honestum
dumtū seruet equalitas inter eos: ita
q̄ in hūmōi pacto non videat ēē meli
or: vel deterior vnus q̄ aliterius con
ditio Itē pōt esse locator z conductio
vt si q̄s h̄eat. x. capita z tradeat ea ali
cui custodiēda. vel pascēda: sub certa
mercede pecunie: vel participatiōe
prouentū gregis. In q̄ casu si dñs re

met sibi pericūlū illoz capū: nec ali
as in pactis cōuentiōibus grauet cō
ductore licitus est p̄cūo. Scdm tamē
aliquos ēt si dñs nō retineret sibi p̄cū
lū: non pp hoc. est vsura. Posset tamē
continere iniquitatē: si p̄ditio dñi ē me
lior q̄ pductoris. Itē tercio p̄t cōcur
rere p̄cūo mutui z societatis: vt cū q̄s
h̄is. x. capita tradit ea estiat alicui.
puta pro. xx. sol. ita q̄ teneat ei redde
re medietatē sortis. s. x. sol. q̄cqd cōtin
gat postmodū de ouibus: z tūc perin
de est ac si creditor dedit et matuo.
x. solidos ex q̄bus cōpatis. x. capitibz
cōtractisset societate cū creditore h̄ite
alia. x. capita: ita q̄ sint cōia: z ip̄i sint
socij in periculo z prouentibus. tūc p̄
quanto ex contemplatione mutui gra
uat creditor dabitorem in cōtractu p̄
sate societe. pro tanto est ibi vsura.

4 Quarto quero. Quid si habēs. xx. 4
capita tradit alicui rustico hoc modo
q̄ sint firma: quia illa dat. et estimata
certo precio. z lucrū z dānum sint tū
rustici. R. Buil. q̄ nō est cōtractus vsu
re. sed mutui. quia idē est ac si mutua
ret ei pecunia de qua emeret tot aialia
Alij vero dicunt q̄ hic est potius p̄tra
ctus emptiōis. q̄ estimatio emptiō
nē facti. ff. de iure dotū. lege p̄lerdū.
Ut dicit dñs Ang. in suo tractatu de
societate. Addens q̄ in hoc casu tra
dens animalia nihil aliud poterit pete
re nisi precū. Nisi emptor animalium
fructus recepisset ex animalibus em
ptis z moram commississet in soluedo
precū. qz tūc venditor posset petere
dictos fructus tāq̄ interesse. l. curabit
C. de ac. emp. q̄ ēt obtinet. de iure ca
nonico z. de foro p̄sciētie. vt notat glo.
in. c. conquestus. extra eo.

5 Quinto quero. qd si q̄s dat certa ca
pita ouium estimata certo precio. hoc
pacto q̄ rusticus nō accipiat aliquam
utilitatē donec q̄ dederit recipiat p̄
totā sortē. R. s. Buil. z san. Ber. In
quā est valde pactū. sicut ēt si q̄s pa
ciscat q̄ anq̄ rusticus aliqd accipiat
restaurabit de sc̄tibus ois mortua. h̄

hinc ens
inualo. s.
beoed. q.
mā. soci
vbi p̄bab
sit deterio
bit in loc
ad arbit
dū. p̄cūo
h̄c. facti:
p̄t ois doc
p̄cūo. leu
riatē tradit
dū super tal
6 C. Sento. q.
rio. l. b. hoc
p̄t. imat
lōg. p̄na
lpe. vult
c̄tur. ois
l̄ctū. et
q̄ tradit
sequat. s.
mō. p̄cūo
A. de. mō
lo. si tradit
nō. cū. la
pletari. e. ca
ma. p̄cūo
ad. v̄. c.
cio. p̄cūo
7 C. Sento.
vel. boue.
R. Buil.
ē. a. v̄. c.
l. p̄cūo. h̄
dē. p̄. certū.
m̄. p̄cūo
vt. l̄. dē. dē.
cū. terrap. a.
Si. aut. l̄. c. tra
h̄. dñi. ep̄. l̄. c. v̄.
c̄. ḡ. l̄. c. v̄. c.
p̄. m̄. l̄. c. v̄. c.
et. q̄. sic. v̄. c.
8 C. Octavo. p̄.
Jo. r. oues. l̄. p̄.
n̄. p̄. a. dē. dē.
l̄. q̄. facti. q̄.

huiusmodi ens pacto est quasi tradere oves
 imortales. Et Donal. dat singulares
 theoreta. q. valde utilis e ad tota ista
 mam. socidaru. di. q. gualr vey est q
 vbi pbablr dubitat vtru illi vel isti
 sit deterior p dntio in forma pacti adhi
 bit in societate: non est pcm. Ubi aut
 ad arbitriu boni vtri grauat alteri co
 ditio: pcm e ex pie grauat si scienter
 hoc faciat: z tnr ad restonem. No aut
 pe dari doctrina generalis sup hmot
 scib seu traditioib animaliu pp va
 rietate traditiois z dolos qui a qbus
 da super talibus excogitatur.

¶ Sexto. qd si q tradat one m daste
 rio sub hoc pacto q de qlibz one recl
 piat annatis sol. ij. cu fructo eaz valeat
 loge plus. Sed addit q et si moriatur
 ipe vult tm fructu z si valde multipli
 cetur oes sint m dasterij. R. fm host. q
 licitū est nec pot ecclia restone pete ex
 q traditioe lesa si fuit qntis mortalitas
 sequat: Et h nisi oves isecte. eent: z ad
 morte pate. z h ignorauit monasteriu
 R. de mino. l. vey. q. si locuplet. E dntu
 lo tm tradit q i tali cau sentiat pte da
 ni nec cu factura m dasterij velit locu
 pletari. z cauet sibi trades q nisi p ue
 tus pstat: n tnr m dasteria de ouibus
 abbati vl celarario: vel hmot cu p d
 to pacto datis: vel cu sili hz eide. ho.

¶ Septio qro. qd de his q emut oves
 vel boues a paupib: q forte no hnt.
 R. Donal. q vbi q emut a paupe vl
 et a diuite hmot aiala q scit vel credit
 ipsi no hnt: z q si sa tradit ea: locat et
 de p certa anna pside vsura est. vl ad
 min p sinedu e in fraude vsuraz fie
 ri. Ide dicedu b illis q scienter emut fru
 ctus terraz ad ab illis q non hnt eas.
 Si aut sine fraude z bda fide fiat. hu
 iusmodi eptio: no e dicedu eptorez pec
 care qd diu durat bda fides. Hoc veru
 fm san. Ber. capitale stat ad pculum
 ei q tuc vera locatio est.

¶ Octauo. Pone. D. tradit in socid
 Jo. x. oves. ipe. J. ponit. als. x. ac ste
 ru. Pe. addit. als. x. J. operas z expē
 sa q facit ipe. J. in alcdis pecoribus

demu in fine anni eas equaliter diu
 dit talis pctus licitus est.

¶ Nono. Pone q. Pe. dat. J. in soci
 da. c. oves. pacifco secū sibi satisfacere
 de labore z expensis quas faciet p ol
 ctis ouibus custodiendis. hoc aditor q
 dicit. J. de pdictis ouib stet ad tertū
 pte lucri z dant: talis qd e licitus est.
 q. P. satisfacere. J. de labore suo ex q
 pz q. J. nihil ponit i socida: nec opas
 nec aliqd aliud: s pp fructū seu lucz
 obligat se ad soluendū tertū pte ouū p
 dictaz. Ides dicendū si. Pe. tradit ipi
 J. c. oves. Pacifco secū q pdict. J.
 de ouib: in medio z in fine Et talis p
 ctus licitus est dūmodo. P. fortuitam
 periculuz retineat sibi

¶ Decimo. Pone q Pe. tradidit vl 10
 gnti oves Jo. vsq ad duos anos tali
 conditioe q dicitur Jo. teneat eas z eaz
 fetus. z fructus cum dil: gentia pasce
 re z seruare suis expēsis: fetuum ho z
 fructu eaz medietatez ipe. P. fidelr.
 p signare z dare atq in fine termini ip
 sas eadē oves vel als que eis occasio
 ne ipis extabūt ipsi eidez assignare: si
 tū ipse vel alique illaz: aut ipsaz fru
 ctus vel fetus culpa: aut dolo ipsi Jo.
 vel ei nūcū pterit vel devastati fuerit
 ad dntū ipsi Jo. specteo. si ho diuino
 iudicio vel casu fortuito hoc euenerint
 ad ipsū. Petru hēat pūnere. dūmō ip
 se Jo. pdicto. P. de hmot faciat plens
 fide. talis pct videt licit: z satis vide
 tur equa z bona pditio vtriusq.

¶ Undecimo. Pone hz Bal. in. l. i. c. ii
 pro socio. Bedi oves in socidā ad gn.
 que nū. z de pvetudie est q i fine de
 quēny diuidat oves z fructo eaz int
 rim oves nālr pterit: nungd iusticus
 ad aliquid obligat est m h. dicendum
 q in tali casu ptingere pot triplex da
 nus. P. imo ex natura: Et in hoc casu
 qz fuissent pture etia penes me. iō re
 stituere no tenēt et si fuissent estimate
 Nā in pctib no ordinatis ad dntum
 trāsseredū: estimate emptioez no sa
 cit. vl. ff. p socio. l. cū dnob. §. dāna. ff.
 loc. l. ij. Et hoc per regulā traditam. ff.

de **Phen. emp. l. cū manufacta. §. nemo**
Secūdo potest contingere tale dānū ex fortuna
vñ si plerūq; casu fortuito: cui resisti nō
potuit. **tex. dicit in p̄dicto. §. damna. q̄**
p̄culū est cōe p̄inde si oues estimatē
erāt. **xx. lib. rusticus tenet restituere. x.**
Nā si nūl restitueret: totū dānū vtiq; so
ret menz. q̄ est **§. d. §. dāna. q̄ dicit q̄**
dānū est cōe. Et ex hoc h̄z q̄ alr iudica
mus de casu fortuito: alr. de casu nāli.
Tertio p̄i ger̄ p̄t ex c̄pa vñ si c̄pa ru
dici dānū illō supuēret: ip̄e ad emēdā
tū totū. **..i. q̄st̄itat. q̄z as̄ ips̄ diuidē de**
societate] oēs oues erāt mee: h̄z estimatē
tradite fuerint. Si h̄o possit oues eq̄
liter p̄tiri debeāt dānuz iteruenit rusti
ci culpa: tūc nō t̄r̄ mihi nisi ad dimi
diā p̄cū p̄tē: q̄z in plus n̄ me dānificā
uit. Et ex his p̄z h̄z **Bal. q̄ si p̄dictū dā**
nū iteruenit ex nā p̄tinet ad tradētē
si ex fortuna p̄tinet ad tradētē & reci
piētē. si ex culpa: p̄tinet t̄m ad recipi
entē h̄c san. **Ber. Notādū t̄m p̄ decla**
ratōe totū m̄e q̄ q̄n aialia tradūt in
societate: tūc aliq̄n sūt aialia grossa: vt
boues & filia. Aliq̄n minuta: vt oues &
h̄mōi. Si grossa aliq̄n dant iestimata
aliq̄n estimata: si iestimata aliq̄n cum
terra & aliq̄n sine terra iestimata & si
ne terra: aut factū ē aliq̄ pactū: aut si
p̄rio casu v̄t q̄ pactū sit h̄adū. **C. de**
pac. l. si pascēda. d̄mō sit tale q̄d arbi
trio boni v̄t i eq̄litate p̄tinent. p̄sidera
ta q̄ritate capitalis ex p̄te dātis & esti
matōe opaz ex p̄te recipiētis. Nā i h̄
ctu societatis: semp arbitrius boni v̄t
p̄sari d̄z: vt q̄ pl̄ societati p̄tulerit: v̄t
pecūte vel ope: vel cuiuscūq; alterius
rei. ille pl̄ de lucro recipiat. **ff. p̄ so. l. si**
nō fuerit. & in. l. in proposito

12 C. Jo. iuterūtur q̄d q̄z q̄estōes circa
aialia grossa. & est **xy. iordie. P. tradit**
Jo. bouē & vitulū nutriendos vsq; ad
annū. hac. l. p̄tē d̄e q̄ in fine anni v̄
dant &. **P. an̄ oia extrahat suū capita**
le. de h̄e diuidat lucz. **Dico q̄ i h̄ cāu**
duo sūt n̄arta ad h̄ v̄t sit licit̄. **P̄m**
mū q̄. **P. retinet i se p̄calū fortuitū**
capit̄. **Secūdo q̄ si aialia min̄ v̄de**

rent q̄ fuerit ēpta si t̄m ex h̄. **Jo. teneat**
tur ip̄i. **P. ad supplēdū p̄ capitali de fi**
clēte: q̄z t̄m cēt capitale saluz q̄d si **l̄z.**
C. Tertiodecio. P̄de q̄. P. locat Jo. 13
duos boues: volēs q̄z. m̄se duas mi
nas frum̄t̄ & retinet sibi p̄culū dicto
rū bonū. **R. q̄ talis locatio est licita d̄m**
nō t̄m sit lucz q̄d r̄ideat v̄tilitat̄ q̄ p̄
h̄t̄ de bob̄ alr illicita est. Nā si nulla
v̄tilitas de bob̄ adueniret: nūl dare de
bebat. alr meteret v̄bi non seminant̄
quod v̄tiq; iustum esset.

C. Quartodecio. Pone q̄. P. locat 14
Jo. duos boues estimatos cū hac p̄di
tōe. **..i. q̄ dicit Jo. laboret sibi cū dictis**
bob̄ in anno. **xy. bubulcas terre: & i h̄**
ne anni boues v̄di debeāt atq; p̄to
tū suū capitale p̄rio reb̄re d̄at. & Jo.
h̄re d̄eat medietates lucri dictoz bonū
Quid iure. **Dicēdū q̄ talis h̄c̄ licit̄**
est: si ip̄e. p. ob̄nuat duo. p̄rio: q̄ retine
at sibi p̄culū dictoz bonū. **Secūdo q̄ p̄**
mittat ip̄i Jo. se satisfaccere de labore
quē sustinebit in laborādo terras suas
Et hoc ad arbitrium boni v̄ri: que sa
tisfactio cōputat̄ in hoc q̄ dat sibi me
dietatē bonū. **Sz si nullū lucruz fieret**
de bob̄. tūc. p. recōp̄tare t̄m pro ex
p̄sis factis a Jo. de ipsa bonū sorte v̄no
p̄dictoz duoz d̄ficiēte: h̄c̄ illicit̄ ē

C. Quintodecio. An licitus sit locare 15
boues ad laborādū ad quartā p̄m lu
cri & dānt. **R. q̄ sic. d̄mō locans bo**
ues labzāt̄ p̄mittat cōpetētē se satisfi
ctuz pro labore quez sustinet: siue fiat
satisfactio d̄ exp̄sis factis ex p̄te dātis
siue de sorte bonū si t̄m nō fuerit lucz
alr h̄ctus illicitus est.

C. Sextodecio. pone. p. tradit Jo. du 16
os boues estimatos. **xx. flor. vt cur̄ eis**
laboret vsq; ad annū: talē vsq; pacto q̄
ipse Jo. teneat fidel̄ eos nut̄: ire exp̄
sis suis: atq; in fine anni p̄dictos boues
vel estimatōez p̄dictā cū q̄rta p̄te lucri
si inde lucrat̄ fuerit vel t̄m min̄ ipsa
stimatōe. q̄stū portat̄ q̄rta p̄ dānt: si i
de supuenerit dānū: teneat ip̄i. p. da
re & p̄signare: nōq̄d talis p̄tract̄ licit̄
tus erit. **Dicēdū q̄ talis contractio**

licita est. a
pato q̄ si o
Jo. aut nōc
P. integre
dānū. P. a
p̄tentiā
p̄tentiā fidē
cta debent
bati. Nā q̄
opaz & labo
no factio de
in opatione
nacione super
dū accitū de
C. Decimo
d̄t. J. m̄ra
p̄pato. q̄ i
tractū & sit
modere tur
tū nō allen
de (etibus)
ip̄i. P. d̄at
dicto p̄ lo
bi assignat
b̄ & iell̄ a
m̄ tractus
indū eius q̄
Jo. restituer
tūm iudicē
v̄m aditē
Quid iure d̄
h̄c̄no talē
paret q̄ p̄t
p̄ductio q̄
petras sul
tractū & l̄tra
fio & laboz
Jo. m̄p̄l p̄ab
C. Decimo
bos boues est
ctū q̄ p̄tenti
bas. h̄aria
Jo. m̄p̄l q̄
tū bonū nōq̄
q̄ sic. Si n̄ v̄t
ho & sic. l̄tra
quid t̄rte p̄t
C. Decimo
p̄tenti h̄oues

licitus est. Erat autē licitus si aderet
 pacto q̄ si dānū aliq̄ sine culpa ip̄s
 Jo. aut nūc̄y etus interveniret: q̄ ip̄m
 P. integre p̄tineret: nihilominus tale
 dānū. P. a p̄dicto Jo. nō teneret acce
 ptare nisi Jos. iuridice faceret de hoc
 plenā fidē. Advertēdū est etiā q̄ p̄di
 cta debent intelligi sc̄dm̄ debitū equi
 tatis. Nā q̄s deductis estimatōnibus
 opay e labop̄ ipsius debitoris z expē
 sis factis de bono etusdē in bobus z
 in opatione eop̄ facta diligēt exami
 natione superesse reperit: id estiman
 dū ac dū: dendum est.

17 **C** Decimoseptimo. Pone q̄. P. tra
 dit. J. vnā vaccā. v. lib. estimatā: cū tali
 s. pacto. q̄ ipse. J. teneat eā z oēm e
 fructū z fetū cū diligentia seruare z cu
 stodire sumptib⁹ suis: fructūq̄ ei⁹ z fe
 tū nō alienare sine iura ipsius. P. atq̄
 de fetibus ei⁹ z fructib⁹ ei⁹ portib⁹ tñ
 ipsi. P. dare z cōsignare. donec sit de
 dicto p̄ to integre satisfactū. Deinde si
 bi assignare dimisit s̄ futuz de fructib⁹
 z fetib⁹ talis vacce. Si tñ vacca vl
 ei⁹ fructus z fetus culpa ip̄s Jo. aut
 nūc̄y etus quocūq̄ nō perierint. Ipse
 Jo. restituere teneat integre. Si ac d
 luno iudicio: aut fortuito casu supuene
 rint asidietā p̄tineat dānū ad ip̄m. P.
 Quid iure dicēdū h̄m̄ opt. vertores q̄
 fetus tal est illicitus. Nā eusdēter ap
 paret q̄ portor est p̄ditio locatoris q̄
 p̄ductoris q̄ poterit euenire q̄ postq̄
 petrus sua sortē recepit: vacca cū omni
 fructu z fetu p̄bit. z sic de oib⁹ expē
 sis z labonib⁹ habitis circa vaccā ipse
 Jo. nihil habebit. q̄s iustitū eē vl det.

18 **C** Decimooctauo. Pōe. P. locat Jo.
 duos boues estimatos. xx. flo. euz pa
 cto: q̄ vbi p̄suetū est dare p̄ duob⁹ bo
 bus. xij. staria frumentū: det sibi ipse
 Jo. viij. tra tñ q̄ stet ad p̄culū tertie p
 lris bouū. nūqd fetus est licit⁹. Bicen
 q̄ sic. Si tñ ip̄e satisfacti Jo. de labo
 suo z tñc licituz e q̄ Jo. obliget se ad
 p̄culū tertie p̄tis bouū. Alr̄ n. liceret.

19 **C** Decionono. Pone q̄. P. locat.
 Jo. duos boues: paciscens se cū q̄ d̄z

sibi sextariū frumentū q̄lz mente: nec
 de piculo mentionē facit. Quid iure
 Bicen. q̄ si. P. vult capitale firmum.
 tñc vsura est. Sz si iendit fortuitū p̄
 culū i se suscepit: tñc casus licitus ē. Si
 cum etiā eodē modo licitū ē agere i ve
 ctura eq̄ tñc insup si morerētur boues
 p̄ to. Incuriāte os satisfacere tenetur.

Uigesimo pone. P. enit duas vac 20
 cas z eas tradit Jo. sub hoc pacto q̄
 eas pascat. z cū eisdē terrā colat: z tñ
 q̄ ipse. P. de p̄mis fructib⁹ illaz rec
 p̄iat medietatē p̄c̄y eaz. q̄ recepto me
 dietas ip̄az fiat agricolis: z medietas
 alia sit ip̄s. P. z eq̄lter diuidat fru
 ct⁹. hoc addito q̄ agricola annuatim
 det vnū sextariū frumentū ipsi emptori
 s. P. p̄ eo q̄ terrā colit cū ipsis vacca
 z si morerētur vacce eq̄lter cōcent dā
 nū. nūqd lz. Bicen q̄ fetus licitus ē
 sed magis est fetus locatiōis q̄ socie
 tatis: q̄ locat vnāz vaccā. q̄ est sua p̄o
 vno setario frumētū annuatim. z p̄ pa
 scu vacce z fetus est ip̄e fetus. Sz v̄ alia
 nihil recipit: q̄ nō sua: sz agricolis est.

Quādo aut tpe durēt h̄m̄d̄ societas z
 te vbi alias pactuz nō sit iter p̄entes
 Ang. dicit se repisse q̄dā iura extraua
 ster extraordinaria. c. pseudop̄ q̄ vnū
 Bica. dicit. Cōsuetudo societatis iumē
 top. z sic sequit̄ ad lras in nigro: St
 q̄s vderit iumētū iure societatis ille q̄
 accepit dz teneat p. v. ānos si nihil dcm̄
 est v̄ tpe. z oēs poleat debēt eē cōse
 z illud q̄s q̄stierint tpe trualatiōis. z l
 capite. v. ānonuz sepat̄ societas. z ille q̄
 dāt dz h̄re iumētū ante p̄tē: si ille q̄
 accepit dedit tertia. s. p̄tē p̄c̄y in emen
 do iumētū h̄m̄ gl. tñc iumētū z oia p̄
 ttenda sunt p̄ meditū. z si amiserit tantū
 tñ culpa sua q̄ nō custodierit emēda
 re tñc dz. Et seq̄ alta Bica. Cōsuetu
 do societatis vaccay. Sigs vderit vac
 cā alius vt h̄ret eā iure societatis: z si
 dixerat v̄ tpe: dz eā tenere p. v. ānos. z
 oēs vitelli v̄bēt p̄tiri p̄ meditū. z ille q̄
 dedit vaccā dz h̄re eā p̄ capite salvo si
 nihil dcm̄ est. z ille q̄ suscepit nō v̄dēt
 v̄ suo in p̄cio vacce. alioq̄ si p̄tē p̄c̄y

Jo. tenet
 capitale de fi
 lio q̄ si lz.
 P. locat Jo. 13
 mēdoz mē
 p̄culū dō
 no est licitū d̄
 re v̄llatū q̄ p̄
 i. Nā si mēdo
 casu ore de
 lermānū
 P. locat 14
 cū hoc p̄di
 bit cū dō
 o terre: si h̄
 it atq̄ p̄o
 rōm. z Jo.
 locat bonū
 illis p̄tē
 p̄c̄y: q̄ rē
 ū. Bico q̄ p
 re de labo
 p̄ terras sua
 p̄c̄y: que in
 et sibi me
 scuz fieret
 tñ p̄o ce
 illi h̄re vno
 p̄ licit⁹ ē
 lz. In locare lz
 p̄c̄y p̄m̄ lz
 p̄ locare bo
 d̄ter se iusta
 mer: sine sui
 o exp̄e dō
 lō iustitū
 ad Jo. 16
 p̄c̄y o
 s pacto q̄
 n̄ tē exp̄e
 cros boues
 ta p̄tē licit
 in m̄tē ip̄a
 p̄ d̄m̄: si
 ē ip̄s. p̄o
 p̄c̄y licit⁹
 s constructū

bedit: dicit glo. terra p ea q dicta sunt
h. in summis. Segt. Dia debet puri p
mediu. Et si is q accepit amiserit vac
ca culpa sua: qz custode no misit: vl si
bn custoduit. z pp hoc vacca amissa
est. qz fures abstulerunt. vel lopus ea co
medit: oz emedat socio suo. Lu ho di
cta aialta inestimata dant coz terra. i.
qz qd dat aialta oia z terra. cu i dubio
vt ostesuz e totu picula aialtu ptineat
ad dnm: posse: dñs q pōit boues z ter
ra pacisci vt maiorē pte fructu terre
rcipiat coz rusticus tm opas pōit: nisi
opa rustici z eius idustria magis est
met q fructus q ventre possent simul
ex bob z terra: qz tūc nō solū fructus
terre ego pibus ptendi essent: s; et de
ipsis rusticus plus hēret. d. l. si nō fue
rint. secunduz eundē. St dt dicta aialta
z estimata tradūtur. tūc picula. casus for
tuiti iter socios est cōe. l. cū duobus. h.
dāna. ff. p socio. z l. Bal. in. d. l. si pa
scenda. Aliqui. tm distinguere vident
qz aut est dānu fortune. z pcedat qd
dictū est. Aut dānu nāe. i. qd pcedit ex
nā z hoc ptinet solū ad tradēte aialta
S; certe hoc iure pbari nō vř nec est
rō diuersitat. imo cū melioramēta et
nātia h casu cōicent: vt. d. l. nō fuerint
quētiēs ē vt filiter picula diuidantur
Nec mix si hoc casu. sit tal cōicatio. qz
estimatio itroducit empionē et in. h.
crib. in qb. de sni nā nō trāserit dñū
puta i locatōe. ff. loca. l. iij. nisi sit alid
expisse quentū. ff. de pben. emp. cū ma
nufata. h. nemo. vel nisi ex p̄suetudine
aliud iducat. cū vt dcm ē itelligit actū
qd ē p̄suetus. l. qz si nōlt. h. qz assidua
ff. de edil. edic. Dicta ergo estimatio in
troducit in dubiū emptionē. z hř p̄n
de ac si ille q dat aialta mutualet so
cio medietatē p̄ci z tpe potuisset alia
medietatē z cōster ab ipis iuissent em
pta. Et tō nō mix si glibet pro rata de
pienlo tenet: qñ sine culpa alteri socio
rū pcessit als illi soli crit dānu: cui
culpa ptingit. vt. d. h. dāna. L. circa fru
ctū at z tps: qz societas durare obeat. ea
de dicēda st q e dicta sunt in proximo

casu qñ inestimata tradunt. vt. l. sp e
litas arbitrio boni viri fuer. vñ h casu
post qz glibz socioz pōit tūc dē f̄spectu
p̄ci aialtu: q estimata tradita s. z soci
us rusticus plus pōit f̄spectu opaz z cu
stodie: nō vř q fructus p medium di
uidi obeat. Et est dicit. d. Ang. d hoc
als dubitari vidisse. s; putat arbitrio
bōi viri quēnti. vt cōlitas fuer. qz si ta
llocustodia z cura aialtu: quā ponit so
ci rusticus: fiat: aut fieri posset p̄stantes
aut puulos q̄rū ope nō sē i magna est
matione lz aliq̄ sunt: tūc si aliquis vilit
tate ex aialtib pcepit plus rusticus soci
qz ali vř fini z lutamis q̄ verisiliter
cū opa pastoris p̄p̄sari p̄nt inite fru
ctus cōlitas diuidunt. St ho pastoris
opa quā pōit rusticus aut pōi facit: siue
aly. s̄p̄t: puta paleaz: feni z similituz
excederet q̄moditate lutamis: tunc vt
cōlitas fuer: iuste rusticus an p̄t aliqd
p pastoris opa recipe deat: qd equa
let et qd plus pōit. d. l. si nō fuerit. aia
si tradēs aialta vellet cōlē portionē: vt
deret velle p̄ciū mutui facti socio de p̄
cio medietatē sorti. z sic vsurā p̄mitte
ret. cū q̄qd accedit sorti vsura sit. xliij.
q. iij. pleriqz. Nec hoc cān posset qz p̄
p̄suetudinē p̄ris excusari i foro p̄cie:
cū iniquitate ptineat. z socij dānuū z ia
cturā. z iuri s̄nitat nō quēntat: cui so
cietas p̄patur. l. vep. ff. p socio. Et si di
cta aialta estimata tradunt cū tra: que
nit qz dānu z lucrū sit cōe. z fructū cō
li pte diuidant. cū vnusqzqz pōat p̄tes
aialtu q cōicata sē p estimationē vt di
ctū ē. z vn pōat terrā. z alius egualen
tes pōat opas s; eundē. Quod ad aia
lia minuta. qñ sup his societas p̄hř.
Dicen qz obfuaē sunt quēntēs z cō
suetudines arbitrio bōi viri quēntēs
s; modū z formaz circa aialta grossa
s. positos p eadē iuramisi qz circa aia
lia minuta vř societas posse breuiori
tpe finiri: puta spatio triū ānoz: vt sta
tim patebit. St ho nulla appat quē
tio seu p̄suetudo. reperit scripta aliq̄
iura exnagantia in fine vsuū tendorū
quoz vñ sic incipit p̄cis s; d. Ang.

Alitudo loc
si go di
locetatis
tres anno
cap. xij. lo
p pcedit
agnos cōe
le q vedit
ti hře si
no p̄cedit
p̄t amiserit
dicit vt p̄cor
hic emedare
maticos dicit
curat qz si de
vñ cap. hō
tūc qz p̄t
tres aut qm
debet vt bo
si vedit alio
tūc capite
simul. z fac
cente nōlt
fractū qz d
vt cap. nati
p̄t vt p̄cedit
si hōt qm
capite qz alia
tūc p̄cor: si q
vt locetatis
lo q accepit
oēs p̄cor
mediū i mo
dñs z et q
tē trit ino
p̄corlos nati
fac p̄corlos
qz accepit z nō
tūc locetatis
p̄corlos nō dñt
tūc p̄cor si bñ m
p̄t vt cap. amillā
qñ aialta formam
p̄cedit vt aialto
l. appo: et p̄cor
p̄cor a iudicio bō
iudicio vñ qz
l. i. m. de p̄cedit
p̄cor p̄cis ē talē

consuetudo societatis caprarum. Nisi si sic
 legi si qd dderit capra aut pecude su
 re societatis ille q accepit dz tenere p
 tres annos z in vnoqzqz anno dz dar p
 capra. xij. formaticos bonos z optimos
 p pecude sex z medietas capretoz z
 agnoz cois dz ee z medietas lane: z il
 le q dedit capra aut pecude an pte dz
 ea hfer: z si ille q accepit dedit tertia. tē
 oia pte da sūt p mediet. sz si ille q acce
 pit amiserit culpa sua: qz ea nō custo
 dierit vl pecozile nō bñ clauerit dño
 tūc emēdare dz. z vt dcm ē bonos for
 maticos dare dz. sz nō qdē de vna mū
 ctura: qz si dedit tm vna pecude: vel
 vna capra: nō dz mihl dare talē sofa
 tica qd p fieri de vna mūctura m. sz
 tres aut quoz mūcture tñsimul mitti
 debēt vt bonos formaticos ide fiat q
 si dedi asscul. xx. aut. xl. pecudes aut to
 tidē capras: dz ne mltē vna mūctura
 simul. z facē sofaticū v tota mūctura
 certe nō: sz medie estimatōis ita q nō
 fraudet q ddit nec q accepit: sz si agni
 vl capri nati nō fuerit de vna aliq ca
 pra vl pecude nō dz dare nisi medietā
 tē sofaticū quē daret si nati eēt agni
 capri: legi alia scilicet. consuetudo socie
 tatis porcay si qd dderit porca alicui su
 re societatis z n fuerit dcm de tpe: tūc
 lo q accepit dz ea tenere p tres annos: z
 oēs porcilli q nati fuerit pte di sunt p
 mediet i vnoqzqz anno: vl si placuerit
 dño z et q accepit tenere vsqz i capu
 te trā annoz vbet oia piri p mediet et
 porcellos natos de porcill. z cū porca
 fac porcellos dz dñs facē aditō: tñ et
 q accepit z nō dz q accepit dare tiaz
 aut icōtrū: z si amiserit culpa sua: qz
 porcillos nō bñ clauerit vl custodes
 cū porca si bñ misert dz dño emēda
 re vl casū amissōis dño dicit. tē ali
 qñ aialia feminini gñis tradunt ad
 opādū ab aialibz mascul' alter' q casū
 si appe et puetto seu psuetudo q n dñ
 erepet a iudicio bōi vtri seruāda ē: vt
 sepissime oñsū ē. q si hñ appareāt su
 p hñ ē vna de p dicitis et uagātibz. d.
 ang. cul' scilicet ē tal. consuetudo socie

Ma sumētoz: si qd dderit iuncta coopt
 enda eq alicui' oēs poledri debēt esse
 cōes nati i illo ano v iunctis ill'. pte
 dicit sz hñ psuetudine: z ille cul' si iunct
 ta dz piri poledros z mittere illi ele
 ctione cul' ē equ' vtri velt accipe po
 ledrū an accipe pte pcy. tē alio tra
 datur aialia nec appet quō pseri
 ctis tā pncipalibz: z tē seruāda eēt cō
 suetudo cū illō q ē psuetū iter pres vi
 deat actū. ff. de edil. edic. l. qd si nollit.
 §. qz assidua. z de aq plu. ar. l. si pū. §.
 recte placuit: si at de psuetudie nō ap
 peret. tñc hñ. d. ang. idubio pseret. §.
 ctis inoiat' p q daret actio pseret' §.
 blaz: i h eadē eēt seruāda q. §. deā sē
 de societ atibus ac si eēt scia societas.
 Ego puto q ex q nō appet qd actū hñ
 z remanet ideterminatōis debet
 reduct ad arbitriū bōi vtri. ex de of. v
 le. de cōs. z. ff. p socio. l. si nō fuerit. cul
 arbitrio puenit q vnicūqz velt sibi v
 bñ. ff. de su. z tur. l. iudicia. §. iur' pce
 ptat: z pterea q tradēs aialia ista re
 cipiāt cū oibz fructibz z accessibz ill
 exceptis q sine culpa recipientis depa
 ta sūt cū dca aialia fuerint tradēt' nec
 appet q eoz dñinz i aliū trāstulerit.
 ar. l. fruct'. ff. de rei vē. sz receptori aia
 liū fiat pgrus recōpēsatio iuxta extgē
 tū sūptū z laboris sui. z hoc actioe
 mādat: ex q p mādatū sine ipōitōez
 dñi aialia gubernāda suscepit. ff. mā.
 l. i. vel saltē actioe i factū sine prescri
 ptis verbis. ff. de prescrip. ver. l. g.

Usurarum. scilicet de restitutione

Quasi usurari' cōpellit restituere. §.
 R. hñ Ray. si est public' cōpellit p diuer
 sas penas iuris: qz habes. §. Restō. sc.
 Itē ois usurari' p cogi ad restitutio
 nem p excōscatōez extra eo. qm. Item
 tertio mō cōpellit qz si usurarius re
 petat ab aliquo vsuras repellit per ex
 ceptionē: donec z ipse restituerit vsu
 ras velt fecerit posse suum extra eo. qz
 frustra: z eisdem modis compellun
 tur heredes. extra. e. tua. e. c. Michael.
Quid si quis repetat vsuras e excō. §.

platur cōtra eū q̄ ipse nō restituit vsu-
ras q̄s extorsit. & ille rīdet se eē patū
restituē si sit q̄ petat. quō pcedet iudex
ecclesiasticus. R. s. g. faciet pconizari
q̄ q̄cūq̄ soluit tali vsuras ventat & cō-
dat & satisfactiet ei. & si n̄ veniat, aliq̄s
pcedet p̄or petito si veniat & p̄bet si
et eis restituito. Nec sufficit i hoc casu
bari p̄signora v̄ cautiones extra de re
in. d. cū aliq̄b. & intellige nisi magna
cā forsan interueniat vt dicit No. & Inn.
i. c. q. frustra ex. eo. q̄ si is a q̄ accepit
vsuras nō sit sup̄stes nec ei heres mā-
dauit iudex paupib. errogari. ex. e. cū
m. Et postq̄ hoc factū fuerit petito p̄-
cedet. als nō. Et idē dicendū si v̄inat:
s̄ nescit vbi scit vel si scit & ad eū m̄-
t̄ nō p̄t: tūc similiter dēt paupib. ni
si speret de ip̄s. adnētū: tūc enī pecu-
nia cōsignabitur & dep̄onet. & pcedet
p̄tor petito. & hec intelligēda sūt fm
Doct. de vsuratio notario.

3 Quid si debitor iurauit soluere vsu-
ras. R. fm Ray. p̄t denunciare ecclie
monitōe p̄missa vt p̄pellat illū ad re-
laxadū iuramētū. vel si vult soluat: vt
satisfactiat deo de iuramēto & postea
poterit repetere ex. de iureiur. ex adm̄-
stratōis. & c. debitorēs q̄ si iurauit nō
repetē dico q̄ n̄ repetet directe pp̄ iu-
ramētū: s̄ indirecte b̄n̄ repetet. i. denū-
ciādo ecclie crimē illū. & sic ad satisfā-
ciēdū cōpellat eū. Si iurauit q̄ nō
denūciaret: nō s̄ iuramētū cū sit illicitū
vt pote p̄ p̄x̄imū salutē: v̄n̄ hoc n̄ ob-
stāte poterit denūciare ex. eo. c. tuas: &
de iureiur. quē admodū. idē ho. addēt
q̄ si ēt iurauit d̄bitor n̄ repetē nec r̄ci-
pe vsuras: nihilomin. d̄z cogi ad restō-
nē. & erit pecunia paupib. errogāda.

4 Quid si debitor iurauit soluere vsu-
ras. R. fm Ray. p̄t denunciare ecclie
monitōe p̄missa vt p̄pellat illū ad re-
laxadū iuramētū. vel si vult soluat: vt
satisfactiat deo de iuramēto & postea
poterit repetere ex. de iureiur. ex adm̄-
stratōis. & c. debitorēs q̄ si iurauit nō
repetē dico q̄ n̄ repetet directe pp̄ iu-
ramētū: s̄ indirecte b̄n̄ repetet. i. denū-
ciādo ecclie crimē illū. & sic ad satisfā-
ciēdū cōpellat eū. Si iurauit q̄ nō
denūciaret: nō s̄ iuramētū cū sit illicitū
vt pote p̄ p̄x̄imū salutē: v̄n̄ hoc n̄ ob-
stāte poterit denūciare ex. eo. c. tuas: &
de iureiur. quē admodū. idē ho. addēt
q̄ si ēt iurauit d̄bitor n̄ repetē nec r̄ci-
pe vsuras: nihilomin. d̄z cogi ad restō-
nē. & erit pecunia paupib. errogāda.

sed tūc dicit q̄ possessōes debēt v̄dē.
Et idē dicit pa. in. d. c. cū m. q̄ vbi b̄na
vsurarioz p̄uenerūt ad aliquē ex titu-
lo oneroso: nō p̄nt v̄dēcarī p̄ debētes
recipe vsuras. S̄ si possessōes empte
ex pecunia senebrī p̄uenerūt ad terūā
ex cā lucratiuatē p̄ offm̄ iudicis po-
terunt v̄dē: nō autē eo respectu q̄ pos-
sessōes sint obligatē: s̄ ex quadā eg-
tate. q̄ ex quo res mea vel m̄s̄i debē-
ta p̄uenit ad te ex cā lucratiuatē tene-
ris restituere. i. si & me & t̄tū. ff. si cer-
pe. & sic p̄t saluari glo. in. d. c. cū tu.
Inquātū distinguit iter cām lucratiuā
& onerosam. Et pa. in. d. c. tua dicit q̄
cōis opt. antiq̄oz fuit q̄ bona vsura-
rioz sint tacite obligata: s̄ modernio-
res cōiter tenuerūt oppositū. & idē ho.
in. d. c. tua cōcludit notabiliter q̄ ille
ad quē bona vsurarioz p̄uenerūt titu-
lo singulari: siue ex cā lucratia: siue
onerosa nō p̄t molestari sup̄ illis bo-
nis ēt p̄ vsuris restituēdis. als multa
illa quearent: s̄ in bonis emptis ex pe-
cunia vsuraria p̄t p̄cedere illa distin-
ctio. an ex cā lucratia vel ne. Et hec
opt. vt refert. d. an. fuit als i sc̄o serua-
ta. Nec curandū de cōis opt. antiq̄oz:
ex quo iure nō probatur. Et dicit pan.
hoc dictū esse notādum q̄ licite iudi-
catur contra cōem opt. docto. & ēt glo-
sa: q̄ q̄ illa opt. cōiter nō p̄bat iure: &
hodie p̄t dici q̄ n̄ sit cōis optio.

Et per predicta soluitur alia. q. qd si
hereditas si sufficit ad oēs vsuras: an
debeat satisfieri p̄ heredes p̄rio veniē-
tibus: an fiet satisfactio p̄ rata v̄num
quēq̄ tāgente. gl. in. d. c. ij. recitat op̄i-
nionēz gul. q̄ tenuit q̄ fiet p̄ rata. t̄pa
tamē sentit q̄ h̄t d̄z t̄p̄is cōsideratō:
vt sic q̄ p̄rio soluit vsuras recipiat q̄
sūū est integralē. & sic de singulis suc-
cessiue fm regulā q̄ p̄tor & c. S̄ Lau.
de r̄dol. dicit q̄ tota vis huius. q. pen-
detan bona vsurarioz sint tacite ob-
ligata vel ne. Nā tenēdo q̄ sint tacite
obligata vt voluit dicta glo. debet ha-
beri tēp̄oris consideratio vt sic qui p̄-
or p̄t satisfactiat. Si autē tenet q̄ b̄na

eam restituere cum fructibus si soluit es-
pitale pro quo res fuit pignorat. R.
fm Ry in. l. iij. di. xv. q. sic si autem de
fructibus forte recepit tenetur pign^o
restituere sine solutione alia recepto h^o
quod sibi debetur pro laboribus et ex-
pensis. L. d. Donal.

2 **S**ecundo quero. pone qd qd pigno-
rat equus pro mutuo. et soluit cibaria
etis et ille cui pignorat^o est vni equo
et egat ad negocia sua vel dat ad ve-
curam an sit usura. R. Donal. q. sic.
Idem de veste et similibus qbus vtit^o
ad utilitate sua et alterius danum.

3 **T**ertio qro. qd si qd hz equum octo-
sus que locare non velit et pignorat eum
alicui a quo mutuum accepit ac ea p^odi-
tione vt pascat equum et egat tamen si-
ne gravamine et periculo eq an sit usu-
ra. R. Donal. q. non hz aliqd accipiat
vtra forte e qd non grauat proximum. imo
tuat eum pascedo. Item in hmoi casu-
bus considerandum est vtrum pter mutuum
pares sint utilitates hinc inde. et si pa-
res iuentur et c^oscripto mutuo non
est usura. Idem de eo q pignorat domum
mutuati q iuris est sibi: qd non vult eam
locare. et mutuas custodit domum a rui-
na ne destruat: et non valet argumentum
Iste hz vsu eq pter forte. ergo est usu-
rarius: et tunc addi et pro usura si facit
compensationem. et h^o est falsa qd pascat.

4 **Q**uarto qro. vtrum recipiens domum
in pignus pro q mutuat. c. vsq ad an-
num licite possit pacisci qd si ille non
reddat sua. c. in termino p^odicto domus
illa intelligat vendita pro dictis. c. R. S.
ber. q. pensari d^o valor domus: et qm
excedit penam. d^o et pputari si creditor
recepit vniuersum de dicta domo: quez
si accepit iudicari non d^o in aliquo da-
nificatus. imo hz aliquos non tm domum
restituere tenetur. hz et dictos fructus p^o
ceptos reddere vel in forte computare. si
tm danificaret de pecunia sua posset pe-
tere interesse: si ho creditor siue ille qui
mutuauit non recipit fructus de domo il-
la cum supfluitas valoris domus cedat in
penam debitoris siue et q mutuum acce-

pit presupposito q bona fides i^o facta
interuenerit qd vs creditor dum mutuat
se credebat illu esse solutum: q pfecto si
hac intentione mutuaslet credendo vs
illu non esse solutum usurari^o e: si at cre-
debat illu esse solutum. tunc posset lucrif-
face domum. nam h^o pena in factu apponit
tur vt me tu pene obitu certo die solua-
tur. qd qd e h^o ex v^o arb. dilecti. L. d. ho.

Additio. Quidam dicunt qd iste ca-
sus non e licit^o qd vt pa-
ctum. l. pmissorie qd reprobat in pigno-
ribus. Sed si b^o aduertat hoc non ob-
est saltem i foro p^oscie. Nec pcludit qd
iste teneatur restituere dictam domum.
Tria enim sunt precipua et digna laudare
plena charitate in hoiie isto sic mutua-
te ista. c. q raro accidit et in hoiie p^oscie.
Primum e qd iste mutuasit. c. vsq
ad annum sine spe alicui^o lucris ex so-
la charitate. Secundum est qd post annum
et non intendit lucrum qd patet ex eo qd
p^osupponit ut p bo. et. S. B. qd in dicto
factu ex pte mutuasit interueniat bona
fides. qd vs creditor dum mutuasit. cre-
debat debitorem debere dicta soluere
dicta. c. i termino. Et t^o illa supfluitas
domus si qua erat non fuit apposta in
fraudes usurarum vt supponit a tenentib^o
dem factu esse illicitu imo solu fuit ap-
posita loco pene vt debitor meum pe-
ne statuta die soluat. Tertium est qd ista
supfluitas non excedit notabiliter valore
domus vt p^o in principio solutionis. q.
vbi. S. B. dicit q pensari d^o valor do-
mus. et quantum excedit precium dati. et p
hoc innuit qd ista supfluitas ad hoc vt
contractus sit licitus non d^o excedere no-
tabiliter valore domus que oia tria
habent excludere non solu fraudem imo
etiam omnem p^osumptionem fraudis. Et sic
saltem i foro p^oscie iste factus non est re-
probatus. licet forte in foro c^ontentiose
vbi non iudicatur fm intentionem iudicari
illicitu. Nec ob. si dicat qd lex p^oditra ab-
h^ontate p^ostatem non p^otinens imgrate d^o ser-
uari in foro aie. dico hz pa post ho. in
c. tua de usuris qd d^o intelligi qm non ces-
sat r^o legis i foro aie: sen qm est eades

ratio in vtroque foro. alio sec^o vt de here-
 de nō p̄ficiēte inētariū i foro p̄tētiōso
 tenet et vltra vīres hereditatis: qz tal
 lex ē s̄data sup p̄s̄ptōe. Sec^o i foro
 aīe. vbi de oib^o credit^o p̄tenti. Cāe aut
 quare i pignori b^o tal^o p̄tē^o reprobet sūt
 due: vt notat pa. i. c. significāte de pig.
 P̄sa qz obligatio pignoris solet fieri
 p̄ lōge minori q̄titate q̄ res valeat: z
 debitor cupiditate h̄ndi mutū de fa-
 cili iniret oē pactū. Sc̄da rō: nā si vo-
 leret tale pactū creditor vix aut nunq̄
 mutaret sine tali pacto. h̄ at cāe ces-
 sāt i casu n̄ro: z tenēdū est cū ho. z. S.
 Ber. q tal^o p̄tē^o valeat saltē i foro p̄cie

U Sur. vi. In p̄ctū p̄mutatiōis.
 P̄rio querit. vtz ars cāpsozia sit
 licita. R. fm Alex. de alexā. qz hec ars
 necessaria ē ad vtilitatē pegrinātū: z
 alioz q̄ circūit diuersas regiōes. z ad
 cōmutatiōē rez sine q̄ nō est vita hu-
 mana. Rez. n. p̄mutatiō necessaria
 ē q̄ p̄mode fieri nō p̄t sine nūmismate
 nō enī in diuersa loca z remota porta-
 ri p̄t res p̄mode ad p̄mutatiōē faciē-
 dā. Et idē necessariū sūt nūmismata z
 ars cāpsozia pp diuersitatē nūmisma-
 tū. hec aut p̄mutatiō artis cāpsozie nō
 h̄z rōnē mutū: qz nō sperat lucrū pp
 dilatiōē t̄ps: nec itez cāpsozi reddīt
 res eadē spē vel nūero: qz dat monetā
 vni^o generis z recipit alteri^o: puta dat
 turonēses z recipit bononiēses v̄ ecō-
 uerso. nec p̄t dici emp^o to vel v̄ditio p̄-
 p̄te: qz emptio vel v̄ditio p̄sistit i re-
 bus ap̄tētib^o lib^o quaz p̄cia mēsuran-
 tur z determinātur nūmismate: h̄ at
 gen^o sit i p̄mutatiōe sola nūmismatum
 diuersoz genēz: z idē nō est emptio z
 v̄ditio: s̄ simpl^r p̄t dici p̄mutatiō. p̄-
 mutatiō. n. dicit vno mō generaliter
 quādo aliqd dat loco alteri^o: z sic cō-
 prehēdit oēm cōmutatiōē. Secūdo
 mō dicit qm res determinata ad vti-
 litatē vite dat p̄ alia re d̄m̄iata. Et h̄
 mō determinat de p̄mutatiōe in iure
 canonico: vt quādo cōmutat p̄benda
 vel b̄mōi. Tertio mō d̄ p̄mutatiō ma-
 gis determinate nūmismatū p̄muta-

tio: z h̄ mō ars cāpsozia d̄ p̄mutatiō.
 Lō. predictis. f. de may. in. liij. dicēz
 qz sicut ars mercationum facta legit
 me ē vtilis. z sicut mercatores sūt val-
 de vtilēs. qz aliqua h̄bētur in vna re-
 giōe q̄ nō in alia: ita pecunie cōmu-
 tatiōes. seu cāpsores: qz vna mōeta cur-
 rit in vna regiōe z nō in alia: vñ pro
 suo labore aliqd possūt lucrari licite.
 C Secūdo quero: quare cāpsoz p̄t re-
 cipere lucrū p̄mutatiōe: s̄bī ḡra. strinlē
 gus in anglia valet quattuor turonen-
 ses z n̄ plus. P̄de qz cāpsoz p̄ p̄muta-
 tiōē strinlē ad turonē. aliqd acci-
 pit: v̄ ecōuerso: an liceat cū nō laborez
 plus q̄ vsurari^o. R. adē Alex. qz nūmisi-
 ma h̄t duplicē p̄mutatiōē. vna ex nā
 rei sine p̄dere z m̄a. Alia ex determi-
 natiōe legis positūe: ex quo accidit qz
 frequēter aliqd nūmismatis genus in
 aliquo loco nō tm̄ valet quātū valorē
 dedit illis lex positūa: z idē qm cāpsoz
 aliqd genus nūmismatis accepit non
 fm̄ determinatiōē z ipositionē legis
 sed fm̄ estimatiōē p̄deris materie
 z aliud gen^o dat h̄z estimatiōē z ipo-
 sitionē legis: z fit tā recōp̄satio z eq̄-
 litas iter datū z acceptū cōparādo va-
 lore nūmismatis datū: qd v̄z fm̄ estia-
 tiōē legis ad valorē nūmismatis ac-
 ceptū qz v̄z tm̄ fm̄ nām rei ad p̄dus
 seruatur ibi iustitia filis illi q̄ est i em-
 p̄tōib^o z v̄ditōib^o: qz recōp̄satio fit
 h̄ p̄ maiorē z p̄tiorē vtilitatē dati ap̄d
 accipētē a cāpsoze q̄ recepti ab eo.
 C Tertio q̄ro. pone qz dat marcā ar-
 genti pro alia marca argēri soluenda
 z recipiēda tertio termino: virum iste
 cōmittat vsurā. Respō. do. Alex. de ale-
 xan. qz ant verisimiliter scit qz marca
 fit plus valitura tpe solutiōis. vtputa si
 qz det marcā argēti. p̄ alia recipiēda
 tali tēpore quo magis regit multum
 presumitur cōtra sic mutantē qz que-
 rat lucrū rōne tēporis. P̄t et in hoc
 casu z similibus fieri distincō sup̄a
 posita. Usura. i. q. xxxij. An. s. mutua-
 uit solū ob seruatiū. An. s. erat seruati-
 rus vel nō zc. Et an auferat libertatē

debitoꝝ se liberadū vel ne. Et an ver-
similiter dubitetur viz res plus vlti-
mus valeat tpe solonis: nā tūc posset ex-
cusari rōne dubij. Idē iudiciū est qū
spēs p̄ specie: puta granū p̄ grano vi-
num p̄ vino oleum p̄ oleo ad certam
mensuraz datur. Lon. Donal.

¶ Quarto q̄ro: aliqd̄ habens sp̄alem.
pecuniā. quā timet futuro tpe minorā
dam suo p̄cio fm̄ statuta legis positi-
ue vel dñi terre: an liceat sine vicio vsu-
re mutuo dare dictā pecuniā: s̄ pacto
vt sibi reddat in eq̄ū p̄cio in quo ē cū
ab eo dat. R. alex. d. ale. videt multū q̄
nō. alys aut̄ q̄ sic: qz aliud ē in mutuo
sp̄are lucrū: aliud ē vitare dānū. Pri-
mū nō pōt fieri sine iuria vel nec si-
ne iniuria p̄ximū. Qui aut̄ existat dam-
nū deo iuriā nō fac: cū hoc nulla lege
ph̄beat: nec p̄ximo fit iniuria: qz nō
ledit p̄ximū suū q̄ existat dānū suū. In
pposito aut̄ si mutas magis q̄ritē vita-
re dānū suū quā h̄re lucrū: debitoꝝ aut̄
nihil min⁹ accipit tpe mutuatōis q̄
reddere teneat. nec erat f̄simile pecu-
niā esse min⁹ valituraz q̄ valebat tpe
mutui: qz v̄ificatio hui⁹ pecunie non
accidit rōne dilatiōis tēporis: s̄ ex vo-
lūate legislatoris: vide tñ. q. quā for-
mat L. n. ro. in suis singularib⁹ de ma-
gno mercatore q̄ scilicet de ordie dato in
cōsilio q̄ cras min⁹ valebit fr̄ntū. z
ille v̄didit nō. notificādo emptoꝝib⁹
de ordinatōe p̄dicta: z dicit q̄ h̄ctes
p̄nt agere s̄ mercatorē illū ad iteresse
fm̄ Bui. p. l. fraus. z. l. s̄ legē. ff. d. leg.
Plz Bar. in. l. q̄ro. ff. de ac. emptione.
z. Bal. in. l. ij. de per. z. cō. rei ven. pro
hoc tex. in. l. si vina. ver. plane. ff. d. pe-
ri. z. cō. rei v̄. z. sibi sic. d̄ plane si itell̄
geret v̄ditōz nō duraturā bonitatem
vsqz ad diē quo tolli deberet: nec ad-
monuit emptoꝝē tenebit. h̄ ibi. hec tñ
lex iudicio meo p̄p̄ factū ad p̄positū.
Nam loquitur de vino disposito ad
corruptionem: z sic nō h̄z suam boni-
tatem intrinsecam. z ideo vendens tale
vinum ac si haberet bonitatem intrin-
secam tenetur ad restitutionem. Se-

469
cus de mercatore vendete granū scilicet
te q̄ cras debeas mutari p̄citiū ex dī
spositiōe statuti eo q̄ quādo tale gra-
nū v̄dit tñ valeat: z ē h̄ct suā boni-
tatem intrinsecā. Et in hoc nō q̄rit lu-
crū p̄cipalr: s̄ solū vitare dānū q̄ no.
¶ Quinto. pone q̄ deposui pecuniā s̄
apud campsoꝝē sine aliquo pacto: q̄
cāpsor cū dicta pecuniā multū fuit lu-
cratus z soluit m̄h̄t pecuniā. puta. xx.
p. c. m̄ō q̄rit vtrū ista sit vsura. Qui-
dā dicūt q̄ aut deposui sub spe ist⁹ re-
muneratōis. z tūc est vsura. sec⁹ si sim-
p̄liciter: z in hoc statur deō meo: qz est
q̄ō. de conscia. bal. fo in. l. i. c. p̄ socio
dicit q̄ aut talis deposuit in sp̄e: z tūc
qz tpe illicite vsus ē pecuniā deposita.
oē lucrū idē p̄uentēs d̄ m̄h̄t restituere:
qz locuplettoꝝ ex re mea fact⁹ est. ff.
de ne. ge. l. g. sine vsuris. S̄ hoc itell̄
ge in foro iudiciali. qz iura hoc illi in-
fligunt in penā. Pena aut̄ in foro cō-
scie nō est soluēda de necessitate vt dē
cēt glo. in. c. fraternitas. xij. q. ij. nisi se-
quatur condēnatio p̄ iudicē. aut saltē
sua declaratiua: vbi sua dispositiua
fieret p̄ ius positiuū: vt dcm̄ est sepi⁹.
v̄ vbi s̄ponēs ēēt dānū passus qz for-
te repetisset pecuniā suā z h̄re nō po-
tuisset. z p̄pter hoc dānū passus. nā
tūc depositarius ad iteresse tenet: aut
vsus est licite qz deposuerat ad nūez
z tūc si aīo donandi z scieō se nō tene-
ri liberaliter dat maxime si deponēs a
principio nō habuit intentionē depra-
uata potest illud retinere cū bona con-
scietia. qz est mera donatio. aut dat⁹ ex
quādā egtate: q̄ sepe motiet debitoꝝes
ad remunerādū. z idem est. aut dat
credēs se tenere ex iure necessitatis cū
nō teneretur z tūc s̄z bal. licite recipit
si nō habuit a principio animū sepe-
di. alias secus. Nam obligatio antido-
ris iustam partē retentionē per erroꝝes
soluit. vt. ff. de fidelit. l. si testamento.
§. i. nisi esset error facti. vt qz putabat
per suū pcuratoꝝē esse p̄missum cū nō
esset. tunc nec de iure iudiciali. nec cō-
scientiali retinere potest.

Sexto quoque capsoz cambiado vel permutado recipit unū denariū p flor. vñ in distāt loco facit pecuniā numerari et ego hñc do. an sit vsura. pbi gra. numero capsoz parisi. c. pro. xc. q. pñ. dant facit. qd iure. ff. do. Lau. vñ qd sit vsura. qz qñ fructū de pecunia q non parit. In pñtū facit: qz nō est mutuz. sed pmutatio. Itē q in loco distāt pecuniā numerari facit suscipit iñe piculū. Hñc. q. format Joā. de li. in. c. h. de vsur. et ibi p^o multa dicit q non vñ bñ excusabil nisi attēto subiecto pecunie est inuēditibilis: qz oim rex estimatio est. ff. de fideiul. l. si na. Cōcludit finaliter q vbi plus recipiat nō est bñ tuus i cōscia. Sed si vix loxt hñmōt cābia nō fore licita multi dānarent. et ego puto licita fore. dñm dōbito mō celebrent hoc est q moderatū lucrū recipiat. et dico q hñc nō iteruenit mutū vñ vsura nō pōt dici: nec iteruenit ali qd q p sciam edificet. vñ dico q i pmo casu: si tibi cābio flo. anreū pmo neta vñ econtra. et in vtroqz casu volo unū denariū veri valoris tā nō illō volo qz tibi vñ dā pecuniā q est iuēditibil nec ad pecuniā respectū habeo: sed ad iteresse meū respectu laboris opaz pñtionū fictoz salarior factoz et expensaz q sub eo hñm dārtē exercēdo isup picula et labores plerūqz talib^o pñgē solent. id ex his cābijs pñt sumer moderatū lucrū rōne iteresse: sic at de eo q hñc si exercet artē. nec pp hoc op^o iminent sibi picula nec hñc ide labores nec expensas ex quo rōne iteresse possit ide hñc lux. et hñc hoc pñtēdū ē pñe opi. idem t3 bal. dicens q tal pñt est licit^o iuregentiū et necari^o et munit^o rōe nāt eo q capsoz picula vñaz et dāna nūcio rū subijt. vt. ff. de nau. se. l. piculū et. ff. de ac. et ob. l. trahetū. §. de illo. et si ali qd pl^o lucrāt iste capsoz licite lux sūt qz industria accedit rei licite vt no. ff. ad l. fal. l. si heres. Preterea numeratū. x. l. citū est pacifet q ei reddant nouē tñ qz minuire sortē non est pñm. augere at sic. vt est tex. notabilis. ff. si cer. pe. l.

rogasti. §. si tibi. Adhuc tñ nō exercecentē hñmōt artē. l. cambiāte minuti. pōt nō irōnabilr dici q vbi talis recipet aliq^o lucrū moderatū min^o tñ qz pñctū sit accipe ab alijs tenentib^o fatores et nō ēēt pñtēndus. Lū hñc et pñctat aliq^o iteresse. puta amissionē t3tis i numerado et hñmōt. Et debitor min^o soluit hñc qz si accederet ad deputatus ad hoc. et sic hoc sit ad vtilitatez virtutisqz parit. ergo videtur licitum.

Additio Est et aliud cambiū reale quod sit p lras: et istud fit duob^o modis. Prio ego habeo hñc lanue. c. aureos vellez mñt rñderent romē: cōuēio cū capsoz: vt faciat mñt hñc lras qbus vent mñt. xcy. reliquuz lucrēt et hñc bal. in. ca. de plus peti. talis cōtract^o est licit^o et necessari^o iuregentū munit^o ac etiā rōne naturali eo q capsoz subit picula vñaz et dāna nūcioz pñctōes opaz et salarior suoz scōp: vt no. in. l. piculū. ff. de nau. se. l. tralectūte in pñ. ff. de ab. et ob. l. g. romē. §. l. ff. de pñbo. ob. vñ si aliq^o lucrāt: hñc est iustū cū industria accedat rei licite. l. si heres. ff. ad l. fal. Preterea numeratū mñt. x. l. pacifet q ei nō reddaz nisi. ix. cū nō possit ēē vsura minuire sortē: s3 bñ augere. Possit tñ ēē iustitia qñ excessiū lucrū caperet respectu laborum et expensaz et piculū vel qñ pecunias nō bonas daret.

Secundo modo fit cambiū p lras. et reale hoc modo. Est qdā vltimōtan^o habēs ad. duc. venetos q venettas intēdebat ferre et ibi eos expēdere et iuentēs capsozem in patria sua habentē tabulā cambij in ciuitate venetaz sibi tradit eos ad for cābiū venetaz. si nihil aliud hñc itendit nō est ibi vsura: s3 plus pñctū ducati veneti valeat i venetijs qz vbi tradit eos. verūtñ si ex hñc q ducatos pñctos pñs tradit vltra mōtes qz recipiat in venetijs cambiū eoz itēdebat aliq^o lucrū acquirere: tñc pñt traditio idm munit rōne. et ē ibi vsura fin quosdā. Bñs aut Lau. in tractatu de vsuris dicit pñctū casū esse hñc

Cum qz cursus monete operat excessus
 i valore s; loco; diuersitate. Plus. n.
 v; florētie florētini? ducatus q; alibi. z
 sic de singulis. z id si pura sola rōne cā
 hij pp monetā plus valētē i ppria pa
 tria q; i aliena interuentat lucrū: nō ca
 dit ibi vba. est z alia rō. s; pculi. Nō. n.
 vedit pecunia q; est inuēdibilis. s; tantū
 h soluti q; tū ibi nūerat. nā tm v; florē
 tie ducat? cō vno denario: q; tū ibi du
 eatus sine denario. Hoc ē opat mone
 tarū diuersitas. Qu. n. tm valēt vene
 tijs. c. duca. q; tū florētie. c. vi. duca. ali
 quā pl' aliqū mīn'. nō ergo pl' soluti s;
 tantūdem. Item si aliquid plus valēt il
 lud plus cōputabit rōne periculi. z vt
 subueniat salarijs mistrorū z pētionū
 e ne frustra operas ponat z sudorē in
 aliop vilitatē. Potest ē in predictis
 cābys lucrū interuenire rōne monete.
 Sunt. n. qdā monete q; nō tantū in pro
 pria p'ria: sed q; vbiq; maiorē cursum
 maiorēq; valorē habent q; alie mo
 nete: sicut p; de duc. venetiū bononinū
 antiq; z silibus. Insup monete p'di
 ctē; q; i tali p'cto maiorēst. adhuc mag
 i vna p'ria q; i alia curst z cart' estant

¶ Sunt z alia cambia que fiunt per
 londres vel bruges z per alia loca: z
 fiunt diuersis modis.

10 **¶** P'rio sic habeo hie ianne. c. duca.
 z trado eos petro vt mihi totidem re
 sponderi faciat hinc ad mensem rome
 vbi plus versumiliter credit valere.

11 **¶** Secūdo habeo hie ianne. c. duca.
 quos trado petro idigēti vt mihi rē
 deri faciat londres seu bruges hinc ad
 tres menses alterius generis monetā:
 puta tot libras de sterlinghis.

12 **¶** Tertio fit hoc mō. P. existens ia
 nue dat certā monetā alicui vt sibi red
 dat i scuto lugduni tpe nūdiarū. ver
 bi grā estimat hie ianne scutū. xxviij.
 grossos z sic dat tantā monetā ad rō
 nē de. xxviij. grossos pro scuto q; ascē
 dat ad scutos. c. q; scuti in lugduno vt
 plurimū valēt. xxx. grossos vel saltem
 plus de. xxviij. Idē dic de hinc neapo
 lim ad tot carlinos pro duc. z hinc

¶ Quarto fit sic. Ego idigeo pecunia i
 hie ianne: qro mutuo z nō iuenio nisi
 hoc pacto q; recipiā ad rōnē cābiorū
 de londres vel bruges. cā ego accipēs
 nō habeā bācū in londres vel bruges
 nec mutuas. id mutuat istd mō: nō q;
 velli deferri suas pecunias a londres: s;
 vt sic lucrēt ex tali. Sciu de ianna ad
 londres: z de londres ad ianna. z iste
 factus est valde suspectus z v; condē
 nādus. qz iste sic accipiens intendebat
 intre factū mutui nec etiā mutuas iatē
 debet inire factū pmutationis: ex quo
 nullibi habebat tabulam cambij.

¶ Quinto fit hoc mō. Ego indigens
 pecunia hie ianne: quero aliquē q; mi
 hi mutui det. Est aliq; qui dat mutu
 um ad rōnē cābiorū de delondres
 cū pacto q; scribat litteras: z tū si mī
 tit sed ipsas retinet. Et hinc q; lucrant
 cābia in eūdo z redeūdo: ita faccipiet
 vltra sortez. Iste factus est vsurarius
 qz est factus mutui clarus z apertus

¶ Sexto modo fit cambium in roma. s;
 na curia hoc mō. Clericus psecutus d
 nono aliq; beneficiū pro expeditione
 bullaz ipsius indigens pecunijs peti
 a cāpsore sub mutuo certā summā pe
 cuniarum: puta. c. duca. restituēdos in
 patria sua: puta. turonie hinc ad sex
 menses monete ibi currentis et quem
 p'dictus cāpsor ordinauit. mutuat cā
 psor. sed vltra cābitururgens ex varie
 tate valoris monete in diuersis locis
 erigit. v. vel. viij. pro cētenario. iste
 factus est vsurarius: qz hic est verus cō
 tractus mutui ex quo taz dans. q; acci
 plēs intendat iure cōtractum mutui.

¶ Septimo ē aliquis q; vellent tre de 16
 ianna londres p negotiatiōe z nollet
 secum deferre pecunias ppter piculus
 querit aliquem cui det suas pecunias
 ianne qui faciat sibi responderi totidē
 londres. sed qz ppter abūsum ditorū
 mercatorū, nō pōt p'cise determinate
 quot libras de sterlingis valeāt sue pe
 cunie. accipit litteras s; cursus cābij
 a quodā ibi ianne cui ddit suas pecunias
 z hie lucratur aliquā. Bico q; iste cō

iratus est: licitus estiam si haberetur
spem aliquā lucrandi.

17 **C** Sed ve hēatur plene materia isto
ū cābio: qz nullūbū iueni p̄plere ta-
ctā ab aliq̄ doc. deent sub cōpēditō h̄
ponere ea q̄ sparsū a doctorib⁹ z sum-
mistis iuenit: z p̄ hac materia q̄ valde
p̄sculosa ē: p̄io ponā casū i timis: tā i
vulgari q̄ i lrali sermone vt oēs meli-
na valeat itelligē. sc̄do ponent: xliij. ar-
gumēta ad p̄bādū q̄ deā cābia p̄ lon-
dres vel bruges z alia loca sint licita
cū r̄sionib⁹ eoz: tertio ponent. liij. ar-
gumēta fortissīma ad p̄bādū q̄ dicta
cābia s̄ illicita cū r̄sionib⁹ eoz: q̄to z
vltio ponent. xliij. alia argumta effica-
cissima ad p̄bādū q̄ deā cābia s̄ licita

18 **C** Quo ad p̄mū casus i vulgari talis
est. La natura de questi cābij per bru-
ge e lōdre z p̄ multi altri lochi e q̄sta.
Primo lo delibero viuere de q̄sto m̄-
sterio z trouari hauere duc. mille l̄ q̄
l̄ voglio exercitar suso q̄sti cābij i q̄sto
modo. piero vorā duc. 1000. i genua e
sarami duc. 1000. i bruge: lo l̄ daro du-
cati. 1000 i genua a rasonē v̄ grossi. liij.
p̄ ducato: la q̄le e vna mōeta che se tro-
ua i bruge: e cosi mi fara l̄ra la q̄le d̄t-
zero i mano v̄ mio factore i bruge el q̄l
mio factore si hauera a far pagare dal
suo factore i bruge: z pagato chel sera
lo p̄mittero chel mi debia remettere:
poi q̄lli dnari p̄ genua: e cosi darā i in
bruge q̄lli duc. 1000. a rasonē v̄ grossi
li. liij. ora meno cioe. xliij. xlix. ora piu
e. cosi poi v̄ q̄lli pagato i genua occur-
rera che v̄ q̄lla f̄missa da genua a bru-
ge e da bruge a genua se guadagnara
duc. l. in sūma: domā d̄se se tal guada-
gno z licito: aliq̄n occurrera che tal cā-
bio se perdera o vero se stara in caue-
dale ma le piu fiade se guadagna dele
dece fiade se none.

19 **P**er lōdre zuane volo duca. mille: lo
gl̄i varo a rasonē de grossi. xliij. il duc.
g i genua p̄ lōdre e v̄ l̄ fara pagato
el mio factore vt sup̄. Cōmittero al d̄-
cto mio factore cheli dicti duc. me l̄
debia remettē p̄ genua e remeterali a

rasone v̄ grossi. xl. p̄ duca. ora p̄tu ora
meno h̄q̄l sarāno tolti i lōdre z sara-
nomi facti dare g i genua e se agnada
gnera ex isto cābio duc. lx. Petit vt su-
pra itēdēdo che val ot che lo ho dato
l̄ dnari g i genua p̄ bruge colti, che rē
ceue gl̄ dicti duc. a timē a pagaf̄ dot
mesi z p̄ lōdre: tres mesi z cosi e il timē
ne q̄n fussenō remessī da bruge a ge-
nua de lōdre a genua mesi dot z mesi
tres vt sup̄. z tal guadagno nō se po i-
tēdē se nō tornat l̄ dnari da bruge i
genua che sono i capo v̄ q̄tro mesi z
da lōdre i capo v̄ mesi. vi. Il duc. v̄ ge-
nua ch̄ se da g i genua nō a certo p̄cto-
ne a bruge ne a lōdre p̄ ch̄ chi volēse
a bruge duc. 1000. nō l̄ troueria z tro-
uādogli se pagaria forse grossi. l. li. liij
piu e meno sc̄do l̄ bisogno z cosi di-
co a lōdre q̄sta e la p̄ditōe v̄ q̄sti cābij.
Sequitur casus in litterali sermone.
C Alliḡs i ciuitate venetiar̄ p̄stitū^o i 20
brugis pecunijs idigens vtputa. Ad.
duc. dat alicui mercari i venetijs. Ad.
duc. venetos sibi restituēdos vsq̄ ad
duos mēses i bruges v̄ moneta frādē-
si. i. de grossis frādēnsib⁹: qz cōtter ibi
duc. veneti nō reptunt ad p̄putū gros-
sop. liij. frādēsi p̄ duc. sz q̄ cābia va-
lebāt venetijs tpe p̄ct̄. vel pone econ-
uerso. Alliḡs idigēs pecunijs i venetijs
accipit. Ad. duca. ab aliq̄ mercatore z
sibi p̄mittit restituere vsq̄ ad os mē-
ses i brugis ad cōputū. liij. grossop̄ frā-
dēsi p̄ sinulo duc. p̄nt cābia tūc va-
lebāt i venetijs: cū tñ cābiū i brugis ē
remittēdo pecunias venetias nō va-
lebāt nisi. l. grossos. p̄ singulo duc. imo^o
z apud cāpsores i brugis nō valebat
nisi. xlix. grossos. z sic min⁹ valebat in
brugis q̄ venetijs. Et p̄ q̄ns lucrat in
isto cābio duca. xl. per bruges i duo-
bus mēsisibus. z sic si ex t̄p̄is pecunijs
nollet merces emere i brugis: sed vel-
let eas remittē venetias p̄ l̄ras cābij
lucrarēt duc. lxxx. in. liij. mēb⁹. z sz al-
q̄n eueniat q̄ p̄dat ex isto cābio p̄
varietatē p̄cy t̄p̄i cābij: qz cābia va-
riāt̄ur tā in venetijs q̄ in brugis. z

soluuntis fide in brigis plus valeat
 tibi cambiu q̄ in venetijs: qz aliqñ in
 brigis valet grossos. lxx. s̄. euenit pp
 mutatione monete in ptibus fradrie:
 vel ppter multitudne mercatoru volē
 tium pecunia z venetas remittere: tñ
 hoc raro euenit qz p maiorē pte min⁹
 valet cābiū in brigis q̄ in venetijs. z
 sic cōter potius cōsequitur lucrū q̄ dā
 num ex ip̄is cābijs. Eapropter apud
 nōnullos nō indigētes pecunijs i bru
 gis sūt talia cābia gratia sacradt. Bu
 bitatur an talis cōtractus tanq̄ vsura
 riu z illicitus sit cōsensus. h̄ de prio.
 21. ¶ Quo ad sc̄bz p̄ncipale ponēt. xiiij.
 argumēta p̄bāta q̄ h̄mōi cābia quib
 busdā sicca appellata sint licita.
 22. ¶ Et prio qz i hoc tractatu aut pue
 nit mutuū aut pmutatio siue cābiū: si
 mutuū cū ergo idē reddat q̄ mutuat
 sequit q̄ nulla iteruentat vsura: nam
 nulla iteruenit supabū dāta siue incre
 mētū. xiiij. q. iij. c. ij. z. q. iij. si q̄ obli
 tus. Nā valor pecunie alterat z variat
 de tpe ad ip̄s ex causis diuersis. Exem
 plū duca. tanue valet. lxxij. solidos. ta
 nue. h̄ic ad mēsez valebit solidos. lvi.
 vel min⁹. Ponam⁹ q̄ hodie mutuez
 tibi vnū duc. valēt. lxxij. solidos. facio
 tibi debitozē vnū ducati. h̄inc ad mē
 sem restituis mihi vnū duca. valētem
 lvi. solidos. Nāqd ero vsurarius quia
 plus p̄cipio. Certe nō qz tñ p̄cipio q̄
 tum mutuat. l. vnū duca. xiiij. q. iij.
 nullus clericoz. sic z in isto cambio.
 23. ¶ Secūdo qz si in h̄mōi cōtractu in
 ternenerit pmutatio siue cābiū tñc nō
 est vsura: qz vsura p̄prie cōmittit i cō
 tractu mutuū qd est ius obiectū: quod
 non est h̄ic. Iste enī cōtractus videt
 esse victus emptiōt vt. l. qm. C. de re
 rum pmuta. l. pmutacionez. ergo iste
 cōtractus cambioz est licitus.
 24. ¶ Tertio qz creditor i se suscipit p̄
 culū. ergo dz mei isto excusari recipien
 do aliqd vltra sortē: dicit enī lex q̄ he
 res q̄ p̄culo fideicomissarij adit. here
 ditatē nō detrahit quartā et si i adēū
 do nō erat p̄culū qz hereditas erat lo

cuplex. ff. ad trebel. l. qz poterat. Itē p
 curator q̄ creditit pecuniā suo p̄culo
 nō tenet dño vsuras quas idē p̄cepit.
 ff. mā. l. idē qz. §. si mādauero. Item in
 socio nō omnīū bonozum qui suo pe
 riculo pecuniā fenerauit. ff. p socio. l. si
 va. §. i. Itē si sp̄ales rubrice. ff. d nau.
 ti. seno. p̄mittētes de nautici pecuniā
 vsuras recipi. Itē qz p̄culū ē credi
 toris q̄ in se suscipit potest inde ali
 quid recipere extra de vsuris. c. fina.
 Sed in h̄mōi cambijs creditor in se
 suscipit periculum: ergo zc.
 ¶ Quarto qz idē p̄tas rōnis dz idē 25
 p̄tate iure iducere extra. de trāsla. p̄
 la. c. ij. z de confir. vtili. cū dilecta. ff.
 ad. l. acq. illud. Sz locator p̄t p re lo
 cata aliqd recipere extra. de loca. p totū
 ea rōe qz ad ip̄m rei spectat p̄culū. ff.
 de rei v̄. l. si nauti. insti. g. mo. re con
 tra. ob. §. itē. ergo eadem rōne creditor
 cū suscipit in se p̄culū poterit aliqd
 vltra sortē p̄cipere. Cū ergo in h̄mōi cā
 bijs creditor in se suscipiat p̄culū: qm
 aliquādo minus percipit vt cōstat in
 casu nostro: ergo potest aliquādo plus
 percipere q̄ dederit i vera sortē: z sic
 non dicitur vsurarius.
 ¶ Quinto qz nālī iure ad illū p̄tinet 26
 emolumentū cui⁹ est p̄culū. ff. de reg.
 iur. l. si in naturam: sed in h̄mōi cābijs
 p̄culū est creditoris vt p̄: ergo zc.
 ¶ Sexto qz nō excusat emptor z v̄. 27
 ditor rei vnitis vltra iustū p̄ctū nisi
 ppter dubiū. Nā lz cōtractibus se de
 cipere vsq̄ ad dīmīnū iustū p̄cij. Co
 de rescin. ven. l. ij. z. l. si volūate extra.
 de emp. z v̄. c. cū dilecti. z. c. pe. sed in
 h̄mōi cābijs dubiū est i pecunie siue
 plus valit v̄ min⁹ tpe solontis. § ex
 cusat pp h̄ si creditor aliqd pl⁹ p̄cipet.
 ¶ Septimo rōne dubij excusatur qz 28
 aliter nō excusaretur. z p̄mittit qd alr
 non p̄mitteret. ff. de iudicijs. l. si q̄ ex
 aliena. C. de vsuris. l. si. ea. z. xiiij. q. ij.
 c. nō estimemus. extra. de sepul. c. sa
 cris. Sed dubiū est tēpore ichoati cō
 tractus huiusmodi cambioz quātu
 pecunia sit valitura tpe redditiōis

et solutionis: erga me contractus non est
ita leuiter danandus vel usurarius quoniam
potius excusandus.

29 **O**ctauo quod dubia in meliorem partem
interpretatur extra de reg. iur. c. 11. Ratio
est quod propiores esse debemus ad absol-
uendum quam ad condemnandum. extra de pba.
c. ex lris. cum ergo huiusmodi cambia sunt du-
bia ut patet ex casu nro. ergo potius sunt
interpretanda iusta et honesta quam conde-
nda velut scelestas.

30 **N**ono quod licite quis recipit quod sibi
voluntaria datur: ut habetur de. xvij. de en-
logijs sed in casu nro huiusmodi lucrū de-
pueniens ut voluntate dari ipso rogante
et istate: ut recipiens dolus vel iniuria
ascribitur non potest. facti ad hoc de regu.
iur. sciētī libro sexto. r. ff. de pōtō. ide-
bit. l. i. ff. de reg. iur. l. cuius per errorem. Et
si restituens pecuniā acceptā ad tempus
aliquod dānū sustinet hoc est quod voluit.
et sic ex culpa sua: unde sibi dicitur imputari
et non alteri. Dicit enim lex quod gestor
negotiorum sibi imputet si soluit indebitum.
ff. de neg. gest. si quis negotia facit
de reg. iur. dānum. l. vi. et sic patet quod huius-
modi non est in hoc nefas.

31 **D**ecimo quod huiusmodi cambijs multa
bona sequuntur circa mercatores et co-
pula mercatorum in ciuitatibus: et multa
mala vitantur. Non enim est contra charita-
tem cum possit vergere in utilitatem
vtriusque. s. dantis et recipientis: et ideo
talis contractus videtur esse licitus.

32 **U**ndecimo quod de duobus malis mi-
nus est eligendus. sed minus est malum
quod pecunia sic mutua mercatori volē-
ti se in negocijs honestis occupare quam
paup' fame moriatur cum tota familia.
sua: ergo tale cambiū est eligendum.

33 **D**uodecimo quod lucrū quod ex tali
mutuo puenit ex alicuius in se pce-
dit: et non ex iniusta exactōne mutuan-
tis ab eo cui mutatur: cum non amplius
reddat quam quod in vera sorte accepit: er-
go huiusmodi cambia sunt licita.

34 **T**ertio decimo. quod talis mutua si spe-
cificam quantitatem certam ultra veram sor-
tem. s. libere tradidit per eam quantitatem quam vo-

lebit tempore solutionis: nam si expressisset certam
quantitatem adhibens quod si. ad. duca. plus
ualebit tempore solutionis vult illud plus. si
mutua non vult quod quantitas minuat ab eo
quod tunc currit tempore celebrationis. Sic i pa-
ctis claudicaret. et ita usurarius iudicaretur
sic. C. de sol. l. pe. r. ff. de dā. ifec. l. g
bōa. §. si qd. ff. p. socio. l. si si fuerit. §. r. c.

Quarta decimo quod bonus effectus per
35
bat casus esse bonus est. s. p. s. p. c. studijs
de statu regu. c. qd. dei. sed effectus istos
cambiorum est bonus. s. p. s. p. c. i. neco-
rijs codicis victualium et eorum que reguntur
ad subleuatōes et defensionem ciuitatum
et ciuitatis ut sicut emendat apper ergo r. c.

Ad hec argumenta facta per quendam do-
36
ctorem famosissimum Paduanum missa. re-
uerendo domino Archiepiscopo flo. Re-
spondet idem archiepiscopus flo.

Et primo ad primum quod in huiusmodi co-
37
tractu interuenit mutuum ut habetur extra
de usuris. c. si. in p. n. cum notatis in glo.
Res enim que consistit in numero pondere vel
mensura a natura vel ab arte habet deter-
minatū valorem. Et si aliquid videant au-
geri vel minui. hoc non est propter augmen-
tū vel decremētū valoris eorum in se ex
causa intrinseca. s. ex causa extrinseca p. in-
gētibus rebus in quas mutantur. s. ex lo-
co exte et personarum p. dōtōr. et p. libus
alijs circumstantijs. Ut de se pecunia si
potest germinare: ut no. di. xvij. sicut et
ita huiusmodi pecunia mutua tradit ad
id ad quod non est naturaliter ordinata: non
enim intentio mutuantis fert ad valorem in
se. sed ad valorem rerum in quas potest
mutuari quod est contra naturam pecunie
in se. et ita intercidit fraus usure. Adde
ad istam rationem exemplū positū de dnc.
mutuato qui tunc valebat solidos. lxxij.
Janue. et restituit eum si valet solidos
lxx. als non mutuatorus. certe usurarius
iudicatur propter intentionem lucris in mutuo
Ut illos duos solidos tenet restituere
illi cuius intentionis signum et presumptio est
quod non vult eum cui mutauit esse liberum ad
restituendum quod sibi placuerit: sed tamen ad
mensuram vel annum quod spat valitur. lvi.
Sed si simpliciter mutuo non intendit huius-

erunt. s; seruire pximo z rehabeie mu
 matu. vñ z libez dimitto ad soluēdū
 ad placitū in certū ipō nō cōmitt. o vsu
 rā si recipio duc. put mutuauulz tunc
 valeat pi^o solidos duos q̄. cū mutuauul
 qz poterat min^o valere. Et idē de fru
 mēto z vīno z h̄mōi. q̄. s. nō est ibi
 lucri itēto s; rehabeēdi rē eiusdē spēt
 bonitatis z mēsure z dubiū erat tātū
 dē plus vñ mun^o rē illā valit urā tēpo
 re redditōis. Sed hoc nō est in h̄mōi
 cābys: imo mercator mutuās pecuni
 am sperat plus se receiptur in alto lo
 co vel alteri^o generis monetā alr non
 mutuaturus: iō vsurarius.

38 **C** Ad secūdū q̄ s; h̄ctus cābij sit vl
 ctinus h̄ctus empiōis: nō tū ē idē. licite
 enim pecunia p pecunia mutuat. puta
 duc. ianne p moneta argētea erea. nō
 tū pprie vēdit. Si qdē pecunte nūera
 tio iō est inuēta. vt cū illa alia necessa
 ria pparētur. cū. n. pecunia sit inēdibi
 lis z ipi^o vsus nō est aliud q̄ ipius
 cōsumptio est ab ipa pecunia isepabi
 lis. z sic vñ sine alto vēdit nō pōt nec
 etiā vtrūq; simultanq; alterū p alterū
 crescit in valore iuxta no. p Jo. an. in
 q. posita sup regula pctm̄ de reg. iur.
 li. vi. Cū istud cābiū pōt^o h̄z rōnem
 mutui q̄ vēditōis. adhuc magna dila
 vldet eē inter cābiuz minutū z h̄mōi
 cābiū de quo est sermo q̄ d̄r sic cū vl
 etiā cābiū p lras. nā in cābio minuto
 nō appet ibi eē mutui s; pmutatio. s.
 monete auree ad argētea vel cupreas
 aut ecōuerso vt pprie dicat cābiū in q̄
 cābio si trapezita vel mercator lucret
 vnum quatrenū vel solidū p floreno.
 hoc est rōe laboris operaz z h̄mōi nō
 rōne mutui. s; in isto cābio de q̄ loq
 mur ipropriē dicat cābiū. qz realiter
 appet ibi esse mutui in q̄ lucri spera
 re vel recipere nō s; de alio cābio q̄ sit
 p hunc modū. cū. s. vo tibi florenū ro
 me vt factas mihi assignare floretie.
 qz nolo mecū portare ppter pericula
 qz idigeo eis. z nō habeo nil dicturus
 qz alterius generis est.

39 **C** Ad tertiu dico q̄ s; leges pp su

septionē periculi. in nautico senore z
 tratectica pecunia aliqd possit recipi
 tamē secus est fm canones in mutuo.
 nā locādo opas suas p̄t suscipere q̄ mer
 cede: qz si pecunia illa periret penes
 debitore quomodo cūq; receiptur^o pe
 cuniā vltra mare rehabeēdi sibi certo
 pcto cōstituto sine receipta in se peri
 riculū sine nō ē locatio opaz. i. vecto
 nis vel custodie fm Inno. z ho. vt. ff.
 loca. l. in naue. z. l. g opas. z. l. g mer
 cedē. z. l. se. Dicit aut tratectica pecu
 nia vñ nautica q̄ dat traiciēda vñ iras
 uehēda piculo creditor. ff. de nauti. se
 no. l. l. z. ij. z. l. piculi. Aliud est. n. in lo
 catione opaz. z aliud in mutuo. Nam
 ptra naturā mutui ē q̄ mutuās aliqd
 lucret de quo nihil est sperādū extra v̄
 vsuris cōsuluit: vñ dicit Bos q̄ vbi pe
 cunia salua manēte creditor h̄itū^o ē
 lucri sine cōmodū: siue debitor lucret
 tur sine nō: vsurari^o est h̄ctus. Dicit et
 Do. q̄ creditor hic bñ potuit ppter p̄
 culū se onerare: s; nō releuare. Predi
 cta aut iura loquūtur: non de mutuo
 s; vel ficto: s; sūt casus in qb^o alio q̄
 debebat aliqd alteri fm legis disposi
 tionē in qb^o illa cūst obligatio soluit
 rōnes piculi suscepti. Scit is q̄ cōdu
 cit altū suo piculo nihil sibi mutuat s;
 locat opas suas: vñ mercedē recipere
 pōt: si alio nō teneat. In casu aut nro
 est magna disperitas ab alijs casib^o.
C Ad q̄rtū dico q̄ diuersitas natu- 4
 re h̄ctū soluit h̄ctū. Nā rei locate do
 minus retinet dñtam: s; vsus z vtili
 tas est cōductoris. quo ēt vsu res loca
 ta sit deerior: iō locator recipit p̄sio
 nē: s; mutui est q̄ de meo sit tuū. ff. si
 cer. peti. l. ij. §. appallata. si ergo credi
 tor aliqd vltra receiptat h̄z illud vltra
 de re aliena: nec pctū deeriorat penes
 debitore: z quātū est de se nullā parit
 vilitatē. Ex q̄ seq̄ q̄ vsus pecunie nō
 p̄t vēdi nec locari: qz ipa pecunia nō
 ē dispositua nisi ad mutatioes faciēdas
 z iste ē pncipal vsus pecunie z nō ad
 lucra partiēda lux efficiētes mutuat.

C Ad q̄ntā dico q̄ illud h̄z locū q̄ 4

de natura rei ad quez spectat omnis et
spectat emolumentū: sed in hmoi cam
bijs ex natura rei nō ad creditorē: sed
ad obitorē spectat: piculū extra d. pig.
significate. Si ergo creditor in hoc se
voluit onerare non potuit propter h
sibi licite aduocare.

42 Ad sextū q̄ iure fori lz hētib⁹ se
decipit vsqz ad dimidiā iusti pecy: sed
nō iure poli hz Inno. In casu hō no
stro nō est vera veditio, lz expectat ip̄t
us pecunie solo. q̄ hz rōnē, iustitū: qz
id q̄ mutuat expectat z aliqd vltra
fontē q̄ in estimatōe cadit vt dcm̄ c.

43 Ad septimū dico q̄ hie nō q̄ritur
quid iure de dubio facti. San pecunia
sit plus valitura vel minus tpe solo
nis: sed de mutuate an excuset sic mu
tuando ad intētione plus percipiendū:
vnde factū respectu q̄onis est certuz.

44 Ad octauū dico q̄ in iudicio cō
tētioso iterptatio dz fieri in meliores
partē. In absolōnem. extra de pba. ex
lris: sed in casu nro iust⁹ ē a talib⁹ ab
stinere extra de cle. ex. d. extra. d. ho
mi. petitiō. vñ in dubio dz tici pot⁹
peccator z ligat⁹ extra. d. homi. ad au
diētū. z. c. significasti. Si. n. dubitatur
pbabilr an ga sit excōicat⁹ an nō: in
hls z sibi iterptamur pot⁹ ligatū q̄
nō: qz hec est ps securior z tutior: cū h
tractemur factū fori p̄scie q̄ p̄a vitat
q̄ fori p̄tētiosū in q̄ nō p̄pellit ad re
stōnē sic mutuas: lz in foro p̄scie vltiqz
cogit ad restōnē: nec ē tal⁹ i statu salut⁹

45 Ad nonū dico q̄ i ill cābijs z si
milibus nō ē licita receptio. Nec ob.
q̄ allegat⁹ de scia z p̄sensū dāt. qz il
la p̄cedūt i hys q̄ de sui natura nō sūt
licita lz i hoc cāu illicit⁹ ē h̄t: vñ h̄pē
tes n̄ p̄nt facē licitū q̄ d. sui nā ē illicitū.
extra de foro p̄pē. si diligētī extra. d.
sen. ex. p̄tigit p̄rio. Itē volūtas v̄ p̄sen
sus modicū opat. Nā z ab iusto iter
dū aliq̄ d. auferit siue dolo siue iustia. in
terdū ēt a volēte aliqd assumit scelera
te v̄puta ab eo q̄ volūtate dat iudici
vt iustā ferat sniaz. xliij. q. v. si lāe. z. i
q. l. bol. d. f̄scrip. statutū. d. sigdē. li. vi.

Lōsilr i hoc casu nō est licitū: lz iterna
nīat consensus v̄ritusqz.

Ad v̄cūm dico q̄ n̄ ē factū dū q̄ 46
ē malū d. sui nā pp̄ viciatōez ali⁹ ma
toris mali. v̄ pp̄ bonū q̄ p̄t in de seg
xiiij. q. ij. ne q̄ extra d. v̄sur sup eo. nec
ē h̄ charitatē p̄ximital h̄t: t̄sq̄ iustit⁹ lz
qz ē i honest⁹ z de sui natura viciōsus

Ad v̄ndecimū dico q̄ illo ē vex i 47
eadē p̄sens: nā q̄tēs q̄ ip̄licit⁹ ē inter
duo mala: ita q̄ oīo alit⁹ ē factur⁹: dz
ei p̄mittit min⁹ malū ne faciat mai⁹ de
h̄ ē ter. xij. d. nerat. Sec⁹ est in dīer
sis p̄sens: vt in casu nro. xij. d. c. i.

Ad duodecimū dico q̄ mutū q̄ 48
sit pp̄ v̄suras ē malū: qz ex cā mala lz
alr mutū sit bonū i se sic dare elemo
synā ē bonū i se. z n̄ dare ad p̄pā ē
malū. l. q. i. vide quātū h̄ aut est male.

Ad tertūdecimū dico q̄ intentio 49
istī mutuatōis fuit prana: z tō peccats
nō. n. erat h̄nari⁹ istā pecuniā lz p̄m
p̄m: cū tēdebat viuere ex isto h̄ctu vt
d̄t i cāu: vñ estimat h̄erisitr q̄ pecūta
erit p̄cōsior: tpe solonis quā mō: vnde
non charitas sed cupiditas ip̄sum in
ductū ad mutuan dūz.

Ad quādecimū dico q̄ iste nō ē p̄ so
sect⁹ intēt⁹ ab hoc mutuate h̄ vilitat⁹ p̄
p̄ia: z cōtēter accidit mercatoribus d. l.
lxxvij. c. ij. c. i. z maxie i fure: lz. n. ex
occidēte sanctorū secuta fuerit corona
z gha ip̄o: p̄firmatō fidelī xp̄tane: glo
rificatio ecclie iesu xp̄i. ista tñ n̄ fuerūt
p̄ncipal ab i fidelib⁹ itēta. quō xp̄s d̄t
xit Jo. xvj. Sz venit hora vt oīs q̄ inf
ficti vos arbitret obsequi se p̄stare deo
Ita ēt q̄ emebāt z v̄debant i tēplo:
lz putarēt se bñ facē: corrupta. tñ erat
itētio ip̄oz p̄pterea dñs elecit eos d̄ tē
plo Jo. ij. z Adat. xi. vñ nō mō lz iuste
re i hys h̄ctib⁹ cābiōz: qm̄ vt d̄c. p̄s.
Nouit dñs viā iustoz z iter ip̄oz p̄
bit. z iter d̄vites egnerūt z esurteft. i
grētes s̄t dñm nō m̄nuent oī bono.

Itaqz p̄cludo ista cābia nullo mō sūt
licere. Si tñ collegā dñoz iuristaz: si
ue bononle siue padue alr determināue
rūt p̄tū pot⁹ coz sentētī adherēf

Et propter opionem iustitiam, vix quod dicitur
p serenitate scie meū dictū hēte. si
alios doctoris pāudisset: si sec^o intelli
xisset ab eoz iudicio nō deuiasset. Si
qd in p modernos examiaū i h^o cau
fuerit qso obtestozqz ptiēpē me facere
velit. Quo ad tertiu ponentur qua
tuor argumenta ad probandum q ta
lia cambia sunt illicita.

¶ **Primo** qz iste v^o fectus mutui. sed
in petu mutui qd accedit forti vsu
ra est. xliij. q. ij. p totum. Qd at sit f
ctus mutui pbat qz mutui cōstitū in
hys rebus q cōsistunt in nūero pōde
re vel mēsurā in qbas trāsferē dñium
in accipiēte. Et id d^r mu v^o : quia de
meo fit mū: vt. l. ij. §. appellata. ff. si cer
tū pe. z l. ij. q. mo. re. §. ob. i. p n. S3 in
casu nro iste fecit d meo tuū z trāstu
it dñium rei pstitēti nūero. l. dñituz
pecunie. ergo zc. Qd at accedat aliqd
forti p3 qz iste mutuaui. Ad. duc. i ve
netus sibi restituedosi bngis ad cō
pntū. l. ij. gross. p singulo duc. cūfi in
bngis vbi debz fieri solo non valeat
duc. nisi. l. gross. z apud cāpsores. xlix.
Et sic recipit. xl. duc. vltra fortē. i. vltra
Ad. duc. datos mutuo. z hoc facit qz
dpe mutuaui aio lucrādū z sperādō lu
crū ex ipso mutuo. z p pns fecit. § illd
luce. Mutuū dātes zc. vt. c. cōsultit de
vsuris ergo cēseri d3 vsurarius.

¶ **Secūdo** hoc v^o velle Bos. i sūma d
vsuris. vbi dicit q si qd mutuaui pe
cunias receptur^o i termino alte l^o gene
ris monetāli hoc factū v^o estimatōe
lucreti cēsendus est vsurari^o. Et hoc ēē
senet ho. in sūma de vsuris. §. an i aliq
ver. q si qd pecuniā. vbi dicit q iste ta
lis cēseri d3 vsurari^o sicut huj q de nū
dis i nūdinas mutuaui pecūias quā vsu
rā dīcē tpe eē execrabilliorē cū alijs qz
tūcūqz s3 spē pmutatōis: aut veditōis
v^o alter^o fect^o velet qd cūqz nom ei spo
nātes: q fraudulenti v^o mala itēde fit
z si aliqd forti accedat vsura ē. vt i. d.
c. cōsultit. z. xliij. q. ij. c. pleriqz. Sed
ēste q mutuaui pecuniā i ciuitate ve
netiorū mutuaui vt sibi restituaui vsqz

ad duos mēses moneta alteri^o gene
ris z fecit vt in illo termino in estima
tione lucretur: ergo est vsura.

¶ **Tertio** qz vt dīc lau. d flo. i tracta 54
tu suo d vsur: si qd mutuaui vntū v^o g
nū receptur^o i alio tpe i q est maioris
estiatōis. si v^o sile erit q dberet eē ma
toris estiatōis eo tpe: z si erat vsqz ad
illd tps seruatur^o p mittit vsurā: vt i. c.
navigati. z. c. i ciuitate vsur. § idē d
bem^o dicere i casu nro. imo multoma
gis cū iste mutuaui pecuniā rece
ptur^o i alio tpe alienā monetā d q v^o s
sist estimat q dbeat lucrari cū duc. ve
netus nō tm valeat i bngis. s. gross.
l. ij. ergo d3 cēseri ptractus vsurarius.

¶ **Quarto**: qz dato qz iste nō sit fect^o 55
mutui s3 fect^o emptōis: adhuc v^o vsura
qz vt vēdere iste pl^o. Ad. duc. quā vale
ant pp dilantōe tps: s. duoz mēsu so
lutōis siēde i bngis. d. c. navigati. z. c.
in ciuitate. Adde hec argumenta rū
det do. §. rā. d trāstio tur vtriusqz doc
tor ac aduocatus pistorialis. Et Prio
ad pntū: dices q nō ob. argumētū de
mutuo: qz iste si ē fectus mutui: s3 post^o
fctus emptōis vel pmutatōis. Non
ob. ēē qd dcm ē in pmo argumēto q
illi. l. ij. gross. i bngis si pstituant: v^o
pctū dnea. qz imo ē cōe pctū qd nō cō
stituit ex affectōe singulaz psonaz qz
res d^r tm valere qzū vēdi pōt cōter
vt. l. pecta rerum. ff. ad. l. fal.

¶ **Secūdo** si ob. ēē dcm Bos. z ho. qz 56
ibi spī loquunt i ho mutuo i illo q pe
cuniā mutuaui vt recipiat al^o pecuniā
ad h^o vt lucreti z monebat ad mutua
dū ad istantiā rogāt tū: sic pncipalr
agebat mutuaui. In cāu at nro si ē mu
tuū: nec h^o agebat iter pntes: s3 tm
agebat fect^o emptōis v^o pmutatōis: nā
ad hoc vt fect^o cēseat vsurari^o: d3 attē
dī itērio pntes: qd. s. siēdāt agere l3 i
vtrōqz casu resultat idē effect^o vt i. c. ad
nraz de emp. z vē. z i. c. illo vos de pl
gno. z. xvij. q. ij. eleateri^o. z i toto titu
lo. C. pl^o valē q agit. Exēpl^o gfa ag^ois
rogat aliquē campsozē vt mutuet sibi
Ad. duc. cāpsoz dīc q ē pnt^o s3 n vult

¶ sibi restituat duca. sed restituat sibi
mōētā i brugijs ad pputū. l. ij. gross. aīo
lucrandi ex isto mutuo. Ite h̄c̄ c̄es̄et
ill̄c̄t̄ cū h̄c̄ h̄bat̄ mutū de q̄ si l̄z spe
rare lucrū: s̄c̄t̄m̄ si pueniat cū cāp̄lo
re z pmutādo. Ad. duc. cū moneta yra
dēsi aīo pmutādi ip̄am moneta cum
duc. quā pmutatōes fecisset cū h̄c̄c̄q̄
sibi fido. Ite h̄c̄ c̄es̄et licit̄ ex eo. qz
disposuit pmutare z si facere i fraudē
vsuraz: z nolle mutū h̄ere l̄z resul
tat idē effect̄ cū casu precedenti.

57. ¶ Tertio nō ob. t̄tū argumētū d̄ mu
tuatē v̄nū q̄ est receptū in alio finio
v̄nū maioris estimatōis: qz r̄ndet̄ vt su
pra q̄ iste nō est cōtractus mutui.

58. ¶ Quarto nō ob. q̄ iste h̄c̄ v̄deat̄
vsuraz: q̄si v̄deat̄ pl̄ velle v̄derē istos
Ad. duc. i venetijs pp̄ dilatonē t̄ps̄. s̄.
solonis duoz mēsiū fiēde i brugijs. qz i
tali cāu n̄o iste si v̄dit̄ pl̄ istos. Ad.
duc. pp̄ dilatōes duoz mēsiū. s̄ v̄dit̄
p̄ eo cursu s̄m̄ q̄ valebāt cābia vene
t̄ijs t̄pe h̄c̄. imo multoties p̄tingit vt
d̄c̄m̄ ē i positōe casus. q̄ t̄pe solonis fi
ende i brugijs aliquid valeat̄ min̄: z p̄
hoc cessat̄ oīa argumēta. z h̄ de tertio.

59. ¶ Quo h̄o ad q̄rtū z vltimū ponū
tur. x̄ij. argumēta efficacissima p̄stat̄
d̄nt̄ fr̄ac̄is̄el̄ p̄b̄t̄ta q̄ d̄c̄ā cābia p̄ lon
dres vel bruges vel alia loca sunt lic̄ta
ta quozum p̄t̄m̄m̄ est.

60. ¶ P̄mo. h̄c̄ d̄z̄ indicant̄ s̄z̄ est̄ formā
z apparētā vt. c. in ciuitate de vsuris
z. c. porro. de p̄uile. de dona. cū dilecti.
S̄z̄ s̄z̄ etus apparētā nō apparet de
aliqua conuētōe vsuraria: ergo zc.

61. ¶ Sec̄do facit̄ q̄ allegādo h̄c̄tū vsura
ritū ē allegat̄ fraudē v̄l̄ d̄olū. Bol̄ s̄t̄ z
fraus i dubio nō p̄sumit̄ nisi p̄bet̄ ex
p̄resse. l. quot̄es̄. §. q̄ dolo. ff. de p̄ba.

62. ¶ Tertio fac̄ qz vsura t̄m̄ cadit̄ i mu
tuo. vt l. c. p̄suluit̄ d̄ vsur̄. s̄z̄ iste n̄ ē h̄
ctus mutui. §. zc. p̄bat̄ h̄. nā in mutuo
mutuū accipiēs obligat̄ ad r̄t̄ndē in
eodē ḡne. vt si mutuaui duc. tenet̄ resti
tuē duc. si mōētā mōētā. si floren̄s̄ flo
ren̄s̄. l. paul̄. ff. d̄ sol. a deo q̄ si p̄uēiat̄
vt restituatur i alio ḡne: puta grossi p̄

duc. v̄l̄ p̄ tritico vinū. nō ē mutū. s̄z̄ h̄
c̄t̄ inoiat̄. l. v. i p̄n. z. §. i. ff. si cer. pe. p̄
terea mutuū fit ad p̄ces rogāt̄. l. roga
sti. ff. si cer. pe. z sic p̄t̄platōe ei t̄m̄ q̄
mutuo pecuniā recipit vt i. §. creditor.
isti. q̄ mo. re. §. ob. z in. l. si vt certo. §.
p̄modatū. ff. p̄mo. s̄z̄ i cāu isto datio pe
cunie fit t̄m̄ ad b̄n̄ficiū ill̄t̄ q̄ pecuniā
exbur̄sat q̄ q̄rtū ip̄az remittit̄ i brugijs. z
aliqui retēto cāu n̄o fit p̄t̄platōe v̄tr̄
usq̄. s̄. dāt̄s̄ z recipiēt̄s̄: puta accipiēs
pecuniā id̄gebat̄ pecunijs i venetijs
z d̄s̄ id̄gebat̄ pecunijs i brugijs: z sic
nō fit i cāu n̄o mutuū ad b̄n̄ficiū ill̄t̄
t̄m̄ q̄ pecuniā recipit quēadmodū fit
i vero mutuo. z p̄ h̄ cessat̄ p̄m̄ argu
mētū vbi d̄r̄ mutū q̄si d̄ meo sit tuū
qz illud qd̄ d̄r̄ q̄ i mutuo fiat de meo
tuū p̄cedit̄ negatiue nō affirmatiue. l.
v̄z̄ ē dicere hoc nō ē factū de meo tu
um. ergo nō ē mutū. Nō s̄t̄ p̄cedit̄ ar
gumētū affirmatiue. hoc fit de meo tu
um. §. ē mutū: qz hec ē falsa argumē
tatio: nam i emptōe z v̄ditōe z p̄mu
tatōe fit de meo tuū. z t̄m̄ nō d̄r̄ mutū
vt i toto titulo. de h̄c̄. emp. z de rez
p̄mutatione. ff. Et p̄ hoc facit̄. d. §. ap
pellata. cum ibi notatis per doc.

¶ Quarto: nā iste est cōtractus inno b̄z
minatus. l. nāll̄. ff. de p̄scrip. §. z in
l. i. c. de rez permu. qz dat̄ duc. vene
tos z cōsuevit accipe grossos fr̄adēses
qui cōtractus p̄mutatōis est sil̄s̄ con
tractus emptiois z v̄ditōis. vt. l. ar
sto. ff. de rez permu. z in. l. p̄mutatio
nem. C. de rerū p̄mu. Sed quēadmo
dum in cōtractu emptiois l̄z vendere
rē v̄tra iustū p̄ctū. vt. l. ij. C. de rescin.
ven. z in. c. cum dilecti de emp. z ven.
Ita l̄z accipe rē maioris estimatōis
in p̄mutatōe q̄z sit res que dat̄. Et id̄
l̄z in casu n̄o recipere grossos siue mo
netā q̄ sit maioris estimatōis q̄z sint
ducati qū numerati fuerunt.

¶ Quinto dico q̄ iste h̄c̄ c̄ab̄s̄ p̄t̄ 64
d̄ict̄ emptōis z v̄ditōis vt v̄deant̄ v̄
di singulū ducati p̄. l. ij. grossis fr̄aden
sibus. quū vna mōētā estimat̄ cū alia
c. oīm causam. z in. c. cum canonicis.

extra de cēsi. Et voluit Bal. in d. i. paulus z Lau. de flo. vbi. s. Et sic cessat vfa q̄ h̄z locū i mutuo z nō i h̄ctu em ptiōis v̄ditiōis z pmutatiōis. Nā i mutuo id ē vfa accipe vltra sortē qz cēset h̄nālē eqtatē qz q̄s aliqd soluat p vsu rei pprie vt dicūt doc. postq̄ trāslatū ē dñtū i accipiētē z f̄ddit̄ filis res i ea. boni. Sz i cāu n̄ro vt v̄xi n̄ ē mutuo. sō nō ē h̄nālē eqtatē qz nō soluit in eodē genere sz i alio genere. i. moneta z sic illō diuersuz gen̄. i. mōeta frādē sis sit maioris estimatiōis si ē vfa qz h̄z i pmutatiōe z v̄ditiōe vt dcm̄ ē.

¶ Sexto posito sū p̄tudicio s̄stari q̄ iste h̄ct̄ cēseat h̄ct̄ mutuo adhuc dico qz n̄ d̄ h̄ct̄ vsurari⁹ i casu n̄ro qz nō d̄f accipe vltra sortē mutuo datā. qd̄ p̄bo. Nā iste q̄ recipit. Ad. dnc. i auro nō i mōeta restitūē t̄r. vt in̄ p̄alleg. l. paul⁹. Et si nihil aliū actū eēt iter ipos obligab̄t̄ recipiēs pecūias ipas restitūere venetijs vbi m̄mo accepit vt. l. l. z. l. s. q. ff. de eo qd̄ cer. lo. z i eadem bōitate. l. cū qd̄. ff. si cer. pe. Et sic si vlt̄ i b̄ngis vel alio loco z de alia moneta t̄r mutuat̄ ad iteresse. vt. l. ij. ff. de eo qd̄ cer. lo. z i. c. p. z. g. de offi. dele. d̄ fo. cōpe. c. vilect̄. Nā ēt fm̄ canones in teresse peti pōt. vt i. c. puenit̄ z i. c. cōst̄ tur⁹. de fideiuf. z in. c. cōquestus. d̄ vsuris. qz iteresse cōsistit vt soluat v̄z va lorē duc. fm̄ qz valebat venetijs ibi soluit dēbant duc. vt. l. rō. s. h. ff. de ac. ep̄. Et not. p̄ Bar. i. d. l. paulus. Sz ita reputat̄ qz t̄m̄ valeat. l̄j. grossi in b̄ngis q̄tū ducat⁹ i venetijs. Nec ob. si dicat̄ qz duca. venet⁹ i b̄ngis si v̄z nisi grossos. xl̄. ap̄ cāpsores: qz r̄ideo qz illō ē b̄n̄ verū p̄ciū i b̄ngis vbi nō v̄z t̄m̄ duc. venet⁹ sicut venetijs. Sed nec t̄m̄ v̄z apud cāpsores ibi q̄volūt lucrari q̄ tū v̄z apud mercatores. nā duc. venet⁹ plus v̄z venetijs q̄ b̄ngis. Et floren⁹ bononin⁹ plus valet bononise q̄ alibi z sic de singul. qz ex varietate locoz variant̄ p̄cta rez. vt. d. l. p̄cta. Nā si mutuat. Ad. duc. i venetijs. z m̄s̄l̄ f̄st̄iue ret i aliam. Ad. duc. nō d̄ceret̄ m̄

h̄t̄ satisfacere. nisi solueret m̄hi iteresse qz illi duca. ibi soluti n̄ t̄m̄ valēt ibi sic venetijs. Ip̄m̄ ergo iteresse qd̄ tacitei erat p̄t̄ d̄duci i pactū. qz tūc venit iure actiōis. l. ij. ff. d̄ ac. ep̄. z v̄. z not̄ Jm̄. de sen. excō. sacro. Nā fm̄ doc. certa sū ma p̄t̄ d̄duci i stip̄one loco iteresse. qz il lud ē difficile p̄bare. vt. l. fi. ff. d̄ p̄to. sti.

¶ Septio p̄ hac sn̄ia fact̄. Jo. cal. suo 66 p̄silo. xl. dicit qz si mercator tanuēsis emit ab aliq̄ alio mercator̄ tanuēsis. et bisancios sibi soluedos i alexādria. z tanue soluit. cx. qz tal̄ h̄ctus nō est vsurari⁹ qz ē h̄ct⁹ pmutatiōis siue cābij z recāby. z ēt h̄ctus ēptiōis z v̄ditiōis. Si ḡ h̄z pmutare pecūias cū alia pecūia etisdē generis soluenda i alio loco cū lucro. multomagis cū alia moneta diuersi generis vt fuit in casu nostro licet etiam cum lucro

¶ Octauo hoc idē tenet Lau. d̄ flo. 67 vbi. s. dicit qz si egēs flozē. x. libris grossozū recipi a mercatore flozētino flozē nos. cv̄. s̄z qz cābia tūc flozētia valēt z currūt. x. lib. gross. z p̄m̄iust̄ restituef venetijs q̄tū valēt ibi. j. mēsez a die celebrat̄ h̄ct⁹ qz tal̄ h̄ctus est licitus. nec vsurari⁹ ēt si cābia. augmētaret̄ ad. cx. z vltra ergo idē dicēdū i casu nostro

¶ Nono facit qz h̄z cōez sn̄iaz doc. in 68 d. c. nauigāt̄. licitū ē cāpsorib⁹ lucrari i pmutatiōe monete v̄z sol. i. p̄ duc. zc. i. i pmutādo duca. cū mōeta z ecōuerso Si ḡ h̄z i pmutatiōe mōete. ergo idē dicēdū in cāu n̄ro cū ista sit qdā pmutatio nā dat duca. venetos i venetijs z recipit in b̄ngis gross. frandenfes ad p̄putū de. l̄j. gross. p̄ singulo duca.

¶ Decio p̄firmatū p̄ argumētū a ma 69 sol̄ qm̄ ēt h̄z cōez op̄i. doc. i. d. c. nauigāt̄ ti h̄ct⁹ cābū qz celebrat̄ dieti p̄. c. flozēt̄. qz lucrū volūt i factēdo pecūias distāt̄ us n̄derari: puta qz accipiūt. Ad. duc. i venetijs cū h̄z qz soluat̄ m̄hi rome. Ad duca. dūmō d̄z sibi vnū sol. p̄ duca. tal̄ h̄ct⁹ est licit⁹ p̄ qz faciūt̄ notata p̄ Jo. an. i. c. cōquestus. de vsuris. Et ē rō h̄z eodē doc. qz id̄ qd̄ plus accipit̄ z cāpsorib⁹ i pmutatiōe monete z a mer

causibus florentinis in faciendo pecu-
nias distanti^o numerari nō accipit rō
ne pecuniae q̄ ē inēdibilis s; rōne picu-
li z itereffe vt subueniat salarijs p̄sio-
nū domoz mistroz z laborib; z expē-
sis in arte necessaria ne frustra ponant
operā z sudorē suū ad vtilitatē alioz.
nā laboris z itineris h̄sida ē rō extra
voto. c. magne. Tū vt dixi adhuc vna
pecunia pōt vēdi p̄ alia. Si ergo h; in
casu p̄dicto ip̄s d. florentinis lucrari i
p̄mutādo monetā cū alia moneta eius
dē generis pp̄ distātiā locoz a fortio-
ri h; i casu nō lucrari in p̄mutatiōne
monete cū alia mōeta diversi generis.

70 **Undecimo** cōprobāt. Nā elaz est
q̄ si in venetijs vellet alijs incōtinētī
p̄mutare. Ad. duca. venetos in eodez
loco cū grossis frādētib; hoc posset
cū lucro. ergo multo magis ex iterval-
lo pōt p̄mutare. i. vt soluat vsq; ad
duos mēses z in alio loco cū dicitur
in hunc accipere p̄pter. vlla. sonē duoz
mēsum: vt in. s. plus insti. ac. q; non
debet esse deterioris conditionis eo q̄
dat sibi dilatiōnē duoz mēsu z facul-
tatē soluendū in alio loco sibi habili.

71 **Decimo** corrobōrat: qm̄ in du-
bitatiō est q̄ si alijs in venetijs puen-
ret cū aliquo theotonicō de vādo sibi
Ad. ducatos in venetijs cū hoc q̄ p̄di-
ctus theotonicus det sibi tot florenos
venēses i alamania ascēdētes ad sūmā
Ad. duc. p̄ eo p̄cto quo cābia currunt
in venetijs talis p̄ctus p̄mutatiōis ē
licitus. ergo idē casu nostro.

72 **Tertio** decimo. q̄ nō sit vsura pro-
bat: q; iter ceteras rōes q̄re in mutuo
est vsura: illa est de p̄ncipaliorib; : q; pecunia
mutuās nō subiacet alicui p̄-
culo in sorte mutuata cū in oēm eū ē
salua sit sorte: q; recipiēs mutuū obli-
gat ad tātū dē in eodē genere: q; si ac-
cipit duc. mutuo tenet. restituere non
eodē sed totidē in eodē genere. Et sic
disco de vino grano z oleo q; recipiēs
nō obligat nisi ad tātū dē in eodē ge-
nere: q; est debitor generis z gen^o pe-
rire nō pōt sicut spēs. li. rōe. s. incerte

ff. ad. l. fal. S; in casu nō pōt pati bā
nū etiā in sorte. Cū multoties occurrat
q; p̄datur ex isto cābio sicut dixi in po-
sitione casu: ergo est iniquū q; post
q̄ subiacet periculo nō possit cōseg lu-
crū vt i regula s; nām. ff. d. regu. iur.

Quarto decimo facit q; reieto ca 73.
si nō: si is q; recipit. Ad. duca. i. brigis
ad rōnē. li. gross. frādēsiū nollet p̄di-
ctas pecūtas remittere venetijs: sed ex
ip̄s merces emere nō eēt dubiū q; ta-
lis p̄tractū nō esset illicitus ergo relin-
quit q; non est illicitus ex hoc solo: q;
pecūtas receptas in brigis velut remit-
tare venetas p̄ cābia pro eo p̄cto p̄

quo currunt tunc cambia in brigis.
Quare ex omnib; dictis p̄cludit: 74
supradicta cambia de brigis zc. licita
fore nec vsurariū indicari debere con-
tractū nisi animo mutūdi z in fraudē
vsurariū vt. s. cōsequat. lucrū mutūas ex
ip̄s mutuo q̄ p̄ncipaliter agebatur
hoc fieret: q; tūc p̄ctus esset illicitus z
vsurarius. z ideo caueant sibi hoies si
mala inuētiōne hoc faciūt: cū cogitatio-
nes hominū omnipotenti deo neque-
ant occultari qui est cognitor oim̄ se-
cretoz. xxxij. vl. erubescat. ij. q. v. Cōsu-
luit. Et vt vides ista materia cābioz
de londres zc. nō ē vsq; quaq; clara ex
quo vides supra plures doct. famulos
tenere esse licita: allegātes pro ista p̄-
rōnes valde efficaces z vix solubiles.
Et vt vidisti archieps flo. nō audet fir-
mare pedes p̄ istam opi. etiā Lau. de
flore. non firmat pedes in hac variet-
tate. Consultit tū fideles vt abstine-
ant ab h̄mōi cābijs. Et sic ego idē p̄si-
lo ante factū: Sed post factū si penitēs
pur vellet adherere huic opinioni:
credo nō sit ei denegāda absolutio.

Usus clausum. Quo ad absolutio-
nis formā z specialē z cōmunē:
Quo ad specialē. s. sup̄ ex cōdicatiōe ma-
foris sciendū q; quinq; requiruntur. Pri-
mo q; absolvens potestatem absoluē-
di habeat ordinariā siue delegatā
aliter absolutio est nulla. extra de pe. z
re. om̄do. Immo sepe ip̄s absoluens

remanet ligatus cum singulariter ab-
 solutio: vt in. c. religiosi de pñat. Alia
 quattuor vide supra absolutio. v. §. 1.
¶ Quis autem modus seruet in absolu-
 tione ab excoicatioe maior. Sic qd ex
 poliat excoicat^o vesib^o: et penet se ad
 ianua ecclesie pstrati: vt flexis genib^o
 corā illo: qd d^o est absoluerē qd absolues
 tenebit virgas vel corrigia in manib^o
 dicēdo psalmū. Misere mei de^o. Vt
 alii psalmū pñale pberādo eū semel
 q̄libet. h. vt mag^o vt min^o vt ac^o p̄z
 q̄titate p̄tūactie. et p^o psalmū d^o cat
 B̄na p̄t̄ ec. Postea kyrie. xp̄el. ky.
 P̄t̄ n̄. Et ne nos. Postea dicat. h.
 Sal. fac fr̄i tuū vel ancil. tuā vel ser-
 nos tuos vel ancillas tuas. si plu. es si
 nihil proficiat inimicus in eo vel in
 ea. vel in eis. Esto. et vel eis dñe turris
 fortitudinis a facie inimici. Dñe exau-
 di ec. Dñs vobiscō. Of̄o. Deus cui p
 pñā est misereri sp̄ et p̄cere suscipe de
 p̄catōes n̄as. et hūc samalā tuā quē
 excoicatio cathena p̄stringit: misera-
 tio tue pietatis absoluat. p̄ xpm̄ dñm
 n̄r̄m. Amē. Postea dicat. Auctoritate
 dei ipotētis ac beatorū ap̄toz Pe-
 tri et Pauli et ecclesie sancte romae et
 n̄ra. absolutū te a tali snia et restitū-
 mus te cōioni et p̄cipatōi ecclesie et oi-
 um fidelū et coicasticis sacris. No. tñ
 h̄z glo. Ray. qd si papa mādat vel lega-
 tus alique absoluti in forma ecclesie: et il-
 la om̄ssa et absolutio. nec. n. sic mā-
 dat absolutio sub p̄ditōe vt sic dem̄s
 hēat p̄tē absoluedi si fr̄auerit: et qd
 sed duo mādan̄t. qd absoluti et qd for-
 mā ecclesie seruet. Sec^o tñ v̄r dicēdū si
 papa mādat alique absoluti in forma cō-
 fessional vt i indulgētijs plenarijs. Nā
 illa forma nō h̄nata n̄b̄li fit. forma at
 p̄fessional pape. Sicut q̄ri talis ē. Bi-
 lecte filij. et ita. Nos tuis supplicatōi-
 b^o ielmat: p̄cedim^o tibi vt alique ido-
 neū p̄fessore p̄sbyterū secularē vt reli-
 giosus in tuū possis et p̄ere p̄fessores. qd
 vita tibi comete in casib^o apostolice se-
 di resuatis semel d̄taxat. i alio s̄o qd
 t̄is fuerit op̄oxunū cōfessione tua vt

legēter audita. p̄ om̄ssis tibi debita
 absolutioe ipēdat: et inūgat pñas sa-
 lutarē. Quos p̄fessor que duxeris elige
 dñ. oium p̄tōz tuoz de quib^o corde
 continetis et ore p̄fessus fueris: et semel
 d̄taxat in mortis articulo plenaria re-
 missionē tibi in sinceritate fidei et vni-
 tate sancte ro. ecclesie et obedientia ac de-
 uotōe n̄ra vel successorū n̄roz. ro. p̄o.
 canonicē intrātum p̄fessenti auctorita-
 te ap̄lica p̄cedere valeat d̄uotōi tue te-
 nore p̄tū indulgētijs. Sic tñ qd idone-
 us p̄fessor de h̄is de quibus fuerit alteri
 satisfactio ipēde d̄at: et tibi p̄te si sup̄u-
 xeris: vel h̄des tuos. si forte tūc trāse-
 ris facie d̄a inūgat quā tu vel illi face-
 teneamini vt p̄feri. Et ne qd absit p̄-
 h̄mōi gr̄as vel p̄cessionē redderis p̄-
 ciūtor ad illicita i posterū cōmittēda
 volumus qd si a sinceritate fidei: vni-
 tate ro. ecclesie. ac obedientia et deuotione
 n̄ra vel successorū n̄roz ro. pon. cano-
 nicē intrātū desisteres: aut ex p̄fessōe
 et iudē p̄cessionis vel remissionis aliq̄
 forsā p̄mitteres. concessio ac remissio
 ac p̄tes i se nullaten^o suffragent. et in
 sup̄ p̄ vñū añū a t̄e qd p̄s gr̄a ad eoz
 p̄uenert: noticiā op̄uā desingulis. vi-
 terijs ipēditōe legitio cessante ieu-
 nēt. Et si p̄dictis terijs ex p̄cepto ecclesie
 regulari obstātia: inūcta pñas: voces
 vel als ieiunare teneant: vna alia die
 singulari septimaz et iudē añū: qd vt p̄-
 mitti astricti nō sint: ieiunēt. Et si i di-
 cto añō vel aliq̄ eoz p̄te eēt ipēdit: an-
 no sequēti: vt als q̄p̄tū poterit mō
 filis supplere h̄mōi ieiunium teneatur.
 Porro si forsitan a^o s̄ p̄libatū ieiunū i
 toto vel i p̄te quocūqz adimplere neque-
 rit p̄modico casu p̄fessor p̄dic^o ieiunū
 um ip̄m i alia pietat^o opa p̄mutare va-
 leat: p̄nt aiaz suaz salutē expedire vide-
 b̄t: qd ip̄i oratores pari mō obeāt ad-
 plere. Alioqn p̄s p̄fessio. qd ad plenā
 remissionē h̄mōi d̄taxat: null^o sic ro-
 borts vel momētū: hec tibi. No. tñ qd i
 h̄mōi plenarijs indulgētijs dicat qd
 ga possit eligere p̄fessore ec. qd possit
 absoluerē t̄m ab oib^o p̄ctis. cr̄is: et

cessibus et in casibus et sedis apostolice
reservatis: et in quibus se apostolica est consulenda:
quod nihilominus talis professor non potest
se irromittere de casibus reservatis per
processum curie: nec est per Sixtinam: quas
habet in fine huius operis: in qua continetur
summarie fere totus processus erie. Et hinc
nisi de predictis casibus spalliter et expresse
in huiusmodi indulgentiis mentio habeatur.

2 **F**orma autem conditio absolventi a peccatis habet
esse. Absereat tui etc. Indulgentiam etc.
Postea dicat. Dominus noster. Jesus Christus absolvat te.
Et ego auctoritate sua que fungor in
Christi potestate et ob eo absolvo te ab omni vinculo
excommunicationis minoris si teneris. et
restituo te sanctis sacris ecclesie si indiget
Item absolvo te ab omnibus peccatis tuis
peccatis obliis moralibus et venialibus et
circumstantiis eorum quocumque et quatercumque
offenderis deum creatorem tuam animam
tuam: et proximum tuum. Et omnia bona que fecisti
et factes et adversa que sustinueris et susti-
nebis sint tibi in penitentiam et remissionem
peccatorum tuorum et in augmentum gratie divine.
Item. p. etc. Et non. quod ipso facto manus super
caput ipsius pronuntietur nisi est de necessitate: sed
de gravitate. Item non. quod supradicta forma
absolventi ab excommunicatione maioris nisi est de
necessitate obsequandi nisi in excommunicatione
notoria secus si est occulta. Immo est si
est notoria et absolvens si suaret dicitur
formam. sed peccaret. nisi absoluto teneret.

3 **F**orma autem absolutio plenarie habet
esse. Absereat etc. Indulgentiam etc. Dominus
noster. Jesus Christus te absolvat. Et ego auctoritate
ipsius et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius:
in hac parte tibi concessa et mihi commissa ab-
solvo te ab omni sententia excommunicationis maioris
et minoris: suspensiois. et interdictionis si
teneris. et restituo unitati fidelium et sa-
cristis ecclesie. Idem eadem auctoritate ego te ab-
solvo ab omnibus peccatis tuis peccatis: prorsus
et obliis et circumstantiis eorum. Et auctoritate
dei omnipotentis. B. Pe. et Pa. et auctoritate
sani patris. N. pape. in hac parte tibi concessa et
mihi commissa. In quantum claves sanctorum
ecclesie se extendunt. et in quantum ob eo ego te ab
omnibus peccatis tuis in purgatorio debitis
culpae et offensas quas deus et proximus
tuum et animas tuas commisit. Et in quantum mihi

commisit. ego restituo te illi innocente in qua
quoniam baptizatus fuisti et plenissimam
tibi confero absolutionem et remissionem om-
nium peccatorum tuorum. In nomine patris etc. De
absolutione ab irregularitate et suspensio-
ne. Vide supra Absolutio. vi. §. i.

Usus et usufructus usus quod sit dicitur
in glo. i. l. i. ff. de usu et habitatione. quod est usus
videlicet rebus alienis salva rebus substantia. Ex qua
diffinitione glo. ibi. inferat quod usus non potest
perpetuo consistere in rebus que solo usu consumuntur.
Sicut nec consistit perpetuo usufructus. quod est
non competit diffinitio quod consumendo et
vivendo non saluaret rebus substantia.

Que autem sit differentia inter eos. Dicitur quod si
usus viridarii est tibi relicto rosas et fru-
ctus viridarii poteris sumere ad usum tuum
Sed alij non poteris vendere nec dare. Sed
si visus sit tibi relicto: tunc potes vendere
et dare: et ad usum tuum habere poteris.

Quid autem si usufructus. quod est usus alienis
rebus videlicet et fructus: salva rebus substantia: quod est
usus in corpore que sublato et ipsum tolli neces-
se est. ff. eo. l. ij. et ibi. eo. in prin. Si fructus
ad differentiam nudi usus: quod minus est in
usu que in usufructu. Nam si fundi nudum
usum habens: nihil ulterius habere intelligit que
ut videretur: pomis: floribus: feno lignis et
huiusmodi ad usum quotidianum vivat. In
eo quoque fundi eatenus ei morari liceat
ut tamen domino fundi molestus non sit nec
habeat per quos opera rustica sunt impedimen-
ta sit. nec ulli alij. usus quod habet. aut vendere
aut locare aut grati concedere potest. cum
habeat usufructum habet potestatem hec omnia facere
insti. de usu. et habitatione. Et ibi est de fructibus edum
usum habet hactenus usus habere intel-
ligit: ut ipse tamen habet. nec hoc usus ad
alium transferre potest: et vix receptum videtur
ut hospites ei recipere liceat et habita-
re cum uxore sua liberisque suis. Itemque li-
beris nec non alijs liberis personis quibus
non minus que servis viti habitandi usus ha-
beat. Item is ad quem servus usus perti-
net ipse tamen operis et ministerio rius. viti
potest. Ad alium vero in nullo modo usus
suum transferre et concessum est idem in-
ter est in tumento. Sed si pecoris vel
ovium usus legatus fuerit: nec lacte: nec
agnis: nec lana viti usurari: quod est in

fructu nō sunt. Plane ad stercoreā dūm agrū suū pecorib⁹ uti p̄t. Sic ergo ha bes q̄ hñs vsū dom⁹ p̄t in ea habi tare cū marito v̄ vxore ⁊ familia. Et ē cū p̄sonis sine qb⁹ stare nō lz ⁊ hos p̄tē recte vel amicu ē si receptar p̄ sionē: dūmodo vñz cū hospite ⁊ nō sepatim dictā domū inhabitent. vt. l. ceterum in prin. ff. de vsu. ⁊ ha.

3 **¶** Is cui concessa est habitatio p̄t nō solu ipse habitare cū familia ⁊ cū re ligo. s̄. enumeratis. s̄. et p̄t alteri loca re et separatim a se. Et sic habitatio ē suo distinctū ab vsu ⁊ usufructu. ⁊ q̄ hz habitationem nō hz usufructū nec vsūm institu. de vsu ⁊ ha. §. sed si cul

4 **¶** Quid sit si reliquat alicui vsus sil ue an possit v̄dere ligna. ff. gl. i. l. di mus. ff. de vsu. ⁊ ha. dicit q̄ sic. ⁊ dicit ibi esse casum vt tñ h̄at vsuarius si ⁊ usufru. Idē videtur tenere glo. isti. de vsu. ⁊ ha. in prin. S̄z Ang. de are. ibi dicit h̄ v̄z qñ silua esset a lōge ⁊ ex p̄te carrigij ⁊ vecture plus essent q̄ valerēt ligna p̄ necessitate sue p̄sonē qz tñc in recōp̄satione dicitur sum p̄tū dz posse de lignis v̄dere. Et sic p̄t tñ v̄dere q̄ recōpenset sumptus vecturaz lignoz pro sua necessitate ⁊ nō plus: qz vsuarius dz tantū habet q̄tuz sibi de necessitate sufficit ⁊ non plus. Et attenda ista rōne: idē dici pos set de vsu ⁊ frumēto ⁊ alijs qñ ecnt a lōge q̄ liceat tñ vendere q̄ sufficiat ad sumptus p̄ductiōe ad ipsum vsu rariū. ar. l. adigere. §. q̄uis. de iurepa. hec Ang. Et v̄ rōnabile alio legatus posset eē inutile ⁊ nullā commoditatē perciperet usufructuari⁹. ⁊ hoc factū ad alia. q. Nibi legat⁹ est vsus vnus bo nis: an possit si nō habeat aliū bouez p̄tingere cū boue vicinā vt alternis die b⁹ vitamar. Et p̄t dici q̄ si vsuarius nō hz comoditatē emēdi aliū bouez ⁊ tñc p̄t facere. Alter vnū h̄ā comodita tē dicit bouis h̄ere. ar. glo. s̄. allegate isti. de vsu. ha. ⁊. l. d. l. oīū.

¶ Quid aut si dom⁹ usufructuaria in diget refectionē vel reparatōes ad quē

attinet on⁹. ff. Ang. de are. in fi. de vsu fructu. §. finit q̄ si ipensa est magna spectat ad pprietariū. vt. l. hactenus ff. eo. ⁊. l. eū ad quē cū ibi no. per. bal. ⁊ Sal. C. eo. Quē aut ip̄sa dicat ma gna est i arbitrio iudicis. Sed an vsu fructuari⁹ debeat p̄mo expēdes magnā sp̄sam: ⁊ postea repetere a pprietario dic q̄ nō. Nā usufructuari⁹ solū h̄eat curā ⁊ sollicitudinē rei vt pcurator in re dñi iuxta. l. i. ff. usufru. quēadmo dū ea. s̄. pcurator ad opus faciēdum p̄t agere vt pecūta sibi det ante op⁹ factū vt. ff. m. d. l. si v̄o si remunerādi. §. si. c. l. se. Ang. etiā ex illo. §. finit. isert vnū singulare q̄ qñ vxor vel ali⁹ habz usufructū q̄ nō p̄t vnā domunculaz mutare ⁊ facef domū amplā qz si mu tat in nouā formā et i meli⁹ p̄t vsu fructū. Casus ē i. l. g. usufructū arce. ⁊ l. usufructuari⁹. nomū rector. ff. de vsu fru. q̄ tene mētē qz mlti usufructuarij p̄t errare. Quinimo et si quoddam edificū esset inchoatū p̄ defunctū nō p̄t usufructuarius et si eo indigeret perficere. alias p̄ficendo cadū a iure suo. vt est casus in. d. l. usufructuarius.

¶ In qb⁹ aut reb⁹ p̄stuat usufruct⁹. ff. in oib⁹ reb⁹ q̄ vsu nō p̄sumunt p̄ p̄rie. ff. eo. l. oīum. In reb⁹ vero q̄ vsu p̄sumunt nō proprie usufructus p̄sti tutē sed vtilitatis cā receptū est vt et i his cōstituitur: ergo p̄stituit in pecu nia: v̄no: granor ⁊ h̄mōl. isti. eo. §. p̄sti tutē. ⁊ vt habeat plene ista materia: ⁊ qd debeat habere usufructuarius ⁊ ad qd teneat. ponet casus i terminis quē ponū Bal. in q̄ d̄. p̄stilo qd icipit pas cuctus. v̄bi sic dicit. P. reliquid vxoz sue vsufr. oīz masarior ⁊ suppellecti liū ip̄s⁹ testatoris oēs ⁊ singulos fruc tus reddat⁹ ⁊ p̄ctus q̄ percipit: ⁊ percip poterūt de bōis ⁊ h̄ditates totius testatoris. Ad q̄r̄. Nūqd h̄des isti tui teneant soluere legata ⁊ alia debi ta h̄ditaria: ⁊ expēsas funeris de bo nis eoz pp̄rie. aut possint soluere de bonis mobilib⁹: vel immobilibus dicte hereditatis. Itē nūqd bona mobilia

vt sunt vinum & frumentum quod sunt in do-
mo testatoris tunc sue mortis sint vxo-
ris vel hereditatis. Et nunc quod ipsa possit vel
arbitrio & supellectilibus hereditatis. Et
rursum primo ad primum quod heredes tunc solvere
debita non legataria ut. C. si cer. pe. l. l.
Et idem vxor non tunc ad debita nec ad ex-
pensas funeris. ff. de usufr. l. l. si tibi treba-
clani. Tunc ad collectas & onera rebus
tunc usufructus. ff. de usufr. l. si pedetes. Frumē-
tum quod erat testatoris debet vxoribus cum sa-
tisfactione reddere estimationis ut. ff. de
usufr. eaz reru. l. si tibi vini. Reb. & ar-
bitrio quod usufructus non presumitur prestita satis-
factione de estimatione reddenda. Et debent
estimari cum traduntur sibi ut. l. l. C. de
usu. & haec Bald. Quo tamen ad hunc vlti-
mum Pan. in. c. cum prestat de pig. tenet quod
de his rebus quod usufructus non presumunt sed mi-
nuuntur ut vegetes & silia quod usufructus debet
cauere de vitio fruendo & restituendo
quod super sit finito usufructus. Alio usufructus esset
magna preiudicium. Item adde quod usufructus de
rebus immobilibus debet cauere quod vitio eis ar-
bitrio boni viri salua reru substantia. Et
sic quilibet boni viri vitio & fructu re propria.
¶ An sit cautio sit de substantia usufructus.
R. Bnil. de cu. vt refert Bal. i. l. l. C. eo. &
Jac. bu. vt refert ibi Bar. & Sal. dicit
Aut quod sit an cautio sit de substantia usufructus
fructus habendo respectu ad eas res que
usufructus non presumuntur. Et dicitur est quod non
ita & in multis casibus prestat usufructus. sicut
aliqua cautio. vt no. i. d. l. l. Si homo ha-
beret respectu ad eas res quod usufructus consu-
munt & tunc cautio debet esse de substantia
ut. l. hoc senatus. §. l. ff. de usufr. eaz reru
Et ex his Ang. de are. insti. de usufr. in-
sert in practica quod usufructus utat & fruatur su-
do & domo testatoris non debet prestita cau-
tione quod pro hunc non defuncti fructus facer su-
os. Secus si utat pecunia & vestibus non
prestita dicta cautio quod ex pecunia & alijs
mobilibus non facit fructus suos: vt per
predicta quod perpetuo nota quod sepe contingit.
¶ Quero cum cautio non sit de substan-
tia usufructus an usufructus faciat fructus suos
antequam prestat dicta cautio quod clarum
est quod cauere debet de vitio & fruendo

arbitrio boni viri Bar. in. l. vxor usufructus
fructus. ff. de usufructu l. 2. cludit quod quod
quod usufructarius non percipit fructus sed
proprietarius vel alius. Et tunc usufructu-
arius non debent restituere ante prestitam
cautionem fructus percepti ut. d. l. vxor. Quod
quod percipiunt ab ipso usufructu. & tunc aut
heredibus vel proprietario scientibus &
patientibus: & tunc facit fructus suos.
vt est casus in. l. hac edictali. §. his il-
lud in. §. sin autem vtraque & ibi Bald. C.
de se. nup. Si vero ignorant & per primum
non potest dici quod tacite presterint & sic
quod patitur: & tunc non facit fructus su-
os. Et ita intelligit. d. l. vxo. l. 3. saly. p.
ol. cy. & Bal. i. l. l. C. diffingit. aut quod
fructus percepti ab alio: & tunc non facit
suos. Tamen prestita legitima satisfactione
vel oblata & non recepta absque legitima
est ei assignata a proprietario debet ei dari
licentia vt eis fruatur: vt de alijs rebus cum
pro eis & pro alijs rebus satisfecerit.
vt. d. l. vxor. Aut querit de perceptis a
seipso: & tunc aut cautio la erat petita: &
tunc non facit suos vt eius mora non sit
absque pena. facit. d. l. hac edictali. §. his
illud Aut cautio non fuit petita: & tunc
aut perceptis sciente & patiente domino vel
proprietario & si dissimulante cautionem
petere. & tunc facit suos. Implet. n. si
bi quod cautio non petijt. vt in. d. §. his
illud. Et potest quod ille tex. loquitur in sci-
ente se teneri ad cautionem prestandam per
verbum dissimulauerat. Item potest quod
ibi est casus quod possidens non teneat cau-
tionem offerre. Aut fructus percepti pro-
prietario ignorante: & tunc aut possessio-
nem habebat sine vitio: & tunc etiam
facit suos pro bona fide ar. qui. mo. vxo
fru. amitt. l. si usufructus. Aut erat apud eum cum
vitio: quod sua auctoritate iuit ad appre-
hendendum: & tunc non facit suos: quod si
tunc haberet: tamen bona fides non ha-
buit nec iustam possessionem.
¶ Quid si non potest usufructarius pre-
stare cautionem Bar. in. l. l. §. C. eo. con-
cordado opt. cludit. Aut est clarum
quod non potest prestare fideiussores: & tunc
aut persona usufructuaria est suspecta

e ite fm Bull. res dz sequestrari fm
formam. l. postq. §. imperator. ff. vt le.
no. ca. p. t. l. si fidelissos. §. si. ff. q
sa. cog. Sed in hoc credo q sit aduer
tendū an eēt res mobilis vel que pos
set deuariari pro eadat ista opt. alias
sec. Aut psona si ē suspecta s; fidelis
paup; z tūc stabit iuratoriē cautioni.

10 **Q**uero testator reliquit vxorē suā
vfructuariā z vetuit eam molestari
z casu quo molestaretur per heredes
pnuat eā sus hereditate nec dixit cui
applicet. Primo itaq; quero quomo
do intelligit vxorē molestari sic h; bal.
in. l. i. C. de his que pene no. q; intelligit
tur molestari quando alqd factū ma
lo animo. Nam quod non malo ani
mo sit nullā penam intretur. Nam si
iuris dispositione ipsam molestaret
vtputa qz petit sibi caneri de vtendo ar
bitrio boni viri nō dicitur eam mole
stare ar. l. quero. §. inter locatorem. ff.
lo. Secus si malo animo vel coraz tu
dice quomodo dicitur eā turbat. vt. l. vim
facti. z ibi Bar. ff. de vi z vi armata.
Ad scdm questū cui applicetur here
ditas si malo aio molestari. bart. in. §.
heres. i. vxorē. de le. ij. dicit p illū. §. q
applicatur substituto vel coheredi: nō
aut ipsi vxori. Et istud etiam sequitur
Bal. in. l. i. C. de legatis. Idem etiā vo
luit Bar. in. l. paterfa. testō. ff. de here.
insti. z ibi ang. Rap. z Imol. Strau
tē si hēat substitutū v; coheredē veniē
tes ab itestato. vt not. bar. in. d. l. p. f. fa.
Eilat auc. cui relictū. C. de idic. vi. tol.

11 **C**an autē isto casu quo heres pnuat
hereditate itaq; questū ppter molestiā
an pnuetur ipso iure. bart. in. d. l. p. f.
fam. dicit q non: qz ex quo semel fuit
heres non potest desinere. vt. l. z si si
ne. §. sed q papinianus. ff. d. mio. z sic
valet in hoc vt teneatur iuris h; dicitatē
restituere p fideicommissum. vt. d. §. he
res qd no. qz secū dū h; de detrahet q
tam. trebellantica. vt. l. §. i. ff. ad tre
bel. Et istud sequitur Imol. in. d. l. pa
terfa. s; Bal. in. d. l. i. C. de legatis tene
at q sit priuatus ipso iure. S; tu tene

as opt. bar. z Imo. hec Ange.

C Sed nūgd testator poterit remitte; z
re ne cautio prestet. R. Pe. in. l. i. C. de
vfructu. z in. l. scire. C. vi in pos. lega. q
sic in rebus que vsu cōsumuntur. in re
bus vero que vsu nō cōsumuntur non
pōt. Rō qz daret mā delinquendū: nec
curaret vti sicut bonus vir. S; in alijs
cessat cū solū teneat ad estimationem
qd verū ē nisi pprietas fuisset eidem
vfructuario legata vsq; ad certū diē
z vfructus pure. qz hoc casu cautio
nō est prestanda. vt. l. si vfruct. §.
plane. ff. de vfructu. quē admodū ca.

C Quis autē habeat laudare vt recipe
re laudemū: an pprietari; an vfructu
ariis. Quidā dicūt q vfructuari
us. Sed fm Pe. helte videt q pro
prietari; sicut dicimus q licet pater
habeat vfructū in bonis aduentitijs
fili; an fili; q ē pprietari; z verus dñs
h; laudare: ita dic in casu nro de h; vt
de. §. epheosio. §. xxxvii. z. xxxix.

C Quid si testator dixit. Relinquo
vxorē meā dñā z vfructuariā: bar.
in. l. ista. §. ista. de le. y. dicit q ista ver
ba vident ptnere repugnātiā: qz non
pōt qd eē dñs z vfructuari; vt. l. vfr
fruct. ff. si vfructu. pe. Tamen dicit q il
lud verbū. dñā positū i hac dispositio
ne nō importat q videatur relinq dñz
bonoz sed ppreminētia quedā in do
mo sicut erat ppreminēs ante mortem
virī. vt. l. i. ff. re. amo. z. l. i. §. si vir. ff.
ad fill. Et hoc tenet Spec. in. ti. q filij
sint le. Et hoc colligitur ex cōi vsu lo
quendi: qz homines appellant vxores
dominas domus vt. ff. de an. le. l. ista.
Et etiam lex eas appellat dominas vt
d. l. i. z. d. §. si vir. Hoc etiā pz qz testa
tor alium heredē fecit. vñ nō est verifi
mile q voluerit vxorem habere domi
nium rerum z aliā fecerit heredes in
vacuū. Et ista interpretatio ē cōis z bo
na siue sint instituti filij siue exnei. Se
cūdo not. bar. q i hac dispositioē po
nitur verbū z vfructuariā. Et istō sa
uore filioz interpretatū est p̄suetudine
q ad sola alimēta porrigat. vt notat

gl. in l. l. c. si secundo nup. mulier. An in extraneo de iure dicitur habere usufructum omnium bonorum deducta salcedia ut. l. vxor mee. ff. de usufr. l. e. ff. de usufr. l. oium. e. eodē modo puto. dicta verba obere intelligit si simpliciter proferat ut relinquo vxores meā dominā vel relinquo vxorē meā usufructu bonorum meorum. Sed si relinquat usufructuaria vniuersi fundi: tunc cessat dicta consuetudo: et dicitur habere usufructum et ita sentit Odo.

15 **Quero.** Ponamus quod testator instituit extraneum et filium et vxorē relinquit dñam et usufructu. Bar. i. d. §. titia dicit quod quod ad filium verba illa ipso iure alimēta tñ. Sed pro parte extranei habebit usufructum sue partis: cum. n. fauore filiorum sit introductus quod habeat alimēta tñ: non extenditur ad extraneum.

16 **Quero.** Pone quod filius est institutus et extraneus sibi substitutus. et vxorē relinquit dñam et usufructu. et hēditas deuenit ad substitutum. quod dicitur habere mulier. ff. Bar. vbi. §. quod si loquuntur in substitutione vulgari dicit quod dicitur habere usufructu: cum a substituto cepit habere vires: ut. l. qui fundus. §. qui filium. ff. ad. l. falci. et in persona substituti qui est extraneus cessat interpretatio consuetudinis. et vñ casus in. l. et si §. ff. de vul. et pu. Sed in substituto pupillariter ad quem hereditas deuenit quod dicitur habere ista vxor. sicut dubitatur: tñ vñ quod debeat habere alimēta: quod filius fuit heres pñs. et sic ita legatus ex persona filij cepit vires habere. ergo substitutus non potest tenere in plus quam pupillus. d. §. qui filius. Itē vñ tenere Imola in. d. l. et si contra.

17 **Sed** quero an possit inuentri modus. et etiā extat bis filijs mariti possit relinquare vxori: non tñ alimēta sed et usufructu oium bonorum suorum. Dicit quod sic si maritus in testamento diceret et quod illa verba. relinquo vxorē meā dominā et usufructuaria: possunt habere aliquā dubitationē in iure: declaro mee voluntatē esse ut habeat non solum alimēta et extat tñ filijs: vñ etiā usufructum bonorum meorum tunc enim deducto usufructu

legittime filiorum habebit integrum usufructum aliorum bonorum. et pro hoc vñ tex. in auc. de tri. et se. §. phibem. et in. l. vxor mee. ff. de usufr. l. e. vel fac. quod testator dicat quod relinquit vxori sue vñ et plenū usufructu. et sic factū hodie cautū notarij. Et iste se due optie cautele. Et pñctis et collige quod si testator dicat. Relinquo vxorē meā et extatibus filijs quod si postea filij moriantur vna miferetur tñ miferetur usufructu oium bonorum. imo sicut Bar. cep. et pñctaria. allat ad h. bart. i. l. sicut in annos. quod mo. usufructu. amittit.

18 **Quid** autem si dicit. relinquo tñ sūm ad usufructu ad h. ff. bar. cep. in tractatu suo de seruitutibus. quod est relicta pñctaria. Sicut quod dicit. relinquo fundum ad gaudimētu per. l. pculus. ff. de usufructu. Et tñ do flo. quod hoc dicit verū: si extranei sunt instituti. secus si filij. et placet in pñcia h. alij in dñstincte: vñ vñ quod pñctaria sit relicta non usufructus.

19 **Utrum** legatus habitationē sēnsus. ha bitationis. domus sue. quod idē ē. l. cū atig. tas. C. de usufr. et habi. et in eodē testō legatus dicitur domū alteri ademerit dem legatū vxori ff. bar. i. l. sempronio. ff. de usufr. l. e. quod si p. tex. illū. vbi h. quod legatus gñali habitationis vel usufructu. non derogat pñctaria pñctaria. et addit quod legatus habitationis pcurrēt abo. ut. l. si alij. ff. e. quod tene mētū: quod quidie relinquit pñctaria pñctaria et postea dicit testator vxori legatus usufructu. quod i usufructu oēs pcurrūt. h. bar. et p. d. l. si alij pñctaria Ludo. ro. quod si testator legauit vni fundū: alteri usufructu. sicut dicit intelligit legasse vnicuique ipsorum oium dñū usufructu. dicit fundi. Secus tñ dicit in dicitis snia ut. l. et puto. ff. fam. l. her. quod verū ē si aliud de mente non constet.

20 **An** autē usufructus extinguitur pñctaria gressum religionis. ff. l. in. l. pe. C. eo. dicit quod non. ut in auc. ingressi. C. de sacro san. eccle.

21 **An** astitit extatibus perdat usufructu vide. §. filius. §. vii.

22 **Querit** de. q. cotidiana. Pone legatus commissarius aliquid quod si testator scripserit sibi non legasset ignozare vñ

qz vxore eius adulterauit. an legatari^o
 repellat exceptioe. gl. l. i. fideicommissus
 C. de fideico. vñ dicit qz sic. Sz bar. di
 cit qz si nos ponim^o legatariu h^o com
 mississe vno testatore tñc dicta glo. p
 cedit sine scrupulo. Sed si ponim^o h^o
 pmississe p^o morte ei^o: tñc h^oz mat^o du
 bitat: qz nō pōt dici qz testator reuoca
 uerit tacite: cū eā nō fuerit pmissa vt
 uoz: id tñc puto dicendū qz legatū nō
 extinguit s; a legatario auferet tanq̄
 ab idigno vt no. in. l. sorore. C. de his
 q. vt idē h^o bar. z sic ex p̄dictis vñ dicit^o
 qz talis legatari^o possit tenere cū bona
 p̄scia dictū legatū donec p iudicē ali
 ter iudicatu fuerit. Sec^o tñ vñ dicit^o
 si testator diceret. Relinquo vxori mee
 c. si caste vixerit. nā si postmodū for
 nicaret non poterit etiā in cōscientia ha
 bere illa. c. seu usufructū z hoc no.
 23 ¶ Quid si relinquat alicui usufruct^o
 oīuz bonoz. nūqd tñr solvere eas alie
 nū de ipsia bonis. ff. de vñ. de mēte. No.
 qz sic. secus si certaz rez sit et relictus
 usufruc. ff. de vñ. l. e. si. Itē fm Lu.
 ro. in suis singularib^o usufruc. tenetur
 ad collectā fundi. vt. l. qro. ff. de vñ. l.
 k. Sz hoc l̄m̄ta nisi tāra est solutio
 collectaz qz seq̄ret p̄ceptioni fructuz
 tñc. n. tenet p̄prietariū. In mūdo ha
 bes glo. in. l. q. p̄cubinā. §. q. ortos. de
 le. iij. z illā gl. exclamat Bī. z Bar. in. l.
 his. s̄bis de le. iij. Sic ergo vñ. tñr
 ad exp̄sas p̄uas: z ad collectas. z ad
 refectionē. z Bar. in. d. l. si. exp̄sse t3 qz
 ad vñ. oīum bonoz p̄tinet onus eris
 alieni. S. pau. d. ca. in p̄sio. cccxxxv.
 dicit qz p̄ncipaliter p̄tinet ad heredes.
 nā v̄det bona vel p̄tem bonoz defun
 cti p̄ satisfactōe eris alieni. z sic vñ. fru.
 scdario ē p̄ncipabit in solutiōe eris
 alieni. z sic tanto minorē vñ. fru. lega
 tari^o habebit. z dicit P. A. qz iura al
 legata p̄ Bar. non valent. Nā fm eum
 loquunt in eo cui relinquitur bōa ple
 no iure. s. p̄prietariū z vñ. q. casus lō
 ge distat a nostro. z sic p̄cludit qz v̄er
 qz. s. tam p̄prietariū qz vñ. fru. p̄tinet.
 p̄abit in solutiōe eris alieni: non aut

totum onus est usufructuarij vt sen. ff.
 Bar. z de h^o est tex. exp̄ssus in. l. si. §. si
 autē es alienū. C. de bo. que li. z p̄clu
 dit pau. qz dēn Bar. fecit multos erro
 re. idē t3 Matheplanus i suis singula
 ribus. z dicit fuisse obfuarū bononie.
 Additio. Quo tñ ad collectas 24
 z alias p̄tatiōes. an
 teneat usufructuari^o. Vide bar. in. l. q.
 ro. qz quidā sūt onera q̄ debētur p̄ h^o
 do ipso iure fructuū p̄cipiēdo: z ista
 onus nō p̄tinet ad fructuariū. Quedā
 sūt onera q̄ habito illo iure iponūtur
 p̄ fructibus vel p̄dio vel p̄sone p̄ p̄
 dō. z ista onera p̄tinet ad fructuariū.
 vt in. d. l. quero z ista est verissima so
 lutiō. hic Bar. Finis.

¶ Quid sit de onere legatorū an seq̄. 25
 tur usufructuariū oīum bonoz. bar. in
 d. l. si. dicit qz nō: z si nō ad vñ. fru.
 rium. ergo ad p̄prietariū. Hoc tñ intel
 lige p̄t dēn est. s. de onere eris alieni

¶ Sed qd in usurario dicit fm iudo: 26
 ro. qz aut in p̄modo rei cui^o m̄hi lega
 tur vñ. p̄ticipat dñs: vt qz ē domus
 ampla. z tñc tenet dñs tñr ad expen
 sas. aut p̄ticipat solus usurari^o: z ipse
 tenet. Casus est vñ. tñ. in. l. si domus. ff.
 de vñ. z ha. Itē si lego usufructū an
 cille infans: valet z incipit valere cū
 ipsa adoleuerit. alio cēt frustratoriz.
 tex. est singularis i. l. si infans d vñ. fru.
 ¶ Legat^o ē m̄hi vñ. magni palaciū 27
 elegi p̄ meo vñ. certā p̄tē de codē: an
 deinde possim variare z aliā h̄ere. ca
 sus est singularis qz no. in. l. vñ. fru. §.
 licet. ff. de vñ. z ha. hic Iudo.

¶ Quid si p̄les sint usufructuarij: z 28
 vnus morit. ff. fm. Bir. acquiritur ali
 pars sua iure accrescēdi. ff. de vñ. fru. ac
 cre. p̄ totum. Id dicit qz qñ totus vñ. fru.
 ctus amissus ē redit ad p̄prietatē istū.
 eo. Sed si p̄ parte tñr amitteret. nō re
 dret ad p̄prietatē. ff. qui. mo. vñ. fru.
 amit. l. excepta.

¶ Quid si usufruct^o relinquat alicui 29
 quousqz pupillus p̄tinerit ad puber
 tatē. z. j. annos pubertatis moriat pu
 pillus. itē qd si donauit tali si a sare: e

resipuerit: et statim moritur. R. h. Dir.
nō extinguit vsus. C. eo. ambiguitatez.
Itē q̄ tpe amittit nō vidēdo. R. h. Dir.
Spatio. x. annorū iter p̄ntes. z. xx. iter
absentes. C. eo. l. pe. Sufficit tñ q̄ per
aliū vtaf. ff. eo. arborib. §. vsufr. Usu-
fru. aut de vsus legatus durat vsqz ad
c. ānos. h. glo. i. c. possessiones. xvi. q. d.
qz ista ē vita lōgeni hominis.

Uxor. Utrū vxor in scdo m̄fimo-
nto possit de reb. cōsbz puidere filiis
ex p̄mo m̄fimo-nto. R. fm Bull. si filij
p̄dicti nō habēt aliquā actionē q̄ ma-
trē: nō p̄t illa q̄ phibitionē mariti ali-
qd eis dare. S; si h̄nt actionē q̄ m̄fres
vt qz obligata erāt eos alere cū sint im-
puberes: vel abo plures possidēt bōa
eorz: vel ex alia iusta. cā. marit. quidez
tñr eos alere qz m̄f. cuz suis oneribus
ad maritū trāsiit fm aliquorū p̄sue-
tudinē. S; tñ qz marit. h̄z administratōez
vxor. q̄ illi phibitionē n̄ dz eos alere
nisi i extrema necessitate. P̄t tñ p̄cu-
rare q̄ marit. ad hoc p̄ iudicē p̄pellat
Si aut filij nullā h̄nt actionē q̄ matrē
nō tñr marit. nec illa dz q̄ phibitio
nē eius aliqd eis dare. Formare tñ p̄t
sibi i dubio largaz p̄sciam. h̄c ille. Et
hoc de reb. cōsbz vbi ē consuetudo q̄
marit. h̄at illaz administratōez z n̄
vxor. vbi vero nō ē talis p̄suetudo: po-
set vxor sicut z marit. eū i re cōs glif
bet habeat ius eq̄le. ff. p̄ socio. per to-
tū. De reb. vero mariti clarū ē q̄ nō
p̄t dare q̄ ius voluntatē nisi i necessita-
te extrema: nisi h̄z modos p̄dictos. q̄
elemosyna. ij. §. ij.

2 Quid si vxor h̄ns vtz p̄digū celat
aliqd de reb. cōsbz cū viro. R. si bona
fide hoc faciat: vt sibi viro. loco z tē-
pore prouiderat q̄ eas male cōsumeret
nec peccat: nec tenetur obedire viro si
prohibeat: aut sibi tradi petat. cum in
tradendo eū inuaret ad peccandū.

3 Utrū vxor teneat seg virū quocūqz
serit. R. fm Bull. vir tñr tūc vxorē se-
qui q̄n ex necessaria cā abest: sed vxor
tñr seg virū ex q̄cūqz cā recedat. s. domi-
ciliū trāsferēs: nisi vellet eātrahere ad

peccatuz. extra de blud. q̄fuit. secus si
esset vagabūdus. xxxij. q. ij. si quis ne-
cessitate. idē Ber. z Do. Et addit hos.
R. sicut in voto vltimario vxor p̄t
seg virū vel remanere si voluerit: sic z i
omni itinere voluntatis cū proposito re-
uertēdi. sed vbi trāsferit domiciliū p̄t
se tñr eū sequi. Et vide gl. in. c. i. de cō-
iu. lepro. q̄ dicit mulieres nō teneri ad
sequendū virū vagabūdū dicit Pa.
hoc procederet nisi tpe factus m̄fimo-
nij fuisset vagabūdus: qz vt approbat
se tūc mors suos de q̄ vide. bonā glo.
in. c. vnaqueqz. xij. q. ij. Qd tñ intelligē-
dū ē q̄n vagat ex aliq̄ cā h̄desta. z nō
ala sentit glo. i. d. c. si quis necessitate: qz
cū vagās peccaret. nō eēt et in p̄cō cō-
fētēdū. Addit tñ Do. qz si aliqua mu-
lier hoc pacto: vel p̄ditione: vel mō de
tñr altui i vxorē q̄ semp simul debe-
ant morari z i certo loco forte i domo
amicorū ipsi mulieris pactū suasi. est
i traditionē. n. rei sue p̄t glifz q̄ vult
pactū apponere. nec hoc ē q̄ legē imo-
p̄t h̄z legē qz fil morari debēt. d. c. si
qs. Et sic vico pactū suaduz nisi aliq̄
necessitas superueniat qua ipeditente:
nō posset maritus q̄mode remanere.
Putat p̄p amicitias capitales: i firmi-
tatē aeris vel h̄mōi: q̄ arbitrio iudicis
p̄mittit: tūc. n. vxor tñr sequi virū
ne adulteriū cōmittat: qz tūc pactū q̄
legē incipet esse. ar. d. c. vnaqueqz.

4 Utrū maritus h̄at in vxorē p̄tātē
ordinariā eā puniēdi: vt iudicādū z ver-
berādū. R. h. Pa. i. c. cū p̄tingat. de fo-
p̄pe. qz maritus nō h̄at i vxorē p̄tātē
ordinariā. nec h̄z eū in p̄tātē sicut p̄t
filiū. vt in. l. si vxor. C. de p̄di. inser. P̄t
tñ eā castigare z verberare moderate
h̄z doc. in. c. quēadmoduz. de iure iur.
Nec ob. l. p̄sensa. C. de rep. qz dz itelli-
gi. q̄n s̄ber. sine cā v̄l enormiter.

5 An at possit ex cā vinculare vel
eā recludere. vt lex. cū glo. in. c. pla-
cuit. xxxij. q. ij. q̄ leu q̄ laicus nō p̄t
vxorē suā ligare: z nō inuenit expres-
sum. Secus v̄l ne dicit p̄ tex. ibi. vbi
d̄r. placuit vt sic op̄ clico: um vxorē

peccauerunt. ne forte sniam peccandi
plna hēant. accipiant mariti eay hāc
prātem. preter necem: custodiēdi z li-
gādī in domo sua: ad se iunta salutaris
nō mortifera eas cogētes zc. Idez dic
de pre respectu filij: nō. n. hz i eū iuris
dūtionē ordinariā. Pōt tñ leuiter cor-
rigere etus delicta: z ēt ipsū tradere
iudici: vt eū iuste puniat. vt est tex. no-
tabilis in. l. ij. C. de pa. po. Idē dic de
dño respectu suoz mercenariorum: vt
rōne seruicij nō hēat in eos iurisdic-
tiōē ordinariā. Pōt tñ eos. leuiter casti-
gare vldē glo. notabilem in. c. sicut al-
teri. vij. q. i. Idez dic in dño respectu
serui l. si. eū possit castigare z vincu-
lare. nō pōt tñ i eū hūere: nec iudicialr
cognoscere. C. de. mē. ser. l. vulca.

S An aut vxor teneat ad oia obsega
mariti. Jo. an. dicit q sic: puta custodi
endores mariti: lanare pedes: z caput
comestione pparare z his similia. Sed
Panor. in. c. lras. de resti. spo. dicit q
q ad opas: marito dñ subdita: qz cedūt
lucro mariti. vt in. l. sicut psonus. ff. de
oper. ff. Nō est tñ subdita marito sicut
filij patri: Immo mulier maritata ni
si fuerit a pfe emācipata remanet sub
parris prāte quo ad alia. Itē in quāstū
dicij Jo. q. dz lanare zc. Dico h pcedef
inspecta pditione mulieris. Quid. n.
si est ita nobilis vt nō deceat hec vilia
facere. Lerte nō erit ad hoc astricta: te-
net. n. ad operādū fm pditionē sue pso-
ne. An aut possit precise ppeili ad ope-
radū Dicit q nō. Aut querit nūqd pos-
sit cōpelli causatue: puia subtrahēdo
sibi alimēta si nō vult: z tunc aut por-
tauit dotem aut nō. Hoc vltimo casu
pōt cōpelli. Nā hoc ēt procedit i filio
qui est patri magis astrictus q vxor
Si vero nō ut dotē: z est sufficiens
ad alimēta dū eā. marit' z cōes libe-
beros: saltē vbi marit' hēat alia. bo-
na: z nō pōt ppeili. qz i aliter dote. l.
si cū dotē. §. finamē. Jo. ma. Si vero
nō sufficit pōt ppeili modo p̄dicto. Et
no. fm Pa. ibi q ca i q mulier rece-
deret a viro: pōt cog redire ad domū

mariti p cēsurā. ecclesiasticā: z pōt reatr
capi z duci ad domū vtrūq: sub est
cā restōnis. Itē qz executio sentētie fit
innocato brachio seculari.

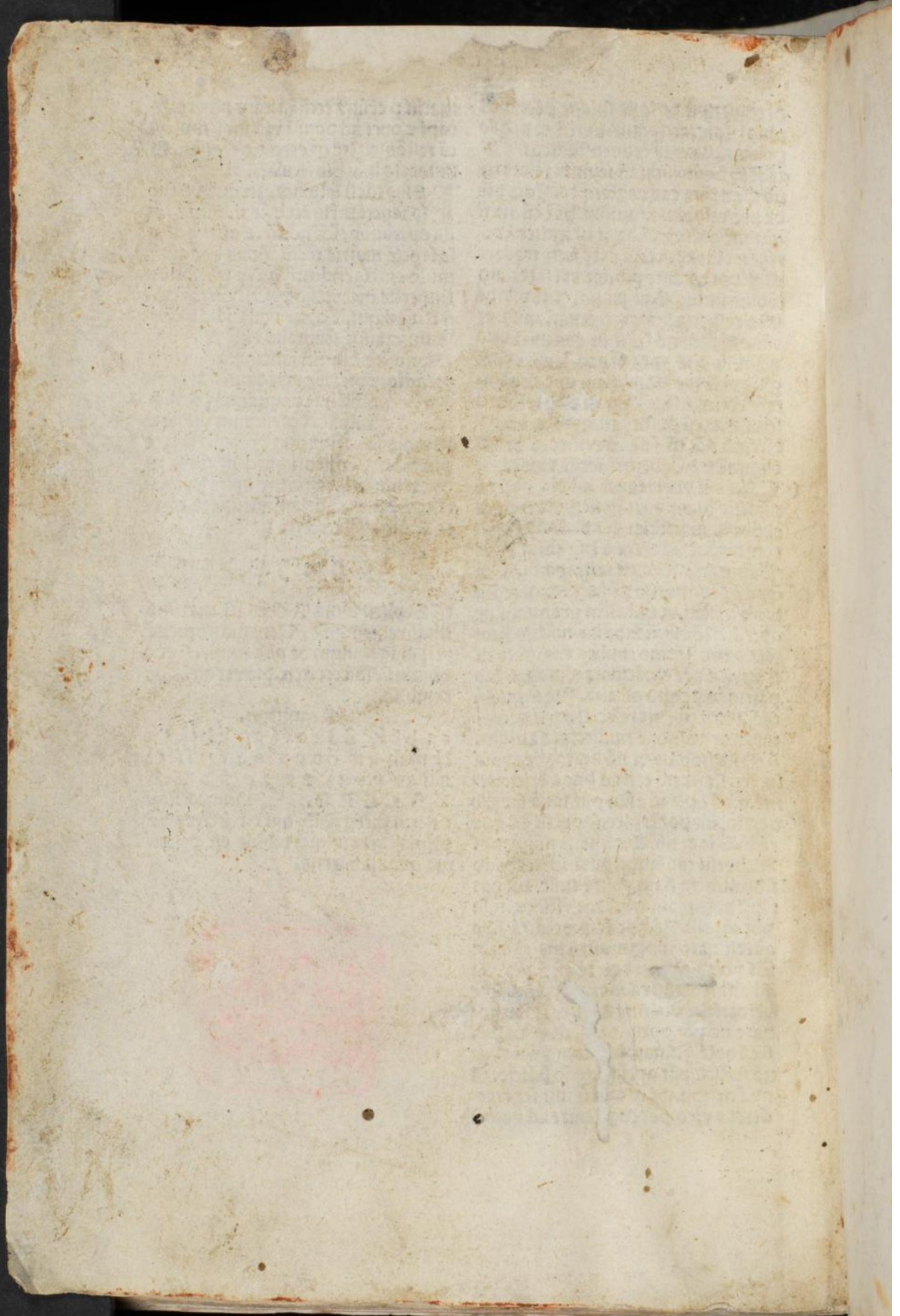
Iesus idest saluator. In quo vti spō
so sancte mris ecclesie fixa sunt cor-
da operationesqz nostre. Lulus qdem
se sancte matris ecclesie opus hoc sub-
mitto corrigendus: si qd in eo minus
imperite incantene per me dictuz ex-
stat. Qd quidē opus ad laudes ipsius
Iesu: totiusqz trinitatis: ac Virginis
Gloriose: z omniū sanctorum fauente
p̄fido: z p̄ceptue virginis Lucie. cu-
tus hōdie solēntas agitur a xp̄iculis:
nec nō z simplicitū p̄fessorum vtilitatē
vt prologo p̄mittitur expletū est exce-
pta tabula sequenti viriusqz iuris ru-
bicularum in loco nostro apud leuan:ū
sancte Marie nūciate nūcupato. curē-
te Anno. M. cccc. lxxij.

FINIS.

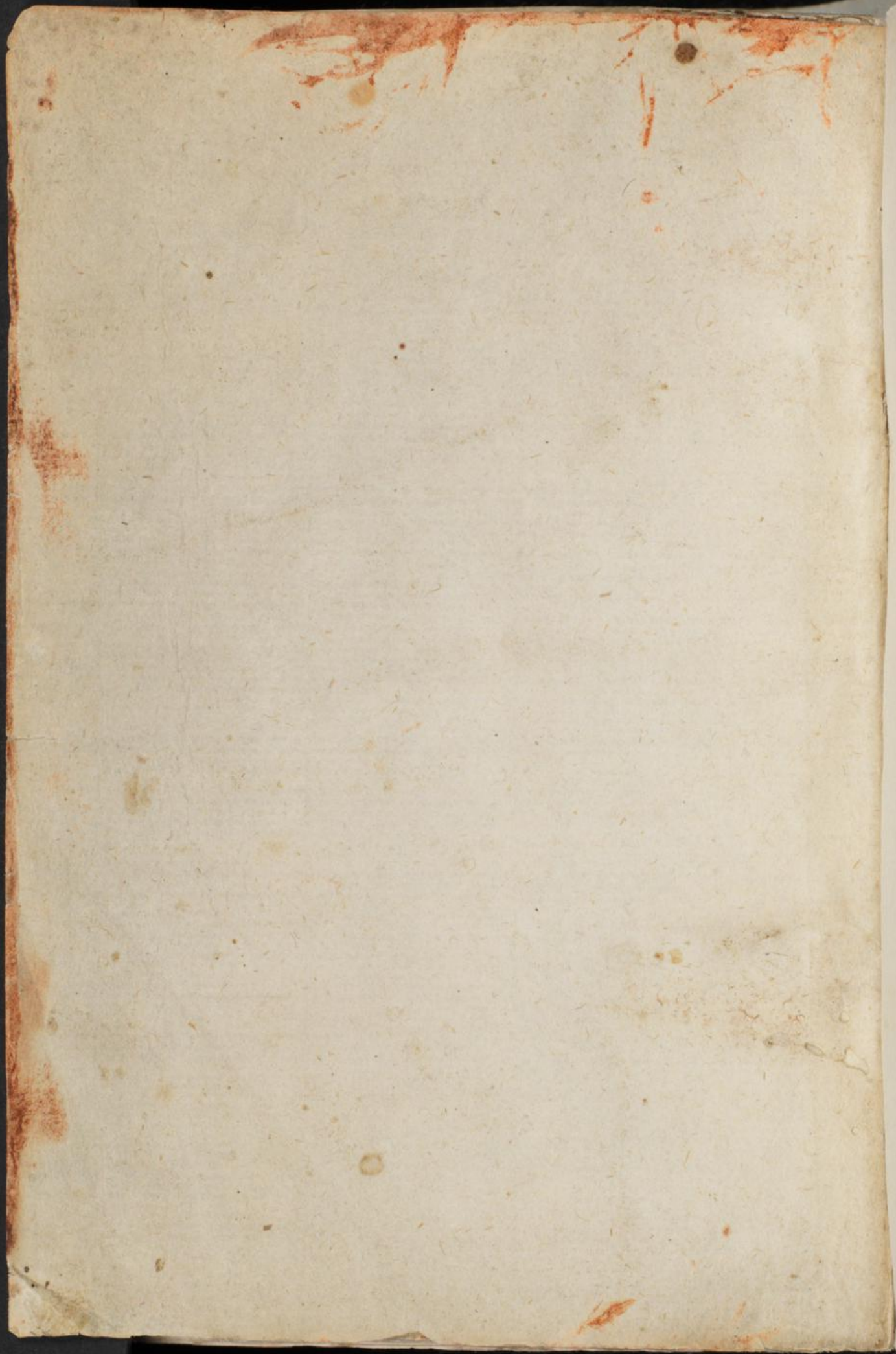
Explicit sūma Rosella cū maximo
studio emendata. Venetijs impressa
per; Paganinum de paganinis. Anno
domini. M. cccc. xcix. die vero. xxi. de
cembrys.

Registrum.

a a b b c c d d e e f f g g h h i i k k
l l m m n n o o p p q q r r s s t t
u u x x y y z z z z z z z z z z z z
A A B B C C D D. Omnes sunt
octerni preter B B qui est sexternus: z
p̄xima carta in qua tabula est descri-
pta que est ouerna.

480

DESIGNER
EUGENE W. WILSON
ARCHITECT

DRUCKERIE
HEINRICH
KUNSTDRUCK
KUNSTDRUCK

Rest. Aug. 1964